

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista (HE-luonnos 1.3.2017)

Yhteenvedo maakuntien liittojen lausunnoista

1. Vastaajatahon virallinen nimi

@pajat-hame.fi:

Päijät-Hämeen liitto

@hame.fi:

Hämeen liitto

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto

@pirkanmaa.fi:

Pirkanmaan liitto

@lapinliitto.fi:

Lapin liitto

@pohjois-karjala.fi:

Pohjois-Karjalan maakuntaliitto

@esavo.fi:

Etelä-Savon maakuntaliitto

@keskisuomi.fi:

Keski-Suomen liitto

@uudenmaanliitto.fi:

Uudenmaan liitto

@pohjois-savo.fi:

Pohjois-Savon liitto kuntayhtymä

@varsinais-suomi.fi:

Varsinais-Suomen liitto

@kymenlaakso.fi:

KYMENLAAKSON LIITTO

@kainuu.fi:

Kainuun liitto

@etela-pohjanmaa.fi:

Etelä-Pohjanmaan liitto

@obotnia.fi:

Österbottens förbund – Pohjanmaan liitto

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Pohjois-Pohjanmaan liitto

@ekarjala.fi:

Etelä-Karjalan liitto

@keski-pohjanmaa.fi:

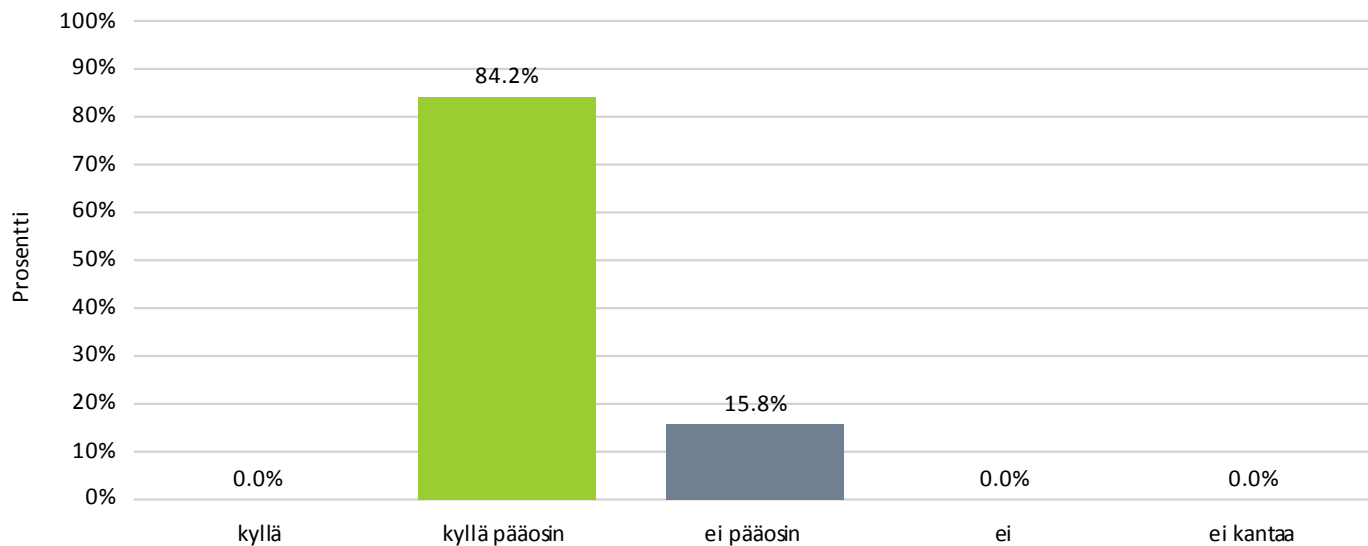
Keski-Pohjanmaan liitto

@pirkanmaa.fi:

Pirkanmaan liitto/maakuntaudistuksen muutostiimi

5. Ovatko esityksen tavoitteet oikein asetettuja?

Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset (HE, luku 3)

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	84,2%
ei pääosin	15,8%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

6. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajjat-hame.fi:

Tavoitteet ovat keskeisiä. Aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen pitää saada tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua.

Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa.

Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@hame.fi:

Tavoitteet ovat varsin kunnianhimoisia, mutta pääosin myös kannatettavia. Kestävän talouskasvun, alueiden kehittämisen, työllisyyden ja työllistymisen sekä yritysten toimintaedellytysten edistäminen ovat keskeisiä tekijöitä maan kilpailukyvyyn vahvistamisessa ja julkisen talouden kestävyysvarmistamisessa.

Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi.

Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@satakunta.fi:

Esityksessä ehdotetaan, että laki alueiden kehittämisestä ja rakennerahastojen hallinnoinnista ja laki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista kumotaan ja säädetään uusi laki alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista. Esitys liittyy hallituksen esitykseen maakuntauudistukseksi ja sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisuudistukseksi sekä niihin liittyviksi laeiksi.

Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen sekä palvelujen uudistaminen ja yksinkertaistaminen tukemaan paremmin alueiden työllisyyttä, elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja kannatettavia tulevien maakuntien tehtävien kannalta. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Satakuntaliitto toteaa, että esitys sisältää hyvät yleistavoitteet: kestävä talouskasvu, työllisyydenedistäminen, selkeys, yksinkertaisuus, monipuolistaminen, sääntelyn keventäminen ja palvelujen räätälöinti. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä. Kasvupalvelujen rooli kasvupolitiikan toteutuksessa korostuu esityksessä kuitenkin liikaa verrattuna muiden hallinnonalojen toimintaan. Lisäksi kasvupalvelujen määritelmä on epäselvä (ks. Määritelmän viittaus lain 1§ tavoitteisiin). Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät kuitenkaan näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapolymuihin. Maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannossa syntyvän keskenään erilaiset toimintalogiikat, kun otetaan huomioon eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö. Satakuntaliitto painottaa, että asetelma ei ole kestävä lähtökohta uuden maakunnan johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Nykytilan arvioinnissa hallituksen esitys nostaa kaupunkipolitiikan keskiöön sekä tuo esille pääkaupunkiseudun ja muiden suurten kaupunkien merkityksen koko Suomen hyvinvoinnille ja kilpailukyvyille. Satakuntaliitto painottaa, että kansallisen politiikan tulee tarjota mahdollisuuksia myös keskisuurille ja pienille seuduille / keskuksille hyödyntää vahvuuksiaan ja mobilisoida kehittämisprosesseja. Näin valmius strategiseen kehittämiseen kasvaa erityyppisillä alueilla koko Suomessa. Esim. Porin seutukunta on Suomen 8. suurin ja myös yksi koko Suomen vientiteollisuuden vetureista. Myös Lounais-Suomen positiivinen rakennemuutos on esimerkki joustavan toimintamallin merkityksellisyydestä. Lakiesityksen perusteissa tulisi vahvemmin painottaa aluekehittämisen tavoitetta koko maan vahvuuksien hyödyntämisestä ja mobilisoinnista. Kehityserojen tasoittaminen ja paikallisten ongelmien ratkaiseminen mobilisoi paikalliseen kehittämiseen mikä luo valmiuksia paikallisten vahvuuksien hyödyntämiseen ja koko maan kilpailukyyn kasvattamiseen.

@pirkanmaa.fi:

Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät erityisesti nouse esiin lakiluonnoksesta. Erityisesti siinä korostuvat työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalalle asetetut tavoitteet ja henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus. Lakiluonnoksen sisällölliset uudistukset kohdistuvat ennen kaikkea kasvupalveluiksi nimettyihin yritys- ja työvoimapolymuihin, jotka korostuvat suhteessa liikaakin muiden hallinnonalojen aluekehitystoimien koordinointiin maakunnissa.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Kunnat ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt maakunnille koottaviin nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Näiden merkitystä esityksessä on arvioitu erittäin vajavaisesti. Jatkovalmistelussa tulee varmistaa, että kuntien ja maakuntien tehtävien keskinäiset suhteet tulevat toimiviksi.

On tärkeää varmistaa että uudistuksen jälkeen työmarkkinatuen kuntaosuudesta vastaa se taho, jolla on tosiasiallinen vastuu työllisyyspalveluiden tuottamisesta

@lapinliitto.fi:

Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistamisesta tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntaudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävät (ml kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi, tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@pohjois-karjala.fi:

Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä ja oikeita tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntaudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml kasvu-palvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalvelu- ja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä rahoituslaki, sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki. Aluekehittämiseen liittyy muitakin palvelukokonaisuuksia kuin kasvupalvelut. Sellaisia ovat esimerkiksi osaamisen kehittäminen, maaseudun kehittäminen, kulttuurin kehittäminen, asuin- ja elinympäristö sekä saavutettavuus, jotka kuuluvat muiden kuin TEMin hallinnonalaan valtion hallinnossa. Lisäksi on huomioitava, että aluekehitys ei ole ”palvelu”, jolla olisi selkeä asiakaskunta kasvupalveluiden tapaan. Aluekehittäminen on maakunnan itsehallinnon ydin, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkostoitumista, jossa asiakaslähtöiset palvelut ovat kehittämisen instrumentteja.

@esavo.fi:

Tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän, alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen uudistamiseksi tukemaan alueiden elinvoimaa ja kestävä kasvua ovat kannatettavia. Alueiden kehittämisen tavoitteet on hyvin kirjattu lakitekstiin 2. luvun 6§:ssä.

Aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen uuden maakunnan elinvoiman kehittämisen kannalta. Lakiesitys ei kuitenkaan suoranaisesti korosta aluelähtöistä, omiin vahvuuksiin ja erityispiirteisiin perustuvaa, eri hallinnonalat kokoavaa kehittämistä eikä tue maakunnan itsehallinnollista asemaa.

Lakiesitys on edelleen käsitteistöltään ja tarkastelutavaltaan sekava, eikä se erityisen johdonmukaisesti tunnista laajan, eri hallinnonalojen toimia koskevan aluekehittämisen ja suppeamman, yrityksille ja työvoimaan kohdistuvien TEM-hallinnonalan kasvupalvelujen välistä suhdetta. Laaja-alaisen alueiden kehittämisen keskeisten tavoitteiden tarkastelu jää vähäiseksi, kun lakiesitys keskittyy pääasiassa yritys- ja työvoimapalvelujen markkinoille avaamiseen.

@keskisuomi.fi:

Lain yleistavoitteet, kestävä talouskasvu sekä työllisyyden, yrittäjyyden ja työmarkkinoiden toimivuuden edistäminen ovat hyvät ja kannatettavat. Aluekehitysjärjestelmän sekä aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen niin, että näin tuetaan elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua on tärkeä tavoite ja keskeistä tulevien maakuntien kannalta. Lakiehdotuksen alueiden kehittämisen tavoitepykälä 6§ on kaikinensa onnistunut.

On myös hyvä, että säätelyä uudistetaan suuntaan, jossa lainsäädäntö on mahdollistavaa ja säätelyn yksityiskohtaisuutta vähennetään. Tämä ei saa kuitenkaan tarkoittaa sitä, että laista tulee epäselvä tai epäjohdonmukainen. Maakuntauudistuksen näkökulmasta lausunnolla olevan lakiesityksen tavoitteisto jää vajaaksi sikäli, että maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät sisälly lain tavoitteistoon. Laajan aluekehittämistehtävän ja yhden hallinnonalan tehtävään kuuluvan kasvupalvelun paketoiminen samaan lakiin ja tavoitteistoon kaventaa aluekehittämisen kokonaiskuvaa ja jopa ylikorostaa kasvupalvelujen roolia. Kasvupalvelujen keskeinen tavoite henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaudesta ei sellaisenaan istu kaikkeen aluekehittämiseen. Aluekehittäminen ei ole samalla tavoin ”palvelu”, vaan maakunnan itsehallinnon ydin(tehtävä), joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, yhteistoimintaa ja verkottumista. Kasvupalvelut ovat tässä kokonaisuudessa yksi palveluinstrumentti – väline aluekehittämisen työkalupakissa.

Ajatellen yleistä aluekehittämisen kehityskulkua, voisivat lain tavoitteet olla jopa kunnianhimoisemmat. Tavoitteisto rakentuu nykyisen (ja maakuntauudistuksen mukaisen) tilanteen varaan, mutta voisiko aluekehittämisen nähdä kehittyvän yhä enemmän suuntaan, jossa julkinen toimija ja julkinen tuki ei ole keskiössä? Aluekehittämisen toimijakenttä laajenee ja monipuolistuu ja rahoitukseen tulee uusia instrumentteja.

@uudenmaanliitto.fi:

Maakunnissa, joissa maakunta vastaa alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden järjestämisestä ja toimeenpanosta, tavoitteet ovat oikeansuuntaisia. Lain tavoitteina tulisi enemmän korostaa työnhakijoiden nopeaa työllistymistä, oikean palvelun saamista oikeaan aikaan, työnhakijoiden aktiivista kohtaamista sekä työnhakuun kannustamista ja vaikeimmin työllistyvien ihmisten monisyisiin palvelutarpeisiin vastaamista.

Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Lakiesitys perustuu hyvin vahvaan uskoon siitä, että työllisyys- ja elinkeinopalvelut ts. kasvupalvelut tehostuvat huomattavasti, kun ne vain viedään markkinoille. Laki, sen perustelut ja kansainväliset esimerkit eivät näyttäisi kuitenkaan yksiselitteisesti tukevan tätä. Tuntuu varsin uskaliaalta tehdä ns. ”äkkirysäyksellä” tällainen täydellinen järjestelmän muutos. Markkinoiden toiminta voi kyllä lisätä joidenkin työmarkkinasegmenttien työllistymistä, mutta voi jättää varjoonsa sellaisen työvoiman, joka on erittäin vaikeasti työllistettävissä. Lakiesitys perustuu ainoastaan järjestelmätasoiseen muutokseen, eikä siinä käsitellä lainkaan kasvupalveluiden resursointia. Ainakin Pohjoismaista tehty vertailut antavat karun kuvan siitä, millä tasolla Suomi on verrattaessa sitä muihin Pohjoismaihin. Tämän perusteella on perusteltu syy uskoa, että oli toimintatapa sitten markkina- tai julkiseen palveluun perustuva, palvelun tuloksellisuus radikaalisti lisääntyisi ilman resurssien lisäämistä.

Lakiesitys tähtää vain aluekehityksen ja kasvupalveluiden yhteen nivomiseen. Aluekehitykseen sisältyy kaksi keskeistä työvälinettä: kasvupalvelut sekä maakunnan suunnittelu (kaavoitus, maakäyttö, liikenne, ympäristö). Lakiesityksen heikkoutena on, että se ei lainkaan liitä toisiinsa maakunnan suunnittelua ja aluekehittämistä.

Kuntien omistamat kehittämissyhtiöt ovat merkittäviä yritys- ja yhä enemmän myös työllistämispalveluita tarjoavia toimijoita sekä hanketoteuttajia. Esityksen mukaan sidosyksikköaseman omaavat kehittämissyhtiöt eivät voi tarjota palveluita maakunnalle ilman yhtiöittämistä. Lakiesitystä olisi muutettava siten, että kunnallisilla toimijoilla olisi mahdollisuus toimia maakunnallisten kasvupalveluiden tuottajana. Tämä on siksikin tärkeää, että kasvupalveluiden sisälle voi muodostua kaksi erillistä toimintalohkoa; suljettu kuntien rahoituksen ja kuntien toimivallan piirissä oleva sekä maakuntien kilpailuneutraaliteetin piirissä oleva palvelutuotanto. Kilpailullinen monituottajamalli esitettyssä muodossaan toteutettuna heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista.

Uudellamaalla tavoiteasetanta mutkistuu, kun kasvupalveluja koskevia velvoitteita hoidetaan Uudenmaan erillisratkaisun myötä erillisissä organisaatioissa. Tällä tavoin uudistuksella ei synny Uudellemaalle tiivistä palvelukokonaisuutta, kuten lain keskeisenä tavoitteena on. Uudenmaan erillisratkaisu vaikeuttaa uusien innovatiivisten palveluratkaisujen tekemistä. Erillisratkaisun myötä aluekehittämisen keskeinen työväline eli kasvupalvelut eivät ole kiinteästi mukana maakunnan aluekehittämistyössä.

Jos kasvupalvelut olisivat myös Uudellamaalla maakunnan vastuulla, voitaisiin uudistuksen avulla myös Uudellamaalla luoda tiivis aluekehityksen ja kasvupalveluiden kokonaisuus ja näin toteuttaa uudistuksen yksi keskeisimmistä ellei keskeisin tavoite.

Uudellamaalla työnjako kasvupalvelukuntayhtymän, kuntien ja kehittämissyhtiöiden välillä on joka tapauksessa epäselvä, eikä päällekkäistä palveluntarjontaa ja ylimääräisiä kustannuksia voine välttää.

@pohjois-savo.fi:

Lausunnolla olevaa lakiesitystä aluekehityslaiksi ja kasvupalvelulaiksi ei ole riittävästi kytketty maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävät (ml kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehitystehtävät ja niissä onnistuminen luovat edellytyksiä mm. SOTE-palveluiden järjestämiselle.

Maakunnan itsehallinnollisen aseman tavoitteet eivät linjaa lakiluonnoksen sisältöä, vaan lakiluonnos kohdistuu yritys- ja työvoimapalveluihin, jotka ovat vain yksi alueen kehittämisen väline.

Kasvupalveluluja koskevassa lainkohdassa päätavoitteet ovat henkilö- ja yritysasiakkaiden va- linnanvapaus yksityistämällä nykyisin pääasiassa ELYn ja alueellisten kehitysyhtiöiden tuottamat yritys- ja työvoimapalvelut. Maakunnan tehtävä on järjestää ja hankkia nämä palvelut sekä tarvittaessa täydentää markkinapuutteet perustettavan julkisen tuotantoyhtiön kautta. Lakiesityksen perusteluissa arvioidaan, että maan eri alueilla tämä johtaa eritasoisiin ja eri tavalla saataviin palveluihin.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla, kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan, mm. OKM, MMM, LVM ja YM.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiesityksen perustavoitteet ovat sinänsä oikean suuntaisia ja tukevat alueiden elinvoimaisuuden ja aluetalouden kehittämistä pitkäjänteisesti ja osin myös uudella tavalla. Positiivista ja keskeistä on, että aluekehittäminen nähdään lakiesityksessä laaja-alaisena, monia eri hallinnonaloja yhdistävänä sateenvarjona, jonka tukena on käytettävissä erilaisia kasvua tukevia mekanismeja ja instrumentteja. Näistä keskeisimpänä laissa uudenaikaisena lähestymistapana ja instrumenttina on kuvattu kasvupalvelukokonaisuus. Paikoin kasvupalvelun rooli kuitenkin korostuu liikaakin verrattuna muihin aluekehittämistä edistäviin toimiin, vaikka sinänsä kasvupalvelukokonaisuus onkin yksi keskeinen, mutta ei suinkaan ainoa työkalu aluekehittämiselle asetettujen tavoitteiden toteuttamisessa ja toimeenpanossa.

Maakunnan itsehallinnollisen aseman korostaminen on paikoin hiukan päälle liimattua eikä itsehallinnon todellista merkitystä palveluiden järjestämisen ja strategisten linjausten kautta kaikilta osin tunnusteta.

Lakiehdotuksen valmistelun kytkeytyminen maakuntauudistuksen kokonaisuuteen on näyttänyt hiukan löyhältä. Valmistelussa olisi ollut välttämätöntä tiiviimpi yhteistyö eri hallinnonalojen kanssa (erityisesti MMM, OKM, STM, VM) ja myös laaja-alaisesti eri alueellisten toimijoiden kanssa.

Valinnanvapaus, monikanavainen palvelujen tuottaminen sekä tiukka järjestäjä-tuottajamallin edellyttäminen ovat uudenaikaisia ja osin myös ennakoluultomia lähestymistapoja aiemmin pääosin julkisen sektorin perinteisin tavoin tuottamiin palveluihin. Toisaalta tämä lähestymistapa asettaa koko järjestelmän uusien haasteiden eteen ja ainakin siirtymävaiheessa saattaa vaikuttaa asiakkaille tarjottavien/järjestettävien palvelujen laatuun, saatavuuteen ja sitä kautta myös yhdenvertaisuuteen.

@kymenlaakso.fi:

Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää lisäksi aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja proaktiivista EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia, sekä eri rahoitusohjelmien tehokasta hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön vaikuttaminen sen valmisteluvaiheessa on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset maakuntiin ja kuntiin ovat erittäin merkittävät. Nämä tehtävät tulee tunnistaa lainsäädännössä ja maakuntien toiminnan rahoituksessa.

@kainuu.fi:

Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä tulevien maakuntien tehtävien kannalta. Esityksen yleistavoitteet eli kestävä talouskasvu, työllisyyden edistäminen, selkeys, yksinkertaisuus, monipuolistaminen, sääntelyn keventäminen ja palvelujen räätälöintimahdollisuus maakunnittain ovat hyviä. Rakennerahastotehtävissä merkittävin muutos, välittävän viranomaisen tehtävien siirto kaikille 18 maakunnalle on selkeä ja kannatettava.

Lausunnolla olevan lakiesityksen valmisteluprosessi ei ole suoraan kytkeytynyt maakuntauudistusprosessiin, vaikka aluekehitystehtävien (ml kasvupalvelut) ovat keskeinen osa tulevan maakunnan laaja-alaista tehtäväkenttää. Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi; ja tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös.

Erityisesti maakunnan itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät näy tätä lakiluonnosta linjaavina, vaan käytännössä kyse on yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin. Alueiden kehittämisen tavoitteiden osalta laki perustuu pitkälle voimassa olevan lain tavoitteisiin. Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnon alojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

@etela-pohjanmaa.fi:

Kestävä talouskasvu, työllisyyden edistäminen, selkeys, yksinkertaisuus, monipuolistaminen, sääntelyn keventäminen ja palvelujen räätälöinti ovat kannatettavia yleistavoitteita. Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistamisen saaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Aluekehittäminen ja sen eri instrumenttien kokoaminen yhteen tulevan maakunnan tehtäväkentässä on merkittävä mahdollisuus aluelähtöisen kehittämistyön vahvistamiseksi. Tässä mielessä aluekehitys- ja kasvupalvelulaki on keskeinen säädös. Käytännössä kyse on kuitenkin vain yhden hallinnonalan asettamista tavoitteista, ja sisällölliset muutokset kohdistuvat ennen kaikkea yritys- ja työvoimapalveluihin.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Kun muiden hallinnonalojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat tämän lain ulkopuolella, alueiden kehittämisen ja siihen osana kuuluvan kasvupolitiikan yhdistäminen korostaa kasvupalvelujen roolia jopa liikaa. Olisi ollut selkeämpää pitää alueiden kehittäminen ja kasvupolitiikka lainsäädännössä erillisinä, jotta ei synny sellaista vaikutelmaa, että aluekehittäminen ja kasvupalvelut ovat keskenään rinnakkaisia käsitteitä. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Kasvupalveluja eli nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja koskevan lain osan tavoitteissa on keskeinen muutos: henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus on otettu päätavoitteeksi. Tästä on johdettu toteutusmalliksi kilpailullinen monituottajamalli, jossa järjestäjän (maakunta) ja tuottajan tehtävät on selkeästi erotettu. Keskeinen tavoite on myös, että tulevat kasvupalvelut sovitetaan toisiinsa ja tuotetaan kunkin alueen asiakastarpeen perusteella. Tavoitteet ovat kunnianhimoisia mutta kannatettavia.

@obotnia.fi:

Esitysluonnoksesta huomaa, että Suomesta uupuu varsinainen aluepolitiikka: lainvalmistelu ei perustu yhtenäiseen linjaan ja kokonaisnäkemykseen. Käsitteenä aluekehittäminen on laaja ja vaikeasti määriteltävissä, koska siihen sisältyy monta politiikan aluetta. Aluekehittämisen ytimeksi muodostuu siten strateginen johtajuus, kun tunnistetaan aluekehittämistä eteenpäin vievät kysymykset sekä ne kokonaisuudet ja toimenpiteet, joihin panostetaan. Alueellisiin tarpeisiin perustuvat kokonaisuudet ja toimenpiteet luovat kehittämiselle loogiset edellytykset. Nämä ovat asioita, jotka liittyvät läheisesti kasvuun ja maakunnan kykyyn luoda edellytyksiä innovaatioille maakunnan omien edellytysten pohjalta. On otettava huomioon maakunnan eri osien edellytykset ja se tosiasia, että maakunnassa on sekä kaupunkeja että maaseutua, ja molemmille on luotava kehitysmahdollisuuksia sekä omien mutta myös yhteisten edellytysten pohjalta. Sen sijaan esitysluonnoksessa kasvupalvelut nostetaan tasolle, joka periaatteessa vastaa kaikkia alueellista kehittämistä tukevia toimenpiteitä. Kasvupalvelut muodostavat siten pienemmän osan niistä toimenpiteistä, joilla maakuntaa kehitetään. Jotta kasvupalveluilla olisi todellista vaikutusta, niille on oltava maakuntatasolla määriteltynä ensisijaiset tavoitteet ja strateginen kytkentä, joilla määritellään, mitä tarvitaan ja miksi. Termi kasvupalvelu siten kuin se on määritelty lakiesityksen 2 § 2-kohdassa jää epämääräiseksi, koska viitataan 1-kohtaan, jossa määritellään termi aluekehittäminen. On tehtävä selväksi, että kasvupalveluilla tarkoitetaan valtion ja maakunnan yrityspalveluja ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluja. Palvelujen tulee olla saatavilla sekä suomeksi että ruotsiksi, mikä on Pohjanmaalla itsestäänselvyys.

Pohjanmaan maakunta on kaksikielinen, kansainvälinen maakunta, jonka elinkeinoelämä nojaa vientiin. Jotta pystytään toimimaan kansainvälisillä markkinoilla, on tärkeää, että maakunnasta löytyy osaamista kansainvälisissä asioissa ja että kansainväliset kasvupalvelut ovat alueilla ja lähellä yrityksiä. Yksi esimerkki toimivien palvelujen luomisesta alueellisesti on osuuskunta Viexpo, joka on vuosittain auttanut noin 250:aa yritystä löytämään uusia kansainvälisiä markkinoita. Lainsäädännön olisi mahdollistettava se, että maakunnat voivat rakentaa alueellisia kansainvälistymispalveluja yhteistyössä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa sen sijaan, että kansainvälistymispalvelut olisivat aina valtakunnalliset.

Lakiesityksen tulisi perustua maakuntauudistuksen myötä luotavaan hallinnon kolmijako: Suomi valtiona, itsenäiset maakunnat ja kunnat. Osittain tehtävänjako on lakiesityksessä vielä epäselvä, etenkin mitä tulee aluekehittämisen suhteeseen valtioon ja kuntaan. Epäselväksi jää myös maakunnan ja markkinoiden tuottamien palvelujen suhde. Maakuntien pitäisi joustavammin saada päättää siitä, mitkä palvelut tuotetaan maakunnan omissa yhtiöissä. Lisäksi pitää olla mahdollista ostaa palveluja suoraan kunnilta tai kuntien elinkeinoyhtiöiltä, jotka usein hoitavat ensimmäisen asiakaskontaktin. Maakuntien ja kuntien välinen yhteistyö muodostaa jatkossakin perustan tehokkaalle kehittämistyölle.

Lakiesityksessä keskitytään kasvupalvelujen ohjaukseen. Lähtökohtana on asiakkaan valinnanvapaus, ja oletama on, että on olemassa palveluja tuottavat toimivat markkinat. Esitys perustuu tältä osin tilaaja-tuottajamalliin, jossa maakunnat määrittelevät, mitkä palvelukokonaisuudet ja palvelut tarvitaan ja markkinat sitten toimittavat ne. Täten luodaan monen tuottajan markkinatilanne, johon on sisällytetty palvelutuottajien välistä kilpailua. Lakiesitys perustuu tähän ajatukseen, ja esityksessä kasvupalvelut käsitellään perinpohjaisesti.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Tavoitteet aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua ovat keskeisiä tulevien maakuntien tehtävien kannalta.

Esityksessä ehdotettu alueiden kehittämisen järjestelmä on samankaltainen kuin nykyään voimassa oleva järjestelmä. Lakiesitystä voidaan pitää aluekehitysjärjestelmän osalta perusteltuna.

Kasvupalveluiden osalta lakiesitys ei kuitenkaan ole yhtä selkeä ja looginen. Kasvupalvelut on rajattu ja määritelty puutteellisesti ja niitä koskeva sääntely on osittain epärealistista ja epäkäytännöllistä. Monituottajamallin suuri ongelma on järjestäjän lopullinen vastuu palveluista, vaikka järjestäjä ei saa itse tuottaa kasvupalveluita eikä sillä ole keinoja kantaa sille säädettyä vastuuta. Lisäksi lakiesitys jättää avoimeksi laadullisen sekä vaikuttavuusarvioinnin elementit, jotka tulisi olla palveluiden järjestäjällä.

Maakunnan ja kuntien kumppanuuden korostaminen elinvoimatehtäviin liittyvissä asioissa olisi oikea ja kannatettava lähtökohta: edellytysten luominen kasvuille, työlle ja elinkeinoelämälle suotuisalle toimintaympäristölle on sekä maakunnan aluekehitystoimintojen että kuntien yhteinen tehtävä. Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin merkittävästi verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yritysyrityksen kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Maakunnan tuottamat kasvupalvelut eivät korvaa kuntien ja kaupunkien ja niiden kehitysyhtiöiden toimintaa. Kasvupalvelu-uudistuksessa ei tule myöskään luoda päällekkäisiä tai rinnakkaisia toimintoja.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteissa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalvelu-yrityksiä perustaa ja omistaa.

@ekarjala.fi:

Lain yleinen tavoite on maakuntien elinvoiman ja kilpailukyvyn kannalta hyvä. Tavoitteena on yhdistää alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan tavoitteet laaja-alaiseksi kokonaisuudeksi, jonka elementtejä ovat alueiden kehittäminen, kestävä taloudellinen kasvu, osaamisen, sosiaalisen osallisuuden ja kotoutumisen edistäminen sekä työllisyyden, työllistymisen ja yritystoiminnan edellytysten edistäminen.

Aluekehittäminen tunnustetaan lakiesityksessä laajaksi valtion, maakuntien ja eri hallinnonalojen yhteistyön kautta saavutettavaksi näkemykseksi mm. kestävä talouskasvun aikaansaamiseksi. Lakiesitys antaa kuitenkin niukasti välineitä poikkihallinnolliseen aluekehittämisen lähestymistapaan korostaen kasvupalveluiden roolia aluekehittämisen työvälineenä. Työllisyys- ja yrityspalvelut ovat tärkeä osa aluekehittämistä, mutta tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat eri aluetasoilla vaikuttavat toimillaan.

@keski-pohjanmaa.fi:

Tavoitteet aluekehittämisjärjestelmän sekä aluekehitys- ja kasvupalvelujen uudistamisesta tukemaan paremmin alueiden kasvua ja elinvoimaisuutta ovat kannatettavia. Kannatettavia ovat myös esityksen yleistavoitteet kestävä talouskasvu, työllisyyden edistäminen, alueellisten erityispiirteiden parempi huomioiminen, sääntelyn keventäminen, palvelujen räätälöintimahdollisuus sekä asiakkaan tarpeiden nostaminen keskiöön. Myös välittävän viranomaisen tehtävien siirto kaikille 18 maakunnalle on tarpeellinen uudistus.

Maakuntien itsehallinnollinen asema ja alueiden kehittämiseen sisältyvät laajemmat tavoitteet eivät sen sijaan nouse lakiluonnoksessa riittävästi esille. Maakunnan itsehallinnollisen aseman korostaminen vaikuttaa paikoin päälle liimatulta, eikä itsehallinnon todellista merkitystä palveluiden järjestäjänä ja alueellisen kehittämisen strategisena linjaajana kaikilta osin tunnusteta.

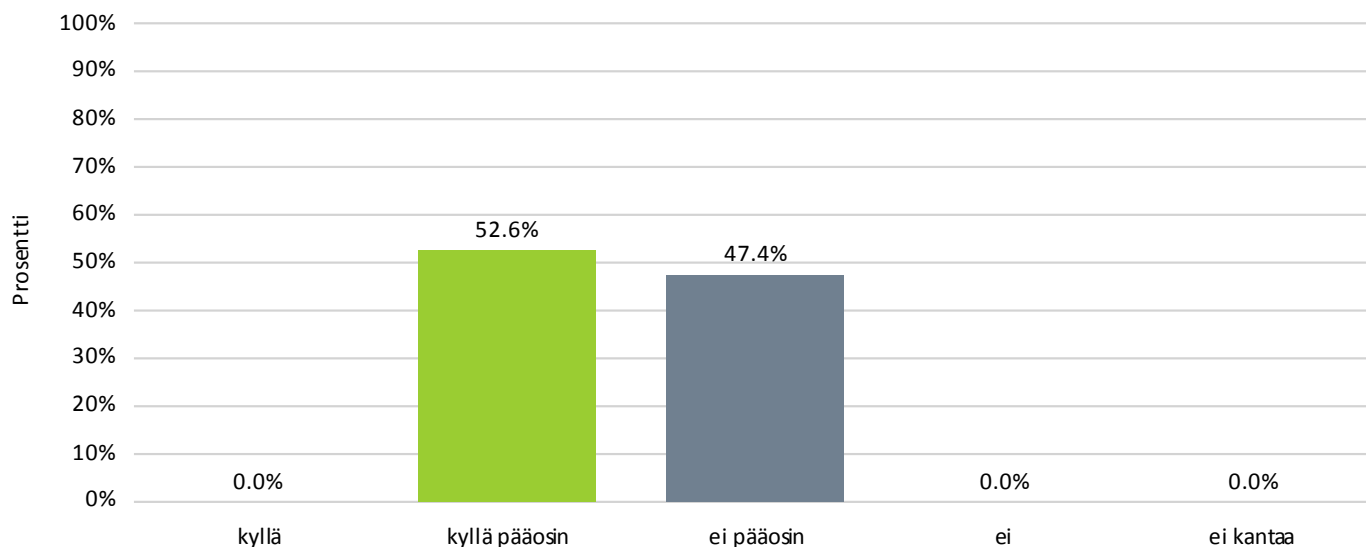
Maakuntauudistuksen yhteydessä yritys- ja TE-palvelujen asiakaslähtöisyyttä ja vaikuttavuutta vahvistetaan yhdistämällä ne julkiseksi kasvupalveluksi, mikä on kannatettava uudistus. Alke- ja kasvupalvelulakiluonnoksessa kasvupalveluiden rooli kuitenkin korostuu liikaa laaja-alaisen aluekehittämisen jäädessä liian vähälle huomiolle.

Lakiluonnos keskittyy hyvin pitkälti yhden hallinnonalan (TEM) tehtävien uudelleen rakentamiseen. Aluekehittämisen kokonaisuudessa myös muiden hallinnonalojen (erityisesti OKM, LVM, YM ja MMM) rooli on merkittävä. Tätä ei lakiluonnoksessa huomioida riittävästi. Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan. Mm. aluerakenteen kehittäminen (maakuntakaavoitus, liikennejärjestelmäsuunnittelu) on kiinteä osa maakunnallista suunnittelujärjestelmää ja tulisi myös tunnustaa konkreettisen aluekehitystyökaluna. OKM:n merkitys osaavan työvoiman tuottamisessa alueen yrityksille on keskeinen työllisyys- ja kasvupalveluiden lisäksi.

@pirkanmaa.fi:

Esityksen yleiset tavoitteet ovat oikean suuntaisia ja kannatettavia. Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät erityisesti nouse esiin lakiluonnoksesta. Erityisesti siinä korostuvat työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalalle asetetut tavoitteet ja henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapaus. Lakiluonnoksen sisällölliset uudistukset kohdistuvat ennen kaikkea kasvupalveluiksi nimettyihin yritys- ja työvoimapalveluihin, jotka korostuvat suhteessa liikaakin muiden hallinnonalojen aluekehitystoimien koordinointiin maakunnissa.

7. Tukevatko keskeiset ehdotukset esityksen tavoitteita?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	52,6%
ei pääosin	47,4%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

8. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajjat-hame.fi:

Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden (maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö) kytkeminen laajaan aluekehityspolitiikkaan ei ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.

Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä.

Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä.

@hame.fi:

Ehdotukset tulevat varsin hyvin esityksen tavoitteita. Maakunnan rooli aluekehitysviranomaisena on kohtuullisen täsmällinen ja kunnilla on selkeästi omat elinvoimatehtävänsä. ELY-keskusten tarjoamat yritysten rahoitus- ja neuvontapalvelut sekä TE-toimistojen yritys- ja henkilöasiakkaiden palvelut yhdistetään maakunnallisiksi kasvupalveluiksi. Tässä yhteydessä on kuitenkin syytä korostaa sitä, että aluekehittäminen on selkeästi laajempi politiikkatoiminto kuin kasvupalvelut eli kasvupalvelut on osa alueiden kehittämistä.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin.

Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan perustaa kasvupalveluyrityksiä.

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto toteaa, että esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys pitkäjänteisen paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta. Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan sekä perustaa että omistaa kasvupalveluyrityksiä.

@pirkanmaa.fi:

Aluekehittämisen kokonaisuus edellyttää kokonaisvaltaista, eri hallinnonalojen yhteistoiminnan nykyistä toimivampaa järjestämistä.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, etenkin maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei lakiluonnoksella ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä tehokkaammin.

@lapinliitto.fi:

Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maa-kuntauudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityscentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@pohjois-karjala.fi:

Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole oikea kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityscentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan kasvupalveluyrityksiä perustaa ja omistaa.

@esavo.fi:

Laki on siten epätasapainoinen, että laaja-alainen alueiden kehittäminen jää sivuosaan ja yksi aluekehittämisen työkaluista, TEM:n hallinnonalan kasvupalvelut, korostuu lähes ainoana aluekehittämisen välineenä.

Muiden aluekehityksen kannalta keskeisten ministeriöiden - maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö - kytkeytyminen aluekehitystyöhön sen enempää maakunnassa kuin valtakunnan tasolla ei näytä toteutuvan nykyinsäädäntöä vahvemmin. Valtion ja maakunnan vuosittaiset keskustelut aluekehittämisen tavoitteista ja toimenpiteistä tulisi muotoilla vahvemmin neuvotteluksi, jossa käsiteltäisiin myös maakunnan esitykset valtiolle. Uusi maakuntahallinto edellyttää myös maakuntien ja eri ministeriöiden jatkuvaa vuoropuhelua.

Lain keskeisin muutos nykykäytäntöön verrattuna on kasvupalvelujen henkilö- ja yritysasiakkaiden valinnanvapauden nostaminen keskeiseksi tavoitteeksi. Lain esittämällä tavalla pitkälle viety valinnanvapaus toimii erilaisen kilpailutilanteen vuoksi hyvin eri tavalla eri maakunnissa, mikä on lakiluonnoksessakin todettu. Lakiesitys ei tue keskeisiä laajan aluekehittämisen tavoitteita, kuten alueiden tasapainoisen kehityksen vahvistamista ja alueiden välisten kehityserojen kaventamista.

Vaihtoehtotarkastelussa ns. perusratkaisuna esitellään nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen siirtämistä sellaisenaan uusien maakuntien järjestämisvastaalle. Sen jälkeen todetaan, että nykyiset pikkutarkasti säännellyt hajanaiset palvelut eivät sellaisenaan vastaa nykyajan tarpeita, ja malli voidaan perustellusti hylätä. Vaihtoehtoinen, maakunnan itsehallinnollisuuden tavoitteet toteuttava ratkaisumalli, jossa sääntelyä väljennettäisiin ja maakunnilla olisi harkintavaltaa palvelujen järjestämistavassa, on lakiesityksessä hylätty ilman kestäviä perusteluja. Sen sijaan lakiesitys päättyy toteutusvaihtoehtoon, jossa "palvelutuotannon kilpailullisuuden täysimääräisellä hyödyntämisellä arvioidaan saavutettavan ne vaikuttavuuden ja asiakaslähtöisyyden tavoitteet, jotka uudistukselle on asetettu". Mielestämme maakuntauudistuksen kokonaisuutta ajatellen - ja myös asiakasnäkökulmasta - kasvupalvelujen tuottamismalli olisi hyvä toteuttaa sote-mallin kanssa yhdenmukaisella tavalla. Valinnanvapauden tulisi koskea samalla tavalla myös valtakunnallisia kasvupalveluja, niiden järjestämisessä markkinapuutteita tuskin esiintyisi.

Tavoitteeksi kirjattu normien väljentäminen tukee myös maakuntauudistuksen tavoitteita. Käytännössä kasvupalvelujen järjestämisen tiukka normitus kuitenkin rajoittaa maakunnan liikkumavaraa, ja esitetyn kaltainen nykyisten viranomaistehtävien siirtäminen markkinoiden hoidettavaksi kaventaa maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkinnan piiriin tulevia tehtäviä.

Lain kirjaus kaikkien maakuntien roolista rakennerahastojen välittävänä toimeenpanijana on hyvä. Yhteistyön rakennerahastojen hallinnoinnissa tulee aidosti perustua maakuntien välisiin sopimuksiin. Maakuntien rooli rakennerahasto-ohjelmissa tulee ulottaa nykyisen ohjelmakauden yli, ja sen tulee kattaa myös ohjelmien laadinta yhdessä TEM:n kanssa.

@keskisuomi.fi:

Maakunnan eri tehtävänäloilla on erilaisia toimintalogiikoita, eikä lakiehdotus esitä ratkaisua tältä osin kokonaisvaltaiseen aluekehittämisen toimintatapaan. Kasvupalvelujen ylikorostunut asema laissa ohjaa ajattelua koko aluekehittämisen osalta. Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluekehittämiseen ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.

Tässä vaiheessa on myös vaikeaa arvioida yritys- ja työvoimapalvelujen integroimisen ja markkinoille siirtämisen vaikutuksia. Samoin järjestämismallin mahdollinen raskaus ja monimutkaisuus suhteessa käytettävissä oleviin tukiresursseihin on tässä vaiheessa hankala arvioida. Suhteessa kuntien merkittäviin elinvoimapanostuksiin ja kasvupalvelujen valtakunnallisiin toimiin, erityisesti yrityspalvelujen osalta maakunnan rooli voi jäädä vähäiseksi.

@uudenmaanliitto.fi:

Monet muut kuin hallinnolliseen organisointiin liittyvät talouden ja yhteiskunnan tekijät ratkaisevat sen, miten lakiesityksessä asetettuihin tavoitteisiin tullaan pääsemään. Pelkkä hallinnollinen uudistus ei itsessään riitä saavuttamaan asetettuja tavoitteita. Tässäkin selkeä työnjako valtion, maakunnan ja kunnan välillä voisi edesauttaa tavoitteiden saavuttamista. Laki ei vielä tuo selkeästi esille esimerkiksi sitä, onko yritysten kansainvälistämispalvelut järkevää keskittää yhdelle valtakunnalliselle toimijalle vai pitäisikö ne pääinvastoin resursoida paremmin maakuntatasolla. Kuntien suhteen lakiesitys sisältää epämääräisen viitteen (16 §) keskusteluista maakunnan ja kuntien välillä, ilman että keskustelujen sisältöä on tarkemmin määritelty.

Palvelutuotannon samanaikainen hajauttaminen ja markkinaehtoistaminen sekä kasvupalveluissa että sosiaali- ja terveystaloudissa johtaa hyvin kompleksiseen palvelurakenteeseen, jonka hallitseminen asiakkaan ja kansalaisen eduksi järjestäjän toimesta voi tulla mahdolliseksi ja päinvastaista pyrkimyksistä huolimatta kasvattaa hallinnollista työtä ja viedä näin resursseja ns. asiakasrajapinnasta.

Mahdollisia lisäkustannuksia syntyy järjestämisvastuuvaihtelusta. Miten maakunnassa tullaan hoitamaan kasvupalvelukuntayhtymän toimesta palvelujen tuotanto, mikäli esim. palvelutuottajat(t) tekevät konkurssin tai että työllistämistoimien kohteena olevat erityisen vaikeasti työllistettäville ei löydy palvelutuottajaa. Maakunta (kasvupalvelukuntayhtymä) voi tuottaa kasvupalveluita vain markkinapuuttilanteessa. Maakunnat joutuvat siten ylläpitämään tiettyä ”palvelureserviä”, jotta tarvittavat, riittävän laadukkaat palvelut voidaan turvata myös häiriötilanteessa tai markkinapuuttilanteessa. Huolena on myös palvelujen yhdenvertainen saatavuus koko Uudenmaan alueella.

Uudistuksen yhtenä tavoitteena on hallinnollinen tehokkuus ja yksinkertaistaminen. Rakennerahastohallinnoinnin (välittävät toimet) siirtäminen 18 maakunnan tehtäväksi tulee lisäämään hallinnollisia kustannuksia, jonka rahoitus on poissa alueellisesta käytännön kehittämistyöstä.

Pykälä 19 mukaan maakunnan vastuulla on huolehtia kasvupalveluiden yhteensovittamisesta, mikä tarkoittaisi käytännössä esimerkiksi palveluiden yhteensovittamista sosiaali- ja terveystaloudellisten kanssa. Uudenmaan erillisratkaisun myötä tämän vastuun hoitaminen vaikeutuu kasvupalveluiden ollessa kuntayhtymän järjestämisvastuulla ja sote-palveluiden maakunnan järjestämisvastuulla.

Kasvupalvelujen vaikuttavuutta on mahdotonta arvioida ainoastaan yhden lainsäädännön pohjalta, koska kokonaisuudesta säädetään neljässä eri laissa. Maakuntalaissa määritellään tehtäväalat, aluekehittämisen ja kasvupalveluiden laissa palvelukokonaisuudet, kolmannessa laissa tehtävät (esimerkiksi laki osaamisesta ja rekrytoinneista) ja vielä lopuksi on erillinen rahoituslainsäädäntö. Itsehallinnollisuuden mahdollisuuksien toteutuminen riippuu siitä, miten väljänä erityislainsäädäntö tulee säilymään.

@pohjois-savo.fi:

Aluekehittämisen integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen laajana käsitteenä (yritys- ja työvoimapalvelut, näihin liittyvä osaamisen kehittäminen sekä kotouttaminen) on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin.

Yritys- ja työvoimapalveluiden integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossa toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista.

Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta. Esitetyssä mallissa maakunnalta ei voida edellyttää yhdenmukaisten palvelujen tuottamista maan eri osissa, vaikka tähän lakiesityksessä tähdätään.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskehittämisen kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Lakiesityksen mukaan kuntien ja oppilaitosten on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta.

@varsinais-suomi.fi:

Valitettavaa on, että lakiesitys rajataan koskemaan yksinomaan TEM:n hallinnonala, jolloin aluekehityksen laaja-alaisuus helposti jää sivuosaan ja se voidaan tulkita vain kasvupalvelujen tavoitteita tukevaksi ylätason strategiseksi toiminnaksi. Keskeistä kuitenkin olisi sisällyttää siihen kaikki aluekehittämistä tukevat, maakunnan vastuulla olevat tehtäväkokonaisuudet, joilla on merkitystä aluekehittämisen perustavoitteiden toteuttamisessa ja edistämässä. Alerakenteen kehittäminen – maakuntakaavoitus ja liikennejärjestelmäsuunnittelu tulisi myös tunnistaa konkreettisina aluekehitystyökaluina.

Maakunnan itsehallintoon kuuluvan toiminnan osalta positiivista on aluekehitystä ja kasvupalveluja koskevan normiston keventäminen ja maakuntien erilaisuuden huomioiminen. Lakiehdotuksessa on melko vähän sivuttu eri rajapintojen vaikutusta lain tavoitteiden toteutumiseen. Erityisesti kunta-maakuntarajapinta elinvoimaan liittyvien tehtävien osalta olisi kaivannut selkeämpää analysointia, vaikuttavuuden arviointia ja aitoa vuoropuhelua valtio-maakunta-kunta-toimijoiden kesken jo lain valmisteluvaiheessa. Lain valmisteluprosessin yhteydessä kunnat ovat kokeneet jääneensä sivuosaan ja se on aiheuttanut tarpeetonta vastakkainasettelua erityisesti yritysraajapintaan ja työvoimapalveluihin liittyvien tehtävien osalta.

Kasvupalvelujen aluekehitystä tukevat tavoitteet on asetettu varsin kunnianhimoisesti. Näiden tavoitteiden toteutumista vaikeuttaa kasvupalvelujen asiakkaiden heterogeenisuus sekä palvelutarpeiden erilaisuus. Myös palvelujen kirjo henkilöasiakkaan subjektiivisista oikeuksista yksittäiseen palveluun ja toisaalta yritysasiakkaiden puhtaasti harkinnanvaraisiin palveluihin vaikeuttaa yhtenäisten palveluprosessien järjestämistä ja tavoitteiden seuraamista.

Maakuntaudistukokonaisuuteen liittyen palvelujen tuottamisen markkinalähtöisyys määritellään eri tavoin eri hallinnonaloilla ja tehtäväkokonaisuuksissa. Tästä johtuen esim. kasvupalvelujen tuottamismalli ja muiden hallinnonalojen palvelujen tuottamistapa (erityisesti sote-palvelut) eroavat toisistaan merkittävästi. Tämä ei ole asiakkaan kannalta perusteltua ja saattaa johtaa myös siihen, että palveluja ei voida maakunnan sisällä järjestää samojen toimintaperiaatteiden mukaan. Lähestymistapa ei myöskään yksinkertaista maakunnan toiminnan strategista johtamista ja organisointia.

@kymenlaakso.fi:

Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntaudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntaudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys paikka- ja ohjelma-perusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resurssoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityskehittämisen kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä.

@kainuu.fi:

Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on erittäin vaikeaa. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossaan toteutettuna on ristiriitainen maakuntauudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehitys paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityscentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen olisi tuskin kuitenkaan tarkoituksenmukaista. Jos palvelumarkkinoilla on tarjontaa, on relevanttia jättää palvelutuotanto siellä toimivien yritysten varaan ja jos tarjontaa ei ole, on todennäköistä, ettei myöskään kunnan omistamalla yhtiöllä olisi kannattavan toiminnan edellytyksiä. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että maakunnat ja kunnat suoraan ja yhtiöineen (mm. kehitysyhtiöt ja ammattikorkeakoulut) voivat myös tuottaa kasvupalveluja.

@etela-pohjanmaa.fi:

Aluekehittämiseen liittyvät keskeiset ehdotukset tukevat esityksen tavoitteita. Myös normiston ja sääntelyn keventäminen soveltuu hyvin maakuntauudistuksen tavoitteisiin.

Valitettavaa kuitenkin on, että lakiesitys rajataan koskemaan yksinomaan TEM:n hallinnonalaan, jolloin aluekehityksen laaja-alaisuus jää sivuosaan. Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin, mikä on puute. Muiden kuin TEM:n hallinnonalaan kuuluvia kokonaisuuksia ovat mm. osaamisen kehittäminen (OKM), maaseudun kehittäminen (MMM), kulttuurin kehittäminen (OKM), asuin- ja elinympäristö (YM) sekä saavutettavuus (LVM). Nämä kaikki vaikuttavat alueiden elinvoimaan ja kehittämiseen. Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat ovat toisiaan täydentäviä ja tukevia. Kunnat ja kaupunkiseudut panostavat elinkeinojen edistämiseen ja työllisyyteen sekä investointeihin moninkertaisesti verrattuna nyt kasvupalveluiksi maakunnille koottaviin valtion nykymuotoisen TE-hallinnon resursseihin. Tämä näkyy elinkeinoja ja työllisyyttä suoraa edistävän resursoinnin lisäksi muun muassa innovaatioympäristöihin panostamisena sekä monimuotoisena kasvua luovana yhteistyönä korkeakoulujen, tutkimuslaitosten ja yrityscentän kanssa. Kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Toimivan työnjaon löytäminen vaatii perusteellista valtion, maakuntien ja kuntien tehtävien ja rajapintojen läpikäymistä, mikä jää ehdotuksen mukaan maakunnallisesti ja paikallisesti sovittavaksi. Kuntien toimenpiteiden yhteensovittamisen merkitystä ja edellytyksiä on esityksessä kuitenkin arvioitu erittäin vajavaisesti.

Ehdotus kasvupalvelujen tuottamisesta jatkossa yhä enemmän markkinoilla on oikeansuuntainen. Yritys- ja työvoimapalvelujen integroinnissa ja markkinoille siirtämisessä lakiehdotuksen vaikutusten arviointi on kuitenkin erittäin vaikeaa. Kilpailullinen monituottajamalli esitetyssä muodossa ja aikataulussa toteutettuna on vaarassa heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Maakuntien on pystyttävä itse ratkaisemaan aluekohtaisesti, mikä on paras tapa tuottaa palvelut. Myös julkinen sektori voi olla kilpailukykyinen, eikä sen tuottamismahdollisuutta tule lailla sulkea pois.

Lakiesityksen mukaan kuntien on mahdollista osallistua maakuntien järjestämien kasvupalveluiden tuotantoon vain erillisten markkinoilla kilpailutilanteessa toimivien yhtiöiden kautta. Aluekehittämisen tehokkuuden näkökulmasta on tärkeää, että kunnat voisivat halutessaan perustaa ja omistaa kasvupalveluyrityksiä, vaikka kuntien kannalta osallistuminen markkinaehtoisten palveluiden tuottamiseen tuskin olisi tarkoituksenmukaista.

Hallituksen esityksestä ei käy selkeästi ilmi, miten eri palvelut markkinoilla sovitetaan yhtenäisiksi ja monialaista palvelua tarvitsevien asiakkaiden tarpeisiin vastaaviksi kokonaisuuksiksi.

@obotnia.fi:

Vaikka alueiden kehittäminen lakiesityksen mukaan on laaja käsite, alueiden kehittämisen keskusteluja (§ 32) ei tarkemmin käsitellä Keskeiset ehdotukset -kohdassa. Tämä on puute, koska näissä keskusteluissa asianomaisten ministeriöiden kanssa on käsiteltävä laajasti maakunnan keskeiset aluepoliittiset toimenpiteet, ja keskustelun tulee perustua jokaisen maakunnan tarpeisiin ja painopisteisiin. Selvää on, että maakuntien resurssit eivät riitä rahoittamaan maakunnan ja kuntien maakuntaohjelmassa yhteisesti määritellyitä toimenpiteitä. Ne resurssit löytyvät jatkossakin ensisijaisesti kunnista mutta myös valtion talousarviosta ministeriöiden eri momenteille määritellyistä painopisteistä. Tähän liittyy maakuntien verotusoikeus, joka paremmin mahdollistaisi resurssien käyttämisen aluekehittämiseen.

Kasvupalvelut ja rakennerahasto-ohjelmat ovat tärkeitä välineitä aluekehittämisessä. Täten on tärkeää, että maakunnat voivat käyttää kaikkia sekä kansallisia rahoitusohjelmia että EU:n ohjelmia maakunnan määrittelemien painopistealueiden tukemiseksi. Maaseutuohjelma on erottamaton osa tätä työtä, vaikka ohjelmaa ei oteta lakiesityksessä huomioon.

Rakennerahastovarojen käyttö ja EU:n rahoitusohjelmien toimeenpano ovat vahvasti kytköksissä jokaisen maakunnan määrittelemiin strategiaan painopistealueisiin. Näin ollen on luonnollista, että jokainen maakunta toimii välittävänä toimielimenä sekä nykyisen ohjelmakauden aikana että myös tulevilla kaudella. Maakunnat ovat myös tärkeitä toimijoita alueellisissa ohjelmissa ja EU:lle suunnatuissa hakemuksissa. Tämän takia lain olisi lähdeittävä siitä, että maakuntien rooli välittävänä toimielimenä pysyy myös tulevilla ohjelmakaudella ja että maakunnilla on merkityksellinen rooli myös tulevilla Interreg-ohjelmissa.

Jos suuren määrän palveluntuottajia on tuotettava kasvupalvelut markkinoiden ehdoilla, maakunnille on haastavaa luoda tehokasta ohjausta mahdollistava kokonaisuus. Koska tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon viranomaistehtävistä markkinoille, riskinä on, että palvelujen ohjaus sisällön myötä valuu yksittäisille tuottajille. Täten menetetään yhteys niihin palvelutarjonnan strategiaan painopisteisiin, jotka maakunta on määritellyt ja joiden pitäisi kuulua maakuntien toimivaltaan. Tämä voi myös merkitä maakunnan itsemääräämisoikeuden vähenemistä.

Pohjanmaalla olemme panostaneet julkisen sektorin, yritysten sekä yliopistojen, korkeakoulujen ja ammattikoulujen yhteistyöhön, jotta pystyisimme luomaan toimiva innovaatioita ja tuottavuutta suosivat innovaatiojärjestelmät. Tämä on maakunnan älykkään erikoistumisen perusta. Kuntien tuottamat elinvoimaisuuspalvelut ovat huomattavasti suuremmat kuin kasvupalvelujen kautta kanavoitavat resurssit. Tämän takia on tärkeää luoda edellytykset jatkossakin maakunnan, kuntien ja kuntien elinkeinoyhtiöiden hyvälle yhteistyölle myös kasvupalvelujen järjestämisessä.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Aluekehittämistä laajana käsitteenä, yritys- ja työvoimapalveluja, näihin liittyvää osaamisen kehittämistä sekä kotouttamista koskevien tehtävien integrointi maakunnan tehtäväkokonaisuuteen on lakiehdotuksen myönteisin asia. Myös normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntaudistuksen tavoitteisiin.

Aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavien sektoriministeriöiden, maa- ja metsätalousministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä ympäristöministeriö, kytkeminen laajaan aluepolitiikkaan ei kuitenkaan ole toteutumassa nykyistä lainsäädäntöä paremmin. Erityisesti on syytä panna merkille, että kilpailullinen monituottajamalli esitetystä muodostaan toteutettuna on osin ristiriitainen maakuntaudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa ja heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Kun esityksen tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille, maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät samalla kapenevat. Tämä ei ole hyvä kehityssuunta paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta.

Kasvupalveluiden siirtäminen yksityisten markkinoiden tuottamaksi vaikeuttaa aluekehittämisviranomaisten koordinaatiota, sillä se katkaisee kuntien ja valtion yhteyden kasvupalveluiden tuottajiin. Maakunnat joutuvat perustamaan kasvupalvelut sopimusohjaukseen, mikä on erityisen ongelmallista ohjelmiin ja strategioihin perustuvassa aluekehitysjärjestelmässä. Lakiesityksen perusta on alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden yhdistäminen synergian aikaansaamiseksi, mutta on epävarmaa, kykenevätkö maakunnat riittävässä määrin siirtämään strategioissa ja ohjelmissa esitetyn tahtotilan käytännön toiminnaksi pelkästään sopimusohjauksen tai tulossopimusten avulla.

@ekarjala.fi:

Lakiesityksen tehtävät ovat luonteva osa maakuntien tehtäväkenttää. Normiston karsiminen soveltuu hyvin maakuntaudistuksen tavoitteisiin. Lakivalmistelun jatkotyöstössä tulisi huomiota kiinnittää siihen, miten aluekehittämiseen keskeisesti vaikuttavat sektoriministeriöt (MMM, OKM, LVM ja YM) kytkettäisiin paremmin laajaan aluepolitiikkaan.

Kasvupalvelujen monituottajamalli ja valinnanvapaus ovat kannatettavia, mutta niihin sisältyy epävarmuustekijöitä pienen maakunnan näkökulmasta, mm. paikallisten yritysten mukaanpääsy markkinoille voi olla haasteellista. Valinnanvapauden toteuttamiseksi myös maakunnan omilla yhtiöillä tulisi olla mahdollisuus osallistua kilpailuun myös muulloin kuin markkinapuutetilanteessa, kun se on palvelujen saatavuuden ja kilpailutilanteen näkökulmasta tarpeellista. Perustelu siitä, että maakuntien omat yhtiöt estäisivät uusien toimijoiden tulon markkinoille osaamiskapasiteettisena ja koonsa vuoksi (s. 63), on kyseenalainen perustelu etenkin asiakasnäkökulmasta. On kaikkien etu, että maakunnassa varmistetaan osaavien palveluiden saatavuus ja kilpailullisessa monituottajamallissa asiakas lopulta valitsee haluamansa palvelutuottajan maakunnan nimeämien palvelutuottajien joukosta. Todennäköistä on, että markkinoilla pärjäävät lopulta suuret, jopa monikansalliset yhtiöt, jolloin maakuntien omat yhtiöt voivat olla kokoluokassaan lopulta pienimmästä päästä.

Lakiesityksen kilpailullinen monituottajamalli edellyttää järjestäjältä reaaliaikaista ja myös ennakkointitietoon perustuvaa johtamista, johon nykyinen, menneeseen maailmaan pohjautuva tilastotieto ei anna edellytyksiä. Reaaliaikaisen tiedon saaminen päätöksenteon pohjaksi edellyttää eri tietolähteistä kerätyn asiakaskäyttötymisen sekä kehittyneen analytiikan ja uuden teknologian hyödyntämistä.

Lain ulkopuolelle jää elinkeinojen ja työllisyyden edistämisen kannalta merkittäviä voimavaroja ja toimenpiteitä. Tästä johtuen ”kasvupalvelu” -termi on osin harhaanjohtava eikä sitä ole käytännössä määritelty. Sisältö tulee muotoutumaan myöhemmin säädettävän erityislainsäädännön perusteella, minkä vuoksi on vaikea arvioida järjestelmän toimivuutta.

Tulevien maakuntien ja kuntien elinvoimapolitiikat sekä valtion palvelut tulee nähdä toisiaan täydentävinä ja tukevinä ja niiden välillä tulee olla tiiviis kumppanuusperiaate sekä kasvupalvelujen että aluekehityksen osalta.

Lain keskeiset ehdotukset jäävät pinnallisiksi vaikeasti työllistyvien asiakkaiden palvelujen osalta. Vaikeasti työllistyvät tarvitsevat usein monialaista palvelua työllistymisen edistämiseksi. Palvelumallia säätelee tällä hetkellä TYP-laki. Kasvupalveluja koskeva lakiesitys tunnistaa vaikeasti työllistyvien haastavan työmarkkina-aseman ja lakiesityksessä maakunnan järjestämisvastuulle annetaan palvelujen yhteensovittamistehtävä eri asiakasryhmien osalta. Käytännössä vaikeasti työllistyvien asiakkaiden palveluihin ei lakiesityksessä pureuduta. Myöskään sote- ja työvoimapalveluja sääntelevässä lainvalmistelussa monialaiseen palvelujen tarjontaan ei ole esitetty lakitasoista perustaa. Esimerkiksi Etelä-Karjalassa rakennetyöttömien osuus kaikista työttömistä oli 60 % vuoden 2016 tilastoissa. Rakenne- ja etenkin pitkäaikaistyöttömyyden voimakas kasvu ja merkittävä suhteellinen osuus kaikista työttömistä tulee huomioida paremmin lainsäädännön jatkovalmistelussa. Monialaista palvelua tarvitsevien osalta asiakasohjaus on keskeisessä roolissa ja sen järjestäminen tulisi vähintään vaikeimmin työllistyvien osalta olla maakunnan omassa harkintavallassa. On tunnistettava, että markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palveluissa, jotka tarvitsevat enemmän tukea ja monialaisia palveluja työllistyäkseen.

Esitämme myös, että maakuntaudistuksen yhteydessä tähdätään työmarkkinatukijärjestelmän kuntaosuuksien luo

@keski-pohjanmaa.fi:

Aluekehittäminen on maakunnan itsehallintoon oleellisesti liittyvä tehtävä, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, toimijoiden yhteistoimintaa, kumppanuutta ja verkostoitumista. Aluekehitysjärjestelmässä maakunnan aluekehitysviranomaisen tehtävät linkittyvät sekä valtakunnan tason aluepolitiikkaan, että kuntien elinvoimatehtäviin. Lakiehdotuksen keskiössä oleva Kasvupalvelut ovat yksi tärkeä aluekehittämisen väline, mutta on myös paljon muita tarvittavia toimenpiteitä, joita ao. laki ei huomioi.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Keskeistä esityksessä on työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan yritys- ja työllisyyspalveluiden uudelleen organisoiminen sote -uudistuksen tapaan järjestäjä-tuottaja -mallin pohjalle. Alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan yhdistäminen samalla, kun muiden hallinnonalojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat po. lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia liikaa. TEMin hallinnonalan ulkopuolella olevia aluekehittämisen kokonaisuuksia ovat mm. koulutus ja osaamisen kehittäminen (OKM), maaseudun kehittäminen ja luonnonvarat (MMM), asuin- ja elinympäristö (YM) sekä saavutettavuus (LVM).

Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan. Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: Aluekehityslaki ja siihen liittyvä maakunnan rahoituslaki sekä Kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki.

Aluekehitys- ja kasvupalvelujen rajapinta kuntiin jää lakiluonnoksessa auki. Esitys ei tunnista, eikä huomioi riittävästi kuntien merkitystä ja roolia. Kunnat, ja erityisesti suurimmat kaupunkiseudut panostavat merkittävästi elinkeinojen edistämiseen, innovaatioympäristöihin sekä näitä tukeviin investointeihin. Kuntiin on kertynyt runsaasti osaamista ja kokemusta mm. työllisyysasioissa. Myös kasvun kannalta ratkaisevan tärkeä vastuu maankäytöstä, kaavoituksesta ja pitkälti myös liikennejärjestelmästä on kunnilla. Erityisesti kunta-maakuntarajapinta olisi kaivannut aitoa vuoropuhelua valtio-maakunta-kunta-toimijoiden kesken jo lain valmisteluvaiheessa. Lain valmisteluprosessin yhteydessä kunnat ovat kokeneet jääneensä sivuosaan ja se on aiheuttanut tarpeetonta vastakkainasettelua erityisesti yritysrajaan ja työvoimapalveluihin liittyvien tehtävien osalta.

@pirkanmaa.fi:

Ehdotuksen keskeisissä ehdotuksissa esitetty näkemys aluekehittämisen ja kasvupalveluiden osittaisesta rinnakkaisuudesta on epälooginen ja sotkee lain perusajatusta.

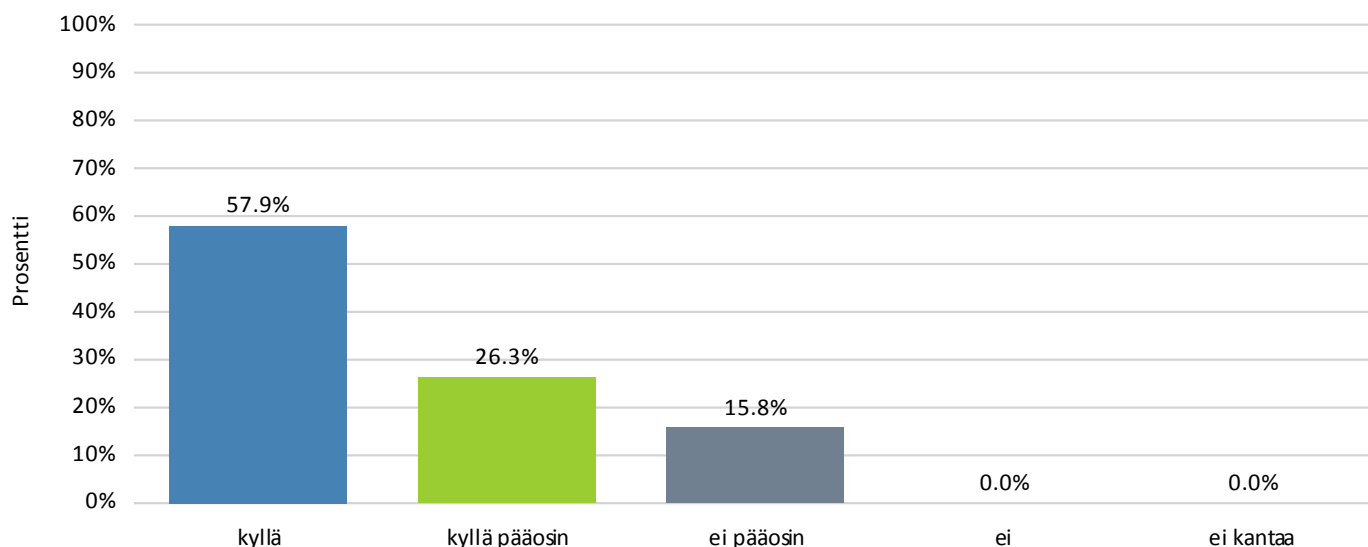
Valtion ja maakuntien välisen keskustelun luonnetta ja tarkoitusta tulee täsmentää, nyt kovin yleinen luonnehdinta. Vaarana on, että keskustelut jäävät muodollisuudeksi, joka ei vaikuta aluekehittämisen arkeen.

Lain 19 § jättää maakunnille vapauden päättää kasvupalvelujen sisällöstä. Tämä mahdollistaa erilaisten olosuhteiden ja eri toimijoiden, kuten suurten kaupunkiseutujen, tilanteen ja kokonaispalvelutarjonnan kautta arvioida maakunnan kasvupalvelutuotantoa.

Markkinapuute on määriteltävä tarkemmin. Markkinapuute voi syntyä paitsi tuottajien puutteesta myös esim. yrityspalveluihin käytettävien määrärahojen vähäisyydestä, jolloin ei synny markkinoita stimuloivaa kysyntää. Pirkanmaalla kasvupalvelulain mukaisiin yrityspalveluihin on käytettävissä vuonna 2017 0,8 m euroa.

Valtakunnallisten kasvupalveluiden tuottajiksi on lisättävä markkinatoimijat, jos lain perusteluissa esitetyt näkemykset markkinaehtoisien monituottajamallin eduista on oikea.

9. Voita isiinko esityksen tavoitteet saavuttaa muilla keinoin?

Nimi	Prosentti
kyllä	57,9%
kyllä pääosin	26,3%
ei pääosin	15,8%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

10. Mahdollinen sanallinen perustelu

@paijat-hame.fi:

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

Maakuntien järjestämisoaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vähittäin kasvava toteutusmalli olisi tarkoituksenmukainen.

@hame.fi:

Maakuntauudistus, jonka yksi osa aluekehitys ja kasvupalveluiden kehittäminen on, edellyttää siis muutoksia nykytilanteeseen. Monituottajamalli sekä järjestäjän ja tuottajan kategorinen erottaminen saattavat aiheuttaa ongelmia. Palveluntuottajien kilpailuttaminen ja valinta kasvupalveluiden tuottamisessa voi eräiltä osin olla vaikeaa.

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet.

Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja maakuntien järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto toteaa, että lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on selkeä puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

Satakuntaliiton mukaan aluekehittämisjärjestelmän uudistamisessa tulisi kiinnittää huomiota siihen, että julkisen sektorin toimintaan ei voida suoraan kopioida yksityisen sektorin tehokkuustavoitteita. Yksityisellä sektorilla yritysten tavoitteena on voiton tai markkina-arvon maksimointi, joiden kasvulle on selkeät mittarit. Julkinen sektori huolehtii pitkäjänteisesti yksilöille tai yhteiskunnalle tärkeitä asioista, joita markkinatalous ei huomioi.

Satakuntaliiton näkemys on, että mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisoaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vähittäisesti kasvava toteutusmalli on tarkoituksenmukainen. On kyseenalaista pystytäänkö annetulla mallilla hoitamaan maakunnalle annetut järjestämistehtävät mikäli 85% tehtävistä tulee ulkoistaa.

@pirkanmaa.fi:

Jos julkisen talouden näköalat olisivat selvästi myönteisemmät, muunkinlaiset, enemmän julkisvallan omaa kehittäjäroolia vahvistavat ratkaisut voisivat olla mahdollisia. Toimintojen rajaaminen ja yksityisen sektorin roolin kasvattaminen uudistuksessa on kuitenkin nykyisellään paras nähtävissä oleva etenemistie. Sen toteuttaminen jaksotetusti ja ajallisesti pidemmälle aikavälille vaiheistettuna olisi kuitenkin realistisempaa kuin nopea kerta-uudistus, jossa voi syntyä myös vaikeasti korjattavia virhearviointia.

@lapinliitto.fi:

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitetyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisoaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaihteellinen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@pohjois-karjala.fi:

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitetystä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisoikeuden ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaihteellinen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@esavo.fi:

Lakiesityksessä viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa järjestelmää uudistettaisiin nykyiseltä pohjalta ilman velvoitetta valinnanvapauden toteuttamiseen järjestäjä-tuottaja-mallilla. Tätä toista vaihtoehtoa ei lakivalmistelussa erityisesti tarkastella, vaikka sen todetaan mm. toteuttavan maakunnan itsehallinnollisuuden tavoitteita, ja vaikka sen puitteissa olisi myös mahdollista väljentää normeja, yhteen sovittaa palveluja ja avata niitä kilpailulle. Maakuntien harkinnan mukaan rajoitetummin tai porrastetusti kilpailuille markkinoille siirtyminen olisi helpommin hallittavissa, se mahdollistaisi erilaisten maakuntien olosuhteiden huomioimisen, ja se toimisi samalla logiikalla sote-uudistuksen valinnanvapausmallin kanssa.

Alueiden kehittämisen tavoitteiden (lain 6§) huomioimiseksi aluekehittämisen työkaluja tulisi tarkastella myös laajemmin eri hallinnonalojen toimenpiteiden yhteen sovittamiseksi sekä maakunnassa että valtakunnallisesti.

@keskisuomi.fi:

Julkisen sektorin palveluprosesseja tulisi yksinkertaistaa. Toisaalta lain esittämään, järjestämisen ja tuottamisen erottavaan, kasvupalvelujen toimintamalliin voisi olla parempi siirtyä vaihteellain; näin maakunnan ja kuntien tuottamat palvelut saisivat kokonaisuudessaan tarkoituksenmukaisen roolin.

Yrityspalvelujen osalta voidaan myös kysyä, kannattaisiko joitain huonosti tuottavia valtiollisia/maakunnallisia palveluja tai rahoitusinstrumentteja lopettaa, ja siirtää vastuuta ja päätösvaltaa enemmän kunnille ja yrityksille/yksityiselle sektorille. Keskiössä voisi olla kuntien elinvoimastrategiat ja toimintamallit, joita maakunnan tason aluekehittämistyöllä ohjataan samansuuntaiseksi muun aluekehitystyön kanssa.

@uudenmaanliitto.fi:

Asetetut tavoitteet voitaisiin saavuttaa myös muilla keinoin vrt. kansainväliset vertailut Tanskaan, Saksaan, Hollantiin tai Ruotsiin. Toisena vaihtoehtona uudistuksen pohjaksi oli arvioitu mallia, jossa sääntelyä väljennettäisiin, mutta kasvupalvelujen tuottamistapa säilyisi nykyisenkaltaisena. Vaihtoehto olisi tarjonnut mahdollisuuden toteuttaa uudistus huomattavasti pienemmällä taloudellisella riskillä ja laajentaa palvelutarjontaa vähitellen kilpailuttamisen suurempaan hyödyntämiseen. Olisiko kuitenkin vähemmän riskejä sisältävä ratkaisu hyvä ratkaisu huomioiden se tosiasia, että samanaikaisesti tehdään sote-palvelujen siirto kunnilta maakunnalle. Missään maassa ei tähän asti ole saatu kehitettyä ylivoimaista ratkaisumallia a.o. haasteisiin.

Pelkkä rakennevertailu ei anna oikeaa kuvaa eri mallien vaikuttavuudesta ilman, että otetaan huomioon myös käytössä olevat resurssit, vrt. esimerkiksi Tanskassa on moninkertainen määrä asiakaspalvelijoita työnvälityksessä työnhakijaa kohti verrattuna nykytilanteeseen Suomessa. Digitaalisilla palveluilla ei voida kokonaan korvata esim. nuorten työnhakijoiden henkilökohtaista ohjausta ensimmäisen työpaikan löytämiseen.

Maakunnallisen itsehallinnon tavoitteet toinen ratkaisu olisi täyttänyt vastaavalla tavalla kuin valittu ratkaisu. Nyt valittua perusratkaisua perustellaan kansantalouden tasolla saavutettaviin vaikutuksiin ja kannusteella uuden palveluliiketoiminnan ja uusien vaikuttavampien palveluinnovaatioiden kehittämiseen. Lakiesitys ei kuitenkaan sisällä todellista kansantalouden kustannusten ja hyötyjen vertailua, vaan esitettävät vaikutukset rajoittuvat organisatorisiin uudelleenjärjestelyihin ja niistä mahdollisesti saataviin marginaalisiin tuottoihin.

@pohjois-savo.fi:

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamista. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistukseen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitetystä perusmallissa päätetään pysyä, toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa lakiesityksessä annettua aikarajaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisoikeuden ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta maakuntaitsehallinnosta lähtevä ja alueiden ominaispiirteisiin sopiva toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@varsinais-suomi.fi:

Koska esityksen päätavoite on palvelutuotannon markkinalähtöisyys ja tiukka järjestäjä-tuottajamalli on lakiehdotuksessa kuvattu lähestymistapa kohtuullisen oikea. On kuitenkin valitettavaa, ettei vaihtoehtoisia malleja palveluiden järjestämiseen/tuottamiseen ole aidosti ja laaja-alaisesti pohdittu, vaan valmistelua on ohjannut tiukasti perustavoite tästä edellä mainitusta järjestäjä-tuottajamallista ja laaja-alaisesta markkinalähtöisyydestä. Vaihtoehtoisten mallien tarkempi analysointi on jäänyt tekemättä.

Lain tavoitteiden toteutuminen riippuu pitkälti toimivan järjestäjä-tuottajamallin syntyisestä, aidosta ja laadukkaasta markkinoilla tarjottavasta palvelusta ja selkeistä kriteereistä palvelun tuottamisessa. Kyse on monilta osin varsin merkityksellisestä uudistuksesta, jonka huolelliseen valmisteluun olisi tullut antaa selkeästi enemmän aikaa kuin nyt on ollut mahdollista.

Aikataulun tiukkuus ja valmistelun hektisyys tulevat aiheuttamaan omat haasteensa tämän merkittävän uudistuksen toteuttamiselle. Onnistuminen maakuntatasolla edellyttää sitä, että maakuntastrategiassa määriteltävät palvelustrategiat/lupaukset on jo hyvissä ajoin vahvistettu, jotta siirtyminen uuteen maakuntaan ei aiheuttaisi ongelmia asiakkaiden palvelujen saatavuudessa. Aikataulun tiukkuuden vuoksi tämä ei vaikuta maakuntatasolla todennäköiseltä.

@kymenlaakso.fi:

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole valmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli oli käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamisesta. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistuksen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitettyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta inkrementaalinen toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@kainuu.fi:

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusta avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelun tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä lainkaan, vaan on lähdetty täysin puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamisesta.

Maakuntien tehtävien määrittelyn yhteydessä 5.4.2016 linjattu laaja monituottajamalli sisälsi myös kunnat ja kuntien omistamat yhtiöt mahdollisina kasvupalvelun tuottajina. Tämä malli soveltuu paremmin maakuntauudistuksen tavoitteisiin. Maakuntien on voitava itse ratkaista aluekohtaisesti, mikä on paras tapa tuottaa palvelut. Myös julkinen sektori voi olla kilpailukykyinen, eikä sen tuottamismahdollisuutta tule lailla sulkea pois. Laaja monituottajamalli olisi yhdenmukainen sote-uudistuksen valinnanvapausmallin kanssa.

Mikäli esitettyssä perusmallissa päätetään pysyä, sen toimeenpanoa on ehdottomasti tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta portaittainen ja ajallisesti riittävän pitkä toteutusmalli on tarkoituksenmukainen.

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksessa viitataan vaihtoehtoiseen malliin, jossa nykyistä järjestelmää uudistettaisiin. Tätä mallia ei ole lainvalmistelussa vaihtoehtona pidemmälle tarkasteltu, mikä on puute. Kilpailulliset markkinat rajoitetummin tai porrastetusti avaava malli olisi käypä ratkaisu kasvupalvelujen tavoitteisiin nähden ja voisi samalla toteuttaa paremmin maakuntauudistuksen tavoitteet. Tällaista mallia ei ole ollut lakivalmistelussa esillä, vaan on lähdetty puhdasoppisesta järjestäjän ja tuottajan erottamisesta. Vaihtoehtoinen toteutusmalli olisi samankaltainen sote-uudistuksen valinnanvapausmallin kanssa.

Aluekehittämisjärjestelmän uudistamisessa tulisi kiinnittää huomiota myös siihen, että julkisen sektorin toimintaan ei voida suoraan kopioida yksityisen sektorin tuottavuustavoitteita. Markkinaehtoisesti toimivien yritysten tavoitteena on maksimoida voitto tai markkina-arvo, ja näille on selkeät mittarit. Julkinen sektori taas huolehtii pitkäjänteisesti yksilöille ja yhteiskunnalle tärkeitä asioista, joita markkinatalous ei huomioi.

Maakunnan järjestämisvastuu on kaiken kaikkiaan varsin laaja ja vaativa kokonaisuus. Maakunta vastaa siitä, että markkinoilla tuotettavat palvelut ovat saatavissa lain edellyttämällä tavalla ja maakunnan harkinnan mukaisesti. Järjestäjällä on vastuu palvelujen tarpeen, määrän ja laadun määrittelemisestä, tuotantotavasta päättämisestä, kustannusvaikuttavuuden varmistamisesta, yhdenvertaisesta saatavuudesta ja kehittämisestä sekä omavalvonnasta. Maakuntien järjestämisosaamisen ja markkinoiden terveen kehittymisen kannalta vaiheittain etenevä toteutusmalli olisi välttämätön. Markkinoiden avaaminen tulee tehdä hallitusti riittävän pitkän siirtymävaiheen kautta. Ottaen huomioon sen, mitä esityksen tavoitteissa on todettu toimivien markkinoiden rakentumiseen liittyen (arvioitu kestävän jopa 10 vuotta), tulee huomioida kansainväliset kokemukset ja ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@obotnia.fi:

Lakiesityksen lähtökohtana on, että kilpailuneutraalit markkinat voidaan luoda nopeasti ja tehokkaasti. Vaikutusten arvioinnin perusteella tämä ei vaikuta kovin realistiselta. Myöskään ei vaikuta tarkoituksenmukaiselta pyrkiä keinotekoisesti luomaan markkinat julkisilla varoilla. Sen sijaan uudistus olisi toteutettava vaiheittain testaamalla ja arvioimalla markkinat ja laadullisten palvelujen tarjonta. Maakuntien pitäisi joustavammin saada päättää siitä, mitkä palvelut tuotetaan maakunnan omissa yhtiöissä. Lisäksi pitää olla mahdollista ostaa palveluja suoraan kunnilta tai kuntien elinkeino-yhtiöiltä, jotka usein hoitavat ensimmäisen asiakaskontaktin.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Lakiesitys vie järjestäjän ja tuottajan erottamisen liian pitkälle ja muuttaa palvelutuotantojärjestelmää varsin radikaalisti kasvupalveluiden osalta. Kasvupalveluiden vieminen yksityisille markkinoille ei sinällään ole väärä toimintamalli, mutta se tulisi tehdä porrastetusti ja siten, että maakunnilla on mahdollisuus käyttää harkintaa ja rakentaa kasvupalveluiden tuotantojärjestelmänsä maakuntastrategiaa ja muita ohjelmia tukeväksi. Toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle ja vaiheistaa. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen. Tällöin kasvupalvelut voitaisiin aidosti integroida osaksi alueiden kehittämisen järjestelmää ja maakunnat voisivat hyödyntää kilpailtuja markkinoita hallitusti kokeilujen kautta. Valmistelussa tulee ottaa uudelleen tarkasteluun vaihtoehto, jossa lisätään vaiheittain yksityisiltä tahoilta ostettavien palvelujen määrää julkisen palvelutuotannon rinnalle.

@ekarjala.fi:

Kilpailullinen monituottajamalli luo parhaimmillaan uusia toimintatapoja, tuloksia ja taloudellista tehokkuutta. Markkinoiden terveen kehittymisen ja maakuntien järjestämisosaamisen kannalta kilpailulliseen menettelytapaan on tarpeen olla siirtymäajat ja lakipaketissa esitetty viiden vuoden siirtymäaika on siihen riittävä.

Maakuntien mahdollisuudet tarjota yhdenvertaiset palvelut valinnanvapauden kautta vaihtelevat. Valinnanvapauden toteuttamiseksi maakunnan omilla yhtiöillä tulisi olla mahdollisuus osallistua kilpailuun silloin, kun se on palvelujen saatavuuden ja kilpailutilanteen näkökulmasta tarpeellista.

Vaikeasti työllistyvien osalta tarvitaan maakunnan järjestäjälle selkeämpi vastuu asiakas- ja palveluohjauksesta.

@keski-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen lähtökohtana on palvelutuotannon markkinalähtöisyys ja tiukka järjestäjä-tuottajamalli. Muita vaihtoehtoisia malleja palveluiden järjestämiseen/tuottamiseen ei ole aidosti ja tarkemmin analysoitu.

Siirtymäajan optimaalisella hyödyntämisellä voitaisiin varmistaa palveluiden kokonaisvaltainen haltuunotto maakuntatasolla ja turvata paremmin palvelujärjestelmän toimivuus siirtymävaiheessa.

Lain tavoitteiden toteutuminen riippuu pitkälti toimivan järjestäjä-tuottajamallin syntymisestä, selkeistä kriteereistä palvelujen tuottamisessa sekä markkinoilla tarjottavien palveluiden laadusta ja "toimitusvarmuudesta".

@pirkanmaa.fi:

Lain perusteluissa esitetyt kansainväliset kokemukset monituottajamallista eivät ole riittävän vakuuttavia uudistuksen perustaksi. Ennen kaikkea uudistus tulee näiden kokemusten mukaan viemään huomattavan pitkän ajan ja lopputulos ei silti ole riittävästi parempi kuin muut vaihtoehdot.

11. Muut vapaamuotoiset huomiot HE:n lukuun 3

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@pohjois-karjala.fi:

Monituottajamallina toteuttaminen on mahdollista lähinnä isoissa keskuksissa, Uuttamaata koskee erityislainsäädäntö, joten markkinapuute on arvioon perustuen pääsääntö.

@esavo.fi:

Palvelujen monipuolistaminen ja markkinoille avaaminen on sinänsä kannatettava asia. Yritys- ja työvoimapalvelujen markkinoille siirtämisen vaikutuksia on kuitenkin vaikea arvioida, ja mallin toteuttaminen samaan aikaan maakuntauudistuksen kanssa sisältää sekä toiminnallisia että taloudellisia riskejä, jotka kohdistuvat eri tyyppisiin maakuntiin eri lailla, mikä on lakiesityksessäkin todettu. Maakuntien harkintavaltaa tulisi kasvupalvelujen osalta lisätä, kasvupalvelujen järjestämiselle tulee varata riittävä siirtymäaika, eikä esim. julkisen sektorin - ml. kunnat - tuottamisroolia tule laissa sulkea pois.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiesityksessä maakunnan palvelujen järjestämiselle on asetettu sellaisia odotuksia ja kriteereitä, joita ei esityksen mukaan nykyisissä valtion aluehallinnossa (ELY-keskukset, TE-toimistot) ole esityksen mukaan kaikilta osin pystytty täyttämään. Hallituksen esityksessä kritiikki nykyjärjestelmää ja palveluiden järjestämis- ja tuottamistapaa kohtaan on melko tiukkaa. Onkin syytä kysyä, ovatko asetetut kriteerit ja uudistukselle asetetut odotusarvot realistisia ja toteutettavissa, varsinkin kun samanaikaisesti yritys- ja työvoimapalveluille ohjattu rahoitus ja käytettävissä olevat rahoitusinstrumentit ovat merkittävästi pienentyneet viimeisten vuosien aikana. Asetetaanko maakunnat jo lähtötilanteessa sellaiseen tilanteeseen, etteivät uudistukselle annetut tavoitteet voi edes teoriassa täytyä.

Aluekehittämistä ja kasvupalvelua koskeva muutos toteutetaan osana sote- ja maakuntauudistusta. Koko sote- ja maakuntauudistuksen läpivieminen (ml. alue- ja kasvupalvelu-uudistus) edellyttää merkittävää valmistelun resursointia jo vuodelle 2017. Valtion suunnitteilla oleva valmistelun määrärahavaraus vuodelle 2017 on täysin riittämätön ja uhka on koko valmistelun keskeytyminen maakunnissa kuluvan vuoden syksyllä.

@kainuu.fi:

Esityksen mukaan yritykset saavat jatkossa tarvitsemansa palvelut yhdestä paikasta. Tämä ei toteudu esitetyssä mallissa. Ottaen huomioon valinnanvapauden ja markkinaehtoisuuden, jatkossa yrityspalvelua saa yhä useammasta paikasta, koska palvelujen tuottaminen hajaantuu. Ns. kansalliset kasvupalvelut ja niiden tuottaminen eriytyy todennäköisesti voimakkaasti maakunnan järjestämisvastuulla olevista kasvupalveluista. Esimerkiksi kansainvälistymiseen saattaa syntyä "kahden kerroksen" palveluita. Eri alueilla toimiville yrityksille tarjotaan laadullisesti hyvin erilaisia palveluja erisuuruisilla subventioilla. Kansallisten kasvupalvelujen tarjonta saattaa kohdistua alueellisesti hyvinkin voimakkaasti sinne, missä kysyntä on jo valmiiksi merkittävää. Pitkällä tähtäimellä tämä johtanee entistään voimistuviin kehityseroihin Suomen sisällä.

@etela-pohjanmaa.fi:

Esityksessä keskeisenä asiana nousee esille maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tuottaa omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaa käytännössä vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras. Asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien kehittämissyhtiöt ja muut kuntaomisteiset organisaatiot. Näiden kanssa tehtävä sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. Lakiehdotuksessa esitetyn mallin myötä on vaarana hukata paljon sellaista osaamista, joka ao. tehtäviin kuuluu.

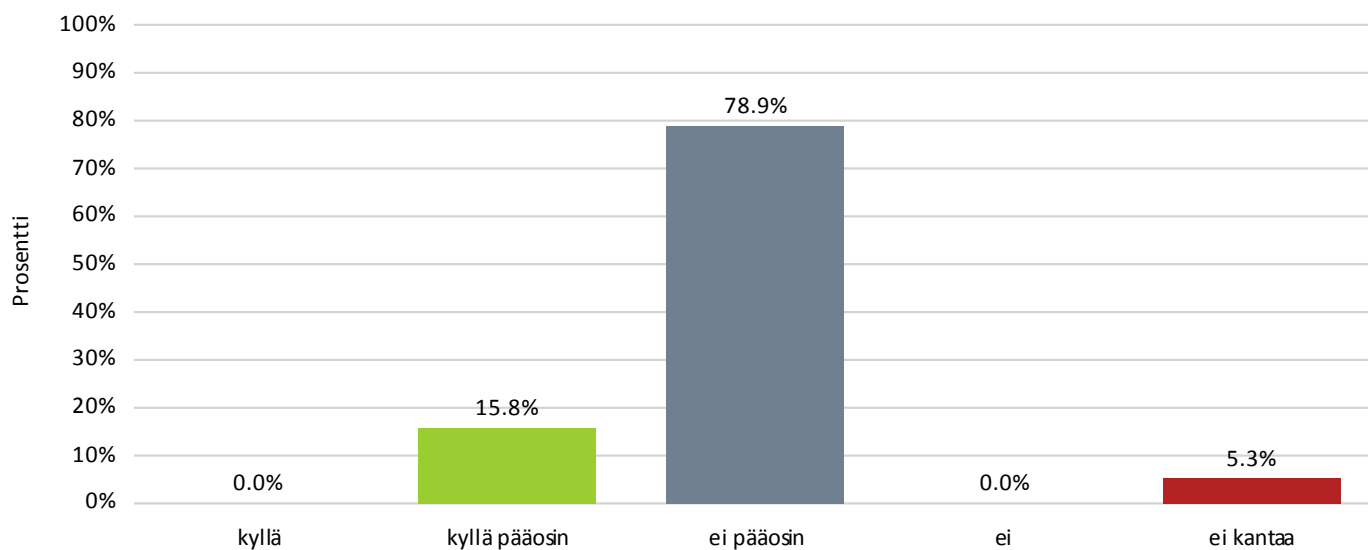
Maakunnan itsensä, kuntien ja kuntien omistamien organisaatioiden mahdollisuus tuottaa palveluja on mahdollistettava lainsäädännössä. Sopimuksellinen yhteistyö on oltava mahdollinen. Yksilön ja yritysten tietosuoja on turvattava, mikä on haastava kokonaisuus hallittavaksi, kun kuitenkin on huolehdittava palvelun tuottajien riittävästä tiedonsaannista.

@pirkanmaa.fi:

Työllisyyden hoidossa ei tunnisteta riittävästi kuntien työllisyyden hoidon panostuksia. Käynnistyvät työllisyyden hoidon pilotit ja niiden kokemukset tulisi ottaa paremmin huomioon uudistuksessa.

12. Ovatko esityksen vaikutukset tunnistettu riittävällä tasolla?

Esityksen vaikutukset (HE, luku 4)

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	15,8%
ei pääosin	78,9%
ei	0,0%
ei kantaa	5,3%
N	19

13. Mahdollinen sanallinen perustelu

@paijat-hame.fi:

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu.

Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena harvaan asutulla maaseudulla. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20, kun myös Päijät-Hämeessä. Päijät-Hämeessä on 5 kpl yli 2 miljoonan liikevaihtoon yltävää konsultointia ja työllistämistoimintaa harjoittavaa yritystä. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu (selvitys on laadittu).

@hame.fi:

Taloudelliset vaikutukset sekä vaikutuksen viranomaisten toimintaan on tunnistettu varsin hyvin. Kansantaloudellisista vaikutuksista tosin ei voi olla kovinkaan varma. Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on arvioitu sangen optimistisesti.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan. Lakiehdotuksen vaikutukset nykyisten kasvupalvelujen henkilöstöön tulee arvioida tarkemmin. Uudistus saattaa asettaa nykyisten kasvupalvelujen henkilöstön eriarvoiseen asemaan eri maakunnissa.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin Uudellemaalle, Varsinais-Suomeen ja Pirkanmaalle 48. Muilla maakunnilla palveluntuottajia on alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri.

Lakiesityksessä ei esitetä selkeästi, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Maakuntien ja kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Kuntien tulee voida tehdä tiivistä yhteistyötä maakunnan kanssa ja ottaa työllistymisen palvelujen tuottamisesta kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvien henkilöiden osalta. Maakunnan palveluista tässä kokonaisuudessa ovat tärkeitä nykyiset TE-toimiston tuottamat henkilöasiakkaiden ja uraohjauksen palvelut, TYP-toiminta ja kunnilta siirtyvät aikuissosiaalityön palvelut.

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto toteaa, että lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymin eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta).

Satakuntaliiton näkemys on, että maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut, siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa. Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat keskeisiä haasteita uudistuksen toimivuuden kannalta. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Satakuntaliitto toteaa tämän olevan johtopäätösten merkittävä puute. Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelin tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymin eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan. Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu (selvitys esitelty ohjausryhmälle 27.3.).

@pohjois-karjala.fi:

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200–250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymin eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteutusta, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle. Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voidaan realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85 %:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laaja-kaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@esavo.fi:

Lakiesityksen keskeisten ehdotusten vaihtoehtoja ei ole riittävästi arvioitu, ks. aiemmat vastaukset.

Valitun vaihtoehdon markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu, mm. arvioituun nettovaikutukseen (400 M€) on sisällytetty jo nykyisin markkinoiden hoitamat yritys- ja työvoimapalvelut (200-250 M€). Koska markkinassa on tässä yhteydessä kyse julkisella rahalla tuotettavasta palvelusta, se ei varsinaisesti kasvata kakkua, vaan jakaa sen vain eri tavalla. markkinoille siirtäminen ei myöskään automaattisesti vähennä julkisia kustannuksia.

Arvioinnissa on todettu, että tilanne on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palveluntuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa. Tätä havaintoa ei ole huomioitu riittävästi lakiehdotuksen kasvupalveluja koskevan toimintamallin valinnassa eikä sen toimeenpanoon liittyvässä valmistelussa.

Digitaalisuuden ja sähköisten palvelujen tuomia kustannussäästöjä ei tule yliarvioida. Erityisesti voimaantulovaiheessa aiheutuu myös lisäkustannuksia.

@keskisuomi.fi:

Markkinoita lisäävien vaikutusten arvioiminen on hankalaa ja niihin näyttäisi liittyvän eniten riskejä. Maan eri alueet eivät ole samankaltaisia ja niin markkinatilanne kuin palvelutarjooma vaihtelevat suuresti. Samoin lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa näyttää jäävän liian vähäiselle tarkastelulle se, mitä mahdollinen 85 % henkilöstövaikutus julkisissa kasvupalveluissa merkitsisi esim. osaamisen ja maakuntien viranomaistehtävien hoitamisen osalta.

Vaikutukset kuntien elinvoiman kehittämiseen ovat jääneet vähälle huomiolle.

@uudenmaanliitto.fi:

Kasvupalvelu-uudistus ei rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista, eikä suoraan koske sitä. Kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisenkaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niihin in-house asemassa olevat kehittämissyhtiöt voivat jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palveluiden tuottajina. Uudistuksella voi kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikäli maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita.

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 miljoonan euron verran. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymistä eli noin 160 miljoonaa euroa). Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 miljoonaa euroa.

Lakiehdotuksen vaikutusten arviointi tulisi ulottaa järjestelmämuutoksen ulkoisiin vaikutuksiin, kuten esimerkiksi kansantalouden kasvuun, työnvälitykseen nopeuteen ja tuloksellisuuteen, uusien yritysten perustamiseen ja niin edelleen.

Lakiehdotuksen arviot 75–85%:n henkilöstön vähenemisestä nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi merkitykseltään huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kuten on jo aiemmin todettu, muodostaa Uusimaa muista maakunnista poikkeavan työssäkäyntialueen ja yritystoiminnan kentän. Lisäksi erityisesti maahanmuuttoon ja kotoutumiseen liittyvä palvelukysyntä poikkeaa Uudellamaalla muusta Suomesta. On todennäköistä, että Uudenmaan kasvupalveluja hyödynnetään huomattavasti enemmän kuin sinne suunnataan yleiskatteellista rahoitusta (Uudellamaalla erillisrahoituksella), koska Uudellamaalla on tarjolla enemmän työpaikkoja ja liiketoimintamahdollisuuksia kuin muissa maakunnissa.

Miten turvataan, että maakunta, jolla on kuitenkin rajallinen mahdollisuus kohdentaa resursseja kasvupalveluihin, ei kärsi kohtuuttomasti muualta tulevista palvelunhakijoista tai miten rahoitus liikkuu palveluntuottajien ja maakuntien välillä.

@pohjois-savo.fi:

Lakiehdotuksessa esitetään kasvupalvelun yhteenlaskettujen määrärahojen jakokriteereiksi työttömien työnhakijoiden määrä 60 %, työttömyysaste 15 % ja yritysten toimipaikkojen määrä 25 %. Nämä jakokriteerit keskittäisivät maakuntien kasvupalveluiden rahoituksen ensi sijassa Uudellemaalle ja osin muille väkirikkaimmille alueille. Kuitenkin suuri tarve yrittäjyyden ja työllisyyden edistämiseen on muissa osissa maata, missä palveluja erityisesti tarvitaan. Uudellamaalla on Suomen parhaat edellytykset yritysten ja työllisyyden kehittymiseen markkinaehtoisesti.

Jos lakiesityksen kaltaisia jakokriteerejä käytetään, tulee niihin lisätä pitkäaikaistyöttömien osuus työvoimasta.

Lakiehdotuksessa nähdään julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen yksityistäminen yrittäjyyden edistämisenä. Lakiesityksen vaikuttavuusarvoissa on todettu, että ulkomailla toteutetuista työ- voimapalvelujen yksityistämistä on saatu hyviä tuloksia vain Australiassa ja muissa maissa aikaisempi julkinen palvelu on ollut yksityistä palvelua tuloksellisempaa. Erityisesti pitkäaikais- työttömien palveluiden yksityistämien on epäonnistunut.

Sinänsä monituottajamalli on oikeansuuntainen. Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on kuitenkin yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymin eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voida pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelin tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 8

@varsinais-suomi.fi:

Lainsäädännön toteuttamisen taloudelliset vaikutukset ja olemassa olevien markkinoiden laajuus on arvioitu tässä vaiheessa varsin optimistisesti, jopa paikoin epärealistisesti. Vertailutiedot julkisen palvelutuotannon ja yksityisen palvelutuotannon välillä perustuvat pääosin kansainvälisiin referensseihin, joiden tulokset ovat keskenäänkin ristiriitaisia. Vaikutuksia eri asiakasryhmien palvelujen saatavuuteen on avattu melko niukasti. Koska laki ei säätele sitä, miten maakunnat rahoittaisivat kasvupalvelujen tuotannon, on siltäkin osalta haasteellista arvioida eri tuotantomallien vaikuttavuutta ja kustannustehokkuutta. Erityisesti kasvupalvelujen tiukkaan markkinalähtöisyyteen ja tiukkaan järjestäjä-tuottajamalliin liittyvien mahdollisten riskien arviointi on varsin vähäisellä huomiolla.

Markkinoilla olevien tai sinne vielä syntyvien yksityisten palvelutuottajamarkkinoiden volyymi vaihtelee varsin paljon. On todennäköistä, että pitkällä tähtäimellä syntyy uusia palvelutuotannon markkinoita ja tuottajien määrä kasvaa. Jää kuitenkin nähtäväksi kohdistuuko tarjonta ja palvelujen laaja-alaisuus tasaisesti koko Suomeen. Kriteerejä markkinapuutetilanteen määrittelemiseksi ei ole käytännössä lainkaan avattu (ja muutamat mainitut kriteerit ovat lähinnä esimerkinomaisia).

Lain perusteluosassa luotetaan hyvin vahvasti digitaalisten palvelujen laajamittaiseen käyttöön ensisijaisena palvelukanavana (ja vasta toissijaisena kanavana henkilökohtaiseen kontaktiin perustuva palvelu). Lakiesityksessä vain osittain tunnustetaan ne asiakasryhmät, jotka eivät ole ainakaan välittömästi näiden sähköisten palvelujen potentiaalisia käyttäjiä. Esityksessä ei ole riittävän kattavasti arvioitu sellaisten asiakkaiden tarpeita, joilla digitaalisten palvelujen käyttäminen ei ole ongelmatonta tai itsestään selvää (mm. vaikeasti työllistyvät, pitkäaikaistyöttömät, vajaakuntoiset jne.). Näille asiakasryhmille tarjottavien kasvupalvelujen osalta asiakkaiden eriarvoisuus saattaa lisääntyä ja tarvittavien palvelujen saaminen vaikeutua. Näiden asiakkaiden osalta palvelujen tuottamisen lähtökohtana tulisi olla tiivis yhteistyö niin peruskuntien kuin sosiaali- ja terveysalan toimijoiden kanssa eikä tätä kokonaisketjua ainakaan lainsäädännöllä tulisi vaikeuttaa.

@kymenlaakso.fi:

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymin eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85 %:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteuttamisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteuttavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että "Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa". Tästä arvioista ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmalla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu (selvitys esitelty ohjausryhmälle 27.3.).

@kainuu.fi:

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan. Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu.

Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymin eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisi vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät erityisesti rahoituspalvelut siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että "Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa". Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyneen markkinavuoropuhelun tulosten perusteella kasvupalveluihin liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu (po. selvitys on esitelty ohjausryhmälle vasta 27.3.2017).

Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa ovat hyvin erilaisia. Markkinapuute suurimmassa osassa maakunnista on todennäköinen.

Arviona voidaan sanoa, että markkinoilla ei toimi riittävästi yrityksiä, jotka voisivat paikata kokonaan julkisen sektorin toimintakentän.

Monituottajamallin toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Siirtymävaiheen tulee olla riittävän pitkä ja maakunnilla olisi oltava mahdollista tehdä ulkoistuksia palanen kerrallaan eikä kaikkiin kasvupalveluihin välttämättä samanaikaisesti. Se mahdollistaisi erilaisten vaihtoehtojen harkinnan ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen.

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Ehdotuksen mukaan uusia markkinoita syntyisi 400 milj. euron verran. On huomattava, että tähän arvioon on sisällytetty jo nykyisin markkinoilta hankittavat yritys- ja työvoimapalvelut (200 - 250 milj. euroa), jotka siis eivät ole nettolisäystä. Nettolisäystä voi syntyä siitä henkilötyöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymin eli noin 160 milj. euroa). Tällöin on huomattava, että maksimitasoon pääsemiseksi joudutaan tulevan maakunnan tehtävistä jopa viranomaistehtäviä sisältävät palvelut ulkoistamaan. Maakunnille siis jäisivät vain pakolliset viranomaistehtävät ja uutena järjestämiseen liittyvät tehtävät. Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena, sillä järjestelmämuutos synnyttää järjestäjälle (maakunta) myös uusia vaativia tehtäviä.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä ei kuitenkaan ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan. Lakiehdotus määrittelee ainoastaan TEM:n hallinnonalan henkilöstön asemaa. Maakuntaliitoilta uuteen maakuntaan siirtyvää henkilöstöä ei ole huomioitu. Henkilöstöä koskevien vaikutusten arviointi nojaa paikoitellen oletuksiin. Maakunnalle säädettäväksi esitetty velvollisuus tarkastella markkinoiden tilannetta on jatkuva, ja yhdessä oman tuotannon rahoitusta koskevien esitysten kanssa tämä merkitsee maakunnan kasvupalvelutuotantohenkilöstön osalta pysyvää epävarmuutta työnantajasta. Tilanne asettaisi merkittäviä haasteita maakunnan henkilöstöpolitiikan vakaalle hoitamiselle. Koska julkinen tuotanto on kategorisesti rajattu vain markkinapuutostilanteisiin, maakunnan on pysyvästi oltava valmiudessa markkinoilta vetäytymiseen.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa tulisi käydä läpi verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistatilanne sekä esittää tarpeelliset ratkaisut. On arvioitava esitettyä tarkemmin se, mitä palvelujen digitalisoinnin edellyttää, kuinka paljon budjettilisärahoitusta se vaatii sekä mitä tapahtuu, jos digitalisoituminen hidastuu tai ei toteudu. Lain perusteluosassa luotetaan hyvin vahvasti digitaalisten palvelujen laajamittaiseen käyttöön ensisijaisena palvelukanavana (ja vasta toissijaisena kanavana henkilökohtaiseen kontaktiin perustuva palvelu). Lakiesityksessä tunnistetaan kuitenkin vain osittain ne asiakasryhmät, jotka eivät ole ainakaan välittömästi sähköisten palvelujen potentiaalisia käyttäjiä.

Lakiehdotuksessa tuodaan esille, että ”Lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

@obotnia.fi:

Lakiesityksen vaikutusten arviointi lähtee kasvupalvelujen säännöstelystä ja sen perustana olevista valinnanvapaudesta ja markkinaehtoisesta tuotannosta. Vaikutusten arvioinnista puuttuu siten monipuolisempi analyysi kasvupalvelujen vaihtoehtoisista tuottamistavoista. On syytä ottaa huomioon, että vastaavaa toimivaa järjestelmää ei kansainvälisesti löydy. Vaikutusten arvioinnissa sanotaankin, että saatavilla olevien kansainvälisten vertailujen perusteella ei voida tehdä sellaista johtopäätöstä, että yksityisen palveluntuottajan työllistämisaikutukset ovat julkista paremmat. Tämä osoittaa, että uudistus olisi tehtävä vaihteittain ja hallitusti, ja maakuntien pitäisi voida käyttää vaihtoehtoisia malleja toteuttamisessa. Täten mahdollistettaisiin arviointi siitä, milloin markkinapalvelut ovat julkisia tehokkaampia ja miten palveluketjut voidaan järjestää tarkoituksenmukaisella tavalla.

Lisäys markkinoille muodostuisi ELY-keskuksen ja TE-toimiston tällä hetkellä hankkimien palvelujen (200–250 milj.) lisäksi 85 %:n henkilöstövähennyksestä, mikä vastaa noin 160:aa miljoonaa euroa palkkakustannuksissa. Tämän tulisi käydä selvästi ilmi vaikutusten arvioinnissa. Maakunnan itsehallinto kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut, siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolella. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Vaikutusten arvioinnissa sanotaan, että eri maakunnissa on erilaiset edellytykset luoda kilpailuun perustuvat markkinat. Näin voi olla myös maakunnan eri alueilla riippuen siitä, onko kyseessä taajama vai eikö. Maakunnalle on kuitenkin tärkeää pystyä takaamaan yhtäläisten palvelujen saatavuus asiakkaan olin-/sijaintipaikasta riippumatta.

Vaikutusten arvioinnista puuttuu analyysi siitä, miten erilaisten digitaalisten järjestelmien on toimittava ja miten ne rakennetaan. Digitaaliset järjestelmät ovat avainasemassa. Ne ovat ensisijainen palvelukanava asiakkaille, ja niiden avulla palveluntuottajat ja maakunta saavat tarvitsemansa tiedot. On erittäin tärkeää luoda toimivia ja käyttäjäystävällisiä järjestelmiä, joissa voidaan käsitellä erilaisia palvelukokonaisuuksia ja palveluja.

Vaikutusten arvioinnin lähtökohtana on, että periaatteessa kaikki muu viranomaistoiminta lukuun ottamatta merkittävän julkisen vallan käyttöä voidaan siirtää yksityisille markkinoille. Vaikutuksia tästä ei kuitenkaan ole selvitetty. Kun on kyse esim. rahoituspalveluista ja niistä palveluista, joilla toteutetaan rakennerahasto-ohjelmia hankerahoituksella, ne muodostavat integroidun osan alueiden kehittämisestä eikä niitä pidä sellaisenaan siirtää markkinoille. Tilaaja-tuottajamallissa on myös pystyttävä palkkaamaan riittävästi ammattitaitoisia henkilökuntaa oikeiden palvelukokonaisuuksien luomiseksi ja hankkimiseksi. Sen takia maakunnan pitää pystyä seuraamaan, että palvelut tuotetaan tehokkaasti ja laadullisesti oikein. Maakuntien pitää itse voida päättää siitä, mitkä viranomaistehtävät olisi tarkoituksenmukaista siirtää markkinoille.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen markkinoita lisäävät vaikutukset on yliarvioitu. Nettolisäystä voi syntyä vain siitä henkilötöpanoksesta, jonka arvioidaan maksimissaan voivan siirtyä pitkällä aikavälillä markkinoille (85 % nykyvolyymin eli noin 160 milj. euroa). Tätä ei voi pitää realistisena ja tarkoituksenmukaisena toteuttaa, sillä järjestelmämuutos synnyttää myös uusia tehtäviä järjestäjälle (maakunta). Maakunnan itsehallinnollisuus kärsii, jos ns. järjestämistehtävät, erityisesti rahoituspalvelut, siirrettäisiin markkinoille. Sama koskee rakennerahastotehtäviä. Voitaneen siis realistisesti arvioida, että kasvupalvelu-uudistus lisäisi markkinoille siirtyvää toimintaa noin puolet tästä. Tällöin markkinoiden nettokasvu olisi alle 100 milj. euroa.

Lakiehdotuksen arviot 85%:n henkilövaikutuksesta nykyisiin julkisiin kasvupalveluihin nähden olisi huomattava. Lakiehdotuksen henkilöstövaikutusten arvioinnissa tätä asiaa ei ole selkeästi ja realistisesti pystytty arvioimaan.

Kasvupalvelujen saatavuus riippuu esityksen mukaan erityisesti digitalisoinnista ja laajakaistayhteyksien käytettävyydestä. Kasvupalvelujen tavoitteiden mukaisen toteutumisen ehtona on siten toimivien sähköisten alustojen käyttöön saanti ennen toimenpanoa. Verkkopalvelut, digitalisaatio ja laajakaistat ovat erityisenä haasteena Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uudistuksen toteutettavuuden arvioinnissa nämä seikat tulisi käydä läpi ja esittää tarpeelliset ratkaisut.

Lakiehdotuksessa todetaan, että ”lähtötilanne kasvupalvelujen käynnistyessä on eri maakunnissa hyvin erilainen, eivätkä palvelutuottajien markkinat pitkälläkään aikavälillä ole samanlaiset eivätkä kehity samalla tavoin koko Suomessa”. Tästä arviosta ei ole kuitenkaan tehty toimeenpanoa koskevia johtopäätöksiä.

Kasvupalvelu-uudistukseen liittyvät markkinat ovat noin 300 milj. euroa ja yksittäisiä tuottajia on noin 520. Selvityksen mukaan palveluntuottajat keskittyvät kuitenkin erittäin selvästi Uudellemaalle: yli 5 henkeä työllistävien toimipaikkojen määrä Uudellamaalla on 400, seuraavaksi suurimmilla Varsinais-Suomella 85 ja Pirkanmaalla 48; kaikilla muilla maakunnilla alle 20. Markkinoiden toimivuuden ja avaamisen haaste on aluenäkökulmasta erittäin suuri. Tätä tarkkaa tilannekuvaa ei lainvalmisteluvaiheessa ole huomioitu.

@ekarjala.fi:

Kasvupalvelujen kilpailullisen monituottajamallin vaikutuksissa on korostettu uusien markkinoiden synnyttämistä, vaikka jo nykyisellään ostopalveluilla on merkittävä osuus palvelutuotannossa (noin 290 miljoonaa euroa arvioidusta 400 milj. euron kasvupalvelumarkkinasta). Kokonaan uuden yritystoiminnan syntyminen etenkin pienille markkina-alueille tulee olemaan haasteellista. Vaikutusten arvioinnissa on tuotu esille, että pienet alueet kärsivät markkinaputteesta tai ne joutuvat tekemään yhteistyötä palveluiden kilpailuttamisessa. On myös todettu, että Uudenmaan ja Pirkanmaan pilottihankkeissa yksityisten toimijoiden hinnoittelussa on suuria eroja. Kilpailun positiiviset vaikutukset kustannuksiin perustuvat mm. riittävän monen toimijan markkinoihin. Päätelmän myötä olisi perusteltua, että maakunnassa on harkintavalta siitä, milloin maakunnan omat yhtiöt osallistuvat kilpailuun palvelujen tuottamista.

Tarkasteltaessa vaikutuksia julkiseen talouteen on huomioitava, että nykyisten työllisyysmäärärahojen puitteissa liian monet asiakkaat jäävät ilman tarvitsemiaan TE-palveluita (passiivinen työttömyys), eivätkä jatkossakaan määrärahat tule lisääntymään.

Lakiehdotuksen arvio järjestäjä-tuottaja-mallin henkilövaikutuksista on todettu varsinkin järjestämistehtävien osalta hyvin suuntaa antavaksi. Maakunnan liiton henkilöstöä ei ole huomioitu henkilöstövaikutuksia ja siirtymää järjestäjä-tuottajamalliin kuvattaessa.

@keski-pohjanmaa.fi:

Uudistuksen taloudelliset vaikutukset ja olemassa olevien markkinoiden laajuus on arvioitu lain perusteluosassa varsin optimistisesti (erityisesti pitkäaikaistyöttömien osalta). Markkinat tullevat käynnistymään ja toimimaan eri alueilla varsin eritahtisesti ja eri volyymin, johon tulee varautua. Koska laki ei säätele, miten eri maakunnat rahoittaisivat kasvupalvelujen tuotannon, on siltäkin osalta haasteellista arvioida eri tuotantomallien vaikuttavuutta ja kustannustehokkuutta. Kasvupalvelujen tiukkaan markkinalähtöisyyteen ja järjestäjä-tuottajamalliin liittyvien mahdollisten riskien arviointi on myös varsin vähäisellä huomiolla.

Lakiluonnoksessa luotetaan hyvin vahvasti digitaalisten palvelujen laajamittaiseen käyttöön ensisijaisena palvelukanavana (ja vasta toissijaisena kanavana henkilökohtaiseen kontaktiin perustuva palvelu). Esityksessä ei ole riittävän kattavasti arvioitu mm. sellaisten asiakkaiden tarpeita, joilla digitaalisten palvelujen käyttäminen ei ole ongelmaton tai itsestään selvää (mm. vaikeasti työllistyvät, vajaakuntoiset, vanhuks jne.). Näille asiakasryhmille tarjottavien kasvupalvelujen osalta asiakkaiden eriarvoisuus saattaa lisääntyä ja tarvittavien palvelujen saaminen vaikeutua. Näiden asiakkaiden osalta palvelujen tuottamisen lähtökohtana tulisi olla tiivis yhteistyö niin peruskuntien kuin sosiaali- ja terveysalan toimijoiden kanssa, eikä tätä kokonaisketjua ainakaan lainsäädännöllä tulisi vaikeuttaa.

Vaikka kasvupalvelulaki ei koske suoraan kuntia, voi uudistuksella kuitenkin olla välillisiä vaikutuksia kuntien itse tuottamiin elinkeinopalveluihin, mikä maakunnan rahoittamat kasvupalveluyritykset tulevat tuottamaan samoja palveluita. Myös tämä on hyvä huomioida.

@pirkanmaa.fi:

Uudistuksen vaikutukset uusien markkinoiden syntyyn on vahvasti ylimitoitettu, kuten ilmenee markkinavuoropuheluraportista. Maakunnille jää paljon järjestäjän tehtäviä, joihin tullaan siirtämään henkilöstöä.

14. Muut vapaamuotoiset huomiot HE:n lukuun 4

@paijat-hame.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

On riski, että on ryhmiä, joiden palvelua kukaan ei tahdo, jolloin ongelmat kärjistyvät ja syrjäytyminen kasvaa. Ongelmia tuottaa mm. rahoituksen siirtymäaika, jota tulisi lyhentää, mutta myös kuntien sakkomaksun määrääntyminen.

Kunnille ei tule jättää rahoitusvastuuta työllisyyden hoidosta, mikäli kuntien työllisyyden hoitoon liittyviä vaikutusmahdollisuuksia heikennetään tai poistetaan.

@hame.fi:

Vaikeasti työllistyvien työmarkkinakelpoisuus voidaan saavuttaa tiiviillä sosiaali- ja terveydenhuollon sekä työvoimapolitiikan yhteistyöllä, jota on vaikea toteuttaa yksityisillä markkinoilla. Vaikeasti työllistyvien riittävän työ- ja toimintakykyisyyden sekä työmarkkinakelpoisuuden saavuttamiseen saattaa mennä vuosia, joten koordinaatio pitää olla selkeästi yksissä käsissä. Vaikeasti työllistyvien, kuten vammaisten, pitkäaikaissairaiden ja osatyökykyisten henkilöiden työllisyyspolut tulee varmistaa ilman kannustinloukkuja, kuten ansiotulojen ja eläkkeen yhteensovittamisen jäykkyyttä.

Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Lausunnolla oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Rahoituksessa pitää olla kannusteita työllisyyden vahvistamiseen ja myös oma kannustin pitkäaikaistyöttömyyden alentamiseen. Rahoitukseen tarvitaan myös kannustin maakunnissa kehitettävälle uudelle työllistämistoimenpiteille erityisesti vaikeasti työllistettävien kohdalla.

Lakiesityksen vaikutusten arviointi osuudessa kerrotaan, että henkilöasiakkaiden uraohjauksen ja osaamisen kehittämisen palveluista säädetään tarkemmin laeissa, joilla uudistetaan julkiset työvoima- ja yrityspalvelut sekä kotouttamisen edistämistä koskevat säädökset. On valitettavaa, etteivät nämä säädösesitykset ole käytettävissä tätä lausuntoa laadittaessa

@satakunta.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei esitetä selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

Satakuntaliitto painottaa, että lakiesityksessä on ensiarvoisen tärkeää selkeyttää kuntien nykyinen sakkomaksukäytäntö sekä se, miten vastuut jakaantuvat kuntien ja maakuntien kesken. Lähtökohtana pitäisi olla malli, joka on kannustava sekä peruskunnille että maakunnille. Huomioitava on kuitenkin se, että maakunnilla ei ole verotusoikeutta, jolla ko. maksut voidaan kattaa.

Satakuntaliitto toteaa lisäksi, että vaikutusten arviointi keskittyy käsittelemään valtiolta siirtyviä kokonaisuuksia ELY- ja TE-toimistojen asioihin. Arvioinnissa ei tuoda esille vaikutuksia maakuntien liittojen toimintoihin tai henkilöstöön. Arviointia ei myöskään esitetä aluekehittämiseen liittyvien toimintojen yhteensovittamisen vaikutuksista (esim. ennakointi, rakennerahastotoiminta, kulttuuri).

Maakuntaliitoilta uuteen maakuntaan siirtyvää henkilöstöä on noin 600 htv. Uudessa maakunnassa sekä nykyisistä ELY-keskuksista että maakuntaliitoista siirtyvä henkilöstö muodostaa ao. tehtävien osaavat työntekijät. Siirtymäkauden aikana maakunnan omista kasvupalveluista ulkopuolisten tuottajien palvelukseen siirtyvä henkilöstön määrä ja koostumus on vielä avoinna. Näitä vaikutuksia esityksessä ei arvioida. Henkilöstöjärjestelyille ennen uudistuksen toteutumista ei ole perusteluja.

@pirkanmaa.fi:

Hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähtökohtiin sisältyi maakuntien mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. alueensa kuntien kanssa. Lakiluonnoksessa tällaista mahdollisuutta ei kuitenkaan tunnusteta, ja maakuntien sopimuksellinen palvelutuotanto alueellaan etenkin markkinapuutetilanteessa olisikin tärkeätä lisätä lakiin. Lakiesityksen markkinavaikutukset on yliarvioitu, ja arvioiden perusteet ovat epäselvät ja kiistanalaiset. Todennäköisimmin markkinaehtoiseksi siirtyvää palvelutoimintaa ei tule löytymään esityksessä oletetulla tavalla.

@lapinliitto.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@pohjois-karjala.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@esavo.fi:

Julkisen sektorin mahdollisuus edelleen itse tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa olisi hyvä mahdollistaa kasvupalvelusäädöksissä.

Vastuu vaikeasti työllistyvistä on epäselvä. Kuntien mahdollinen rooli tätä koskevassa palvelukokonaisuudessa tulisi arvioida.

@uudenmaanliitto.fi:

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä työnhakijoista. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

Esityksen mukaan vaikutukset aluekehitystoimiin ja kasvupalveluiden rahoitukseen sekä investointien määrään riippuvat jatkossa maakuntien omista päätöksistä ja rahoituksen kohdentumisen linjauksista. On mahdollista, että kunnissa koetaan kasvupalveluiden olevan osin päällekkäisiä kuntien tuottamien palveluiden kanssa, mikä voi johtaa resursoinnin pienenemiseen. Nämä vaikutukset voivat olla julkisen rahoituksen kokonaismäärän kannalta merkittävät.

Tavoiteltuun kustannustehokkuuteen ei välttämättä päästä, mikäli ei kiinnitetä riittävästi huomiota siihen, ettei tuoteta päällekkäisiä palveluita valtakunnallisten kasvupalveluiden ja kuntien elinvoimapalvelujen kanssa. Sinänsä pidämme hyvänä 19 pykälää, jonka mukaan maakunnalla on ensisijainen vastuu kasvupalveluiden ja muiden maakunnan palvelujen yhteensovittamisesta. Maakunnan yhteensovitusveloitteen täyttäminen tilanteessa, jossa kasvupalvelut järjestetään kuntayhtymän toimesta, on haasteellista.

@pohjois-savo.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä. Liiallinen säättely myös poissulkee erilaisten allianssimallien hyödyntämisen palvelutuotannon osalta.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@varsinais-suomi.fi:

Ei kommentteja.

@kymenlaakso.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@kainuu.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta).

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja etenkin markkinapuutetilanteessa on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyvät esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta). Lakiesityksessä on selkeytettävä kuntien nykyinen sakkomaksukäytäntö sekä se, miten vastuut jakautuvat kuntien ja maakunnan kesken. Lähtökohtana tulee olla malli, joka on kannustava sekä kunnille että maakunnille. Huomioitava on kuitenkin se, että maakunnalla ei ole verotusoikeutta, jolla ko. maksut voidaan kattaa.

Jotta asiakkaita kohdellaan yhdenvertaisesti, tulee huomioida henkilöasiakkaiden erilaiset tilanteet ja erilainen tuen tarve. Markkinat ja palvelutarjonnan kehittyminen eivät saa ohjata sitä, millaisia palveluja tuotetaan, vaan palvelujen lähtökohtana tulee olla asiakaslähtöisyys.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen perusteissa kiinnittää huomiota se, että maan hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähdettiin siitä, että maakunnalla on mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. kunnan kanssa. Lausuntokierroksella oleva esitys ei tällaista mahdollisuutta tunnista. Kuntien mahdollisuus tuottaa palveluja muuten kuin yhtiömuodossa, etenkin markkinapuutetilanteessa, on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

Lakiesityksessä ei ole selkeää kuvaa siitä, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Kunnilla on oltava mahdollisuus ottaa kokonaisvastuu vaikeasti työllistyvistä monialaiseen lähestymistapaan perustuen. Yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (nykyinen TYP-toiminta). Lisäksi lainsäädännössä tulee huomioida kuntien vapauttaminen sakkomaksuista, koskien työttömyyden hoitoa pitkäaikaistyöttömien osalta.

@keski-pohjanmaa.fi:

§ 22 Maakunnille tulisi jättää harkintavaltaa tuottaa järjestämisvastuulleen kuuluvia kasvupalveluja tarveharkintaisesti silloin, kun se taloudellisista syistä ja palveluiden turvaamisen on tarpeellista. Myös kunnille ja kuntien omistamille kehitysyhtiöille sekä kuntaomisteisille koulutusorganisaatioille tulee sallia mahdollisuus toimia kasvupalvelun tuottajana. Ammattikorkeakoulu saattaa olla täysin kaupunkien tai kuntien omistuksessa, joten se voidaan tulkita esityksessä mainituksi sidosyksiköksi. Tällöin se ei voisi lakiluonnoksen mukaan toimia jatkossa kasvupalvelujen tuottajana.

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskeleissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

Kokonaan yhtiöittämisen ulkopuolelle on voitava jättää vaikeimmin työllistyville tarkoitettu palvelukokonaisuus, johon sisältyy esim. työ- ja toimintakyvyn arviointi sekä palvelutarpeen arviointi, työpajatoiminta, piilotyöpaikkojen etsiminen, matalan kynnyksen työpaikkojen räätälöinti sekä palvelujen yhteensovittaminen (TYP-toiminta). Kuntien mahdollisuus tuottaa kasvupalveluja on mahdollistettava kasvupalvelulainsäädännössä.

@pirkanmaa.fi:

Hallituksen linjauksessa 5.4.2016 maakunnille siirrettävistä tehtävistä lähtökohtiin sisältyi maakuntien mahdollisuus sopia palvelujen tuotannosta mm. alueensa kuntien kanssa. Lakiluonnoksessa tällaista mahdollisuutta ei kuitenkaan tunnisteta.

15. Vapaamuotoiset huomiot

@paijat-hame.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä.

Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 15:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@hame.fi:

Asian valmistelu on ollut varsin nopeaa, ja se on liittynyt oleellisesti sekä maakuntauudistukseen että sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisuudistukseen. Syksyllä 2016 tulivat hallituksen linjaukset kasvupalvelusta, ja sen jälkeen on lakiluonnoksia ollut kommentoitavana tai luettavana useita eri versioita.

Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@satakunta.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta sekä myös alueiden näkökulmasta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Kokonaisuus jää epäselväksi ja kokonaisvaikutusten arviointi muodostuu hankalaksi. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@pirkanmaa.fi:

Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi jatkovalmistelussa tarpeen tunnistaa erityisesti valinnanvapausmallin ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@lapinliitto.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@pohjois-karjala.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@esavo.fi:

-

@keskisuomi.fi:

Aluekehitys- ja kasvupalvelulainsäädäntöön liittyvät substanssilait ovat vasta luonnosvaiheessa. Niiden käsittely ja lausuminen olisi ollut luontevaa samanaikaisesti nyt lausunnolla olevan lain kanssa.

@uudenmaanliitto.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

Asian valmistelua koskevasta luvusta puuttuu kokonaan Uudenmaan erillisratkaisua koskeva prosessi ja linjaukset. Valmistelun perustana oleva linjaus 5.4.2016 siitä, että rakennerahastoja, elinkeinoasioita ja yritystukia koskeva todellinen päätösvalta ja vastuu maakunnan kehittämisestä ovat jokaisella maakunnalla, ei toteudu Uudellamaalla.

@pohjois-savo.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@varsinais-suomi.fi:

Maakunta- ja soteuudistus on yksi historian suurimmista hallinnonuudistusprosesseista. Valmistelulle annettu aikataulu on uudistuksen mittakaavaan suhteutettuna kohtuuttoman tiukka. Myös valmistelulle osoitetut taloudelliset resurssit ovat olleet äärimmäisen niukat ja valmistelua onkin monin osin tehty eri virastoissa ja organisaatioissa oman toimen ohella. Tämä valmistelun kiireellisyys ja resurssien niukkuus koskee mitä suurimmassa määrin myös tätä laajaa aluekehitys- ja kasvupalvelulainsäädäntöä ja siihen liittyviä muita prosesseja. Lakia tarkentavat ns. substanssilait ovat vasta luonnosasteella. Kohtuullista olisi ollut, että kyseinen täydentävä lainsäädäntö olisi ollut viimeistellympänä lausuntopyynnön yhteydessä, sillä ne monilta osin tarkentavat ja linjaavat tästä laista avoimeksi jääviä kysymyksiä.

Aluekehityksen keskeisimpien tavoitteiden kohdalla peruskriteerinä olisi tullut olla valmistelun laaja-alaisuus eli asiaan liittyvien eri hallinnonalojen ja tulevien toimijoiden/mahdollisten palvelutuottajien saumaton vuoropuhelu ja yhdessä valmistelu.

Kasvupalvelu-uudistus ei sinällään rajaa kuntien yleiseen toimialaan perustuvaa elinkeinopolitiikan toteuttamista eikä siten koske suoraan niitä, vaan kunnat voivat edelleen toteuttaa nykyisenkaltaista elinkeinopolitiikkaa. Kunnat ja niiden sidosyksikköasemassa olevat yhtiöt voivat edelleen jatkaa nykyistä toimintaansa kuntien omalla ja projektirahoituksella, mutta eivät voi toimia markkinoilla kilpailutettavien palvelujen tuottajina. Kuntien laaja-alainen mukaan ottaminen valmistelun eri vaiheisiin olisi ollut välttämätöntä erityisesti kasvupalvelujen ja elinvoimaan liittyvien erityiskysymysten vuoksi. Näin olisi välttytty nyt esille tulleista erilaisista tulkintoista ja selkeytetty rajapintaan sijoittuvien palvelujen järjestämis/tuottamisvastuita (ja siten varmistettu mahdollisimman kustannustehokas ja kattava kokonaispalveluketju).

Valinnanvapauteen liittyvät kysymykset ovat nekin vielä kasvupalvelujen osalta ratkaisematta.

@kymenlaakso.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@kainuu.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu tiukalla aikataululla erityisesti lainvalmistelun ohjausryhmän kannalta. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

Kainuun liiton mielestä selkeämpi ratkaisu lainvalmistelussa olisi säätää erikseen aluekehittämistä koskeva yleislaki ja kasvupalveluja koskeva laki. Aluekehityksen yleislaissa määriteltäisiin aluekehittämisen tavoitteet, aluekehittämisjärjestelmä (jossa huomioidaan maakuntien muuttuva asema suhteessa valtioon), aluekehittämistä koskevat ohjelmat ja suunnitelmat (rakennerahastotehtävät).

Aluekehittäminen on maakunnassa itsehallintoon oleellisesti liittyvä tehtävä, joka sisältää poliittista tahdonmuodostusta, strategiatyötä, toimijoiden yhteistoimintaa, kumppanuutta ja verkostoitumista. Aluekehitysjärjestelmässä maakunnan aluekehitysviranomaisen tehtävät linkittyvät toisaalta valtakunnan tason aluepolitiikkaan ja toisaalta kuntien elinvoimatehtäviin. Asiakaslähtöiset palvelut ovat aluekehittämisen instrumentteja, joita on muitakin kuin po. laissa määritellyt kasvupalvelut.

Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostuu kokonaisuudeksi, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan.

Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan yhdistäminen samalla kun muiden hallinnonalojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat po. lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia liikaa. TEMin hallinnonalan ulkopuolella olevia aluekehittämisen kokonaisuuksia ovat mm. osaamisen kehittäminen (OKM), maaseudun kehittäminen ja luonnonvarat (MMM), koulutuksen järjestäminen ja kulttuurin kehittäminen (OKM), asuin- ja elinympäristö (YM) sekä saavutettavuus (LVM).

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu kohtuuttoman tiukalla aikataululla. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden osalta soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta. Myös kuntien laaja-alainen mukaan ottaminen valmistelun eri vaiheisiin olisi ollut välttämätöntä erityisesti kasvupalvelujen ja elinvoimaan liittyvien erityiskysymysten vuoksi.

Maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannossa syntyvän keskenään erilaiset toimintalogiikat, kun otetaan huomioon eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö. TEM:n hallinnonalan kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden tehtäväaloilla pidättäytytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Näin eri hallinnonalojen palvelut, esimerkiksi TEM:n hallinnonalan yrityspalvelut ja MMM:n hallinnonalan yrityspalvelut, eriytyvät toisistaan sekä organisatorisesti että todennäköisesti myös asiakkaita koskevan tiedon osalta. Tämä ei ole kestävä lähtökohta uuden maakunnan johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle.

@obotnia.fi:

Valmistelun aikataulu on ollut erittäin tiukka. On ollut riittävästi mahdollisuuksia osallistua valmisteluun. Sen sijaan valmistelussa on ollut vaikeaa saada aikaan keskustelua alueiden kehittämisestä ja kasvupalvelujen merkityksestä sen integroituna osana. Prosessin aikana painopiste on suuremmassa määrin ollut nimenomaan kasvupalveluissa. Lainvalmistelun yhtymäkohdat sosiaali- ja terveydenhuollon uudistukseen ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnon näkökulmasta.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotus on valmisteltu liian tiukalla aikataululla. Aluekehityskokonaisuuteen liittyvät substanssilait on saatu ensimmäiseen, hyvin keskeneräiseen luonnosvaiheeseen juuri lausuntokierroksen alkaessa. Asetuksista ei ole valmistunut edes luonnoksia. Aluekehitysjärjestelmän kokonaisuudesta ei ole mahdollista muodostaa kokonaiskuvaa. Lain tekstissä esiintyvät termit ovat tulkinnanvaraisia ja epäselviä.

Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi tarpeen käydä jatkovalmistelussa läpi erityisesti valinnanvapausmallin yhteensopivuuden soten kanssa ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

@ekarjala.fi:

Lakiesitys valmisteltiin pitkälle jo ennen kuin aluekehittämisen ja kasvupalvelujen substanssilait olivat luonnosvaiheessa. Myös substanssilakeihin liittyy edelleen paljon avoimia kysymyksiä. Ylätason lakiesitykset jättävät maakunnille harkintavaltaa periaatteessa, mutta pahimmillaan luovat tarvetta asetustason sääntelylle ja ohjaukselle, mitä toteutuessaan ei voida pitää hyvänä kehityksenä. Maakunnille tulee jättää itsehallinnollista valtaa organisoida palveluja maakunnan tarpeiden mukaisesti.

@keski-pohjanmaa.fi:

Valmistelussa tavoiteltavan lopputuloksen kannalta ollaan maakuntien näkökulmasta oikealla tiellä kohti maakuntien aitoa itsehallintoa, jossa maakunnalla on mahdollisuus omista lähtökohdistaan ja valitsemillaan toimenpiteillään vahvistaa alueellista kilpailukykyään. Maakunnille tulee jatkossa turvata mahdollisuus vaikuttaa myös muiden keskeisten alueelliseen kehittämiseen liittyvien lakiesitysten valmisteluun ja sisältöehdotuksiin.

Maakunta- ja soteuudistus on kyse yhdestä historian suurimmista hallinnonuudistusprosesseista. Valmistelulle annettu aikataulu on uudistuksen mittakaavaan suhteutettuna kohtuuttoman tiukka. Myös valmistelulle osoitetut taloudelliset resurssit ovat olleet niukat, ja valmistelua on tehty pitkälti alueen eri virastoissa ja organisaatioissa oman toimen ohella. Tämä koskee myös aluekehitys- ja kasvupalvelulainsäädäntöön ja -uudistukseen liittyvää valmistelua maakunnissa.

Alke- ja kasvupalvelulakia tarkentavat ns. substanssilait (laki rekrytointi- ja osaamispalveluista, laki kotouttamisen edistämisestä, laki alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluiden rahoittamisesta) ovat vasta alustavassa luonnosvaiheessa. Kohtuullista olisi ollut, että kyseinen lainsäädäntö olisi ollut viimeistellympänä lausuntopyynnön yhteydessä, sillä ne monilta osin tarkentavat ja linjaavat tästä laista avoimeksi jääviä kysymyksiä.

@pirkanmaa.fi:

Lainvalmistelun yhtymäkohdat sote- ja maakuntauudistukseen olisi jatkovalmistelussa tarpeen tunnistaa erityisesti valinnanvapausmallin ja maakunnan itsehallinnollisuuden näkökulmasta.

16. Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 1

@paijat-hame.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä.

Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiseksi. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@hame.fi:

Ensimmäisessä luvussa säädetään mm. lain soveltamisalasta ja lain määrittämisestä sekä palvelujen kielestä, rahoituksesta ja maksullisuudesta. 1 § 4 kohta yhdistää eri rahoitustoiminnot johdonmukaisiksi kokonaisuuksiksi. Yleiset säännökset ovat varsin selkeitä ja samoin käsittemääritelmä aluekehittäminen. Kasvupalvelujen käsite on osin epämääräinen, vaikka sitä määritellään tarkemmin lain muissa pykälissä.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiseksi. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

Alueen määrittely jää osin epäselväksi, erityisesti se, mitä tarkoitetaan valtion aluehallintoviranomaisen toimialueella.

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto painottaa, että alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden suhde tulee määritellä ymmärrettävästi: alueiden kehittäminen on yläkäsite, jonka keinovalikoimaan sisältyy mm. kasvupalvelut. Alueiden kehittäminen on pitkäjänteistä kehittämistä. Rakennerahastotoiminta mahdollistaa resurssina pitkäjänteisen kehittämisen innovaatiotoiminnan ja osaamisen vahvistamiseen. Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, siksi on selkeintä määritellä ne viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat Satakuntaliiton mukaan sisältöjä paremmin. Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä. Esityksessä tulee selkeästi näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiseksi.

Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat myös asiakkuuden hallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin. Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

Luonnoksen 1§ 4 kohdassa lain tavoitteeksi määritellään ”kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen sekä tässä laissa tarkoitettujen Euroopan unionin rakennerahastoista osarahoitettavien ohjelmien ja hankkeiden hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi”. Lain yksityiskohtaisissa perusteluissa sanotaan, että ”Kansallisen ja Euroopan unionin alue- ja rakennepolitiikkaan liittyvien menettelyjen mahdollisimman laaja yhteensovittaminen vähentää myös resurssitarpeita ja aikaansaa toimivammat menettelyt”.

Lapin liitto ei kannata kansallisen ja EU-rahoituksen sääntöjen täydellistä yhdenmukaistamista ilman, että EU-rahoitukselle kansallisilla päätöksillä asetettuja vaatimuksia käydään kriittisesti läpi ja poistetaan sellaiset vaatimukset, jotka aiheuttavat hankkeiden toteuttajille tai hallinnolle turhaa työtä. Mikäli nykyiset EU-rahoituksen vaatimukset siirretään suoraan koskemaan myös kansallisia rahoitusvälineitä (esim. AIKO-rahoitus), tavoite niiden käyttämisestä nopeana ja joustavana välineenä loppuu. Esimerkiksi lomarahojen tukikelpoisuuden tulkinta on hyvä käytännön esimerkki siitä, mihin liian tiukat tulkinnot ja niiden ”samanlaistaminen” voivat johtaa.

@pohjois-karjala.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoima-palvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin alue-kehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakunta-valtuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@esavo.fi:

Kasvupalvelujen määritelmä on epämääräinen ja se vaihtelee lain eri kohdissa. Koska kasvupalvelut tarkoittavat käytännössä nykyisiä yritys- ja työvoimapalveluja, ne olisi selkeintä laissa määritellä yritys- ja työvoimapalveluiksi.

Kasvupalvelu-käsitettä ei tule laajentaa päällekkäiseksi aluekehittämisen koko laajan tehtäväkentän kanssa, vaan se tulee määritellä yhdeksi keskeiseksi aluekehittämisen instrumentiksi. Aluekehittäminen tulee kirjata lakiin selkeämmin yläkäsitteenä, joka kattaa kasvupalvelujen lisäksi myös monia muita instrumentteja ja useamman hallinnonalan toimenpiteitä.

@keskisuomi.fi:

Kasvupalvelujen määritelmä ei ole täysin selkeä. Samoin on syytä muotoilla määritelmät niin, että aluekehittämisen ja kasvupalvelujen välinen hierarkia ei jää epäselväksi tai tulkinnan varaiseksi; kasvupalvelut ovat yksi aluekehittämisen instrumentti.

@uudenmaanliitto.fi:

Maakuntien itsehallinto on oltava lähtökohtana koko uudistuksen ja tämän lain valmistelussa. Alueiden kehittäminen on laaja-alaista elinkeinojen ja työllisyyden edistämiseen, kestäväään yhdyskunta- aluerakenteeseen ja asukkaiden hyvinvointiin tähtäävää toimintaa, jota tehdään yhteistyössä valtion, kuntien ja alueen eri toimijoiden kesken. Tulevien maakuntien aluekehitystehtävän tulee siten olla mahdollisimman kattava. Pidämme siten tärkeänä, että erilaiset aluekehittämiseen kuuluvat instrumentit, kuten kansalliset ja EU-osarahoitteiset ohjelmat, alueiden käyttö ja liikennejärjestelmäsuunnittelu on huomioitu lakiehdotuksessa kasvupalvelujen eli nykyisten työvoima- ja yrityspalvelujen ohella.

Tavoite yhdistää kansallisten ja EU:n osarahoittamien ohjelmien ja hankkeiden hallinnointi ja rahoitustoiminta johdonmukaiseksi asiakkaiden kannalta, on kannatettava. Sen johdosta myöskään maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan ohjelmien rajaaminen aluekehittämisen ulkopuolelle ei ole järkevää. Vastoin lakiehdotuksen perusteluja nyt esitetty ratkaisu, jossa välittävien toimielinten määrää lisätään, ei vähennä tarvittavia resursseja, eikä aikaansaa toimivampia menettelyjä.

Lakiesityksen 4 pykälän mukaan maakunnat päättävät rahoituksen kohdentamisesta itse maakunnan eri toimintoihin ja että kasvupalvelujen rahoitus sisältyy maakuntien jakamattomiin talousarvioimäärärahoihin, eikä kasvukasvupalvelujen rahoitukseen osoiteta kohdennettuja erillismäärärahoja. Erillislain perusteella maakunnan mahdollisuus harkita varojen käyttöä ja osoittaa määrärahoja, ei toteudu Uudellamaalla sen mukaisesti.

@pohjois-savo.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla. "Kasvupalvelut" ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi aluekehittämisen instrumentti. Sekaannusta aiheuttaa kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin. Selkeintä olisi säätää kaksi eri lakia.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: "valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palveluntuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia". Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät. Näistä erityisesti valinnanvapaus on merkittävässä roolissa lakiluonnoksessa, joten sen tarkempaan määrittelyyn omassa luvussaan olisi tarkoituksenmukaista.

@varsinais-suomi.fi:

Lain yleisperusteluissa on määritelty lain soveltamisala ja tavoitteet. Perusteluosaan on selkeästi kirjattu, että valtakunnallisista kasvupalveluista ja kuntien elinvoimatehtävistä ei ole tarpeen säätää tässä laissa. Sinänsä perustelu on oikea, mutta erityisesti kuntien-maakunnan ja maakuntien-valtion välisten kasvupalvelujen rajapinnat ja yhtymäkohdat olisi tullut avata tarkemmin. Nykyinen lain määrittely on vajavainen ja se on aiheuttanut tulkintaerimielisyyksiä erityisesti kuntien/maakunnan toimijoiden välillä työnjaosta ja rooleista elinvoiman tukemisessa.

Lakiehdotuksen toisessa pykälässä (2§) esitetyt määritelmät ovat paikoin hieman tulkinnanvaraisia. Käsitteiden määritelmässä tulisi myös selkeästi näkyä näiden välinen hierarkia. Oleellista on selkeästi määritellä aluekehitys laaja-alaiseksi, strategiseksi, eri hallinnonalojen tavoitteita yhdistäväksi kokonaisuudeksi, jonka yhtenä keskeisenä toimeenpanoa tukevana instrumenttina ja keinona kasvupalvelut olisivat. Määritelmien osalta vain kasvupalvelu-termin kohdalla viitataan lain 1 § tavoitteisiin, aluekehittämisen kohdalla tätä määritelmää ei ole. Siltä osin lakia tulisi tarkentaa ja viitata ainakin aluekehityksen määritelmässä lain 1 §:ssä asetettuihin tavoitteisiin

@kymenlaakso.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut tarkoittavat käytännössä edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, joten on selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. "Kasvupalvelut" ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiseksi. Kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin aiheuttaa sekaannusta. Viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: "valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia". Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@kainuu.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin. ”Alueiden kehittäminen on laaja-alaista ja monitasoista toimintaa, joka perustuu eri toimijoiden yhteisiin tavoitteisiin ja vuorovaikutukseen. Se sisältää sekä laajan, yhteiskunnallisen päätöksenteon aluevaikutuksia arvioivan näkökulman, että erityisesti aluekehittämiseen suunnatut toimet ja resurssien käytön.”

”Kasvupalveluilla tarkoitetaan valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoimapalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.”

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@etela-pohjanmaa.fi:

Alueiden kehittämisen ja kasvupalveluiden suhde tulee määritellä ymmärrettävästi: alueiden kehittäminen on yläkäsite, jonka keinovalikoimassa yhtenä osana ovat kasvupalvelut. Kasvupalveluiden määritelmä vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista vaikkakin uudella toimintatavalla, joten siksi on selkeintä määritellä ne viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Esimerkiksi yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1§:n tavoitteisiin; tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@obotnia.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Käytännössä kasvupalvelut tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista, vaikkakin uudella toimintatavalla, on siksi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille, vaan esim. yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan pitäisi näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän viittaus lain 1 §:n tavoitteisiin, tämä viittaus kuuluisi pikemmin aluekehittämisen määritelmään. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä. Kasvupalvelut käytännössä tarkoittavat edelleen nykyisten yritys- ja työvoimapalvelujen toteuttamista, vaikka toimintatapa on uusi. Siksi olisi selkeintä määritellä ne myös viittaamalla yritys- ja työvoimapalveluihin. ”Kasvupalvelut” ei ole yleiskäsitteenä myöskään selkeä asiakkaille. Yrityspalvelut, työllisyyspalvelut ja osaamispalvelut kuvaisivat sisältöjä paremmin.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule määritellä niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä. Termien välillä tulisi näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi, keskeinen instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän (2 §) viittaus lain 1 §:n tavoitteisiin, sillä viittaukseen sisältyy aluekehittämisen alaan kuuluvia tavoitteita. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään. Aluekehittäminen yläkäsitteenä on kirjattava selkeämmin.

Määrittelytarpeita on myös muissa avainkäsitteissä. Valinnanvapauden määritelmä ei selvennä käsitettä ja sen merkitystä: ”valinnanvapaudella asiakkaan oikeutta valita käyttämänsä palvelun tuottaja silloin, kun samalle palvelulle on useampia tuottajia”. Tärkeitä käsitteitä, joita tulee täsmentää (laissa tai perusteluissa) ovat asiakkuudenhallinta, tarvekartoitus, asiakastieto ja viranomaistehtävät.

@ekarjala.fi:

Kasvupalvelu-määritelmä on epämääräinen ja vaatii selkeyttämistä mm. asiakkaiden näkökulmasta siten, että palvelun sisältö avautuisi paremmin. Olisiko selkeämpää puhua edelleen valtakunnallisista ja maakunnan yritys- ja työvoimapalveluista? ”Kasvupalvelut”-määritelmässä tulee huomioida, että myös kuntien tarjoamat yrityspalvelut ovat luonteeltaan kasvupalvelujen kaltaisia, vaikka lakiesitys rajaa kuntien elinvoimatehtävät kasvupalvelulainsäädännön ulkopuolelle.

Kasvupalvelukäsitettä ei tule laajentaa niin, että siihen kuuluisi aluekehittämisen tehtäviä, vaan näkyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi (keskeinen) instrumentti aluekehittämiselle. Sekaannusta aiheuttava on kasvupalvelujen määritelmän (2§, 2. mom) viittaus lain 1 §:n tavoitteisiin. Tämä viittaus kuuluisi paremmin aluekehittämisen määritelmään (2§, 1. mom). Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntastrategian ja maakuntaohjelman hyväksyessään. Laajasti katsottuna aluekehittäminen on maakunnan strategisen johtamisen keskeinen osa-alue, jota edistetään useilla eri instrumenteilla ja toiminnoilla, joista merkittävimpiä ovat yritys- ja työvoimapalvelut.

@keski-pohjanmaa.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Toisaalta tekstissä puhutaan TEM:n hallinnonalan nykyisten työvoima-, yritys- ja kotouttamispalvelujen siirtymisestä maakuntaan, toisaalta kasvupalvelun käsitteellä viitataan laajasti valtion ja maakunnan toimiin lain tavoitteiden toteuttamisessa. Tätä tulisi selkeyttää.

@pirkanmaa.fi:

Kasvupalvelun määritelmä on edelleen epäselvä. Toisaalta tekstissä puhutaan TEM:n hallinnonalan nykyisten työvoima-, yritys- ja kotouttamispalvelujen siirtymisestä maakuntaan, toisaalta kasvupalvelun käsitteellä viitataan laajasti valtion ja maakunnan toimiin lain tavoitteiden toteuttamisessa. Kasvupalvelu-käsitettä tulee rajata em. tavalla sekä tarvittaessa täsmentää lakia muuttamalla otsikkoa esimerkiksi muotoon ”laki alueiden kehittämisestä sekä työ- ja elinkeinopalveluista”.

17. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 1

@pajat-hame.fi:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:

Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely

aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen

4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@hame.fi:

4 § tulisi lisätä maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymisestä. Alueiden kehittämisen ja maakunnan järjestämien kasvupalveluiden rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain perusteella.

@satakunta.fi:

Satakuntaliiton säädösmuutosehdotukset lukuun 1:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoimaja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:

Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely

aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen

4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:

Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämis- ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely

aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen

4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@pohjois-karjala.fi:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:

Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämisen ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittelyaluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen

4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@esavo.fi:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi kasvupalvelujen osalta seuraavaan muotoon:

"Tässä laissa tarkoitetaan

2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yritys- ja työvoimapalveluja, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat."

Ehdotamme 1§ (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön seuraavia tarkennuksia:

"Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämisen ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely

4) aluekehittämisen ja sen rahoittamisen - kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan - yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja

5) luoda valtion ja maakuntien neuvottelumenettelyyn sekä eri toimijoiden vuorovaikutukseen, yhteistyöhön, työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä."

Ehdotamme 4§ otsikon muutettavaksi: "Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen rahoitus" ja k.o. pykälän ensimmäisen virkkeen täydennettäväksi muotoon:

"Alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen rahoitus määräytyy valtion ja maakuntien neuvottelumenettelyn sekä maakuntien rahoituslain perusteella."

@uudenmaanliitto.fi:

2 § (Määritelmät) kasvupalvelua koskevan kohdan muuttaminen seuraavaan muotoon:

"2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat."

@pohjois-savo.fi:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:

Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämisen ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen

4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@varsinais-suomi.fi:

Jotta edellisessä kohdassa 16 mainittu hierarkia olisi selkeä, tulisi aluekehittämisen määritelmään 2§ 1) kohtaan lisätä seuraava lause:

Aluekehittämisen peruserätyytenä on tukea lain 1 §:ssä tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseen tähtääviä toimenpiteitä.

@kymenlaakso.fi:

Lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa ehdotetaan muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön ehdotetaan tarkennuksia:

Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämisen ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen

4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

4§:n ensimmäiseen lauseeseen ehdotetaan lisättäväksi maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymistä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@kainuu.fi:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 § (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:

Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämisen ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen

4) Euroopan unionin rahastoista osarahoitettavien ohjelmien, hankkeiden ja palvelukokonaisuuksien hallinnointi- ja rahoitustoiminnan – yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi ja

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä.

Ehdotamme 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymisestä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@etela-pohjanmaa.fi:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme, että 4§:n ensimmäiseen lauseeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymisestä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@obotnia.fi:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

Ehdotamme 1 §:n (Lain soveltamisala ja tavoitteet) sisältöön tarkennuksia:

Lain tavoitteena on

3) valtion ja maakuntien aluekehittämisen ja kasvupalvelujen järjestämisvastuun määrittely aluekehittämisen ja sen rahoittamisen – kansallisesti sekä tässä laissa tarkoitettujen

4) aluekehittämisen sekä Euroopan unionin varoilla osarahoitettavien ohjelmien ja hankkeiden hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen kokonaisuudeksi ja

5) luoda neuvottelumenettelyyn, vuorovaikutukseen, eri toimijoiden työnjakoon ja yhteisiin tavoitteisiin perustuva alueiden kehittämisen järjestelmä

Ehdotamme, että 4 §:n ensimmäiseen virkkeeseen lisätään maininta alueiden kehittämisen rahoituksen määräytymisestä:

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (/) perusteella.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

2 § (Määritelmät)

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

@ekarjala.fi:

Ehdotamme lakiluonnoksen 1. luvun 2 § (Määritelmät) kohtaa muutettavaksi seuraavaan muotoon:

Tässä laissa tarkoitetaan: 2) kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat

Ehdotamme 4 §:n otsikkoon ja ensimmäiseen lauseeseen lisättävän maininnan aluekehittämisestä:

4 § Aluekehittämisen ja kasvupalvelujen rahoitus

Maakunnan järjestämien kasvupalvelujen ja aluekehittämisen rahoitus määräytyy maakuntien rahoituslain (xxx/yyyy) perusteella.

@pirkanmaa.fi:

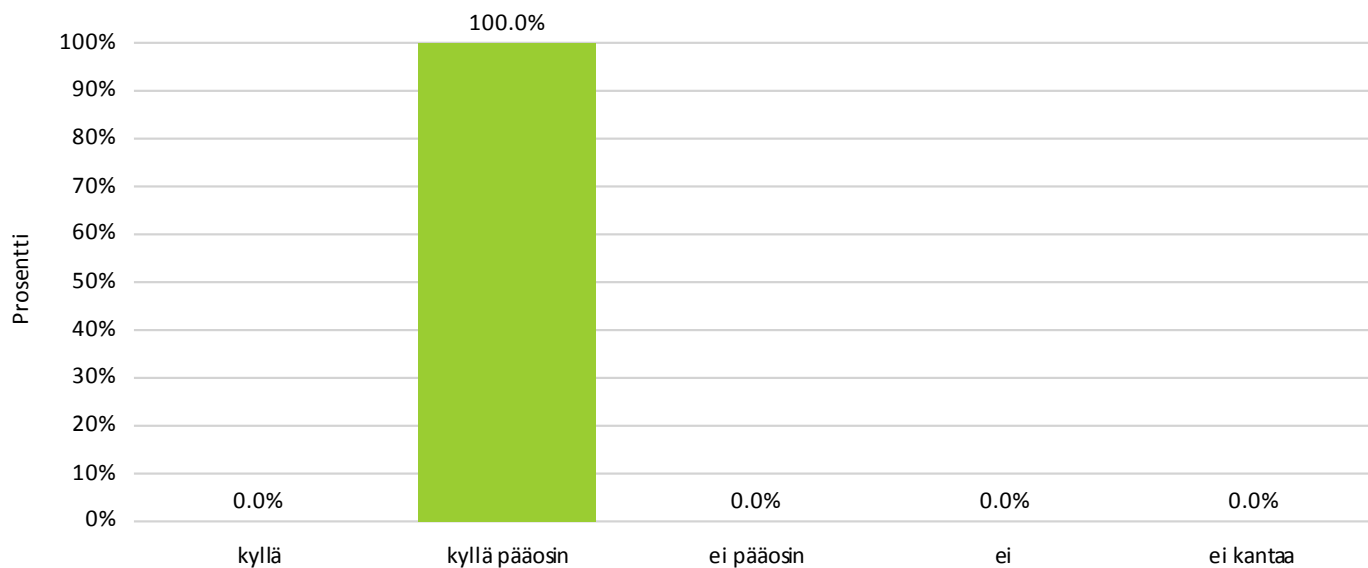
2 § (Määritelmät) kasvupalvelua koskevan kohdan muuttaminen seuraavaan muotoon:

....kasvupalveluilla valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoima- ja yrityspalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.

5 § (Palvelujen maksullisuus): Lain perusteluissa palvelutarpeen arvioinnin sanotaan olevan maksuton vaikka se on maakunnan viranomaistehtävä: yksityiskohtaiset perustelut s.99 "Asiakassetelin ei tarvitse kattaa koko palvelua, vaan asiakkaalta voidaan edellyttää myös omaa maksuosuutta ehtona asiakassetelin myöntämiselle. Omarahoitusosuutta ei tulisi edellyttää vielä siinä vaiheessa, jossa maakunta kartoittaa asiakkaan tarpeita, vaan vasta palvelutarpeen selvittyä ja asiakkaan valitessa varsinaista palveluntuottajaa." Aloittavalle yritykselle tai tarvittaessa myös henkilöasiakkaalle on annettava kuitenkin mahdollisuus käyttää myös maksullisia palveluja. Nykyinen kirjaus sulkee tämän mahdollisuuden pois kun vaaditaan palvelujen maksuttomuutta yleisellä tasolla.

18. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi aluekehittämisen vastuista (7 §)?

Luku 2 Alueiden kehittäminen (6-12 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	100,0%
ei pääosin	0,0%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

19. Mahdollinen sanallinen perustelu

@paijat-hame.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu maakuntien. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@hame.fi:

Pykälään 7 liittyvät perustelutekstit selkeyttävät lainkohdan tulkintaa. Aluekehittämispäätöksen (2. mom) alaa tulisi laajentaa niin, että alueiden käytön valtakunnalliset linjaukset ja aluerakenteen suuntaviivat koottaisiin yhteen. Aluekehittämispäätökseen sisällytettäisiin siis merkittävät aluerakenne-, liikenne- ja logistiikkatavoitteet.

Pykälän maininta, että maakunta kehittää alueensa elinkeinoelämän toimintaedellytyksiä ottaen huomioon kuntien erilaiset tarpeet ja vahvuudet, on tärkeä. Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä.

Ennakoinnin osalta etenkin lain perusteluissa tulisi todeta selkeämmin, että ennakointi on osa maakunnan yleiseen aluekehitystehtävään kuuluvaa prosessia, jota tarvitaan paitsi maakunnan omassa strategia- ja ohjelmatyössä niin myös valtion kanssa käytävän neuvottelun valmistelun osana.

Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun lainsäädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa. Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu maakuntien kannalta riittävästi. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@satakunta.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Satakuntaliitto toteaa, että aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto hyväksyessään maakuntaohjelman. Alueiden kehittäminen edistää alueiden kestävästä kasvusta, vahvistamalla niiden elinvoimaa, uudistumista ja tasapainoista kehittymistä, edistämällä väestön hyvinvointia ja osaamista sekä parantamalla alueiden omiin vahvuuksiin perustuvaa erikoistumista, elinympäristön laatua ja saavutettavuutta. Lakiesityksen 10§ sisältää maininnan maakuntalakiluonnoksen 35§:stä, tulisi selkeyttää mitä ko. pykälän tulkinta tässä yhteydessä tarkoittaa. Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Maakuntaohjelma luo puitteet paikalliselle kehittämiselle ja kumppanuuksien syntymiselle eri tasoilla. Ohjelmassa kuvataan maakunnan tahtotila ja lähtökohdat, keskeiset toteuttamisen välineet, toimintaympäristö, tärkeimmät kansalliset ja kansainväliset kumppanuudet sekä näistä johdetut kehittämisen vahvuudet ja rajoitteet. Se nostaa esiin maakunnan kannalta keskeiset painopisteet ja kehittämisen kohteet. Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

@pirkanmaa.fi:

Lakiuudistuksessa aluekehittämisen osalta selkeytynyt valmistelun edetessä. Aluekehittämisen kokonaisvaltaisuus ja läpileikkaavuus on nyt huomioitu aiempia valmisteluvaiheita paremmin. On tärkeä ymmärtää aluekehittäminen laajempaan kehittämis-, yhteensovittamis- sekä strategia- ja suunnittelukokonaisuutena kuin vain määriteltynä palveluina tai palvelukokonaisuuksina, ja että sen menestyksekkäs toteuttaminen edellyttää monitasoista yhteistyötä, tavoitteiden yhteensovittamista ja eri tahojen voimavarojen kokoamista. Uutena menettelynä esitellään valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Tämä on kannatettava esitys, mutta sen tulee ulottua laajemmallekin kuin vain työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa koskevaksi.

@lapinliitto.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elin-keinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatio-toiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resurssointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@pohjois-karjala.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitus-toiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resurssointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@esavo.fi:

Laki määrittelee aluekehityksen kolme aluetasoa (valtio-maakunta-kunta), jotka tekevät yhteistyötä. Tämä on hyvä ja selkeä lähtökohta.

Lakiesityksessä alueiden kehittämisen välineet ovat pitkälti nykyisen kaltaiset (mm. maakuntaohjelma, EU-ohjelmat). Uutena menettelynä lakiesityksessä on valtion ja maakunnan "keskustelu", joka tulisi määritellä vaikuttavammin "neuvotteluksi".

Kokonaisuudessaan lain 6§:n hyvien tavoitteiden toteutumista rajoittaa se, että laki koskee vain työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

@keskisuomi.fi:

Lähtökohtaisesti aluekehitysvastuun jakaminen kolmelle tasolle (valtio/maakunta/kunta) on hyvä. Nähtäväksi jää, miten hyvin näiden kolmen tason välinen yhteistyö ja työnjako toimii, jotta aluekehittämisen ja kasvupalvelujen tavoitteet saavutettaisiin parhaalla mahdollisella tavalla. Päällekkäisyyksiä tai väliinpuutoamistilanteita ei saa syntyä. Kuntien elinvoimatehtävää ja vastuuta ei laissa käsitellä samalla seikkaperäisyydellä kuin valtion ja maakuntien.

Missä määrin valtakunnallisten aluekehittämisen painopisteiden (aluekehittämispäätös) tulisi perustua maakuntien aluekehittämistavoitteisiin (maakuntaohjelmat)? Nyt logiikka menee toisin päin.

@uudenmaanliitto.fi:

Aluekehittämisen tavoitteet on määritelty riittävän tarkasti, eivätkä ne poikkea esityksessä merkittävästi nyky-lainsäädännöstä. Maakunta vastaa aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta ja toimii aluekehitysviranomaisena. Alueiden kehittäminen on luonteeltaan laaja-alaista ja vaatii yhteistyötä laajalti eri toimijoiden kanssa.

Pidämme tärkeänä sitä, että maakunnan vastuuksi on lakiesityksessä määritelty maakunnan yleinen kehittäminen ja siihen liittyvä kansainvälinen yhteistyö. Globaali, kansainvälinen, eurooppalainen ja EU-tason toiminta on oleellinen osa maakuntien perustyötä ja kilpailukyyn vahvistamisen perusedellytys. Myös Suomen EU:n jäsenyyden myötä maakunnille on annettu selkeitä tehtäväkokonaisuuksia, esimerkiksi älykkään erikoistumisen toimeenpano. Maakuntien edunvalvonta, niiden verkostot ja yhteistyöalueet, neuvontapalvelut sekä hankkeiden omarahoitus- ja valmistelutuet ovat keskeinen osa käytännön kansainvälistymistä.

Lakiehdotuksessa viitataan innovaatiotoimintaan sekä aluekehitystä koskevassa kohdassa että kasvupalveluita koskevassa kohdassa. Epäselväksi kuitenkin jää, mikä on näiden kahden toiminnallisen osan välinen suhde. Onko innovaatiotoiminta osa aluekehitystä, jos se käsittää jotakin hyvin yleistä ja toisaalta hyvin konkreettista kasvupalveluiden osalta. Uudellamaalla tämän työnjaon miettiminen tulee myös muuta maata mutkikkaammaksi, koska toiminnot sijaitsevat eri tahoilla, toinen maakunnassa ja toinen kuntayhtymässä.

@pohjois-savo.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU-ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elin- keinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä ei ole huomioitu maakuntien itsehallinnollista asemaa. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiehdotuksessa aluekehittämistä koskeva säätely ei nykyään voimassa olevaan lainsäädäntöön verrattuna ole merkittävästi muutettu; sen keskeiset elementit ja tavoitteet on asianmukaisesti sisällytetty lakiehdotukseen. Positiivista on pyrkimys säätelyn purkamiseen ja maakunnan itsehallinnolle annettavan harkintavallan lisääminen (esim. maakuntaohjelman laatimisprosessin ohjeistusta kevennetään säilyttäen samalla kuitenkin maakuntaohjelman painoarvo).

Alueellisen ennakkoinnin merkityksen korostaminen ja tehtävien kokoaminen laaja-alaisesti on perusteltu ja kannatettava lisäys, joka osaltaan tukee maakunnallisten erityispiirteiden havainnointia ja kehityksen tukemiseen tähtäävien toimenpiteiden suuntaamista.

Aluekehittämissyhteistyön osoittaminen uudelle maakunnalle on looginen ja perusteltu esitys. Kunnille on lakiluonnoksessa esitetty vastuuta aluekehittämisestä omalla alueellaan. Mahdollisten tulkintaristiriitojen vuoksi tämä tulisi avata tarkemmin.

Lakiehdotuksessa on maakunnille osoitettu lakisääteinen vastuu maakunnan kansainvälisten yhteyksien ja asioiden hoitamisesta. Kirjaus on selkeä ja perusteltu ja tukee aluekehittämissyhteistyön laaja-alaista toteuttamista.

Kaikki maakunnat tulevat toimimaan nykyisen rakennerahastojen ohjelmakauden (2014-2020) ajan välittävänä toimieliminä. Muutos on perusteltu ja kannatettava erityisesti siksi, koska uudistuksen yhteydessä maakunnallinen rahoitusvolyyymi kootaan yhteen ja alueellinen vaikuttavuus sitä kautta selkeästi kasvaa.

Uuden ohjelmakauden (2021+) valmistelussa maakuntien rooli keskeisenä toimijana on tunnustettava jo tässä vaiheessa. Ohjelman kansallisten tavoitteiden määrittelyyn ja ohjelman sisältyvien konkreettisten toimenpiteiden laatimisessa tulee maakunnille antaa selkeä rooli.

Lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen ja kasvupalvelujen järjestämiseen. Tässä yhteydessä on kuitenkin huomioitava maahanmuuttajien heterogeenisuus ja kotouttamistoimien laaja-alaisuus. Kotouttamistoimet linkittyvät vahvasti niin sote-palveluihin kuin esim. kuntien vastuulla oleviin opetus- ja koulutuspalveluihin ja muihin peruspalveluihin. Maakunnan vastuulla oleva palveluiden yhteensovitus on keskeistä ja yhteistyö kuntien kanssa välttämätöntä.

@kymenlaakso.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6 § on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

Lakiehdotuksessa on maakunnille osoitettu lakisääteinen vastuu maakunnan kansainvälisten yhteyksien ja asioiden hoitamisesta. Kirjaus on selkeä ja perusteltu ja tukee aluekehittämistehtävän laaja-alaista toteuttamista.

@kainuu.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu maakuntien. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@etela-pohjanmaa.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on oikea lähtökohta. Aluekehittäminen kytkeytyy maakunnan itsehallintoon kuuluvaan aluekehitysviranomaisen tehtävään, jota linjaa maakuntavaltuusto maakuntaohjelman hyväksyessään.

Aluekehittämisviranomaistehtävän osoittaminen uudelle maakunnalle on looginen ja perusteltu esitys. Kunnille on lakiluonnoksessa esitetty vastuuta aluekehittämisestä omalla alueellaan. Mahdollisten tulkintaristiriitojen ja elinvoimatehtäviin liittyvien rajapintojen vuoksi tämä tulisi avata tarkemmin.

Lakiehdotuksessa on maakunnille osoitettu lakisääteinen vastuu maakunnan kansainvälisten yhteyksien ja asioiden hoitamisesta. Kirjaus on selkeä ja perusteltu ja tukee aluekehittämistehtävän laaja-alaista toteuttamista.

@obotnia.fi:

Lakiesityksen teksti 6 §:ssä vastaa pitkälti nykyistä lainsäädäntöä ja on kokonaisuutena hyvä. On kuitenkin syytä ottaa huomioon, että ainoastaan maakunnan erikoistumistason nostaminen ei ole riittävää. Älykkään erikoistumisen avulla on nostettava olemassa olevien alojen tuottavuutta ja luotava edellytykset uusien kilpailukykyisten alojen kehittämiselle sekä muutokselle. Muutoin riskinä on tarrautuminen taantuvien aloihin, jotka menettävät kilpailukykyä riippumatta erikoistumistasostaan.

Lain selkeyden kannalta olisi parempi, jos ilmenisi, että maakunnat vastaavat alueiden kehittämisestä alueellaan. Kunnilla on yleinen toimivalta, joka käsittää oman alueen kehittämisen, joten lakiehdotuksessa ei ole tarpeen tarkemmin määritellä kunnan toimivaltaa.

Kansainvälinen toiminta on tärkeä ja tulee yhä tärkeämmäksi maakuntien ja kilpailukykyyn kehittämisessä. On hyvä, että tämä käy selkeällä tavalla ilmi. Täten tuetaan myös sitä, että tämän on oltava yksi maakuntien pakollisista tehtävistä myös maakuntalain perusteella.

Elinkeinoelämän toimintaedellytysten kehittämisen on lähdeittävä maakunnan elinkeinoelämän tunnistetuista tarpeista. Työ on tehtävä tiiviinä yhteistyönä julkisen sektorin, elinkeinoelämän sekä koulutuksen ja yliopistojen välillä. Ennakoinnin ja tilastoinnin lisäksi se vaatii jatkuvaa kehitysprosessia, jota ohjaa maakuntaohjelma.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on periaatteellisesti oikea lähtökohta. Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6 § on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, koska esitys ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Kasvupalveluiden järjestäjällä tulisi olla mahdollisuus kohdentaa rahoitusta kuntien elinkeinotoimessa ja kehittämissyhtiöissä tehtävään yritysten ohjaukseen yritysten kasvua ja kansainvälistymistä tukevien kasvupalveluiden käytössä. Se mahdollistaisi kuntien ja niiden kehittämissyhtiöiden yritysneuvonnassa syntyvien kontaktien täysimääräisen hyödyntämisen yritysten kasvun ja innovaatiotoiminnan tukemisessa samalla kun yhteinen resursointi aktivoisi kuntia myös tulevaisuudessa suuntaamaan rahoitusta yritystoimintaa ja työllisyyttä tukeviin toimenpiteisiin.

Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä maakuntien itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@ekarjala.fi:

Laki jakaa aluekehitysvastuun aluetasoisin (valtio-maakunta-kunta), mikä on oikea lähtökohta. On luontevaa, että lakiesitykseen on kirjattu, että kunnilla on vastuu alueiden kehittämisestä niiden alueilla, vaikkakaan lakiesityksellä ei ohjata kuntien elinvoimapolitiikkaa. Kunnat huolehtivat yleiseen toimivaltaan perustuen oman kuntansa alueella elinvoimapolitiikasta, sisältäen mm. maankäytön suunnittelun, innovaatio- ja korkeakoulupolitiikan sekä kulttuurin edistämistehtäviä. Kunnat ja niiden elinkeinoyhtiöt toimivat lähimpänä yritysrajoja ja toimivat kehityksen katalyytteinä. Yhteistyö maakunnan ja kunnan ja toisaalta maakunnan ja valtion välillä on perusedellytys lakiesitykseen kirjattujen aluekehitystavoitteiden toteuttamiseksi, jota voisi korostaa etenkin lain yksityiskohtaisissa perusteluissa myös kasvupalvelujen osalta.

Lakiehdotuksen tavoitepykälä 6§ on kokonaisuutena hyvä.

Lakiuudistuksessa kehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muita kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Tulevan EU-ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä itsehallinnollista asemaa ei ole huomioitu.

@keski-pohjanmaa.fi:

Alueiden kehittämisen osalta esitys pohjautuu pitkälti nykyiseen hyväksi havaittuun kehittämisjärjestelmään, jota maakuntaohjelma ohjaa, ja aluekehittämisen vastuut sinällään on määritelty selkeästi (§ 7).

Myös maakuntien ja kuntien välinen yhteistyö alueellisessa kehittämisessä on yleisellä tasolla todettu ao. pykälässä. Lakiluonnos kokonaisuudessaan sen sijaan jättää kuntien merkityksen ja roolin mm. työllisyyden edistämässä (erityisesti pitkäaikaistyöttömät) ja elinkeinon kehittämässä ohueksi.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään kiinteäksi osaksi alueellista kehittämistä. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita, sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää (OKM) sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Alueellisen ennakoinnin merkityksen korostaminen ja tehtävien kokoaminen laaja-alaisesti maakuntiin on perusteltu ja kannatettava lisäys, joka osaltaan tukee maakunnallisten erityispiirteiden havainnointia ja kehittämistoimenpiteiden suuntaamista.

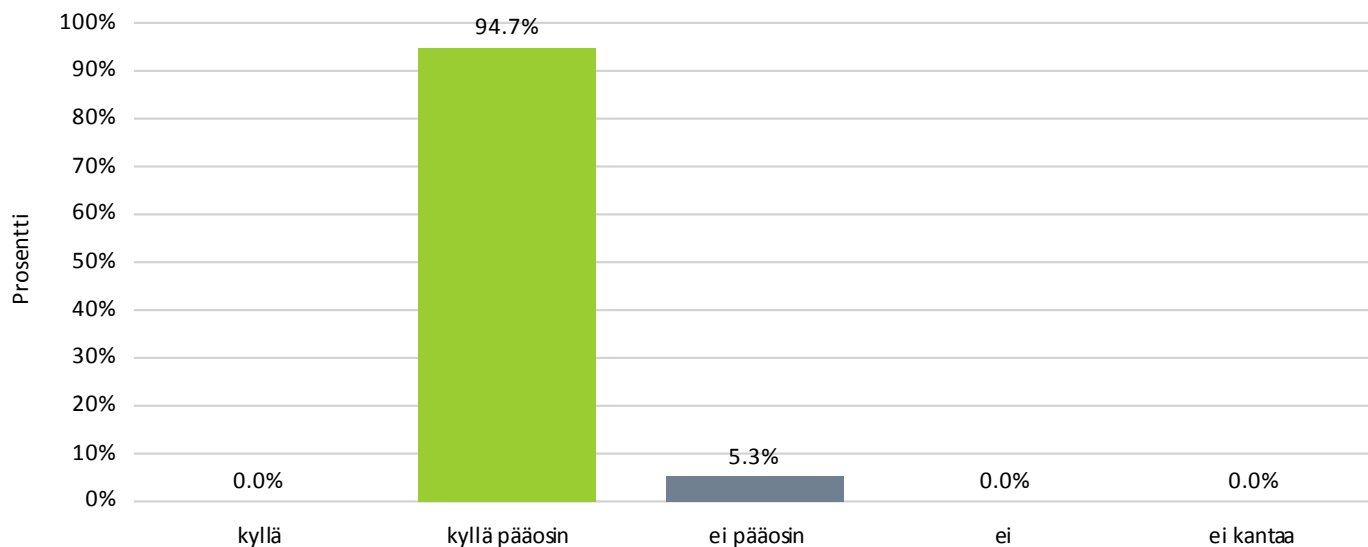
Kaikki maakunnat tulevat toimimaan nykyisen rakennerahastojen ohjelmakauden (2014-2020) ajan välittävänä toimieliminä. Muutos on perusteltu ja kannatettava erityisesti siksi, koska uudistuksen yhteydessä maakunnallinen rahoitusvolyyymi kootaan yhteen ja alueellinen vaikuttavuus sitä kautta selkeästi kasvaa.

Uuden ohjelmakauden (2021+) valmistelussa maakuntien rooli keskeisenä toimijana on tunnustettava jo tässä vaiheessa, ja kansallisten tavoitteiden määrittelyyn tulee maakunnille antaa selkeä rooli.

@pirkanmaa.fi:

Lakiluonnos on aluekehittämisen osalta selkeytynyt valmistelun edetessä. Aluekehittämisen kokonaisvaltaisuus ja läpileikkaavuus on nyt huomioitu aiempia valmisteluvaiheita paremmin. On tärkeä ymmärtää aluekehittäminen laajempaan kehittämis-, yhteensovittamis- ja sekä strategia- ja suunnittelukokonaisuutena kuin vain määriteltynä palveluina tai palvelukokonaisuuksina, ja että sen menestyksekkäs toteuttaminen edellyttää monitasoista yhteistyötä, tavoitteiden yhteensovittamista ja eri tahojen voimavarojen kokoamista. Uutena menettelynä esitellään valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta. Tämä on kannatettava esitys, mutta sen tulee ulottua laajemmallekin kuin vain työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa koskevaksi.

20. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi aluekehittämisen järjestelmästä, rakennerahastojen hallinnoinnista ja aluekehittämiseen liittyvästä yhteistyöstä (8, 9, 10, 11 ja 32 §)?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	94,7%
ei pääosin	5,3%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

21. Mahdollinen sanallinen perustelu

@paijat-hame.fi:

Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

Maakunnan viranomaistehtävissä ei mainita lainkaan maksatusta, vaan ainoastaan keskeyttäminen, lopettaminen ja takaisinperintä

@hame.fi:

8 § osalta muutos nykyiseen lainsäädäntöön ei ole merkittävä. Tärkeätä on, että kaikki maakunnat ovat välittäviä toimielimiä ja näin ollen vastaavat tuen myöntämisestä, maksamisesta ja seurannasta ellei maakunta muuta sovi. Maakunnan yhteistyöryhmän rooli ja tehtävät on määriteltä 9 § ja myös siirtymäsäännöksissä.

10 § säädetään aluekehittämispäätöksestä, ja valmisteluun kuuluvat lain perusteluissa mainitut sidosryhmäkuulemiset. Erittäin tärkeää on, että aluekehittämispäätökseen liitetään maakuntakohtainen osa, jonka valmistelusta vastaa kukin maakunta osaltaan. Perusteluosassa todettu menettely siitä, että maakuntakohtainen osa toimisi osaltaan 32 §:ssä säädettyjen aluekehittämisen keskustelujen pohjana, on erittäin tärkeää ja tulisi kirjata lakiin. Maakuntakohtainen osa myös tarkentuisi ministeriöiden kanssa käytävissä neuvotteluissa. Tärkeää on myös se, että tarvittaessa maakuntakohtaista osaa voitaisiin tarkistaa vuosittain.

Maakuntastrategian lisäksi maakunnassa laaditaan maakuntaohjelman, joka tarkentaa maakunnan aluekehittämiseen liittyvien tehtävien toimeenpanoa. Maakuntaohjelma valmistellaan voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti yhteistyössä eri tahojen kanssa. Maakuntaohjelman hyväksyy maakuntavaltuusto, ja tärkeää on se, että se on otettava huomioon alueella toimivien viranomaisten toiminnassa.

Perusteluosassa todetaan, että maakuntaohjelman laatiminen on sitä aluekehittämistehtävää, josta maakunta vastaa. Lisäksi todetaan, että valtakunnallisen alueiden kehittämisen kokonaisuuden kannalta olisi tärkeää, että maakuntaohjelmassa tarkasteltaisiin alueen kehittämiseen keskeisesti vaikuttavia osa-alueita kuten kasvupalvelujen, hyvinvoinnin, osaamisen, elinvoiman sekä saavutettavuuden kehittämistä maakunnassa sekä lisäksi sillä edistettäisiin maakunnan toimijoiden välistä yhteistyötä. Nämä ovat erittäin hyviä tarkennuksia ja perusteluja pykälään. Huomioitavaa on myös perusteluosan toteamus, että maakuntaohjelma on osa aluekehittämisyjärjestelmää, mutta sen laatimisesta, sisällöstä ja toimeenpanosta päättää maakunta.

Sopimusmenettely 11 § on nykyisen alueiden kehittämislain mukainen.

32 § mukaan valtio ja maakunnat keskustelevat vuosittain alueiden kehittämisestä ja toimeenpanosta. Keskustelut perustuisivat aluekehittämisen ajankohtaiseen tilannekuvaan. Tavoitteena on lain mukaan löytää yhteinen näkemys alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä. Tärkeätä on myös perusteluosassa todettu seikka, että neuvottelut käydään ennen maakuntalaissa tarkoitettuja taloudellisia neuvotteluja. Tilannekuvan määrittely tulee tehdä maakunnan ja valtion hyvässä yhteistyössä, koska neuvotteluilla on merkitystä maakunnan talousohjauksen ja talouden suunnitteluun liittyvään neuvotteluprosessiin.

@satakunta.fi:

Aluekehityskeskustelujen pohjana oleva tilannekuva tulisi muodostaa maakuntien ja ministeriöiden yhteistyönä. Maakunnalla tulee olla oikeus esittää asioita keskustelujen agendalle. Aluekehityksen tilannekuvan tulisi olla yhteensopiva kansallisen aluekehittämispäätöksen, (kasvupalveluja koskevan tavoitepäätöksen) ja asianomaisen maakuntaohjelman kanssa. Aluekehityskeskusteluilla tulee olla mahdollisimman korkea poliittinen status. Eli maakuntien neuvottelijat ovat maakuntavaltuuston tai -hallituksen puheenjohtaja(t) ja valtion puolen neuvottelijoilla on oltava myös vastaava valtakirja.

Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin. Tulevan EU:n ohjelmakauden rakennerahasto- ja muiden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä ei ole huomioitu maakuntien itsehallinnollista asemaa. Valmisteluprosessin tulee olla yhtenäinen myös maaseutuohjelmien osalta.

@pirkanmaa.fi:

On hyvä että maakunnallisten kehittämislinjausten tekeminen ja maakuntaohjelman valmistelu on säännelty yleispiirteisesti ja maakunnille jätetään omaa harkintavaltaa ja soveltamisvaraa. Maakuntaohjelman vaikuttavuusmekanismit ovat jatkossakin alueiden toimijoiden yhteistyöstä ja resurssienkäytöstä riippuvaisia eikä niitä voi lainsäädännöllä muuttaa. Siksi aluekehittämisen toimeenpanotoimien sääntelyssä ei kannata mennä kovin tarkalle tasolle.

Maaseudun kehittämisen kytkeminen yleisempään aluekehittämiseen jää lakiehdotuksessa edelleen säätämättä, ja se olisi tärkeää saada nykyistä kiinteämmäksi osaksi alueiden kehittämisen kokonaisuutta. Maakunnat vastaavat tästä itsehallintonsa puitteissa.

EU:n rakennerahasto-ohjelmien hallinnointia koskeva 8 § on kirjoitettu nykyisen ohjelmakauden näkökulmasta eikä sisällä varautumista EU:n koheesiopolitiikan tuleviin uudistuksiin. Niitä koskevien Suomen neuvottelutavoitteiden muodostamisessa alueiden olisi tärkeää olla mukana, ja asiaa koskeva maininta olisi syytä sisällyttää ainakin lakiesityksen perusteluihin.

@lapinliitto.fi:

Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksiin.

@pohjois-karjala.fi:

Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksiin.

@esavo.fi:

Lakiuudistuksen hengen mukaisesti ja maakuntauudistusta tukien maakuntaohjelma on lakiesityksessäkin keskeinen maakunnan kehittämisen väline. Siksi on perusteltua kytkeä aluekehittämisen rahoitus vahvasti maakunnan tehtäviin. Lakiesityksen 8§:n "Euroopan unionin rakennerahasto-ohjelman hallinnointi" säädökset, erityisesti maakunnan rooli välittävänä toimielimenä, tuleekin laajentaa koskemaan myös EU:n tulevaa alue- ja rakennepolitiikkaa. Tulevan ohjelmakauden mahdollisista yhteistyöjärjestelyistä tulee sopia maakuntien välisillä sopimuksilla.

@keskisuomi.fi:

Kansallisten ja EU:n rakennerahastojen rahoitusinstrumenttien kokoaminen on kannatettavaa. Tältä osin tavoite jää tosin vaillinaiseksi, jos se ei koske kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa.

Maakuntaohjelma on keskeinen aluekehittämisen suunnitelma, joka kokoaa keskeiset tavoitteet ja toimet. Lain 10§ todetaan, että se perustuu maakuntastrategiaan. Viitataan tässä maakuntastrategialla pidemmän aikavälin aluekehittämissasiakirjaan (vrt. nykyinen maakuntasuunnitelma), vai maakuntaorganisaation (omaan) strategiaan? Tältä osin on ollut tunnistettavissa eri hallinnonaloilla erilaisia tulkintoja.

Maakuntaohjelman tulisi olla myös selkeästi alueen ennakoidun rakennemuutoksen (ERM) suunnitelma.

@uudenmaanliitto.fi:

Euroopan unionin rakennerahasto-ohjelman hallinnoinnista säädetään riittävän tarkasti ja selkeästi. Maakunta laatii maakuntastrategiaan perustuvan maakuntaohjelman, joka tarkentaa maakunnan aluekehittämistehtävien toimeenpanoa lähivuosina. Maakuntaohjelma on 10 pykälän mukaan otettava huomioon maakunnan alueella toimivien viranomaisten toiminnassa. Mitään valvonta- tai ohjauskeinoa maakunnalla ei siihen kuitenkaan ole. Lain jatkovalmistelussa tulisi antaa siihen jotakin välineitä.

Lain 11 pykälässä ehdotetaan nykyisen alueiden kehittämislain mukaisen sopimusmenettelyn jatkamista. Tällaisia sopimuksia olisivat esimerkiksi kaupunkien kasvusopimukset, joiden olisi oltava yhteensopivia aluekehittämispäätöksen ja maakuntaohjelman kanssa. Maankäyttöä, asumista ja liikennettä koskevat sopimukset (MAL-sopimukset), jotka ovat keskeisiä alueen kehittämisen ja elinvoiman kannalta, eivät kuitenkaan enää ole mukana lain piirissä. Maakunnan tulisi kuitenkin olla kiinteästi mukana MAL-asioita koskevien sopimusten valmistelussa Uudellamaalla.

Lain 32 pykälässä säädetään vuosittaisista alueiden kehittämisen keskusteluista valtion ja maakuntien välillä. Alueiden kehittämisen keskustelut tulevat olemaan ehkä tärkein maakunnan ja valtion välinen foorumi, jossa käydään läpi maakunnan kehittämisen intressit ja tavoitteet sekä valtion kansallisen tason lähtökohdat ja odotuksen maakunnan suhteen.

@pohjois-savo.fi:

Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksiin.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiehdotukseen on sisällytetty jo nykyisellään kaikki keskeiset aluekehittämisyjärjestelmää säätelevät elementit. Myös rakennerahastojen hallintoa koskevat määrittelyt ovat riittäviä ja niitä säätelevät muut normit on määritelty muiden lakien ja EU-asetusten yhteydessä.

Maakunnan yhteistyöryhmän (MYR) roolin korostaminen kumppanuuselimenä ja ohjelmia ja strategioita yhteen sovittavana tahona on perusteltu. Maakuntaohjelman suhde maakuntalaissa määriteltyyn maakuntastrategiaan jää hieman avoimeksi.

Uutena prosessina esitetään valtion ja maakunnan välistä keskustelua maakunnan tilannekuvasta. Menettely parhaimmillaan on aitoa vuoropuhelua maakunnan tilanteesta ja siihen vaikuttavista kokonaisuuksista, mutta onnistuakseen vaatii myös muiden hallinnonalojen vahvaa sitoutumista neuvotteluun (keskusteluun).

Lakiesityksen perusteluista ei ilmene, miksi § 32 (aluekehittämisen keskustelut) on sisällytetty osaksi lain 6 lukua (erinäiset säädökset). Kokonaisuuden kannalta loogisempi paikka ko. pykälälle olisi luvussa 2.

@kymenlaakso.fi:

Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksiin.

@kainuu.fi:

Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksiin.

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiuudistuksessa aluekehittämisen välineet säilyvät pitkälti samoina (mm. maakuntaohjelma ja EU -ohjelmat). Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi.

Lain tavoitteeksi on kirjattu kansallisesti rahoitettujen palvelujen, aluekehittämisen ja EU:n rakennerahastotoiminnan hallinnointi- ja rahoitustoiminnan yhdistäminen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Tavoite on kannatettava, mutta yhteensovitus ei toteudu parhaalla mahdollisella tavalla, kun po. säädäntö ei koske muiden ministeriöiden kuin työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväalaa. Oleellista onkin, miten yhteensovitus kyetään maakunnassa tekemään asiakkaiden ja tehtävien hallinnoinnin kannalta mahdollisimman hyvin. Tätä yhteensovitusta tulee vaikeuttaa esimerkiksi lisäämällä eri hallinnonalojen säännösten toisistaan eriytymistä. Perusteluosassa olisi ollut paikallaan enemmänkin korostaa niitä synergia- ja yhteensovitusetuja, joita aluekehittämisen- ja rahoitustehtävien kokoaminen maakuntaan tuo.

Uutena menettelynä järjestelmässä on valtion ja maakunnan välinen keskustelu maakunnan kehityksen tilannekuvasta, johon valmistautuminen edellyttää maakunnalta yhteistyötä kuntien kanssa. Aluekehityskeskusteluilla tulee olla mahdollisimman korkea poliittinen status. Maakunnilla tulee olla oikeus esittää asioita keskustelujen agendalle.

Tulevan EU-ohjelmakauden ohjelmien valmistelun vastuiden määrittelyssä ei ole huomioitu maakuntien itsehallinnollista asemaa. Valmisteluprosessin tulisi olla yhteneväinen maaseutuohjelman kanssa.

@obotnia.fi:

Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen suunnitelma. Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

Maakuntien oikeutta ja mahdollisuutta toimia välittävänä toimieliimenä ei saa rajoittaa asetuksella. Lähtökohtana on oltava, että maakunnilla todella pitää olla se strateginen yhteensovittaminen, joka on maakunnan yhteistyöryhmän toiminnan lähtökohtana. Tämä edellyttää myös, että maakunta voi hallita ohjelmia ja strategioita toteuttavia hankemuotoisia strategisia investointeja ja myös päättää niistä. Tämän takia on syytä lisätä vastaava maakuntien yhteistyöryhmiä käsittävä pykälä myös maa- ja metsätalousministeriön laatimiin EU-rahoitteisia ohjelmia koskeviin lakeihin.

Maakuntaohjelman ei pidä olla staattinen vaan sitä on tarkistettava jatkuvasti sovittujen periaatteiden perusteella. Painopisteitä on terävöitettävä ja toimenpiteitä, joilla painopisteet toteutetaan vaiheittain, on täsmennettävä, ja suoritettuja toimenpiteitä ja tuloksia on analysoitava.

Tämä liittyy alueiden kehittämisen keskusteluun, josta säädetään lakiesityksen § 32:ssä. Lakiesitys on nyky muodossaan muotoiltu liian laajasti. Tavoitteena on oltava laaja-alainen keskustelu maakunnan keskeisistä poliittisista toimenpiteistä ko. ministeriöiden kanssa. Keskustelun on lähdeittävä maakuntien tarpeista ja painopisteistä, ja tavoitteena on oltava yhteinen näkemys yhteisistä tärkeistä alueellisista panostuksista, joita varten tarvitaan ministeriöiltä resursseja ja tukea. Selvää on, että maakuntien resurssit eivät riitä rahoittamaan maakunnan ja kuntien maakuntaohjelmassa yhteisesti määritellyitä toimenpiteitä. Ne resurssit löytyvät jatkossakin ensisijaisesti kunnista mutta myös valtion talousarviosta ministeriöiden eri momenteille määritellyistä painopisteistä.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Rakennerahastovarojen hallinnointi on määritelty lainsäädännössä hyvin. Tuen myöntäminen, maksaminen ja seuranta on hyvä säilyttää välittävän toimieliimen vastaamana kokonaisuutena. Rakennerahastotehtävien tulevaisuuden lakiehdotus jättää kuitenkin avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

Maakuntaohjelma on keskeinen maakunnan aluekehittämisen väline ja on hyvä, että sillä lakisääteinen asema aluekehityksen ohjaavana asiakirjana. Aluekehittämispäätöksen maakuntakohtainen osio on hyvä uudistus, joka lisänee vuorovaikutusta valtionhallinnon ja maakuntien välillä.

Sopimusmenettelyt tarkoittavat nykyisen järjestelmän mukaan mm. kaupunkien kasvusopimuksia ja MAL-sopimuksia. Sopimusmenettely on hyvä mahdollistaa lainsäädännössä.

Lakiesityksen perusteluista ei ilmene, miksi § 32 (aluekehittämisen keskustelut) on sisällytetty osaksi lain 6 lukua (erinäiset säädökset). Kokonaisuuden kannalta loogisempi paikka ko. pykälälle olisi luvussa 2.

@ekarjala.fi:

Rakennerahastojen hallinnointiin on tehty maakuntien itsehallinnon näkökulmasta tarkoituksenmukainen linjaus, jonka mukaan kaikki maakunnat toimivat rakennerahastovarojen välittävinä viranomaisina. Nykyistä rakennerahastokautta seuraavien kausien tehtävät lakiehdotus jättää avoimeksi, kun muilta osin nykyinen toimintamalli säilytetään siirtymäsäädöksin.

@keski-pohjanmaa.fi:

Maakuntauudistus muuttaa maakuntien asemaa suhteessa valtioon ja suhteessa aluekehitysjärjestelmään. Maakuntien aluekehittäminen on keskeinen osa maakunnan itsehallintoa ja aluekehitysviranomaisen tehtävää, jota linjaa maakuntavaltuusto hyväksyessään maakuntaohjelma. Kasvupalvelu on yksi palvelukokonaisuus, jolla toteutetaan aluekehittämistä. Aluekehityksen ja kasvupalvelujen käsitteiden määritelmässä tulee säilyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi väline aluekehittämiseksi.

Tulevien maakuntien kannalta on tärkeää, että aluekehittäminen muodostaa kokonaisuuden, johon kaikki hallinnonalat vaikuttavat toimillaan. Lakiehdotus on syntynyt yhdistämällä nykyinen laki alueiden kehittämisestä ja ELY-keskuksia koskeva lainsäädäntö. Alueiden kehittämisen ja kasvupolitiikan yhdistäminen samalla, kun muiden hallinnonalojen aluekehitykseen vaikuttavat toimet ovat po. lain ulkopuolella, korostaa kasvupalvelujen roolia liikaa. TEMin hallinnonalan ulkopuolella olevia aluekehittämisen kokonaisuuksia ovat mm. osaamisen kehittäminen (OKM), maaseudun kehittäminen ja luonnonvarat (MMM), koulutuksen järjestäminen ja kulttuurin kehittäminen (OKM), asuin- ja elinympäristö (YM) sekä saavutettavuus (LVM).

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Sen sisältönä pitää olla aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan, sekä käsittämään myös maakuntien esitykset valtion toimenpiteiksi.

Eri asiakasprosesseihin kytkeytyy useita eri julkisia tahoja (Kela, kunnat, eri ministeriöt ja virastot, valtakunnallisten kasvupalvelujen tuottajat jne.) asiasta ja prosessista riippuen. Lakiesityksessä jäävät yhdyspinnat ko. viranomaisiin usein määrittelemättä samoin kuin se, että kuka loppujen lopuksi vastaa asiakkuuksista, kustakin prosessista ja sen kehittämisestä.

@pirkanmaa.fi:

On hyvä että maakunnallisten kehittämislinjausten tekeminen ja maakuntaohjelman valmistelu on säännelty yleispiirteisesti ja jättää maakunnille omaa harkintavaltaa ja soveltamisvaraa. Maakuntaohjelman vaikuttavuusmekanismit ovat jatkossakin alueiden toimijoiden yhteistyöstä ja resurssienkäytöstä riippuvaisia eikä niitä voi lainsäädännöllä muuttaa. Siksikään aluekehittämisen toimeenpanotoimien sääntelyssä ei kannata mennä kovin tarkalle tasolle.

Maaseudun kehittämisen kytkeminen yleisempään aluekehittämiseen jää lakiehdotuksessa edelleen säätämättä, ja se olisi tärkeää saada nykyistä kiinteämmäksi osaksi alueiden kehittämisen kokonaisuutta. Maakunnat vastaavat tästä itsehallintonsa puitteissa.

EU:n rakennerahasto-ohjelmien hallinnointia koskeva 8 § on kirjoitettu nykyisen ohjelmakauden näkökulmasta eikä sisällä varautumista EU:n koheesiopolitiikan tuleviin uudistuksiin. Niitä koskevien Suomen neuvottelutavoitteiden muodostamisessa alueiden olisi tärkeää olla mukana, ja asiaa koskeva maininta olisi syytä sisällyttää ainakin lakiesityksen perusteluihin.

22. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 2

@pajat-hame.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

Alla 10.000 tukirahoituksen myöntäminen tulee säilyä viranomaistehtävänä tai maakunta voi tarvittaessa delegoida vastuuta kasvuseleiden myöntämisestä.

@hame.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystoimintaan.

Ennakoivan rakennemuutoksen toimintatapa tulee huomioida luvun 2 perusteluissa.

@satakunta.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista.

Satakuntaliitto toteaa, että toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@pirkanmaa.fi:

11 § sopimusmenettelystä säätäminen saattaa olla vähämerkityksellistä. Ainakaan pitkälti vastaavat, taannoiset ohjelasopimusmenettelyt eivät tulleet merkittävässä määrin hyödynnetyksi eikä niiden avulla aluekehittämistoimien toimeenpano jätnevöitynyt. Valtioneuvoston aluekehittämispäätöksen ja ao. maakunnan maakuntaohjelman välistä sisällöllistä samansuuntaisuutta sopimusmenettelyllä voidaan vahvistaa, mutta varsinaiseen toimeenpanoon sillä tuskin voi vaikuttaa. Optiona ja vuorovaikutteisuutta korostavana tahtotilana sopimusmenettely voinee lainsäädäntöön silti sisältyä.

@lapinliitto.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

Rakennerahasto-ohjelman hallintoviranomaisen on huolehdittava siitä, että välittävälle toimielimille varataan ohjelman teknisestä tuesta tehtävään riittävät resurssit niin, että ohjelman hallintoon ei käytetä maakunnan toimintamenorahoitusta.

Lakiesityksen mukaan (9 §) maakunnan yhteistyöryhmällä on strateginen rooli koko aluekehittämistehtävässä. Tästä johtuen sen toimintaan on varattava resurssit maakunnan toimintamenobudjettiin. Nykyisin MYRRin kustannukset maksetaan joko rakennerahastojen teknisestä tuesta tai maakunnan liittojen toimintamenoista (kuntien rahoituksella).

Pykälässä 7 todetaan, että ”Maakunnat vastaavat alueellaan aluekehittämisen strategisesta kokonaisuudesta ja maakunnan yleisestä kehittämisestä sekä siihen liittyvästä kansainvälisestä yhteistyöstä ja yhteistyöstä valtion viranomaisten, alueen keskuskaupunkien ja muiden kuntien, korkeakoulujen sekä muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen kanssa sekä Lapin maakunnassa saamelaiskäräjien sekä tarvittaessa muiden maakuntien kanssa”.

On hyvä, että kansainvälisen yhteistyön merkitys on tässä huomioitu niin, että se koskee koko aluekehitystyötä ja maakunnan kehittämistä.

Jotta maakuntien välisen yhteistyön ei voitaisi tulkita koskevan ainoastaan Lappia, kappaleen muotoilu tulee muuttaa siten, että maininta yhteistyöstä muiden maakuntien kanssa siirretään Lapin maakuntaa kuvaavan saamelaiskäräjien kanssa tehtävää yhteistyötä kuvaavan lauseen eteen.

Pykälässä 12 säädetään aluejaosta ”Valtioneuvosto voi määrätä maan heikoimmin kehittyneet alueet kehittämistarpeiden perusteella I ja II-tukialueiksi”. Tukialuemaarittelyn merkitys aluekehittämisen toimenpiteisiin on selvennettävä tässä yhteydessä.

@pohjois-karjala.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@esavo.fi:

Valtion ja maakuntien neuvottelumenettely (lakiesityksessä ”keskustelu”) tulee sisällyttää alueiden kehittämistä koskevaan lukuun 2.

@keskisuomi.fi:

Lakiehdotuksessa todetaan, että valtioneuvosto voi määrätä äkillisen rakennemuutoksen alueita tai toimialoja. Tältä osin jää epäselväksi, millaisin resurssein mahdollisia ÄRM-alueita tuetaan: onko nimeäminen kuinka muodollinen toimenpide? Laki ei toisaalta puhu millään tavalla ennakoitujen rakennemuutoksen (ERM) toimista ja tärkeydestä.

@uudenmaanliitto.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@pohjois-savo.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@varsinais-suomi.fi:

Ei kommentteja.

@kymenlaakso.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@kainuu.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@etela-pohjanmaa.fi:

Ei kommentteja.

@obotnia.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Kehittämis- ja innovaatiotoiminnan hankerahoitus tulee erottaa kilpailutettavista palveluista. Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yrityskehitykseen sekä alueelliseen tutkimustoimintaan.

Maksatuspäätösten tekeminen on julkisen vallan käyttöä, johon liittyy viranomaisharkintaa. Sen tulee kuulua maakunnan viranomaistehtäviin. Nyt esityksessä on maakunnan viranomaistehtävissä lueteltu vain kohdassa kolme tuen tai korvauksen maksatusten keskeytys, lopettaminen tai takaisinperintää koskevat päätökset. Tätä pitää täydentää maksatuspäätöstehtävällä.

@keski-pohjanmaa.fi:

Uutena asiana lainsäädäntöön on nostettu maakuntakohtaisen osion liittäminen valtioneuvoston hyväksymään aluekehittämispäätökseen vahvistaa maakuntaohjelman merkitystä ja on pohjana kasvupalvelulain mukaisille ministeriön kanssa käytäville keskusteluille sekä maakuntalain mukaisille neuvotteluille.

@pirkanmaa.fi:

11 § sopimusmenettelystä säätäminen saattaa olla vähämerkityksellistä. Ainakaan pitkälti vastaavat, taannoiset ohjelasopimusmenettelyt eivät tulleet merkittävässä määrin hyödynnetyiksi eikä niiden avulla aluekehittämistoimien toimeenpano jätnevöitynyt. Valtioneuvoston aluekehittämispäätöksen ja ao. maakunnan maakuntaohjelman välistä sisällöllistä samansuuntaisuutta sopimusmenettelyllä voidaan vahvistaa, mutta varsinaiseen toimeenpanoon sillä tuskin voi vaikuttaa. Optiona ja vuorovaikutteisuutta korostavana tahtotilana sopimusmenettely voinee lainsäädäntöön silti sisältyä.

23. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 2

@pajjat-hame.fi:

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään :

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@hame.fi:

Lisäysehdotukset §:ään 7.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä

@satakunta.fi:

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään :

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä. Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahastoohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Ehdotus poistettavaksi:

§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestäväällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppu-osa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään :

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Muutosehdotus 7§

Maakunnat vastaavat..., korkeakoulujen sekä muiden alueiden kehittämiseen osallistuvien tahojen, tarvittaessa muiden maakuntien sekä Lapin maakunnassa Saamelaiskäräjien kanssa.

Pykälään 10 "alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma" liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydetävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydetävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maa-kunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@pohjois-karjala.fi:

Ehdotus poistettavaksi:

§6 mom 2): vahvistaa ja monipuolistaa kestäväällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua (loppuosa pois)

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 "alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma" liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydetävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydetävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@esavo.fi:

Lakiesityksen 23§ "Alueiden kehittämisen keskustelut" tulee siirtää omana pykälänään lukuun 2. joko lakiesityksen 7§:n tai 10§:n perään. Samalla sen otsikko tulee muotoilla vaikuttavammin "Alueiden kehittämisen neuvotteluksi", jossa käsitellään myös maakunnan esitykset valtiolle.

8§ 1 mom ehdotamme kuulumaan seuraavasti: "Rakennerahasto-ohjelmalla tarkoitetaan Euroopan unionin alue- ja rakennepoliitiikan toimeenpanoa varten Suomessa laadittua tai laadittavaa ohjelmaa."

@uudenmaanliitto.fi:

6. pykälän kohta 6) tulisi muuttaa muotoon "parantaa elinympäristön laatua, kestävää alue- ja yhdyskuntarakennetta sekä edistää alueiden saavutettavuutta ja toimivaa logistiikkaa".

32 pykälän ensimmäisen kappaleen toiseksi viimeinen virke voitaisiin muuttaa esimerkiksi seuraavaan muotoon "Alueiden kehittämisen keskustelut toteutetaan ja niissä tehtävät johtopäätökset laaditaan maakunnan ja työ- ja elinkeinoministeriön yhteistyönä, ministeriön koordinoimissa keskustelujen valmistelua."

@pohjois-savo.fi:

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto- ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@varsinais-suomi.fi:

Alueiden kehittämistä koskevista keskusteluista on säädelty lain 6. luvun 32 §:ssä. Aluekehittämisen kokonaisuuteen liittyen tulisi ainakin tämä nimenomainen pykää siirtää osaksi lain 2 lukua.

@kymenlaakso.fi:

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään :

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjaukset päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@kainuu.fi:

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään :

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjauksen päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 ”alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma” liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@etela-pohjanmaa.fi:

Pykälään 10 "alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma" liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

"Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa."

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

Alueiden kehittämistä koskevista keskusteluista on säädelty lain 6. luvun 32 §:ssä. Aluekehittämisen kokonaisuuteen liittyen tulisi ainakin tämä nimenomainen pykälä siirtää osaksi lain 2. lukua.

@obotnia.fi:

Ehdotetaan, että § 6 29-kohdan loppuosa poistetaan, jolloin kohta kuuluisi seuraavasti: "vahvistaa ja monipuolistaa kestäväällä tavalla alueiden elinvoimaa ja kasvua"

6 § 5 p: parantaa alueiden omia vahvuuksia ja älykästä erikoistumista...

Lisäys 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta, keskeiset tavoitelinjaukset päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

Pykälään 10 "alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma" liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Tämä säännös tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Lisäysehdotukset luvun 2 7 §:ään :

"Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikan osalta. Keskeiset tavoitelinjaukset tehdään aluekehittämispäätöksessä."

"Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä."

Pykälään 10 "alueiden kehittämisen painopisteet ja maakuntaohjelma" liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34 § 3 momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

"Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa."

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uudessa lainsäädännössä maakuntia koskevana.

@ekarjala.fi:

Lisäysehdotukset 2. luvun 7 §:ään:

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa Suomen neuvottelutavoitteet koheesiopolitiikalle. Keskeiset tavoitelinjaukset päätetään aluekehittämispäätöksessä.

Työ- ja elinkeinoministeriö valmistelee yhdessä maakuntien kanssa kansalliset rakennerahasto-ohjelmat siten, että maakunnat sopivat ohjelma-alueista ja päättävät ohjelman painopisteistä.

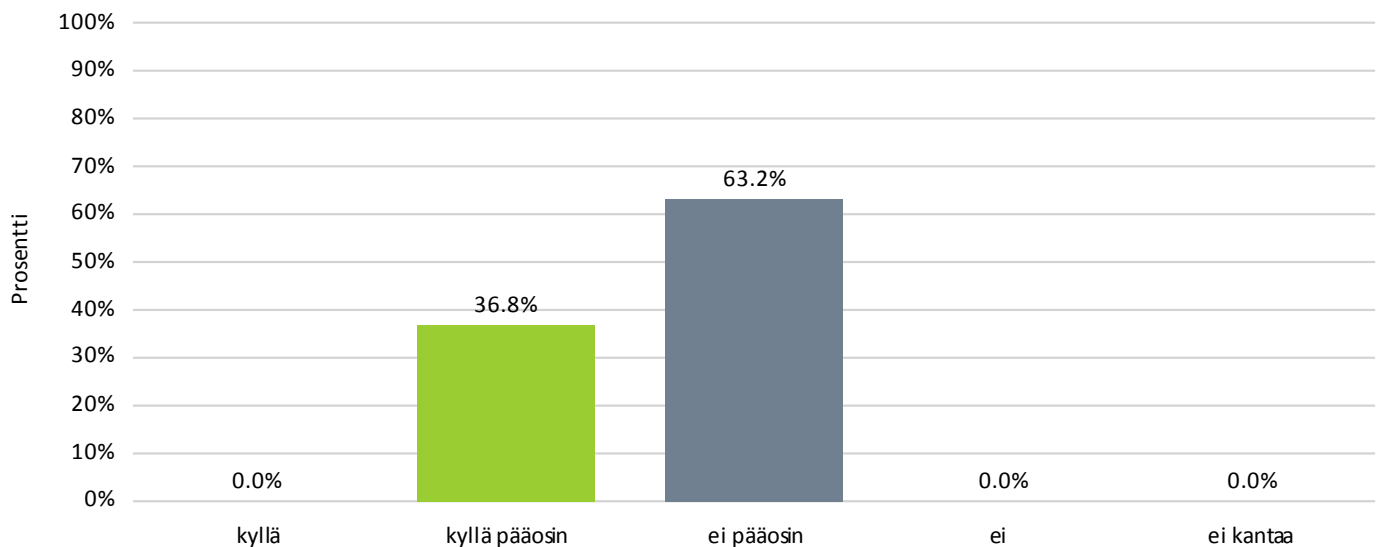
Pykälään 10 liittyen voimassa olevassa aluekehityslainsäädännössä (7/2014) on 34§ 3. momentti, jota on sovellettu alueellistamisen koordinaatioryhmän toiminnassa:

Ennen kuin valtion viranomainen tekee sellaisen valtion paikallis- tai aluehallinnon toimielimiä, niiden toimialueita, toimipaikkoja tai toimielimistä saatavia palveluja koskevan päätöksen, joka saattaa heikentää asiakaspalvelun saatavuutta tai tekee valtioneuvostolle aloitteen sellaisen päätöksen tekemiseksi, sen on pyydettävä lausunto kunnalta, jota asia koskee. Jos asia koskee kahta tai useampaa kuntaa, lausunto on pyydettävä myös maakunnan liitolta. Jos valtion viranomainen aikoo poiketa lausunnosta, sen on neuvoteltava asianomaisen kunnan ja maakunnan liiton kanssa.

Em. sisältö tulisi säilyttää myös uuteen lainsäädäntöön siten, että lausunto pyydetään ja neuvottelut käydään maakunnan liiton sijaan maakuntien kanssa.

24. Säädetäänkö laissa riittävän selkeästi maakunnan vastuusta ja järjestämistehtävistä?

Luku 3 Kasvupalvelut ja niiden järjestäminen (13-20 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	36,8%
ei pääosin	63,2%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

25. Mahdollinen sanallinen perustelu

@paijat-hame.fi:

Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysytöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä.

Markkinapuutetilanteen kriteerit vaativat tarkentamista. Siirtymäaika on määriteltävä liian lyhyeksi.

@hame.fi:

Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi sekä maakunnan tasolla että maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä on maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi haastava. Monituottajamalli ei sovi helposti yhden luukun periaatteeseen, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi oikeutta sopia kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälässä 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Yksittäinen yritys on sekä kunta-, maakunta- että valtakunnan tason yrityspalveluiden asiakas. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Lakiesityksessä oleva kirjoittamatta jäänyt §15b tulee määrittämään keskeisellä tavalla maakunnan vastuuta työllistämisessä. Kyseinen pykälä liittyy merkittävästi siihen, millaisin toimin ja resurssein maakunnissa hallitaan poikkeuksellisia työttömyyspiikkejä ja -tilanteita. Tämän vuoksi ko. pykälästä pitää järjestää erillinen lausuntomahdollisuus sen valmistuttua.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Sama ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Tehtävä on vaikea toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnalla on velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Toimeenpanon kannalta olennaista on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Jos maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, lakiehdotus käytännössä johtaa näiden vastuiden siirtymiseen tuottajille.

Asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysytöt. Sopimuksellinen yhteistyö niiden kanssa ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin.

Maakuntien viranomaistehtäviä on tarpeen laajentaa kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimiseen työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä.

@satakunta.fi:

Luku 3 (KASVUPALVELUT) on sisällöltään kauttaaltaan epämääräinen ja liian laajasti määritelty. Kasvupalvelujen asiakkaat on määritelty liian laveasti, esityksessä viitataan 1 luvun 1§ koko sisältöön. Maakunnan innovaatioympäristöä ja kansainvälistymistä sekä osin rahoitusta koskevat palvelukokonaisuudet kuuluvat alueiden kehittämisen laajaan sisältöön, ei kasvupalveluihin. Maakunnan laajaa aluekehittämistä ei tule tällä säädöksellä alistaa TEM-ohjaukseen, vaikka TEMillä olisikin koordinoiva rooli aluekehittämisohjelmien ja neuvottelumenettelyn osalta. Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamalli ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä.

Satakuntaliitto toteaa myös, että laaja-alainen aluekehittäminen kytkeytyy myös koulutukseen ja kuntien elinvoimapolitiikkaan. Kehittäjäorganisaatioilla (koulutus- ja tutkimusorganisaatiot, elinkeinoyhtiöt) on monissa maakunnissa keskeinen rooli pitkäjänteisinä innovaatioympäristön kehittäjinä. Em. organisaatioiden rooli kasvupalvelujen tuottajina tulisi mahdollistaa lakiesityksessä nykyistä paremmin.

@pirkanmaa.fi:

Maakunnilla tulee olla mahdollisuus sopia kasvupalvelujen tuottamisesta alueellaan ainakin markkinapuutetilanteissa. Sopimusmahdollisuus antaa enemmän mahdollisuuksia työnjaollisesti järkevien palvelukokonaisuuksien muodostamiseen ja paremman mahdollisuuden esim. kunnissa jo olevan asiantuntemuksen hyödyntämiseen.

@lapinliitto.fi:

Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on melkein identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaiden määritellään pykälässä olevan ”kasvua ja kansainvälistymistä tavoittelevat sekä innovaatioiden kehittämistä, kaupallistamista ja hyödyntämistä tavoittelevat yritykset, maakunnat ja kunnat, sekä sellaiset kasvupalveluihin liittyvää tutkimustoimintaa harjoittavat yhteisöt, virastot ja laitokset, joiden toiminta tähtää kasvupalvelun tavoitteiden edistämiseen”. Pykälän tekstimuotoilu jättää epäselväksi sen, voivatko yritykset, maakunnat ja kunnat jotka tavoittelevat vain kansallista kasvua, olla valtakunnallisten kasvu-palveluiden asiakkaita?

Samaan pykälätekstiin liittyen jää epäselväksi se, miten maakuntien ja kuntien kansainvälisyyden tavoittelu määritellään? Mikäli kasvun ja kansainvälistymisen tavoittelulla tarkoitetaan pelkästään yrityksiä, sana ”yritykset” on lisättävä ensimmäiseen lauseeseen.

14 pykälän 2 momentissa sanotaan, että ”Maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita ovat 1 momentissa tarkoitetut kasvua tavoittelevat yritykset, luonnolliset henkilöt, yritykset, muut yhteisöt ja säätiöt.....”

Tekstimuotoilu jättää epäselväksi tarkoitetaanko, että kansainvälistymistä ja kasvua tavoittelevat yritykset, luonnolliset henkilöt, yritykset, muut yhteisöt ja säätiöt... ovat vain valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaita, eli maakunnallisiin kasvupalveluihin ei voi sisältyä kansainvälistymiseen liittyviä toimenpiteitä?

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä. ...

...

@pohjois-karjala.fi:

Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luokun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voidaan kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehittämissyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnsuorituksen ensivaiheen palvelupisteinä.

Jos maakunnan viranomaistehtäviä (18 §) laajennettaisiin koskemaan henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia, palvelusuunnitelman laatimista, asiakkaan oikeuksista ja velvollisuuksista tiedottamista sekä palveluohjausta, niin palvelujen tuottamisen peruseräpäätettä markkinoilla tapahtuvaksi ei tarvitsisi muuttaa. Tällä olisi yhtymäkohta myös maakunnan sosiaali- ja terveystieteiden järjestämiseen liittyvään lainsäädäntöön. Sen mukaan maa-kunnan liikelaitos tekee asiakkaan palvelutarvearvioinnin ja palvelusuunnitelman. Maakunnan kasvupalveluissa järjestämistoiminnolla olisi tällöin mahdollisuus yhteen sovittaa sosiaali- ja terveystieteiden palveluita ja kuntien palveluita asiakaslähtöisiksi palveluketjuiksi sekä ohjata asiakas palvelutarpeidensa mukaiseen palveluun.

3 luku 14 §:ssä tulisi mainita myös kunnat kasvupalvelujen asiakkaina.

Lainsäädännössä jää epäselväksi, mikä ero on eri pykälissä kuvatuilla huolehtimisella, järjestämisvastuulla ja huomioon ottamisella? 16 § mm. ”tulee järjestää palvelut asiakkaiden tarpeiden...”, ”järjestämisvastuussa olevan maakunnan pitää huolehtia”, 17 § todetaan järjestämisvastuu sekä lisäksi se, mistä maakunta vastaa aina..., otettava huomioon..., 19 §:n mukaan järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi...

Kasvupalveluiden osalta on todennäköistä, että syntyy tilanteita, joissa osaan maata ei synny markkinoiden kautta palvelutuotantoa tai tuottajien lukumäärässä tapahtuu äkillisiä ...

...

@esavo.fi:

Lakiesityksen 13-19 §:ssä säädetään mm. maakunnallisista ja valtakunnallisista kasvupalveluista, asiakkaan valinnanvapaudesta maakunnallisten kasvupalvelujen osalta, maakunnan velvollisuudesta yhteen sovittaa valtion, maakunnan ja kunnan palvelut, maakunnan vastuusta palvelujen saatavuudesta ja asiakkaan ohjaamisesta palvelujen piiriin. kasvupalvelu-käsitteen epämääräisyys aiheuttaa sekaannusta, ja maakunnan yhteensovitusvelvollisuus osoittautuu monessa kohdin erittäin haastavaksi.

Miten järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii siitä, että saman sisältöisissä valtion ja maakunnan kasvupalveluissa ja kunnan elinvoimatehtävän piirissä ei synny päällekkäisyyttä? Miten järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii siitä, että "palveluntuottajat toimivat keskenään yhteistyössä" - kilpailullisessa monituottajamallissahan yritykset kilpailevat keskenään asiakkaista?

Myös maakunnan mahdollisuus vastata asiakkaan oikeuksista ja palveluohjauksesta monituottajamallissa jää epämääräiseksi. Asiakkaannäkökulmastakin tilanne on sekava. Jos aiemmin on pidetty tavoitteena yhden luukun mallia, lakiesitys ei johda siihen suuntaan. Työvoimapalvelujen osalta tilannetta selkeyttäisi, jos 18§:n mukaisia maakunnan viranomaistehtäviä laajennettaisiin koskemaan mm. henkilöasiakkaiden palvelutarpeiden arviointia ja palveluohjausta, jolloin se olisi yhdenmukainen myös maakunnan sote-tehtävien menettelyjen kanssa.

Lakiesityksessä maakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaille on säädetty oikeus valita haluamansa palveluntuottaja kilpailullisen monituottajamallin puitteissa, sen sijaan valtakunnalliset toimijat listataan laissa ilman kilpailunäkökulmaa (14§ + perustelut).

Maakunnallisten ja valtakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaat on esityksessä määritelty lähes identtisesti, mutta kansainvälistymistä tavoittelevat yritykset on määritelty vain valtakunnallisten kasvupalvelujen asiakkaiksi. Kansainvälistymistä ei pidä jättää vain valtakunnallisten kasvupalvelujen kautta resursoitavaksi, sillä valtakunnallisella toimijalla ei ole riittävää alueiden yritysten ja niiden kansainvälistymispotentiaalin tuntemusta, jotta koko maan kasvupotentiaali saataisiin hyödynnettyä.

Maakuntien monipuolista harkintavaltaa ja mm. kuntien kanssa tehtävää yhteistyötä rajoittaa lisäksi se, että maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta - ei edes markkinapuutetilanteessa - puhumattakaan järjestämisvastuun delegoimisesta maakuntalain mahdollistamalla tavalla.

18§:n 2 mom mukainen alle 10 000 euron tuen myöntäminen tulee säilyttää viranomaistehtävänä. Eri suuruisia tukia koskevien vastuiden hajauttaminen ei ole perusteltua sen enempää asiakasnäkökulmasta, markkinoiden näkökulmasta kuin kustannusvaikutusten perusteellakaan.

15b tyyppinen tavoite ei kuulu lakitekstiin, se tulee poistaa.

@keskisuomi.fi:

Laki on siltä osin selkeä, että valtiolla ja kunnalla on yleinen toimivalta ja maakunnan toimivaltaa rajataan lailla.

Monituottajamalli ja ns. yhden luukun periaate (tavoitteena) eivät sen sijaan näyttäisi toteutuvan luontevasti. Kilpailullisessa monituottajamallissa ovat maakunnan järjestämistehtävät joiltain osin epärealistisia.

On ongelmallista, että maakunnalla on järjestämisvastuu kasvupalveluista alueellaan, mutta sillä on vain rajalliset edellytykset ja keinovalikoima vastuunsa kantamiseen. Maakunnan oman toiminnan mahdollisuus vain markkinapuutetilanteessa heikentää maakunnan järjestämisvastuun kantamisedellytyksiä ja nostaa esiin kysymyksen siitä, onko lainsäätäjät riittävästi huolehtinut siitä, että maakunnalla olisi todellisia edellytyksiä vastata kasvupalveluiden järjestämisvastuutehtävästä. Maakunnan omistamilla yhtiöillä (tai liikelaitoksella) tulisi olla mahdollisuus osallistua kilpailuun, vaikka markkinapuutetta ei olisikaan (vrt. sote).

@uudenmaanliitto.fi:

Toimivien palvelukokonaisuuksien aikaan saaminen tulee olemaan vähintäänkin haasteellista. Uudellamaalla tätä mutkistaa kasvupalveluiden sijoittaminen kuntayhtymään. Kilpailutuksen myötä työvoimapalveluiden tuottaminen hajaantuu entisestään. Samaan aikaan sosiaali- ja terveyspalvelut siirtyvät markkinoille. Näiden kahden palvelusektorin rajanpinnan yhteen sovittaminen tulee olemaan hankalaa ja sen voi ennustaa vaikuttavan varsinkin vaikeasti työllistettävän työvoiman palveluihin. Lakiesityksessä ei ole arvioitu lainkaan tästä aiheutuvia hallinnollisia ja organisatorisia lisäkustannuksia.

Yleisesti voidaan sanoa myös, että valtion, maakunnan ja kunnan kasvupalvelutehtävien työnjako ei ole kovin kirkas vaan se riippuu enemmän tulevista käytännöistä kuin lainsäädännöstä. Erityisen haastavaksi muodostuu maakunnan ja kuntien välinen työnjako, kun vielä ei ole täysin selvää se, minkälainen tulevasta kunnasta ja sen tehtävistä lopulta tulee. Lain 14 pykälän mukaan valtakunnalliset ja maakunnalliset tehtävät ovat oikeastaan samoja lukuun ottamatta luonnollisten henkilöiden asiakkuutta suoraan maakunnassa.

Lain 16 pykälä säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös 19 pykälän lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset kilpailevat asiakkaista keskenään.

Lain 16 pykälässä viitataan maakunnan tehtävien määrittelyyn ”neuvoteltuaan kuntien kanssa”. Laki ei kuitenkaan kerro, mitä nämä neuvottelut mahdollisesti koskettaisivat ja miten ne olisi tarkoituksenmukaista järjestää? Uusimaa muodostaisi tässäkin poikkeuksen, kun kuntayhtymä hoitaisi kasvupalvelutehtäviä.

Lain 16 pykälän 5. momentin tulisi kuulua kokonaisuudessaan pykälään 17, jossa puhutaan järjestämisestä. Kasvupalveluiden yhteensovittamisesta muiden palveluiden ja muiden toimijoiden, kuten kuntien, kanssa 5. momentin mukaan vastaa maakunta. Se on kannatettava ajatus, koska tällöin yhdellä taholla on kokonaisvastuu. Uudellamaalla se on kuitenkin haasteellista ja siksi pitää olla täysin selvää, että maakunta viimekädessä päättää yhteensovittamisesta, vaikka kasvupalvelut järjestääkin kuntayhtymä. Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja siihen liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta, ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimiseen työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä.

Lakiesityksen 17 pykälän 1. momentin 2. kohdan epämääräinen ilmaisu valinnanvapaudesta ”mahdollisimman monen palvelun osalta valita” on liian epämääräinen ja johtaa ajatukseen, että riittäisi että joissakin palveluissa on todellinen kilpailutilanne ja sitten niissä muissa voisi toimia monopoliasemassa oleva yritys. Samanlaista epämääräisyyttä on saman pykälän toisessa kohdassa, jossa riittäväksi markkinatilanteeksi katsotaan se, että alueella tai toiminnossa on kaksi palvelun tuottajaa. Tilannehan on tällöin oligopolinen, eikä silloin voida katsoa markkinamekanismin toi

pohjois-savo.fi:

Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavana.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritys- asiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteensovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset kilpailevat keskenään asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras, myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä. Toiminnan edellytyksenä on lisäksi, että asiakkaan palvelutarvearvion tekeminen määrittellään viranomaistehtävänä tehtäväksi järjestäjän toimesta. Tällöin palveluohjaus ja palvelun järjestäminen on asiakkaan näkökulmasta yksiselitteinen ja yhdenmukainen. Tämä myös turvaa palvelujärjestelmän toimivuuden.

@varsinais-suomi.fi:

Kasvupalveluiden järjestämiseen liittyen maakunnille on osoitettu merkittävää harkintavaltaa. Maakunta päättää itse, millaisia kasvupalveluja ja miten se niitä alueellaan järjestää. Tämä ajatus tukee vahvasti maakunnallista itsehallinnon tavoitetta ja alueiden erilaisuuden huomioimista.

Toisaalta kasvupalvelujen asiakkaiden näkökulmasta maakuntien järjestämien palvelujen erilaisuus ja saatavuus tulee todennäköisesti asettamaan asiakkaat monin osin eriarvoiseen asemaan. Yhdenvertaisuuden turvaaminen ainakin subjektiivisiksi luokiteltavien palvelujen järjestämisessä ja tuottamisessa on varmistettava.

Haasteita maakunta- ja soteuudistuksen kokonaisuudessa tuottaa hallinnollisten toimintamallien epäyhtenäisyys. Tätä aluekehitys- ja kasvupalvelu-uudistusta leimaavat voimallisesti järjestäjä-tuottaja lähtöinen toiminta ja kilpailullinen monituottajamalli, kun taas monien muiden osaprosessien (erityisesti MMM:n hallinnonala) puolella pitäydytään julkisen hallinnon periaatteissa myös palvelujen tuotannon puolella. Erilaiset hallinnolliset mallit eivät luo yhtenäistä ja toimivaa kuvaa kokonaisuudistuksesta ja saattavat vaikeuttaa demokraattista kontrollia ja tasapuolista asiakaslähtöistä palvelutuotantoa.

Epäselväksi lakiehdotuksessa jää se, miten asiakasohjaus palveluihin tapahtuu ja kenellä /millä taholla viime kädessä on vastuu palveluohjauksesta. Lakiesityksessä tätä ei ole säädetty ns. viranomaistehtäväksi, joten ajatuksena lienee ollut se, että ohjaus palveluihin tapahtuu yksityisten palvelutuottajien toimesta. Tämä aiheuttaa merkittäviä haasteita kokonaiskoordinaatiolle, saattaa lisätä osaoptimointia ja vaikeuttaa kustannusten hallittavuutta. Lakiehdotukseen olisikin kirjattava selkeästi, että ainakin henkilöasiakkaiden osalta palveluohjaus ja siihen liittyvät prosessit (palvelutarpeen arviointi, palvelusuunnitelman laatiminen jne.) lisättäisiin viranomaistehtäväksi § 18.

Lakiin kirjattu pykälä 15b on muotoilultaan varsin epäselvä, eikä sen taustoja ja tavoitteita ole avattu lakiehdotuksen perusteluissa. Pykälässä viitataan valtion toimenpiteisiin tapauksissa, joissa maakuntien vastuu työllisyysasteesta realisoituu. Tekstissä ei tätä kuitenkaan ole lainkaan konkretisoitu. Pykälä 15b tulisikin epäselvänä ja tulkinnanvaraisena poistaa lakiesityksestä kokonaan. Jos ko. pykälä halutaan sisällyttää itse lakiin, tulee pykälän osalta laatia selkeämpi kirjaus itse lakitekstiin ja kirjata lain perusteluosaan kattava kuvaus tavoitteista ja esitetystä valtion toimenpiteistä.

@kymenlaakso.fi:

Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamallihan ei mahdollista ns. yhden luokun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työnhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä.

@kainuu.fi:

Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamalli ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossa (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista.

Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat uusia tehtäviä maakunnille ehdotetussa mallissa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Näiden kanssa sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. On myös tarve laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja maakunnan toimimisesta työhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä.

@etela-pohjanmaa.fi:

Kasvupalveluiden järjestämiseen liittyen maakunnille on osoitettu merkittävää harkintavaltaa. Maakunta päättää itse, millaisia kasvupalveluja ja miten se niitä alueellaan järjestää. Tämä ajatus tukee vahvasti maakunnallista itsehallinnon tavoitetta ja alueiden erilaisuuden huomioimista.

Pykälään 13 on kirjattu selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamalli ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Palveluohjaus edellyttää hyvää maakuntien, kuntien ja valtion palveluiden tuntemusta ja yhteensovitusta. Epäselväksi lakiehdotuksessa jää se, miten asiakasohjaus palveluihin tapahtuu ja kenellä /millä taholla viime kädessä on vastuu palveluohjauksesta. Mikäli lähtökohtana on ollut, että ohjaus palveluihin tapahtuu yksityisten palvelutuottajien toimesta, aiheuttaa se merkittäviä haasteita kokonaiskoordinaatiolle, saattaa lisätä osaoptimoitua ja vaikeuttaa kustannusten hallittavuutta. Lakiehdotukseen olisikin kirjattava selkeästi, että maakunnan tulee toimia asiakkaiden ensi vaiheen palvelupisteinä ja että palveluohjaus (palvelutarpeen arviointi, palvelusuunnitelman laatiminen jne.) lisätään viranomaistehtäviksi §:än 18. Tämä ei vaikuttaisi perusperiaatteeseen, jonka mukaan palvelut pääsääntöisesti tuotetaan markkinoilla.

Lakiin kirjattu pykälä 15b on muotoilultaan varsin epäselvä, eikä sen taustoja ja tavoitteita ole avattu lakiehdotuksen perusteluissa. Pykälässä viitataan valtion toimenpiteisiin tapauksissa, joissa maakuntien vastuu työllisyysasteesta realisoituu. Pykälä 15b tulisi epäselvänä poistaa lakiesityksestä kokonaan. Jos ko. pykälä halutaan sisällyttää itse lakiin, tulee pykälän osalta laatia selkeämpi kirjaus itse lakitekstiin ja kirjata lain perusteluosaan kattava kuvaus tavoitteista ja esitetyistä valtion toimenpiteistä.

@obotnia.fi:

Monituottajamalli ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta ovat ehdotetussa mallissa uusia tehtäviä maakunnille. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Koska maakunta voisi tehdä tätä omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Tältä osin ehdotus on todellisuudelle vieras myös sen vuoksi, että asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien elinkeinotoimi ja erilaiset kehitysyhtiöt. Sopimuksellinen yhteistyö näiden kanssa ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. Maakuntien viranomaistehtävien laajentamiseen kasvupalvelujen palveluohjaukseen ja toimimiseen työhaun asiakkaiden ensivaiheen palvelupisteinä olisi myös tarvetta.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Pykälään 13 (Kasvupalvelut) on kirjattu hyvin selkeä tavoite kasvupalvelujen yhteensovittamiseksi niin maakunnan tasolla kuin maakuntien ja kuntien kesken. Tämä tehtävä näyttäytyy maakunnan järjestämistehtävää raamittavan kilpailullisen monituottajamallin vuoksi erittäin haastavalta. Monituottajamalli ei mahdollista ns. yhden luukun periaatetta, joka aiemmin on ollut julkisten yritys- ja työvoimapalvelujen järjestämisen ihannemalli. Vastaavasti kilpailuneutraliteettiin viitaten maakunnalla ei olisi sopimusoikeutta kuntien kanssa palvelujen tuottamisesta – ei edes markkinapuutetilanteessa.

Pykälässä 13 tuodaan esiin tarve huomioida kuntien elinvoimatehtävät ja kasvupalvelujen ja kuntien elinvoimatehtävien tehokas yhteensovittaminen. Laissa huomioidaan kuitenkin puutteellisesti kuntien ja kaupunkien rooli ja resurssit työllisyys- ja elinkeinoasioiden hoitamisessa.

Lainsäädännössä epäselväksi jää työllisyys- ja yrityspalveluiden vastuunjako kuntien ja maakunnan välillä. Lakiesityksestä ei käy ilmi, kenellä on vastuu vaikeasti työllistyvistä. Lisäksi on epäselvää, onko esityksessä ajateltu myös kunnille vastuita työllisyyden hoidon työmarkkinatuen kuntarahoitusosuuden osalta. Kasvupalveluiden valmistelussa on oltava erityisen huolellinen, jotta vältetään päällekkäisten palveluiden ja rakenteiden synnyttäminen.

Pykälää 14 (Kasvupalvelujen asiakkaat) tarkastelemalla havaitaan, että valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalvelujen yritysasiakkaiden määrittely on identtinen. Käytännössä näin onkin ja yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin (potentiaalinen) asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille. Maakunnallisten kasvupalvelujen muiden kuin yritysasiakkaiden määrittelyssä heijastuu kasvupalvelujen määritelmästä johtuva epämääräisyys.

Pykälässä 16 säädetään, että ”Järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja.” Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista. Vastaava ilmaisu toistuu myös 19 pykälässä, jonka perusteluissa todetaan, että kasvupalvelut tulee yhteensovittaa esimerkiksi sosiaali- ja terveyspalveluiden kanssa. Pykälä on täysin epärealistinen, sillä sekä sote- että kasvupalvelut olisivat esitysten mukaan kilpailuilla markkinoilla tuotettavia palveluita. Lisäksi pykälän toteuttaminen edellyttäisi, että kasvupalveluita tuottavien yritysten henkilöstöllä olisi pätevyys arvioida asiakkaan tarve sosiaali- ja terveyspalveluihin.

Pykälään 18 § tulee lisätä kohtaan kolme maksatuspäätösten tekeminen.

@ekarjala.fi:

Tavoiteasetanta on sinänsä oikeanlainen. Esityksellä tavoitellaan kasvua, työllisyyden parantamista ja yritysten toimintaedellytysten kehittämistä. Esitys ei kuitenkaan ota kantaa siihen, millä konkreettisilla toimenpiteillä tai resursseilla nämä tavoitteet saavutetaan. Nämä jäävät maakunnan omalle vastuulle, lukuun ottamatta niitä valtakunnallisia kasvupalveluja, joihin maakunta ei voi vaikuttaa. Valtakunnallisten ja maakunnan kasvupalvelujen rajanvetoa hämärtää identtinen yritysasiakkaiden määrittely. Koska yksittäinen yritys on nyt ja jatkossakin potentiaalinen asiakas niin kunta-, maakunta- kuin valtakunnan tason yrityspalveluille, tulisi lakiesityksessä tuoda selkeämmin menettelytapa, jolla varmistetaan valtakunnallisten palvelujen edistävä rooli alueellisten tavoitteiden toteuttamisessa.

Nykyisellään työllistymispalveluja on leimannut sirpaleisuus. Vastauksena sirpaleisuuden välttämiseen 16 §:ssä säädetään, että ”vastuu palveluiden yhteensovittamisesta ja asiakasohjauksesta olisi jatkossa maakunnalla ja sille palveluja tuottavalla toimijalla” ja ”järjestämisvastuussa oleva maakunta huolehtii lisäksi siitä, että palvelun tuottajat toimivat keskenään yhteistyössä siten, että asiakkaiden käytössä on yhteen sovitettuja palveluja”. Vastaava ilmaisu toistuu myös pykälän 19 lopussa. Voi perustellusti kysyä, miten maakunta voi tätä tehtävää toteuttaa, sillä kilpailullisessa monituottajamallissa yritykset keskenään kilpailevat asiakkaista. Koska työllisyys on keskeinen elinvoimaisuuden osatekijä, kriittinen tekijä on selkeä työnjako maakunnan järjestäjän ja tuottajan sekä maakunnan ja kunnan välillä.

Lakiesityksessä maakunnan velvollisuutena on huolehtia asiakkaan oikeuksista, mutta kuitenkin palveluohjaus ja tietopalvelu ovat kasvupalvelujen tuotantoa, jota maakunnan yhtiöt voisivat tehdä vain markkinapuutetilanteessa. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta. Lakiesitys johtaisi käytännössä em. vastuiden siirtymiseen tuottajille. Järjestämis- ja tuottamisvastuun määrittelyssä tulee arvioida perustuslain pykälää 6 (yhdenvertaisuus) ja pykälää 18 (oikeus työhön ja elinkeinovapaus). Tarpeelliseksi nähdään laajentaa maakuntien viranomaistehtäviä kasvupalvelujen palveluohjaukseen vähintään vaikeasti työllistyvien osalta. Maakuntien tulisi voida käyttää omaa harkintaa siitä, milloin maakunnan omat yhtiöt osallistuvat palveluntuotantoa koskevaan kilpailuun myös ilman markkinapuutetta.

Lakiluonnoksen 15b§:ssä esitetään lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@keski-pohjanmaa.fi:

Kasvupalvelukäsitettä tulee selkeyttää.

Kasvupalvelulaissa otetaan kantaa siihen, miten palvelut, joita ei ole vielä tarkemmin määritelty (ja tarkentuvat vasta substanssilaessa) tulee järjestää. Tämä jättää osan lain piiriin kuuluvista vastuista vielä auki.

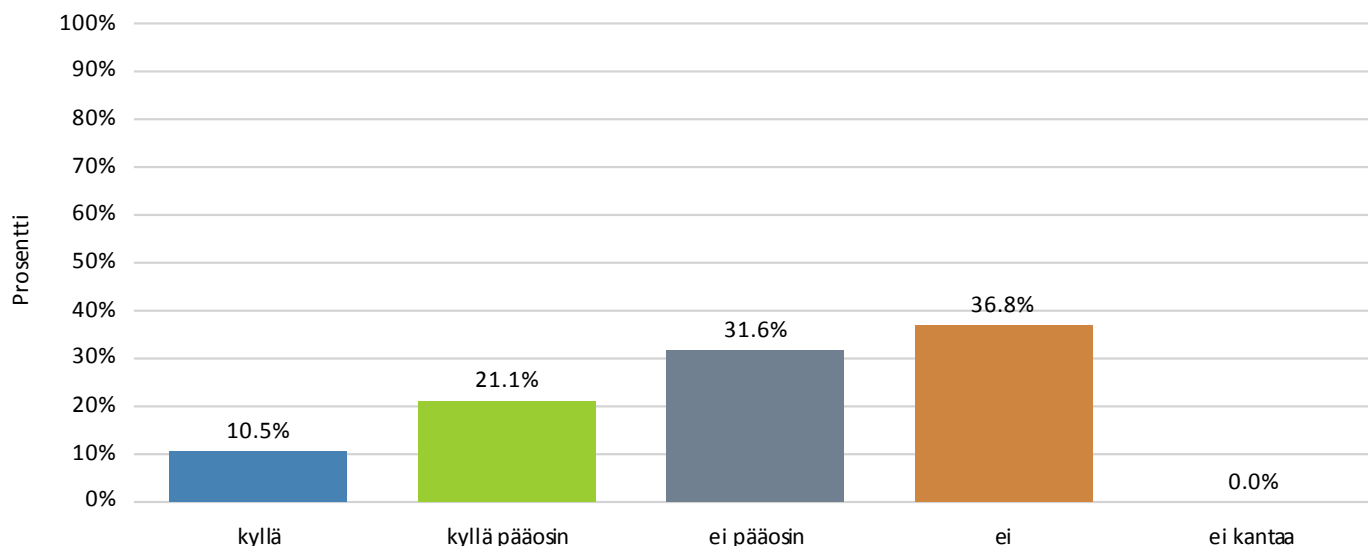
Maakuntien ja kuntien roolien selkeä kuvaaminen esim. työllisyydenhoidossa uupuu. Työllisyyden hoidon koko kenttä tulisi huomioida ja olla maakunnan hallussa (ei pelkästään kasvupalveluihin liittyvä). Erityinen huoli on vaikeasti työllistettävistä ja työnjaosta tähän liittyen. Kunnat toimivat tällä hetkellä maksajan roolissa, mutta riittäviä välineitä, jotta asiaan voitaisiin konkreettisesti vaikuttaa ei ole käytettävissä (yksilönsuojaan liittyvä tiedonpuute).

Valtakunnallisesti tuotettavien yrityspalvelujen ero maakunnallisesti tuotettaviin tulee määritellä selkeämmin, jotta asiakkaan ohjaus palvelujen piiriin saadaan nykyistä selkeämmäksi.

@pirkanmaa.fi:

Maakunnilla tulee olla mahdollisuus sopia kasvupalvelujen tuottamisesta alueellaan ainakin markkinapuutetilanteissa. Sopimusmahdollisuus antaa enemmän mahdollisuuksia työnjaollisesti järkevien palvelukokonaisuuksien muodostamiseen ja paremman mahdollisuuden kunnissa jo olevan asiantuntemuksen hyödyntämiseen.

Palvelujen järjestämisvastuuta ei tule jakaa usealle taholle vaan maakunnan on järjestettävä palvelut kokonaisuutena. Palvelujen tuotannossa ja yhteensovittamisessa tulisi paremmin tunnistaa kuntien mahdollisuudet, vahvuudet ja resurssit ainakin lain perusteluissa.

26. Tulisiko lailla säätää, mitkä palvelut maakunnan tulee minimissään järjestää?

Nimi	Prosentti
kyllä	10,5%
kyllä pääosin	21,1%
ei pääosin	31,6%
ei	36,8%
ei kantaa	0,0%
N	19

27. Mahdollinen sanallinen perustelu

@paijat-hame.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@hame.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun perusteella maakunta järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@satakunta.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@pirkanmaa.fi:

Tämä on maakuntien harkintavaltaan ja aluetuntemuksen piiriin kuuluva asia, ja markkinaehtoisesti toimivien palveluntuottajien joukko järjestäytynee ja täydentynee omalakisesti. Palvelutarpeet voivat myös muuttua nopeastikin eikä siksikään valtakunnallinen sääntely tässä suhteessa ole perusteltua. Korkeintaan voi olla tarpeen määritellä yleiset kriteerit, joiden vallitessa maakunnan oma palvelutuotanto on järjestettävä. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien keskustelumenettelyssä.

@lapinliitto.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@pohjois-karjala.fi:

Maakunnan järjestämistä vastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiansa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@esavo.fi:

Maakuntaa velvoittavista palveluista säädetään erityislainsäädännössä, joten niitä ei tarvitse sisällyttää tähän lakiin. Palvelujen järjestäminen tulee tässä laissa jättää maakunnan itsehallinnon piiriin, mutta palveluille on osoitettava riittävät resurssit, jotta riittävä taso ja yhdenvertainen kohtelu voidaan koko maassa toteuttaa. Palvelutasoa tarkastellaan valtion ja maakunnan neuvottelumenettelyssä.

@keskisuomi.fi:

Työllisyyspalvelujen osalta esiin nousee yleisen oikeusperiaatteen mukainen tasapuolinen kohtelu, jolloin minimipalvelut tulee olla järjestettynä kaikkialla samalla tavalla. Toisaalta yrityspalvelujen puolelta voidaan tunnistaa palveluja, joista maakunnan tulisi päättää itse ilman, että syntyy tilanne, jossa minimivaatimusten myötä järjestetään palveluja, joille ei ole tosiasiallista kysyntää.

@uudenmaanliitto.fi:

Erityisesti työllisyyspalveluiden osalta on mahdotonta ajatella kansalaisten tasavertaisuuden näkökulmasta sitä, että osalla olisi suurempi oikeus näihin palveluihin kuin toisilla. Perustaso on turvattava kaikille parhaalla mahdollisella tavalla. Eri asia on, miten otetaan paremmin huomioon erityisesti hyvin haavoittuvassa asemassa työmarkkinoilla olevat ihmiset. Juuri tähän ongelmaan nyt käsillä oleva lakiehdotus ei anna riittäviä vastauksia, vaan se voi pahimmillaan jopa pahentaa näiden ihmisten asemaa, kun yritykset ilman riittävän vahvaa ohjausta valikoisivat asiakkaikseen helposti työllistävän työnhakijasegmentin.

@pohjois-savo.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@varsinais-suomi.fi:

Maakunnallista itsehallintoa tulee kunnioittaa ja luottaa siihen, että kukin maakunta pyrkii alueellaan järjestämään eri asiakasryhmien tarpeiden mukaiset, parhaiten maakunnan kasvua ja aluekehitystä tukevat palveluprosessit niin yrityspalveluiden kuin työvoimapalvelujen osalta. Tämä kuitenkin edellyttää, että maakunnalla on palveluiden järjestämiseen tarvittavat riittävät resurssit.

Mikäli maakunta ei pysty yksinään tai yhteistyössä muiden maakuntien kanssa järjestämään keskeisiä palveluja, voidaan asiaan puuttua esimerkiksi valtion ja maakunnan välisissä aluekehittämisen keskusteluissa

@kymenlaakso.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@kainuu.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@etela-pohjanmaa.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää pääosin riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä. Tämän on oltava pääsääntö, ja laissa tulee välttää liiallista ohjausta.

Henkilö- ja yritysasiakkaiden tasavertaisen kohtelun kannalta lienee kuitenkin tarpeen pohtia sitä, tarvitaanko määrittely siitä minimipalvelutasosta, jonka jokaisen maakunnan on järjestettävä asiakkaalle, tai tuleeko määritellä yleiset kriteerit, joiden vallitessa maakunnan on jokin palvelu järjestettävä. On kohtuullista odottaa henkilöasiakkaiden tietävän, mihin palveluihin heillä on oikeus ja mitä palveluja he voivat odottaa maakunnan järjestävän. Yritysasiakkaiden osalta liian kirjava palvelutarjonta ja erilaiset ehdot eri puolilla maata voivat aiheuttaa ongelmia esimerkiksi tapauksissa, joissa yhdellä yrityksellä on toimipaikkoja eri puolilla Suomea.

@obotnia.fi:

Henkilö- ja yritysasiakkaiden tasavertaisen kohtelun kannalta tarvitaan määrittely siitä minimipalvelutasosta tai jopa palvelusta, jonka jokaisen maakunnan on järjestettävä asiakkaalle. Henkilö- ja yritysasiakkaiden on tiedettävä, mihin palveluihin heillä on oikeus ja mitä palveluja he voivat odottaa maakunnan järjestävän.

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on siltikin luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien neuvottelumenettelyssä.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Maakunnan järjestämisvastuulla olevien palveluiden minimi olisi syytä määritellä lakitasolla kansalaisten ja yritysten yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi. Tämä myös lisäisi henkilö- ja yritysasiakkaiden tietoisuutta siitä, mitä palveluita heidän on oikeus odottaa maakunnan järjestävän ja mitkä ovat harkinnanvaraisia palveluita. Harkintansa ja taloudellisten resurssiensa perusteella maakuntien on mahdollista järjestää tarpeita vastaavia minimivaatimukset ylittäviä palveluita, mikä joustavoittaa palvelutarjontaa ja vahvistaa kilpailua.

@ekarjala.fi:

Maakunnan itsehallinnon ja aluekehitysvastuun vuoksi on luotettava maakunnan haluun järjestää juuri omalle alueelleen tarpeelliset yritys- ja työvoimapalvelut. Lakiehdotus (säädösohjaus) nykymuodossaan sisältää riittävän perustan maakuntien järjestämistehtävälle.

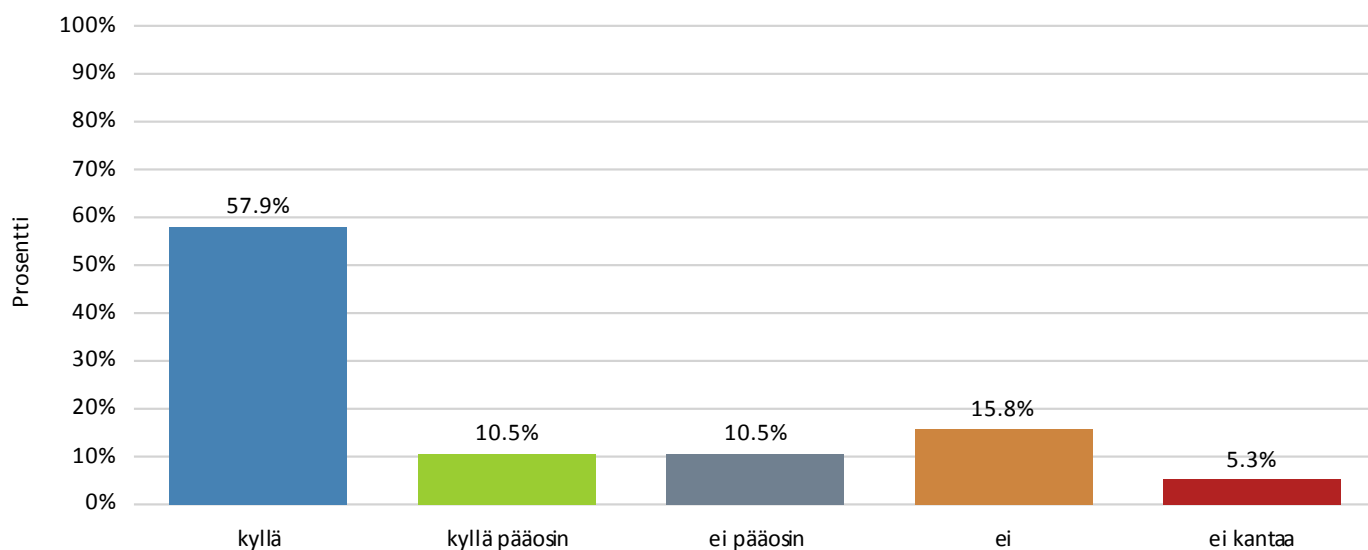
@keski-pohjanmaa.fi:

Tämä mahdollistaisi välttämättömiin palveluihin tarvittavien resurssien mitoittamisen.

@pirkanmaa.fi:

Tämä on maakuntien harkintavaltaan ja aluetuntemuksen piiriin kuuluva asia, ja markkinaehtoisesti toimivien palveluntuottajien joukko järjestäytynee ja täydentynee omalakisesti. Palvelutarpeet voivat myös muuttua nopeastikin eikä siksikään valtakunnallinen sääntely tässä suhteessa ole perusteltua. Korkeintaan voi olla tarpeen määritellä yleiset kriteerit, joiden vallitessa maakunnan oma palvelutuotanto on järjestettävä. Järjestämistehtävän toimeenpanoon sopiva malli on informaatio-ohjaus, joka toteutuu maakuntien keskustelumenettelyssä.

28. Onko lakiluonnoksessa tuotu tarpeeksi selkeästi esiin mahdollisten valtakunnallisten palvelukeskustehtävien (toimitila- ja kiinteistö, talous- ja henkilöstö sekä ICT-tehtävät) suhde maakuntien kasvupalvelutehtäviin?

Nimi	Prosentti
kyllä	57,9%
kyllä pääosin	10,5%
ei pääosin	10,5%
ei	15,8%
ei kantaa	5,3%
N	19

29. Mahdollinen sanallinen perustelu

@paijat-hame.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.

Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmälustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”

Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

Valtakunnallisten palvelukeskusten tarve ja hyöty on osoittamatta. On paljon käytännön esimerkkejä, joissa keskittäminen on lisännyt kustannuksia ja byrokratiaa. Keskuksilla ei ole tuntemusta maakuntien erilaisiin ratkaisuihin ja tarpeisiin.

@hame.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti olennaista ovat ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto toteaa, että valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä selkeästi maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain ja ainoastaan maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti olennaisia ovat ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia.

Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä. Tähän kokonaisuuteen liittyy luku 4, 28§, jossa järjestelmälustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä. Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”

Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@pirkanmaa.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Alueiden kehittämis- ja kasvupalvelulaissa ei tarvita säännöksiä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista, vaan ne on nähtävä maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.

@lapinliitto.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttö-velvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maa-kuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@pohjois-karjala.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalvelu- ja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@esavo.fi:

Valtakunnalliset palvelukeskukset käsitellään maakuntalaissa. Maakuntalakiin sisältyvä valtakunnallisten palvelukeskusten käyttövelvoite ei saa johtaa siihen, että maakunnan kasvupalveluja ohjataan palvelukeskuksen kautta. Nyt lausunnolla olevan lakiesityksen kirjaukset palvelukeskuksista 28-29§:ssä ovat riittävät. Valtakunnalliset palvelukeskukset tulee nähdä tukipalveluna, niille ei pidä kehittää maakuntaa ohjaavaa roolia alueiden kehittämisessä tai kasvupalvelujen järjestämisessä.

Maakunnan järjestämistehtävän ja yhteensovittamisvelvoitteen hyvä hoitaminen edellyttää valtakunnallisesti yhtenäistä tietojärjestelmää, joka tukisi maakuntatasolla ylläpidettävää asiakkuuden hallintaa. Tämä tulee huomioida 26§:ssä.

@keskisuomi.fi:

Palvelukeskukset ovat koko maakuntien tehtäväkenttää koskeva kokonaisuus, ja näin ollen se on perustellusti määritelty maakuntalaissa. Kasvupalvelujen osalta lakiehdotuksen 28§ on riittävä.

@pohjois-savo.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28§, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteentoimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Lakiehdotuksen 26§:n mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@varsinais-suomi.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskustehtävien suhde maakunnassa järjestettäviin/tuotettaviin palveluihin on lakiehdotuksessa kuvattu varsin yleisellä tasolla. Tarkempi määrittely tulisi kuitenkin esittää maakuntalaissa, koska palvelukeskusten tuottamat palvelut koskevat kaikkia uuden maakunnan tehtävälajoja.

Uuden maakunnan toiminnan ja tehtävien järjestämisen suunnittelussa on ensiarvoisen tärkeää, että tämä työnjako palvelukeskusten ja maakunnan välillä on selkeästi määritelty ja yhteisesti hyväksytty. Näin optimoidaan käytettävät resurssit ja vältetään päällekkäiset prosessit. Valtakunnallisten palvelukeskusten tuottamien palvelujen aiheuttamien kustannusten tulisi perustua läpinäkyvyyteen ja selkeään sopimukseen. Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulisi nähdä selkeästi tukipalveluna, eikä maakuntien toimintaa ja päätöksentekoa millään tasolla ohjaavana toimintana.

Kasvupalvelujen osalta olennaista on asiakashallintajärjestelmien toimivuus ja kattavuus sekä niiden yhteensovitus maakunnallisiin tarpeisiin huomioiden myös palveluntuottajien tarpeet asiakastietojen hallinnassa. Lakiehdotuksessa on määritelty TEM:n velvollisuudeksi määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteentoimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet. Määritelmä sinänsä on riittävä, mutta haasteeksi tulee järjestelmien toimivuus riittävällä tasolla heti maakuntaudistuksen alussa ja kasvupalveluprosessin käynnistyessä 1.1.2019 alkaen.

@kymenlaakso.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti olennaisia ovat ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”

Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@kainuu.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana. Operatiivisesti on olennaista ne tietojärjestelmät, jotka auttavat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26§, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”

Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@etela-pohjanmaa.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskustehtävien suhde maakunnassa järjestettäviin/tuotettaviin palveluihin on lakiehdotuksessa kuvattu varsin yleisellä tasolla. Tarkempi määrittely tulisi kuitenkin esittää maakuntalaissa, koska palvelukeskusten tuottamat palvelut koskevat kaikkia uuden maakunnan tehtäväaloja.

Uuden maakunnan toiminnan ja tehtävien järjestämisen suunnittelussa on ensiarvoisen tärkeää, että tämä työnjako palvelukeskusten ja maakunnan välillä on selkeästi määritelty ja yhteisesti hyväksytty. Näin optimoidaan käytettävät resurssit ja vältetään päällekkäiset prosessit. Valtakunnallisten palvelukeskusten tuottamien palvelujen aiheuttamien kustannusten tulisi perustua läpinäkyvyyteen ja selkeään sopimukseen. Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulisi nähdä selkeästi tukipalveluna, ei maakuntien toimintaa ja päätöksentekoa millään tasolla ohjaavana toimintana.

Kasvupalvelujen osalta olennaista on asiakashallintajärjestelmien toimivuus ja kattavuus sekä niiden yhteensovitus maakunnallisiin tarpeisiin huomioiden myös palveluntuottajien tarpeet asiakastietojen hallinnassa. Lakiehdotuksessa on määritelty TEM:n velvollisuudeksi määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteentoimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet. Määritelmä sinänsä on riittävä, mutta haasteeksi tulee järjestelmien toimivuus riittävällä tasolla heti maakuntaudistuksen alussa ja kasvupalveluprosessien käynnistyessä 1.1.2019 alkaen.

@obotnia.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Tässä laissa ei tarvita mitään määrittelyjä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä maakunnan yhtenä palveluntuottajana. Operatiivisesti olennaisia ovat ne tietojärjestelmät, jotka tukevat maakuntien asiakashallintaa ja palvelujen integrointia. Valtakunnallisten palvelukeskusten roolia ei siten tarvitse tässä laissa määritellä.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 pykälä, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Sen sijaan merkittävä on lakiehdotuksen 26 §, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.”

Kyseinen pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli määritellään maakuntalaissa. Valtakunnalliset palvelukeskukset on nähtävä vain maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.

Tähän kokonaisuuteen liittyy 28 §, jossa järjestelmäalustojen yhtenäisyydestä todetaan, että ”työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmäalustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tämä säädös on periaatteessa riittävä.

Maakuntien asiakashallintaa ja palveluintegraatiota edistävät tietojärjestelmät ovat olennaisia. Tässä suhteessa merkittävä on lakiehdotuksen 26 §, jossa säädetään kasvupalvelujen tietojärjestelmistä. Ehdotetun säädöksen mukaan tietojärjestelmien ylläpito jakautuisi ministeriön ja maakuntien kesken: ”Työ- ja elinkeinoministeriö sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat pitävät yllä ja kehittävät valtakunnallisia sekä valtakunnallisia ja maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä.” ”Maakunta kehittää ja pitää tarpeen mukaan yllä alueensa kasvupalveluja tukevia sekä maakunnan ja alueen kuntien yhteistoimintaa tukevia järjestelmiä.” Pykälä herättää kysymyksiä tietojärjestelmien integraation tarpeesta. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta yhteisestä tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@ekarjala.fi:

Palvelukeskuksiin liittyvä kirjaus on epäselvä. Sanamuodosta on vaikea päätellä, tarkoitetaanko kirjauksella erillistä tämän lain tehtäväalueella toimivaa valtakunnallista palvelukeskusta vai olisiko kyseessä toimintojen kytkentä osaksi maakuntalaissa mainittujen palvelukeskusten toimintaa.

Maakunnat ovat itsehallinnollisia yksiköitä ja tukipalvelujen järjestäminen tulee olla maakuntien päätettävissä. Palvelukeskuksia koskevat säännökset rajoittavat maakunnan oikeutta päättää tukipalveluiden tuotantotavasta.

@keski-pohjanmaa.fi:

Digitalisaation rooli on hyvin keskeinen vaikuttavuuden ja tuottavuuden parantamiseksi. Prosessit on rakennettava asiakkaiden näkökulmasta mahdollisimman helpoiksi, sekä järjestäjän ja tuotannon näkökulmasta mahdollisimman tehokkaiksi. Lakiesitys ei oikein ota tähän mitään kantaa, mutta ei toivottavasti synnytä mitään esteitäkään. Palvelujen digitoinnissa on myös muistettava ne asiakkaat, joiden mahdollisuudet käyttää palveluita tietoverkkojen kautta ovat syystä tai toisesta rajatut, ja turvata palvelujen saatavuus heillekin. Digitaalisten palvelujen synkronointi maakunnan muihin palveluihin on sekin huomioitava.

@pirkanmaa.fi:

Valtakunnallisten palvelukeskusten rooli tulee määritellä maakuntalaissa. Alueiden kehittämis- ja kasvupalvelulaissa ei tarvita säännöksiä valtakunnallisten palvelukeskusten roolista, vaan ne on nähtävä maakuntien yhteisenä palvelun tuottajana.

30. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 3

@pajat-hame.fi:

Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@hame.fi:

Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

Lakiesityksen 17 § 2 mom. perusteluosassa esitetään, että maakunta vastaisiin palvelujen käyttöön liittyvästä neuvonnasta, palvelutarpeen arvioinnista ja asiakkaan ohjaamisesta tarkoituksenmukaisiin palveluihin. Maakunnan olisi huolehdittava erityisesti heikossa työmarkkina-asemassa olevien asiakkaiden ohjauksesta ja neuvonnasta osoittamalla selkeästi palvelun tuottajat, joista asiakas voisi valita.

Erityisesti vaikeassa työmarkkina-asemassa olevien henkilöiden palvelujen osalta on ristiriitaista, että toisaalta maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluu em. pykälän 1 mom. mukaan palvelujen tarveharkinta, mutta harkitun päätöksenteon elementit eli asiakkaiden ohjaus ja neuvonta velvoitetaan ulkoistamaan palveluntuottajille.

@satakunta.fi:

Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Tulisi myös selkeästi määritellä, että rakennerahastotoiminta on osa viranomaistoimintaa. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät. Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Satakuntaliitto toteaa, että laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keski-määräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule säätää tällaista vastuuta.

Pykälä 16 Maakunnalliset kasvupalvelut on huonosti muotoiltu, se tulee muotoilla uudestaan niin, että sisältöön ei jää epäselvyyttä. Luonnoksen muotoilussa epäselväksi jää esimerkiksi se, mitä tarkoittaa osaamisen järjestäminen maakunnallisena kasvupalveluna?

Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

@pohjois-karjala.fi:

Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään, että maakunta jää vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät. Näiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

Lakiluonnoksen 15 b §:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@keskisuomi.fi:

Omaavalvonnan järjestäminen (20§) voi olla resurssitarpeiltaan raskas ja kuvastaa kasvupalvelukokonaisuuden raskautta ja byrokraattisuutta. Onko rakentuva palvelukokonaisuus suhteessa sen kautta jaettavaan tukeen?

Rahoituspalvelujen osalta tuntuu selkeämmältä pitää ne julkisena viranomaistehtävänä (maakunnalla), jolloin 10 000 euron raja-arvo tuntuu tarpeettomalta.

Tukien myöntämisen tulee koskea luonnollisten henkilöiden ja yritysten lisäksi esimerkiksi oppilaitoksia ja tutkimuslaitoksia, jotka ovat keskeisiä innovaatioiden ja ekosysteemien kehittäjiä.

@pohjois-savo.fi:

17 § on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. 18 § rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää, tavoitteen toteuttaminen ei ole realistista.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiesityksen 18 §:ssä kohdassa 2 esitetään, että yrityksille myönnettävät tuet ovat viranomaistehtäviä vain, jos tuen arvo ylittää 10 000 euroa. Viimemainittu lisäys tulee poistaa ja kirjata kaikki tukien myöntämiseen ja maksamiseen liittyvät toimenpiteet viranomaistehtäviksi. Tämä on perusteltua yritysten (ja muiden tuensaajien) tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi ja liikesalaisuuksien suojaamiseksi

@kymenlaakso.fi:

Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät. Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

@kainuu.fi:

Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Esityksessä kilpailullisessa monituottajamallissa määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Tässä lainkohdassa tulee säätää vain valtion erityisvastuusta po. erityistapauksissa.

@etela-pohjanmaa.fi:

Luku 3 on sisällöltään kauttaaltaan epämääräinen ja liian laajasti määritelty. Esimerkiksi maakunnan innovaatioympäristöä ja kansainvälistymistä sekä osin rahoitusta koskevat palvelukokonaisuudet kuuluvat alueiden kehittämisen laajaan sisältöön, eivät pelkästään kasvupalveluihin. Itsehallinnollisen maakunnan laajaa aluekehittämistehtävää ei tule tällä tai muulla säädöksillä alistaa TEM-ohjaukseen, vaikka TEM:llä olisikin koordinoiva rooli aluekehittämishelmien ja neuvottelumenettelyjen osalta. Aluekehittämistehtävässä toimimisen ja siinä tehtävässä suoriutumisen osalta maakunta on vastuussa maakuntavaltuustolle.

@obotnia.fi:

Pykälä 17 on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi. Pykälä 18 rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

Lakiluonnoksen 15 b §:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaisesta vastuusta säätää.

Jotta pystytään toimimaan kansainvälisillä markkinoilla, on tärkeää, että maakunnasta löytyy osaamista kansainvälisissä asioissa ja että kansainväliset kasvupalvelut ovat alueilla ja lähellä yrityksiä. Lainsäädännön olisi mahdollistettava se, että maakunnat voivat rakentaa alueellisia kansainvälistymispalveluja yhteistyössä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa sen sijaan, että kansainvälistymispalvelut olisivat aina valtakunnalliset.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

17 pykälä on monituottajamallin luonteen määrittelyn kannalta oleellinen. Tässä määritellään maakunta vain viimesijaiseksi palvelujen tuottajaksi.

18 pykälä rajaisi maakunnan tehtävät mahdollisimman vähäisiksi eli käsittämään vain merkittävää julkista valtaa sisältävät tehtävät maakunnan tehtäviksi, joiden lisäksi maakunnille tulee uusina tehtävinä tähän malliin oleellisesti liittyvät järjestämistehtävät.

Lakiluonnoksen 15b§:ssä aiotaan esittää lisättäväksi kohta, jossa säädettäisiin valtiolle ja maakunnalle vastuu siitä, ettei minkään maakunnan työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa. Ja edelleen, että ”säädetään valtion toimenpiteistä siinä tapauksessa, että tavoite ei täyty ja vastuu toteutuu”. Laissa ei tule tällaista vastuuta säätää.

31. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 3

@pajjat-hame.fi:

Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon: ”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.

Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@hame.fi:

Lakiesityksen 3. luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke tulee kirjata muotoon:

”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.”

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti tulee kirjata muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä. Rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

3. luvun 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät): Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto esittää, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon: ”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Tukien myöntäminen tulee jättää viranomaistoiminnaksi. Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet” Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaarana perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Esityksessä ehdotettu rahoituspäätösten siirto vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Satakuntaliiton mukaan ei ole tarkoituksenmukaista, rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta, siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi. Esitetty malli sisältää mahdollisesti myös kilpailuneutraliteetin vaarantavan näkökulman, jota tulisi arvioida vaikutusten arvioinnissa.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) Rakennerahastojen ja globalisaatorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@pirkanmaa.fi:

15b § valtion toimenpiteistä maakunnan työttömyystilanteen vaikeutuessa on tullut lakivalmisteluun sen loppuvaiheessa ilman etukäteiskeskustelua. Asiasta ei ole tule antaa lainsäädäntöä, vaan tällaiset toimet kuuluvat maakuntien itsehallintoon.

16 §:ssä on huomioitava että maakunnallisena kasvupalveluna voidaan mm. luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle. Tällaiset kasvupalvelut kohdentuvat tyypillisesti korkeakouluille ja tutkimuslaitoksille niiden yhdessä yritysten kanssa tekemään kehittämistoimintaan tai niiden yhteistyön edellytyksiä parantavaan kehittämistyöhön ja sisältävät mm. nykyisen toimintaympäristötukimuotoisen kehittämisrahoituksen. Tämäntyyppisten tukien myöntämisen tulee kuulua maakunnan viranomaistehtäviin. Pykälässä säädetään kuitenkin vain luonnolliselle henkilölle ja yrityksille myönnettävistä tuista.

18 §:ssä otetaan kantaa kuluvan rakennerahastokauden päätöksentekoon viranomaistehtävinä. Rahoituspäätösten tekeminen sisältää siinä määrin julkisen vallan käyttöä, että ne tulee jatkossakin hoitaa maakunnan viranomaistehtävinä. Kyse ei ole yksittäisistä kertaluontoisista rahoitusratkaisuista, vaan pitkäjänteisemmästä kehittämistyöstä, joka liittyy keskeisesti maakunnassa laadittavien strategioiden/ suunnitelmien toimeenpanoon.

@lapinliitto.fi:

Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon: ”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet” Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaarana perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) tehdään seuraava muutos:

Rakennerahastojen ja globalisaatorahaston varoja sekä kansallisia aluekehittämisen tukia koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@pohjois-karjala.fi:

Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:

”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.

Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) muutettaisiin:

Rakennerahastojen ja globalisaatorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@esavo.fi:

17§ 1 momentin ensimmäinen virke muotoon: "Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalvelujen järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7§:ssä säädetyn mukaisesti."

18§ 2. numerokohta muutettavaksi muotoon: "Yrityksille myönnettävät tuet."

18§:n loppuun omaksi numeroiduksi kohdaksi 7: "Euroopan unionin rakennerahastojen ja globalisaatorahaston varoin rahoitettuja hankkeita koskeva päätöksenteko."

@pohjois-savo.fi:

Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:

”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet” Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirto vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallan käyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen.

Esitämme, että luku 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät)

Rakennerahastojen ja globalisaatorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@varsinais-suomi.fi:

Viranomaistehtäviä koskevaan lukuun 3/ § 18 esitämme seuraavia muutoksia/lisäyksiä:

Kohta 2: Yrityksille myönnettävät muut tuet (loppuosa lakiehdotuksessa kirjatusta siis poistetaan)

Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko (ml. maksatuspäätökset) tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon omaksi alakohdaksi 7.

@kymenlaakso.fi:

Lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke esitetään kirjattavaksi muotoon:

”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon.

Esitämme, että

18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirto vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät)

Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@kainuu.fi:

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että

18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden toteutettavaksi.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät)

Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen kantavana periaatteena on asiakkaan valinnanvapaus. Tämä ei kuitenkaan erotu lain otsikkorakenteesta, vaan asia on hankalasti löydettävissä 14 §:n sisältä. Esitämme, että valinnanvapaus huomioitaisiin tekemällä 14 §:n otsikkoon lisäys ”ja valinnanvapaus”.

Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon: ”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalvelujen järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.”

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille sekä korkeakouluille, elinkeino-yrityksille, oppilaitoksille, kunnille ja muille alueen kehittämiseen osallistuville tahoille kasvupalveluina myönnettävät tuet”.

Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta perusteltuna siirtää rahoituspäätösten tekemistä muiden toimijoiden toteutettavaksi. Nyt esitetty julkisen vallan siirto palvelun tuottajalle merkitsisi lakiluonnoksessa esitettyjen rakenteiden myötä mm. valvontaan ja seurantaan liittyviä lisäkustannuksia, joita rahoituspäätösten siirtämisestä tullut mahdollinen lisäarvo tuskin kompensoi. Lisäksi on huomioitava rakennerahastovaroin rahoitettavien toimien osalta seurannan ja raportoinnin tuomat velvoitteet maakunnalle. Suuri osa rahoituksesta on EU-osarahoitteista rahaa, joka vaatii oman seurantansa. Lisäksi säännös sirpaloittaisi entisestään yritysrahoituksen kokonaisuutta, kun muutoinkin yrityspalveluiden järjestämisen ja tuottamisen logiikka ja toteuttaminen tulevat sisältämään hallinnonaloittaisia eroavaisuuksia.

Maakunnallisena kasvupalveluna voidaan mm. luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiselle (ml. korkeakoulut ja tutkimuslaitokset). Toimintaympäristön ja innovaatiotoiminnan edellytysten kehittämisen hankkeet ovat laajoja kokonaisuuksia, joilla on yhteys yritys- ja työllisyystukitoimintaan. Tämän tyyppisten tukien myöntämisen tulee kuulua maakunnan viranomaistehtäviin. Pykälässä 18 säädetään nyt kuitenkin vain luonnollisille henkilöille ja yrityksille myönnettävistä tuista.

Esitämme, että lukuun 3 / 18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) kohtaan 3 lisätään myös tuen tai korvauksen maksatus.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) lisätään kohta 7 seuraavassa muodossa:

”Rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko”.

Tällöin tämänhetkisen luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@obotnia.fi:

Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:

”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.”

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä sanotaan nyt, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista eikä kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että

18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 1 mom. 2)-kohta kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet”

1 mom. 3. p kirjataan muotoon: ”Maksatukset, tuen tai korvauksen maksatuksen keskeyttämistä, lopettamista tai takaisinperintää koskevan päätöksen tekeminen”

Perustuslain 124 §:n mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Luonnoksessa ehdotettu rahoituspäätösten siirtäminen vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallan käyttöä, joten nykyesitys on perustuslain suhteen vähintään kyseenalainen. Emme pidä rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan ja vastuun kannalta tarkoituksenmukaisena siirtää rahoitusasioita muiden toimijoiden hoidettavaksi.

Esitämme muutosta lukuun 3 § 18 (Maakunnan viranomaistehtävät)

Rakennerahastojen ja globalisaatorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Esitämme, että lakiluonnoksen 3 luvun 17 §:n (Maakunnan järjestämisvastuu) 1 momentin ensimmäinen virke kirjataan muotoon:

”Maakunta vastaa lakisääteisten kasvupalveluiden järjestämisestä alueellaan, ellei se ole sopinut järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle maakuntalain 7 §:ssä säädetyn mukaisesti.”

Maakuntalain luonnoksen 7 §:ssä säädetään, että maakunta voi siten kuin laissa tarkemmin säädetään sopia tehtävänsä järjestämisvastuun siirtämisestä yhdelle tai useammalle kunnalle, jolla maakunnan arvion mukaan on riittävät taloudelliset ja muut voimavarat näiden tehtävien hoitamiseen. Tällä muutoksella vahvistettaisiin maakuntien ja kuntien sopimusoikeutta.

Rahoituspäätösten siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja kannatettavaa. Siksi 18 §:stä tulee poistaa yritystukiin liittyvä viittaus 10 000 euron raja-arvoon. Esitämme, että

18 § (Maakunnan viranomaistehtävät) 2 momentti kirjataan muotoon: ”Yrityksille myönnettävät tuet” sekä lisätään maksatuspäätösten tekeminen.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Ehdotettu rahoituspäätösten siirrosta vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset ja sisältää keskeistä julkisen vallankäyttöä. Rahoitukseen liittyvän tarkoituksenmukaisuusharkinnan, asiakasvastuun sekä tasapuolisuuden kannalta ei ole tarkoituksenmukaista siirtää rahoitusasioita yksityisten toimijoiden toteutettavaksi.

Esitämme, että lukuun 3 / 18§ (Maakunnan viranomaistehtävät) rakennerahastojen ja globalisaatorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta tulee tulevallakin ohjelmakaudella olemaan julkista hallintotoimintaa.

@ekarjala.fi:

Esitämme, että maakunnan järjestämisvastuuta (17 §) määrittelevä kolmas alakohta kirjataan:

3) palvelujen tuottajana olevan maakunnan yhtiön ohjaaminen silloin, kun se on palvelujen saatavuuden ja kilpailutilanteen näkökulmasta tarpeellista

Esitämme, että maakunnan viranomaistehtäviä koskevaan 18 §:ään rakennerahastojen ja globalisaatiorahaston varoja koskeva päätöksenteko tulee sisällyttää julkisten viranomaistehtävien joukkoon alakohdaksi 7. Tällöin luonnoksen viimeinen momentti jää pois. Ehdotus lähtee siitä, että rakennerahastotoiminta on tulevallakin ohjelmakaudella viranomaistehtävä.

@keski-pohjanmaa.fi:

§ 14 Valtakunnallisten ja maakunnallisten kasvupalveluiden asiakkaitten raja on hämärä, ja sitä tulisi selkeyttää.

§ 15b tulisi poistaa kokonaan.

Valtakunnallisia kasvupalveluita ei ole myöskään määritelty lainsäädännössä tarkemmin (vrt. § 16 Maakunnalliset kasvupalvelut).

§ 17 Myös nuorten työllisyyden edistäminen (alle 25 -vuotiaat/alle 29 -vuotiaat) tulisi huomioida lainsäädännössä erikseen (vrt. 57 vuotta täyttäneet).

§ 18 Maakunnan viranomaistehtäviin tulee sisällyttää myös alle 10 000 € yrityksille myönnettävät tuet.

Maakuntien viranomaistehtäväksi tulisi lisätä myös EU -rakennerahastojen välittävän viranomaisen tehtävät myös tulevana kautena vuodesta 2021 eteenpäin.

@pirkanmaa.fi:

Keskeinen asia on valtakunnallisten ja maakunnallisten palvelujen yhteensovitus päällekkäisyyksien välttämiseksi, ei niinkään se, että valtakunnallisilla palveluilla ohjattaisiin samalla maakunnallisia palveluja. Maakunta on järjestämiensä palvelujen osalta vastuussa ensi sijassa maakuntavaltuustolle, ei valtiolle.

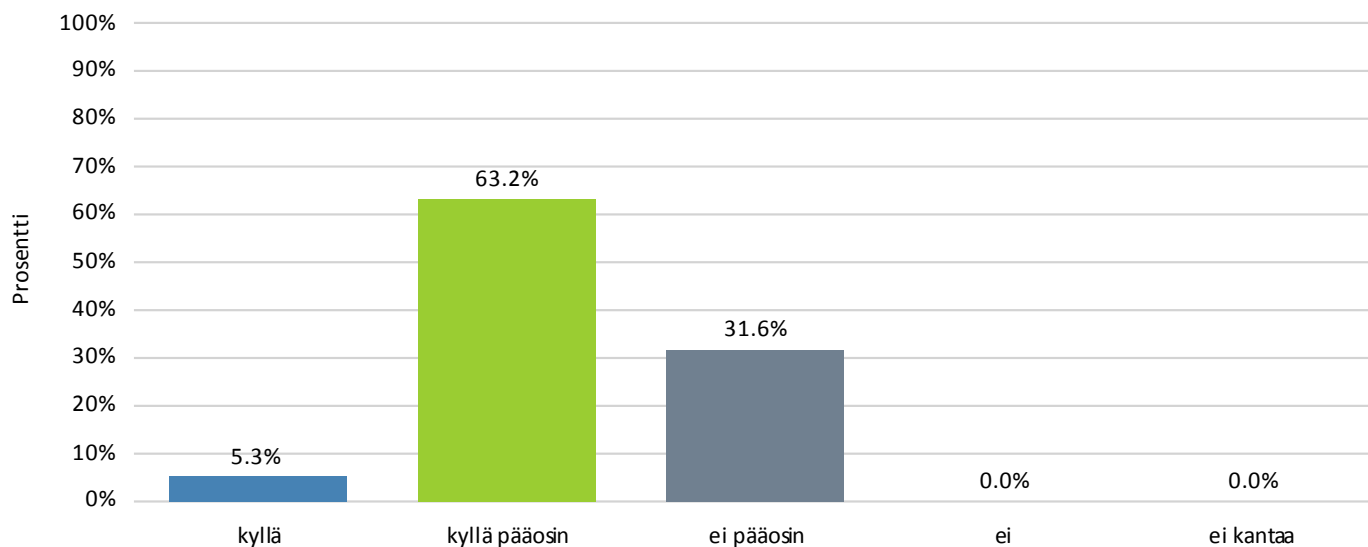
15b § valtion toimenpiteistä maakunnan työttömyystilanteen vaikeutuessa on tullut lakivalmisteluun sen loppuvaiheessa ilman etukäteiskeskustelua. Asiasta ei ole tule antaa lainsäädäntöä, vaan se kuuluu maakuntien itsehallintoon.

16 §:ssä on huomioitava että maakunnallisena kasvupalveluna voidaan mm. luoda edellytyksiä innovaatioiden kehittämiseksi. Tällaiset kasvupalvelut kohdentuvat tyypillisesti korkeakouluille ja tutkimuslaitoksille niiden yhdessä yritysten kanssa tekemään kehittämistoimintaan tai niiden yhteistyön edellytyksiä parantavaan kehittämistyöhön (sisältäen mm. nykyisen toimintaympäristötukimuotoisen kehittämisrahoituksen). Tämän tyyppisten tukien myöntämisen tulee kuulua maakunnan viranomaistehtäviin. 18§:ssä säädetään kuitenkin vain luonnolliselle henkilölle ja yrityksille myönnettävistä tuista.

18 §:ssä otetaan kantaa kuluvan rakennerahastokauden päätöksentekoon viranomaistehtävinä. Rahoituspäätösten tekeminen (pois lukien 18§:ssä mainitut alle 10.000 euron yrityksille myönnettävät tuet) sisältää siinä määrin julkisen vallan käyttöä, että ne tulee jatkossakin hoitaa maakunnan viranomaistehtävinä. Kyse ei ole yksittäisistä kertaluontoisista rahoitusratkaisuista, vaan pitkäjänteisemmästä kehittämistyöstä, joka liittyy keskeisesti maakunnassa laadittavien strategioiden/ suunnitelmien toimeenpanoon.

32. Onko monituottajamalliin pohjautuva ratkaisu tarkoituksenmukainen, jotta kasvupalvelu-uudistuksen tavoitteet saavutetaan?

Luku 4 Kasvupalvelujen tuottaminen (21-24 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	5,3%
kyllä pääosin	63,2%
ei pääosin	31,6%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

33. Mahdollinen sanallinen perustelu

i@paijat-hame.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavailussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantamista.

@hame.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot toimeenpanon kannalta. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin ja järjestöjen kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavailussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon hallittu lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa. Lainsäädännön tulee mahdollistaa esimerkiksi järjestöjen rooli kumppanuussopimuksin, ilman yhtiöittämispakkoa. Ilman järjestöjen panosta on olemassa vaara, että suuri osa palveluista katoaa.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantamista.

@satakunta.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Satakuntaliitto toteaa, että yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavailussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistykseen. Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantamista.

@pirkanmaa.fi:

Monituottajamalli antaa mahdollisuuden kehittää sellaisia uusia ratkaisuja yrityksille ja muille palveluntarvitsijoille, joita julkinen toimija yksinään ei lainsäädännöllisistä, osaamiseen tai resursseihin liittyvistä tai muista syistä voi tarjota, ja siten kehittää palvelutarjontaa laadullisesti. Ajan mittaan muodostuvan työnjaon kautta se voi myös vapauttaa maakuntahallinnon resursseja muihin tehtäviin ja tuoda kustannushyötyjä julkiselle sektorille. Monituottajamallin toteuttamisessa tulisi kuitenkin mahdollistaa myös maakunnan oma palvelutuotanto ja sopimukselliset ratkaisut alueellaan.

@lapinliitto.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnan-vapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen sen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavailussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistykseen.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantamista.

Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida sitä, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko niitä markkinaehtoisesti kaikkiin kasvupalveluihin ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa.

Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palveluntuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan siinä välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@pohjois-karjala.fi:

Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa muodostunevat hyvin erilaisiksi. On vaikeaa arvioida, kuinka nopeasti markkinat muodostuvat, muodostuuko näitä kaikkiin kasvupalveluihin markkinaehtoisesti ja kuinka pitkä siirtymäkaudesta lopulta muodostuu. Erityisesti riittävän pitkän siirtymävaiheen turvin uudistus voi luoda uudenlaista yrittäjyyttä koulutus- ja neuvonta- ja konsultointipalveluissa. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kunnan /kuntien tuottajarooli siirtymävaiheen yli (ilman yhtiöittämisvelvoitetta), kunnes markkinat ovat täysin kehittyneet. Muussa tapauksessa on vaarana, että suuret kansalliset ja kansainväliset palveluntuottajat vievät kasvun ja yrittäjyyden potentiaalin alueilta.

Maakunnan toimivuuden kannalta on haasteellista, että siellä tullaan toimimaan kolmella eri mallilla: sotessa on oma tulkinta tästä erottamisesta, kasvupalvelu vie sen äärimmilleen ja muissa maakunnan palveluissa toimitaan tavallaan jotenkin tuossa välillä. Tämä vaarantaa tehokkuuden ja palveluketjujen toimivuuden.

@esavo.fi:

Monituottajamalli on sinänsä kannatettava, mutta se tulisi toteuttaa maakunnan järjestämisvastuuta kunnioittaen niin, että se mahdollistaisi myös oman palvelutuotannon ja sopimusmahdollisuuden kuntien kanssa. Valinnanvapausmalli olisi silloin yhdenmukainen sote-valinnanvapausmallin kanssa, ja siinä olisi helpompi huomioida eri maakuntien erilaiset olot kilpailutilanteessa ja palvelujen järjestämisessä.

@keskisuomi.fi:

Markkinatilanne on maan eri osissa erilainen. Järjestämis- ja tuottamismallissa on riskejä, että markkinat eivät muodostu odotetulla tavalla. Markkinapuutealueilla tulisi turvata maakunnan ja kuntien tuottajarooli, miltä osin siirtymäaika voi osoittautua liian lyhyeksi.

Samanlaiset palvelulogiikat eivät välttämättä toimi henkilö- ja yritysasiakkaille.

@uudenmaanliitto.fi:

Niin kuin aikaisemmissa vastauksissa on todettu esitetyt tavoitteet olisi voitu toteuttaa muillakin malleilla. Lakiehdotuksen kansainväliset esimerkit tukevat sitä niin ikään.

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimussuhteet kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

@pohjois-savo.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin malli, ja joka ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot.

Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti, markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistykseen.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja niiden saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista.

@varsinais-suomi.fi:

Periaatteessa monituottajamalli luo edellytykset monialaiselle palvelutuotannolle. Tämä kuitenkin edellyttää, että palvelutarjonta on riittävän monipuolista, jotta syntyy aitoa kilpailua tuottajien kesken. Kustannustehokkuuden arviointi tässä vaiheessa on haasteellista ja perustuu pitkälti vain odotuksiin ja muualta saatuihin kokemuksiin. Se synnyttääkö malli aidosti uutta PK-yritysten liiketoimintaa jää nähtäväksi vai kohdistuvatko kaikki palvelutuotantohankinnat muutamalle suurelle kasvupalveluja tuottavalle yritykselle.

Tässä monituottajuuteen perustuvassa mallissa on syytä huomioida myös kuntien rooli elinvoimaan liittyvien palvelujen tuottamisessa. Seudulliset kehittämissyhtiöt ovat pitkään tuottaneet monia kasvupalveluiksi luokiteltavia palveluja mm. yritysten ensiasteen neuvontaa jne. Kuntien järjestämänä toimintana tämä edelleen on toki mahdollista. Kun palvelun järjestäjänä on maakunta, niin tällöin seudullisten kehittämissyhtiöiden rooli on ongelmallisempi johtuen monien kehittämissyhtiöiden sidosyksikköasemasta. On valitettavaa, jos kehittämissyhtiöissä pitkään tehtyä työtä ja hyviä käytäntöjä esim. yrityspalvelujen tuottamisessa ei voida tiukan kilpailuneutraliteetin vuoksi voida hyödyntää.

@kymenlaakso.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavailussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistykseen.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantumista.

@kainuu.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavailussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantamista.

@etela-pohjanmaa.fi:

Monituottajamalli on sinänsä tarkoituksenmukainen lähtökohta, ja kilpailu mahdollistaa nykyistä kattavamman ja ketteremmän asiakaslähtöisen palvelukehityksen monissa palvelukokonaisuuksissa. Näin laajan systeemisen uudistuksen riskien hallinta saattaa kuitenkin edellyttää uudistuksen vaiheittaista etenemistä maan eri osissa.

Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu mahdollistaisi myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla. Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavailussa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Valinnanvapauden toteutuminen edellyttää myös sitä, että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Asiakkaiden kyky hahmottaa oma tilanteensa ja esteet työllistymiselle ei aina onnistu ilman ohjausta ja neuvontaa. Lakiesitys ei riittävällä tavalla huomioi asiakas- ja palveluohjauksen merkitystä palveluketjujen toimivuudelle. Palvelutarpeen arvioinnin tulisi olla maakunnan vastuulla, jotta palvelujen integraatio voisi toteutua.

@obotnia.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustavin mahdollinen toimintamalli, joka toimeenpanossa ottaisi huomioon maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen siis myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantamista.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Monituottajamalli lakiehdotuksessa säädetyllä tavalla ei ole joustava toimintamalli, joka toimeenpanon kannalta ottaisi huomioon maakuntien olosuhde- ja toimintaympäristöerot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi mahdollisimman laaja: mahdollistaen myös oman palvelutuotannon ja sopimuksellisuuden kuntasektorin kanssa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen sote-valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen. Vaikeimmissa asemassa olevien asiakkaiden kohdalla itseohjautuvuus ja oma aktiivisuus ei toteudu, ja parhaimmista asemista olevat asiakkaat eivät palveluita välttämättä edes tarvitse.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillessa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuksien ja niiden hallinnan sekä yhteensovittamisen parantamista.

@ekarjala.fi:

Monituottajamalli on tarkoituksenmukainen, mutta lakiehdotuksessa tulisi olla joustavuutta sen toteuttamiseen huomioiden maakuntien olosuhde-erot. Monituottajamalli tulisi toteuttaa niin, että maakunnan järjestämisvastuu olisi laajempi vaikeasti työllistyvien palveluohjauksen näkökulmasta. Myös oma, yhtiöitetty palvelutuotanto pitäisi olla mahdollista myös muulloin kuin varsinaisessa markkinapuutetilanteessa. Valinnanvapausmalli olisi tällöin samankaltainen soten valinnanvapausmallin kanssa.

Asiakkaiden valinnanvapaus on lakiehdotuksessa säädetty mahdollisimman laajaksi. Käytännön tasolla monituottajamalliin kytkeytyvä aito valinnanvapaus edellyttää toteutuakseen, että yksityisiä palveluita on saatavilla ja että siirrytään nykyistä vahvempaan asiakkaan itseohjautuvuuteen ja omaan aktiivisuuteen.

Yksityisiä palveluntuottajia ja palveluiden tarjoajia ei ole kaikkien maakuntien alueilla tarjolla yhtä kattavasti. Uudet muodostettavat maakunnat ovat kovin erilaisia väestö-, työvoima- ja elinkeinorakenteeltaan ja muun muassa työllisyyspalvelun tarjoajia on monella alueella niukasti. Palvelujen tuottaminen taloudellisesti kannattavasti sekä samalla työmarkkinoiden toimivuuden parantaminen ja elinvoiman kasvattaminen ovat tulevaisuuden haasteita kaavaillessa mallissa. Markkinapuute on ilmeisempi niiden asiakkaiden palvelussa, jotka tarvitsevat keskimääräistä enemmän tukea työllistyäkseen.

Käytännön toteutuksessa valinnanvapauteen perustuva markkinoiden kehittäminen edellyttää säätelyn purkamista, digitaalisten palvelujen kehittämistä ja saatavuuden varmistamista sekä asiakkuuden hallinnan parantamista.

@keski-pohjanmaa.fi:

Kilpailullinen monituottajamalli on osin ristiriitainen maakuntaudistuksen itsehallinnon tavoitteiden kanssa. Se heikentää maakunnan ja kuntien elinvoimatehtävien yhteensovittamista. Maakunnan tarkoituksenmukaisuusharkintaan kuuluvat tehtävät kapenevat, kun tavoitteena on siirtää mahdollisimman paljon nykyisiä viranomaistehtäviä markkinoille. Tämä ei ole oikea suunta paikka- ja ohjelmaperusteisen kehittämistyön näkökulmasta. Maakuntien on pystyttävä itse ratkaisemaan aluekohtaisesti, mikä on paras tapa tuottaa palvelut. Myös julkinen sektori voi olla kilpailukykyinen, eikä sen tuottamismahdollisuutta tule lailla sulkea pois.

Maakunnan itsensä, kuntien ja kuntien omistamien organisaatioiden mahdollisuus tuottaa palveluja on mahdollistettava lainsäädännössä (sopimuksellinen yhteistyö). Myös kuntaomisteisten koulutusorganisaatioiden (ammattikorkeakoulut, koulutusyhtymät jne.) mahdollisuus osallistua tarjouskilpailuihin kasvupalvelujen tuottamiseksi tulee mahdollistaan.

Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa ovat hyvin erilaisia ja markkinapuute lieenee suurimmassa osassa maakunnista todennäköinen. Monituottajamallin toimeenpano on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Siirtymävaiheen tulee olla riittävän pitkä ja maakunnille tulee antaa mahdollisuus tehdä ulkoistuksia palanen kerrallaan. Tällä varmistettaisiin järjestämistehtävien hallittu toteutus ja katkeamaton palveluketju asiakkaalle siirtymävaiheessa.

Rahoituspalvelut ja rakennerahastotehtävät tulee jättää kokonaan julkisten hallintotehtävien piiriin.

Lainsäädännöllä tulisi säätää vain minimireunaehdot, joiden järjestäminen ja tuottaminen on maakuntien itse ratkaistava.

@pirkanmaa.fi:

Valtakunnallisten kasvupalvelujen osalta tulee ottaa käyttöön järjestäjä/tuottaa –malli. (21 §). Tämä olisi looginen seuraus koko uudistuksen perusteluista.

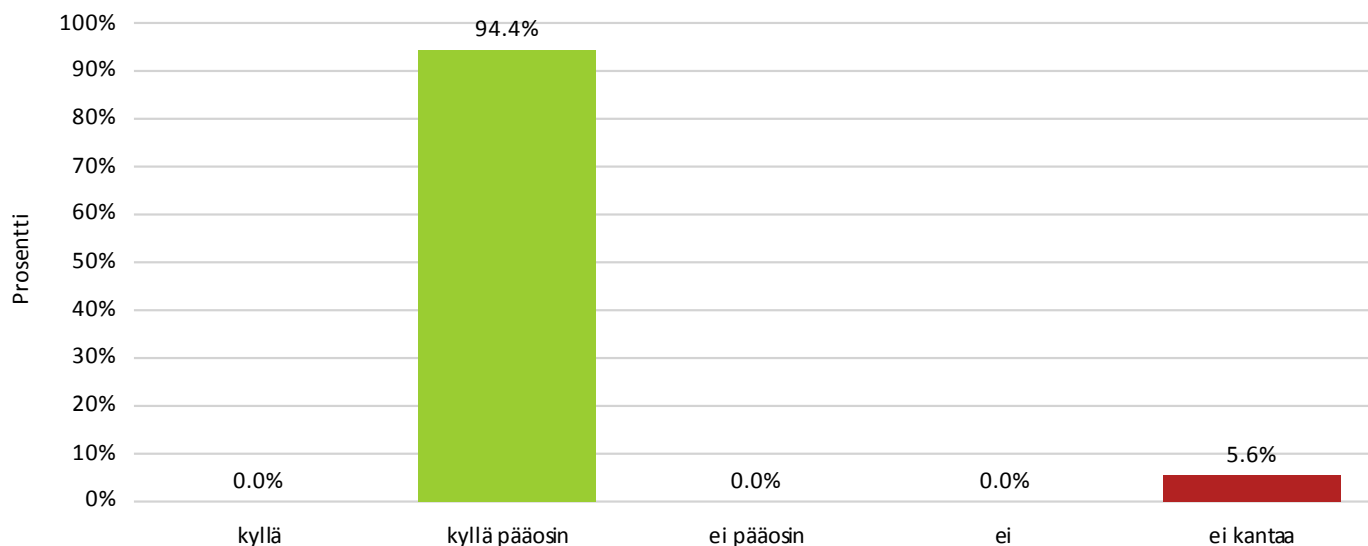
Maakunta on aina viimekädessä vastuussa kasvupalvelujen tuottamisesta. Jos markkinatoimijat luopuvat palvelutuotannosta esim. määrärahojen pienentyessä, on maakunnan vaikea luoda palveluyhtiö jos se on irtisanonut osaavan henkilöstön. Tämä pitäisi ottaa huomioon säädöksissä ja turvata maakunnan kyky tuottaa palvelut kaikissa olosuhteissa, myös poikkeus- ja häiriötilanteissa.

Markkinapuute voi syntyä myös silloin kun palveluihin käytettävät määrärahat ovat hyvin pienet ja ne eivät synnytä riittävää kysyntää markkinoille.

Käytännössä markkinoille syntyy useita valtakunnallisia toimijoita, jotka tarjoavat palvelujaan kaikissa maakunnissa, etenkin digitaalisesti. Markkinapuute on näissä oloissa teoreettinen pohdinta.

Lain perusteluissa tulisi korostaa myös innovatiivisten hankintojen merkitystä. Yritykset ovat parhaimmillaan luodessaan uusia palveluja ja konsepteja ja siihen tulisi laissa myös kannustaa.

34. Säädetäänkö laissa tarpeeksi selkeästi kasvupalvelun tuottajien velvoitteista (huomioiden myös 35 § Hallintomenettely ja julkisuus)?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	94,4%
ei pääosin	0,0%
ei	0,0%
ei kantaa	5,6%
N	18

35. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajjat-hame.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@hame.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajan velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@satakunta.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen.

Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin on ilmaistu epäselvästi.

@pirkanmaa.fi:

Kuntien elinvoimatehtävien suhteen rajankäynti on vielä jossakin määrin epäselvä. Tämä kirkastunee ajan mittaan käytännön kautta kun kunnat ottavat uudistunutta tehtäväkenttäänsä haltuun ja rakentavat elinvoimapalvelujensa kokonaisuutta. Ei ole sinänsä huono asia, että tässä voi syntyä alueellisesti erilaisia malleja ja ratkaisuja. Asiaa ei ole tarpeen lainsäädännöllä ennakoita eikä se ole uudistuksen maakuntien omaa päättämältä korostavan hengen mukaistakaan.

@lapinliitto.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@pohjois-karjala.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

@keskisuomi.fi:

Hallintomenettelyn ja esteellisyyden osalta 35§ on vaikeaselkoinen.

@uudenmaanliitto.fi:

Palvelutuottajien velvollisuuksista säädetään pääosin selkeästi. Positiivista on, että maakunnalle on jätetty mahdollisuus päättää, valitsee se palvelutuottajan hankintalain mukaisella kilpailutuksella vai muulla hyväksymismenettelyllä. Kaikkiin palvelutuottajien palveluksessa oleviin henkilöihin sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä sekä lisäksi hallintolakia varsin kattavasti. Sen sijaan julkisuuslakia sovelletaan lakiesityksen mukaan vain julkisomisteisiin yhtiöihin. Lain perusteluissa julkisuuslain soveltamisen rajaamista perustellaan kasvupalvelujen luonteella ja sillä, että palvelut on tarkoitus tuottaa ensisijaisesti markkinaehtoisesti. Kyseessä ovat kuitenkin julkisesti tuotettavat palvelut, joista maakunta on järjestämisvastuussa, joten julkisuuslakia tulisi soveltaa myös muihin kuin julkisomisteisiin yhtiöihin.

Maakunnan ja palvelutuottajan välillä solmittavan sopimuksen merkitys on erittäin suuri, koska siinä hyvin pitkälti määritellään palvelutuottajan velvollisuudet. Lain tasolla ne on sinänsä määritelty vain hyvin yleisluontoisesti. Laissa on otettu huomioon tärkeä seikka siitä, että palvelutuottajien on vastattava tuotannosta omalta osaltaan myös kriisi- ja häiriötilanteissa. Sen sijaan laissa ei oteta kantaa palvelutuottajan oikeusturvan kannalta merkittäviin seikkoihin kuten esimerkiksi siihen, mikä oikeus palvelutuottajalla on muuttaa palveluvalikoimaansa tai aluetta, jolla se palveluja tuottaa tai miten ja millä perusteella maakunnan maksut palveluista tulee tilittää. Nämä kaikki ja muutkin seikat määritellään ainoastaan palvelutuottajan ja maakunnan välillä tehtävässä sopimuksessa.

@pohjois-savo.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiehdotukseen on riittävässä määrin kirjattu kasvupalvelujen tuottajan veloitteet, jota maakunta palveluja hankkiessaan vielä voi tarkentaa ja yksilöidä. Monituottajamallissa ja hajautetussa palveluketjussa (=jos asiakkaan tarvitsemaa palvelua tuotetaan monien eri palveluntarjoajien toimesta) on pystyttävä sopimuksin selkeästi määrittelemään tuottajien vastuut.

@kymenlaakso.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@kainuu.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@etela-pohjanmaa.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää tämän lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta. Monituottajamallissa ja hajautetussa palveluketjussa (=jos asiakkaan tarvitsemaa palvelua tuotetaan monien eri palveluntarjoajien toimesta) on pystyttävä sopimuksin selkeästi määrittelemään tuottajien vastuut.

Lakiehdotuksen 35§:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@obotnia.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on vaikea arvioida ennakolta.

Lakiehdotuksen 35 §:ssä olevat viittaukset muihin lakeihin ovat epäselvästi ilmaistut.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Monituottajamallin soveltaminen lakiesityksen mukaisella tavalla synnyttää lisäsäätelyn tarpeen. Tuottajien velvollisuuksien toteutumista käytännössä on kuitenkin vaikea arvioida ennakolta.

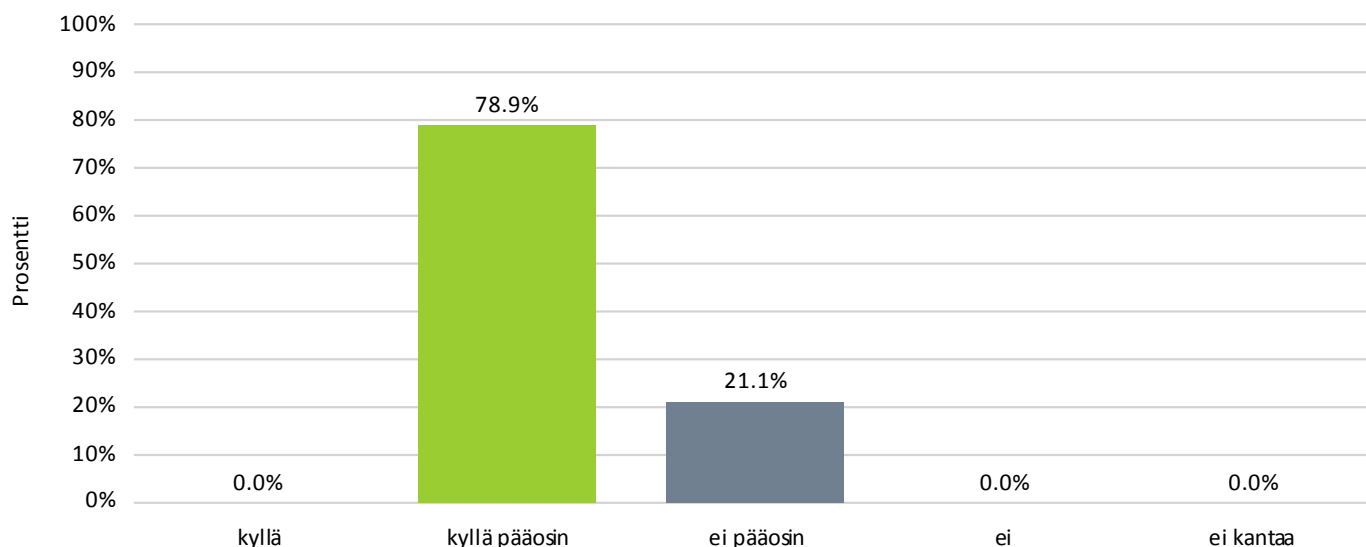
@ekarjala.fi:

Esityksen heikkoutena on, että siitä ei käy ilmi, mitkä ovat tuottajan velvollisuudet suhteessa asiakkaisiin, miten toimitaan, jos asiakas haluaa vaihtaa palveluntuottajaa tai ei haluakaan palvelua ko. palveluntuottajalla tai miten järjestäjä voi puuttua laadultaan tai muuten puutteellisiin palveluihin.

@pirkanmaa.fi:

Kuntien elinvoimatehtävien suhteen rajankäynti on vielä jossakin määrin epäselvä. Tämä kirkastunee ajan mittaan käytännön kautta kun kunnat ottavat uudistunutta tehtäväkenttäänsä haltuun ja rakentavat elinvoimapalvelujensa kokonaisuutta. Ei ole sinänsä huono asia, että tässä voi syntyä alueellisesti erilaisia malleja ja ratkaisuja. Asiaa ei ole tarpeen lainsäädännöllä ennakoida eikä se ole uudistuksen maakuntien omaa päättämävältaa korostavan hengen mukaistakaan.

36. Mahdollistaako laki riittävällä tavalla asiakkaan valinnanvapauden toteutumisen?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	78,9%
ei pääosin	21,1%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

37. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajjat-hame.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@hame.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. On mahdollista, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Valinnanvapautta vahvistaa, mikäli maakunnilla ja kunnilla on oikeus tuottaa erityisesti vaikeasti työllistävien henkilöasiakkaiden palveluja.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@satakunta.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@pirkanmaa.fi:

Lainsäädännöllä ei voida aktivoida yksityistä tai kolmannen sektorin palvelutuotantoa sinne, minne se ei markkinaperusteisesti luonnostaan synny, ja siten valinnanvapaus voi joillakin maan alueilla jäädä teoreettiseksi. Toisaalta palvelumarkkinat eivät ole maakuntakohtaiset, vaan laajemmat ja digitaaliset; nämä tulevat korvaamaan mahdollista markkinapuutetta haja-asutusalueilla.

@lapinliitto.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palvelu-seteli -järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland – verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@pohjois-karjala.fi:

Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että, eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat löytää yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja –tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Asiakkaan valinnanvapaus (yksityisten) kasvupalvelujen käytössä voitaisiin turvata palveluseteli -järjestelmällä. Päätöksenteon pitäisi olla mahdollisimman yksinkertaista. Harkinnanvaraisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland – verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@esavo.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus, mutta laista huolimatta se toteutuisi eri alueilla eri tavoin. Pidämme siksi parempana ratkaisuna sitä, että maakunta järjestäjänä saisi ratkaista tarkoituksenmukaisen tuottamismallin.

@keskisuomi.fi:

Järjestämisen näkökulmasta erityisesti maakuntien reuna-alueilla ja harvaanasutuilla alueilla voi olla haastavaa tarjota tasapuolinen palveluntuotanto ja valinnanvapaus. Palveluseteli voisi olla toimiva ratkaisu tältä osin.

@uudenmaanliitto.fi:

Kasvupalvelulaissa ei ole tarkoitus säätää asiakkaan oikeudesta vaihtaa palveluntuottajaa. Pidämme tätä ongelmallisena, koska yleisten markkinatalouden periaatteiden mukaan asiakkaalla on oltava selkeä kuva oikeuksistaan sekä mahdollisuus reklamoida ja tarvittaessa vaihtaa palveluntuottajaa.

Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset laatukselliset ja rahoitusehdot, että myös asutuskeskusten ulkopuolella olevilla alueilla sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja mahdollisuus valita.

@pohjois-savo.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana, eri alueilla on erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja -tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

@varsinais-suomi.fi:

Sinänsä lakiesitys luo puitteet asiakkaiden valinnanvapaudelle, erityisesti henkilöasiakkaiden palvelujen suhteen. Se miten valinnanvapaus käytännössä toteutetaan ja millaisiin palveluihin se ulotetaan kaipa selkeästi tarkennusta. Tässäkin prosessissa tulee huomioida asiakkaiden tosiasiallinen kyky tehdä valintoja omien palvelutarpeidensa täyttämiseksi. Asiakasohjaus ja neuvonta ovat tässä erityisen oleellisia elementtejä.

Yritysassiakkaiden osalta valinnanvapauden määritelmä on myös haasteellinen, koska pääosa yritysasiakkaille tarjottavista palveluista on harkintaan perustuvia, ei-subjektiivisia palveluja. Maakunnan ulkopuolelta hankittavien palvelujen suhteen tulee määritellä selkeät reunaehdot kustannusten oikeasta kohdentamisesta maakunnittain.

Haasteellista on myös valinnanvapauden erilainen määrittely ja toimintalogiikka verrattuna esim. sote-uudistuksen valinnanvapauteen. Tämä tulee aiheuttamaan tulkintaepäselvyyksiä erityisesti henkilöasiakkaiden kohdalla. Laissa ei myöskään oteta millään tavalla kantaa siihen, onko asiakas oikeutettu palveluntuottajan vaihtamiseen jos yritys tai henkilöasiakas ei koe saavansa riittävää/ asianmukaista palvelua ko. tuottajalta. Miten palveluntuottajan muutos hoidetaan, kuka päättää muutoksesta, kuka ohjaa uudelle palveluntuottajalle tai miten kustannukset katetaan? Näihin kysymyksiin on lain perusteluosassa ja myös itse laissa kyettävä selkeästi vastaamaan

@kymenlaakso.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja -tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

@kainuu.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja -tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuilla ja syrjäisillä alueilla sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Sinänsä lakiesitys luo puitteet asiakkaiden valinnanvapaudelle, mutta kilpailullisia markkinoita ei saada aikaan lainsäädännön pakottamina. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on syytä ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja -tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuilla ja syrjäisillä alueilla sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta. Kokonaisuudessa tulee huomioida asiakkaiden tosiasiallinen kyky tehdä valintoja omien palvelutarpeidensa täyttämiseksi. Asiakasohjaus ja neuvonta ovat tässä erityisen oleellisia elementtejä.

Yritysassiakkaiden osalta valinnanvapauden määritelmä on haasteellinen, koska pääosa yritysasiakkaille tarjottavista palveluista on harkintaan perustuvia, ei-subjektiivisia palveluja.

@obotnia.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin voi todeta, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja -tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaan asutuille ja reuna--alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Lakiesityksen pyrkimyksenä on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityssectorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Oikea ratkaisu tähän on antaa maakuntien järjestäjänä ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja -tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli.

Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan, kuinka järjestäjä pystyy asettamaan palveluntuottajille sellaiset kriteerit ja rahoitusehdot, että myös harvaanasutuille ja syrjäisille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

@ekarjala.fi:

Lakiesityksen tavoite on mahdollisimman laaja valinnanvapaus. Kilpailullisia markkinoita ei välttämättä saada aikaan lainsäädännön pakottamana. Viitaten markkinatilanteen selvityksiin realismia on, että eri alueilla on merkittävästi erilaiset lähtökohdat saada yrityksistä tai kolmannelta sektorilta riittävästi sopivia palvelujen tuottajia. Valinnanvapaus ei tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on tarkoituksenmukaista ottaa huomioon. Maakunnille tulisi järjestäjänä antaa edellytykset ratkaista alueen palvelutarpeiden ja palvelumarkkinoiden ja -tarjonnan perusteella tarkoituksenmukainen tuottamismalli. Yksi keskeinen tekijä valinnanvapauden ja aidon kilpailun varmistamisessa olisi, että maakunnan omistama yhtiö voisi osallistua kilpailuun palvelujen tuottamisesta maakunnan järjestämisvastuuseen pohjautuvaan tarveharkintaan perustuen.

@keski-pohjanmaa.fi:

Valinnanvapaus ei kuitenkaan tule olemaan yhtäläinen koko maassa. Tämä alueellinen todellisuus on syytä ottaa huomioon.

Tarkoituksenmukainen tuottamismalli tulee jättää maakuntien ratkaistavaksi alueen palvelutarpeiden ja -markkinoiden ja -tarjonnan perusteella. Haasteena käytännön toteutuksessa tulee olemaan kriteerien asettaminen palveluntuottajille siten, että myös harvaanasutuille ja syrjäisemmille alueille sekä ns. haasteellisimmille asiakasryhmille syntyy palvelutuotantoa ja valinnanvapautta.

Harkinnanvaraisten valtakunnallisten kasvupalvelujen tarjonta pitää olla yhdenvertaista koko Suomessa. Erityisesti nykyisen Team Finland -verkoston kansainvälistymis- ja kasvupalvelut pitää olla tarjolla myös fyysisesti maakunnassa, ei vain etäyhteydellä tai sähköisesti.

@pirkanmaa.fi:

Lainsäädännöllä ei voida aktivoida yksityistä tai kolmannen sektorin palvelutuotantoa sinne, minne se ei markkinaperusteisesti luonnostaan synny, ja siten valinnanvapaus voi joillakin maan alueilla jäädä teoreettiseksi. Toisaalta palvelumarkkinat eivät ole maakuntakohtaiset, vaan laajemmat ja digitaaliset; nämä tulevat korvaamaan mahdollista markkinapuutetta haja-asutusalueilla.

38. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 4

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritys-ryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämissyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksi-tyisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

@pohjois-karjala.fi:

3. momentin mukaan maakunnallisia kasvupalveluja varten järjestetään lisäksi palveluohjausta ja tietopalveluja. Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämissyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa. Yksityisille yrityksille ei voi siirtää tätä yrityskentän jalkatyötä, joka ei vielä tuota vielä mitään konkreettisia, mitattavia tuloksia. Kehitysyhtiöille voitaisiin myöntää kumppanuusstatus palveluohjaustehtävästä ja tietopalvelujen tuottamisesta.

Maakunnallisten kasvupalvelujen tukipalvelut (ICT) pitäisi hoitaa oman maakunnan toimesta, esimerkiksi Pohjois-Karjalan tietotekniikkakeskus. Mikäli jollakin maakunnalla ei ole omia järjestelyjä asian hoitamiseksi, osaamisresursseja tulisi yhdistää järkevästi.

@keskisuomi.fi:

Palveluohjaus toteutuu paremmin lähellä yrityspintaa, esimerkiksi seudullisissa tai kuntien kehitysyhtiöissä.

@varsinais-suomi.fi:

Ei kommentteja

@etela-pohjanmaa.fi:

Ei kommentteja.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Markkinoiden hyödyntäminen palvelutuotannossa on sinällään kannatettava periaate. Puhtaasti markkinoihin perustuva tuotantomalli ei kuitenkaan edistä palveluiden integraatiota eikä siten asiakkaan etua. Markkinoiden hyödyntäminen tulee jättää maakuntien harkintaan, jotta alueellisten olosuhteiden huomioiminen, palveluketjujen toimivuus ja järjestämisvastuun toteutuminen voidaan varmistaa.

@ekarjala.fi:

Lakiesityksen 21 § listaa valtakunnalliset palveluntuottajat, jotka nimeää TEM. Perusteluista ei selviä, millä kriteereillä mahdollinen yksityinen toimija voisi toimia valtakunnallisena palveluntarjoajana kasvupalveluissa.

@keski-pohjanmaa.fi:

Palveluohjaus olisi tarkoituksenmukaisinta järjestää seudullisten elinkeinoyhtiöiden tai vastaavien kautta. Kehitysyhtiöitä tarvitaan mm. yritysten yleisneuvontaan, yritysryhmien kokoamiseen, toimialoja koskevien selvitysten tekemiseen, hankkeiden alkuvaiheen kokoon juoksuun. Kasvupalvelu-uudistuksessa valtion henkilöresurssit (nykyiset ELY:n/TE-toimiston) vähenevät, jolloin kehittämissyhtiöiden tärkeys yhdyspintana yrityksiin kasvaa.

@pirkanmaa.fi:

Markkinoilta hankittavan palvelutuotannon lisääminen on sinänsä kannatettava suuntaus. Markkinoihin perustuva palvelutuotanto ei kuitenkaan kaikilta osin sovellu varsinkaan vaikeasti työllistettävien palveluprosessiin, koska siinä palvelun tuotanto ja asiakkaan asemaan liittyvä päätöksenteko ja oikeus tukiin kietoutuvat toisiinsa. Laki tulisi tältä osin olla sellainen, että se mahdollistaa alueellisissa työllisyyskokeiluissa hyviksi havaittavien mallien toteuttamisen jatkossa.

39. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 4

@pajat-hame.fi:

Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena (valmisteltava)

Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana markkinapuutetilanteessa (valmisteltava).

@hame.fi:

Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena.

Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana ainakin markkinapuutetilanteessa.

@satakunta.fi:

Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena (valmisteltava)

Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana markkinapuutetilanteessa (valmisteltava)

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjes-telmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@pohjois-karjala.fi:

23 §:n kohtaan 4) tulee lisätä sana maakunnallisiin järjestelmiin, koska maakunnallisten järjestelmien olemassa olo on toisaalla mahdollistettu.

@pohjois-savo.fi:

Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena (valmisteltava)

Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana markkinapuutetilanteessa (valmisteltava)

@varsinais-suomi.fi:

Ei kommentteja

@kymenlaakso.fi:

Muutosesitys pykälään 22. Oman tuotannon mahdollistaminen yhtiömuotoisena (valmisteltava)

Muutosesitys pykälään 23: kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana markkinapuutetilanteessa (valmisteltava)

kainuu.fi:

Muutosesitys pykälään 22. Maakunnan oma palvelutuotanto on mahdollistettava kasvupalvelujen osalta.

Muutosesitys pykälään 23: Kuntien ja kuntaomisteisten yhtiöiden mahdollisuus olla kasvupalvelujen sopimusperusteisena tuottajana tulee lisätä lakiin. Tämä muutos koskisi erityisesti kuntaomisteisia kehitysyhtiöitä ja ammattikorkeakouluja, joilla on aluekehitystehtävä.

@etela-pohjanmaa.fi:

Ei kommentteja.

@obotnia.fi:

Muutosesitys pykälään 22: Maakunta saa tuottaa sen järjestämisvastuulle kuuluvia kasvupalveluja silloin, kun niitä ei ole muutoin saatavilla.

Muutosesitys pykälään 23: Maakunnallisten kasvupalveluiden tuottaja voi olla lain julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista (1397/2016) § 15 mukainen sidosyksikkö, jonka kunta omistaa.

Pykälän 23 kohtaan 4 tulee lisätä [tallennettava asiakastiedot]... ja ”maakunnallisiin järjestelmiin”, koska maakunnallisten järjestelmien olemassaolo on toisaalla mahdollistettu.

@ekarjala.fi:

Poistettavaksi esitetään pykälän 22 virke:

Maakunta saa tuottaa sen järjestämisvastuulle kuuluvia kasvupalveluja vain silloin, kun palveluja ei ole muutoin saatavilla (markkinapuute).

40. Vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 5

@pajat-hame.fi:

Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.”

Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä.

On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@hame.fi:

Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä: ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.”

Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen kuuluisi luontevasti, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@satakunta.fi:

Lakiesityksen 28. pykälässä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.”

Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä.

Satakuntaliitto toteaa, että maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@pirkanmaa.fi:

26 §:n mukaan maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä ylläpitävät ja kehittävät sekä kasvupalvelun valtakunnalliset että maakunnalliset toimijat. On hyvä, että käytettävien järjestelmien osalta pyritään mahdollisimman suureen yhteiskäytettävyyteen. Käytännössä järjestelmien yhteensovittaminen ja päällekkäisyyksien välttäminen voi silti olla hankalaa. Toisaalta keskushallinto käytännössä pitkälti määrittää mitä järjestelmiä käytetään ja miten (28 §) eikä yksittäisten maakuntien järjestelmille ole lakiehdotuksen muotoilujen perusteella juuri tilaa. Järjestelmien tulee kuitenkin palvella maakunnallistenkin kasvupalvelujen tuottamista myös seurannan näkökulmasta. Esimerkiksi tiedot niin valtakunnallisista kuin maakunnallisista yksittäiselle toimijalle kohdistetuista kasvupalveluista tulee olla kaikkien kasvupalvelurahoitusta myöntävien tahojen käytettävissä.

@lapinliitto.fi:

Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@pohjois-karjala.fi:

Lakiehdotuksen 28 § todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmä-lustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@esavo.fi:

Maakunnan järjestämistehtävään ja yhteensovittamistehtävään kuuluisi luontevasti, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallinen tietojärjestelmä.

@keskisuomi.fi:

Perustana tulee olla yksi selkeä valtakunnallinen tietojärjestelmä, jonka avulla maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa.

@uudenmaanliitto.fi:

Lakiehdotuksen 28 pykälässä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@pohjois-savo.fi:

Lakiehdotuksen 28 §:ssä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@varsinais-suomi.fi:

Palvelujen monimuotoisuutta ja yhdessä käytettävyyttä koskevat pykälät ovat riittäviä ohjaamaan niin järjestelmien suunnittelua kuin maakunnan järjestämisrooliin liittyviä järjestelmätarpeita. Myönteistä on tavoite järjestelmien avoimuuteen ja laajaan käytettävyyteen. Suunnitteluvaiheessa tulee kuitenkin huomioida tietosuojan ja tiedon avoimuuteen liittyvät rajoitteet.

@kymenlaakso.fi:

Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@kainuu.fi:

Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen 28 §:ssä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

Palvelujen integrointi ja eri toimijoiden saumaton yhteistyö edellyttäisi sitä, että yhtenäinen asiakastietojärjestelmä ulottuu palvelun tuottajille asti. Asia tulee huomioida lainsäädännöllisesti (esim. suhde julkisuuslakiin terveystiedoista, henkilötietolaki jne.). Idea kasvupalveluista laajoina kokonaisulkoistuksina edellyttäne merkittäviä muutoksia nykyisiin tietosuojakäytäntöihin. Henkilö- ja yritysasiakkaiden tietosuojakysymysten käsittely on ratkaistava tilanteissa, joissa palveluiden tuottajat vaihtuvat ja joissa asiakas tarvitsee palvelua useammalta palveluntuottajalta samanaikaisesti.

Yrityspalveluissa yksi huomioitava seikka on se, ovatko valtakunnalliset ja maakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien tulisi olla kytkeytyneinä.

@obotnia.fi:

Lakiehdotuksen 28. pykälässä todetaan järjestelmälustojen yhtenäisyydestä, että ”Työ- ja elinkeinoministeriö määrittää kasvupalveluja tukevien järjestelmälustojen yhteen toimivuuden periaatteet ja linjaukset sekä valtakunnallisten kasvupalvelujärjestelmien käyttövelvoitteet.” Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kuitenkin kokonaisuutena selvennystä. On tarpeen määritellä selkeästi asiakkuuden hallinnasta ja sitä tukevasta mahdollisimman yksinkertaisesta tietojärjestelmästä. Maakunnan järjestämistehtävään ja siihen kuuluvaan yhteensovittamiseen luontevasti kuuluisi, että maakuntatasolla ylläpidetään asiakkuuden hallintaa, jonka perustana on yksi valtakunnallisesti yhtenäinen tietojärjestelmä.

@ekarjala.fi:

Tavoitteet yhteisistä järjestelmistä ja yhtenevästä asiakastiedonvaihtoista ovat hyviä. Digitalisaation mahdollisuudet tulee hyödyntää digitaalisessa palvelutarjonnassa ja sähköisessä asiointissa. Ilman valtakunnallisia järjestelmiä se ei onnistu. Tulee huomioida, että tarkoituksena ei ole luoda vain tukipalveluja, vaan yhteiset digitaaliset alustavat ovat keskeinen osa itse palvelua, joissa järjestämisvastuu on sekä valtiolla että maakunnilla. Järjestelmien kehittämisessä tulee vahvemmin kuulla molempien järjestäjätahojen ääntä. Vastuukysymykset järjestelmien ylläpidosta ja kehittämisestä tulee olla selkeät, eikä 26 § sitä mahdollista. Tietojärjestelmiä koskevat ehdotukset vaativat kokonaisuutena selvennystä. Asiakkuuden hallinta tulee määritellä selkeästi ja tietojärjestelmien tukea sitä.

Vaikka kuntien yritys- ja mahdolliset työllisyyspalvelut on rajattu kasvupalvelulain ulkopuolelle, tulisi mahdollisuudet yhteisten järjestelmien asiakastietoihin ainakin soveltuvien osin olla myös seudullisilla kehitysyhtiöillä ja vastaavilla kuntatoimijoilla.

@pirkanmaa.fi:

26§:n mukaan maakunnallisia kasvupalveluja tukevia järjestelmiä ylläpitävät ja kehittävät sekä kasvupalvelun valtakunnalliset toimijat että maakunnalliset toimijat. On hyvä, että käytettävien järjestelmien osalta pyritään mahdollisimman suureen yhteiskäytettävyyteen. Käytännössä järjestelmien yhteensovittaminen ja päällekkäisyyksien välttäminen voi olla hankalaa. Toisaalta keskushallinto käytännössä pitkälti määrittää, mitä järjestelmiä käytetään ja miten (28§) eikä yksittäisten maakuntien järjestelmille ole pykälien perusteella juuri tilaa. Järjestelmien tulee kuitenkin palvella maakunnallistenkin kasvupalvelujen tuottamista myös seurannan näkökulmasta. Esimerkiksi tiedot niin valtakunnallisista kuin maakunnallisista yksittäiselle toimijalle kohdistetuista kasvupalveluista tulee olla kaikkien kasvupalvelurahoitusta myöntävien tahojen käytettävissä. Lain tulee myös mahdollistaa tietojen hyödyntäminen avoimien rajapintojen kautta

41. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 5

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön: julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@pohjois-karjala.fi:

Lainsäädännön mukaan toimijoiden tulee tallentaa asiakastiedot tallentaa yhteisiin järjestelmiin. Tässä pitää varmistaa suhde muuhun lainsäädäntöön: julkisuuslaki terveystiedoista, henkilötietolaki, yritysten tiedot ja niiden julkisuus suhteessa yksityisiin palveluntuottajiin. Ovatko valtakunnalliset kasvupalvelut sekä maaseutuohjelman yritystiedot mukana yhteisessä tietovarannossa, johon myös yksityisten palveluntuottajien pitäisi olla kytkeytyneinä?

@varsinais-suomi.fi:

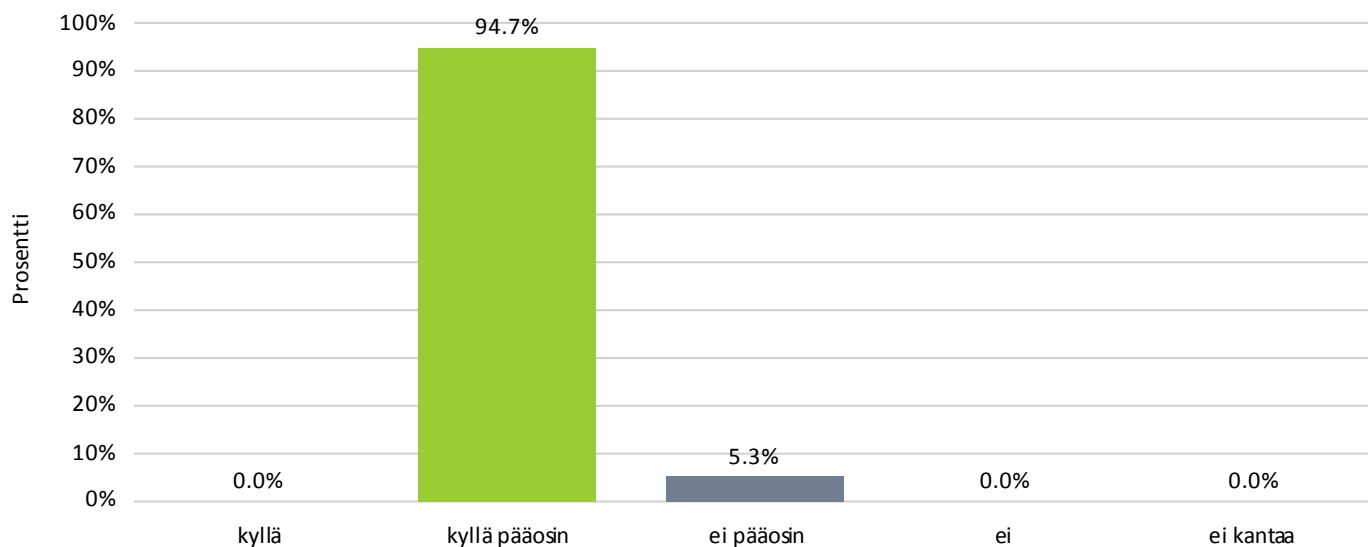
Ei kommentteja

@etela-pohjanmaa.fi:

Ei kommentteja.

42. Tukevatko alueiden kehittämisen keskustelut valtakunnallisten ja alueellisten tavoitteiden yhteensovittamista ja alueiden ja valtion yhteistyötä?

Luku 6 Erinäiset säännökset (26-37 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	94,7%
ei pääosin	5,3%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

43. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajat-hame.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö.

Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@hame.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi sekä maakuntalaissa että aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto toteaa, että tulevien maakuntien ja valtion alueiden kehittämisen keskusteluista on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi. Neuvottelujen tulee perustua aitoon vuorovaikutukseen, maakunnat valmistelevat aloitteet ja agendat.

Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskevien hallinnonalat ylittävien alueiden kehittämisen keskustelun 32§:n samoin kuin 31§:n alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunnan toisiinsa kytkeytyvä toimintamalli.

@pirkanmaa.fi:

Keskustelumenettely on periaatteiltaan kannatettava yhteistyömuoto valtion ja maakunnan välillä. Tärkeää mutta vaikeaa on saada kaikki keskeiset hallinnonalat maakunnan kanssa muodostamaan yhteistä, ristiriidatonta käsitystä aluekehittämispäätöksen ja maakuntastrategian toteutusta edistävästä tavoitteista ja toimista. Keskustelujen käymisen tulee tapahtua mahdollisimman korkealla poliittisella tasolla, jotta niillä on tosiasiallista painoa.

@lapinliitto.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakunta-laissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvu-palvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maa-kunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@pohjois-karjala.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

Valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen teemoiksi on määritelty tälle hallituskaudelle kasvupalvelut, hyvinvointi, osaaminen, elinvoima ja saavutettavuus. Aluekehittämispäätöksen maakunnallista osiota tarkistetaan vuosittain. Tämän toiminnon suhde on maakuntaohjelmaan ja sen nykyiseen toimeenpanosuunnitelmaan tulee selittää ja määritellä se, kuka sen hyväksyy. Maakuntahallituksella tulisi olla valtuudet hyväksyä valtakunnallisen aluekehittämispäätöksen maakunnallinen osio.

@esavo.fi:

Tässä laissa tulee määritellä nasevammin aluekehittämistä koskeva hallinnonalat yhdistävä toiminnallinen neuvottelu, joka koskee maakunnan aluekehittämistä koko laajuudessaan ja jossa käsitellään myös maakunnan esitykset valtiolle.

@keskisuomi.fi:

Alueiden kehittämisen keskustelut ovat osallistuville osapuolille hyödylliset. Olennaista on keskustelujen sisällöllinen laajuus; sen tulee vastata koko aluekehittämisen kokonaisuutta ja näin ollen eri hallinnonalojen aitoa osallisuutta keskusteluun. Tuloksellinen aluekehitys ei toteudu, jos maakunnat käyvät rinnakkaisia neuvotteluja ja keskusteluja eri hallinnonalojen kanssa; kokonaisuus tulee neuvotella yhdessä ”pöydässä” ja siinä tuotetaan keskeinen aluekehittämisen sisältö JTS-prosessiin. Keskustelusta on tarpeen säätää johdonmukaisella tavalla sekä maakuntalaissa että nyt lausunnolla olevassa laissa aluekehittämisestä ja kasvupalveluista.

Keskustelujen suhde maakuntaohjelmien ja (mahdollisten) toimeenpanosuunnitelmien päivittämiseen jää epäselväksi. Samoin valtakunnallisen aluekehityspäätöksen maakuntakohtaisen osan rooli jää epäselväksi.

@uudenmaanliitto.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi sekä maakuntalaissa että aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi. Uudellamaalla, jossa kasvupalvelut järjestetään Uudenmaan erillisratkaisun pohjalta, neuvottelumenettelystä täytyy säätää erikseen.

@pohjois-savo.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@varsinais-suomi.fi:

Alueiden kehittämisen keskustelu valtion ja maakunnan välillä on uusi yhteistyön ja tavoitteiden yhteensovittamisen muoto. Oleellista on, että molemmilla osapuolilla on selkeä tilannekuva maakunnan tilanteesta ja siihen vaikuttavista asioista. Keskustelun tulee olla laaja-alaista ja siihen on kytkettävä kaikki aluekehittämistä koskevat eri hallinnonalat (OKM, MMM, LVM, VM jne.). Keskustelujen yhtenä kohteena tulee olla kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö, mutta yhtä tärkeitä seikkoja ovat em. muiden hallinnonalojen temaattisten tavoitteiden yhteensovittaminen maakunnan aluekehittämistä tukevaksi kokonaisuudeksi. Keskustelussa on myös käsiteltävä maakuntien esityksiä valtion toimenpiteiksi, eikä keskustelu voi olla ainoastaan nykytilan toteamista.

Loogisuuden vuoksi ja hierarkian selkeyttämiseksi tulee ainakin lain 32 § siirtää osaksi lain 2 lukua. On harkittava myös koko 6. luvun (erinäiset säädökset) siirtämistä osaksi lukua 2.

@kymenlaakso.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@kainuu.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@etela-pohjanmaa.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun kokonaisuus tulee kuitenkin laajentaa koko maakunnan toimintaan ja käsittelemään myös maakuntien esitykset valtion toimenpiteiksi.

Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun. Keskustelu ei voi olla ainoastaan nykytilan toteamista.

@obotnia.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettelystä on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Tässä laissa tulee määritellä aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena tulee olla kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelut tulee kuitenkin laajentaa koskemaan koko maakunnan toimintaa ja käsittelemään myös maakuntien esityksiä valtion toimenpiteiksi.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettely on tarpeen säätää selkeästi aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa, jossa tulee säätää aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu. Keskustelujen yhtenä kohteena on kasvupalvelujen yhteensovittaminen ja yhteistyö. Neuvottelun tulee käsitellä myös maakuntien esityksen valtion toimenpiteiksi.

@ekarjala.fi:

Alueiden kehittämistä koskevien vuosittaisten keskustelujen tarkoitus on luoda valtion ja maakunnan yhteinen näkemys kehittämisen tavoitteista ja toimintaedellytyksistä ja luoda pohja varsinaisille julkisen talouden suunnitelmaa koskeville neuvotteluille. Maakunta valmistautuu keskusteluihin mm. yhdessä alueensa kuntien kanssa. Keskustelujen lopputuloksena olisi johtopäätökset, jotka koskisivat maakunnan kehityksen kannalta erityishuomiota vaativia asioita sekä keskeisten strategioiden toteuttamista maakunnassa. Keskeistä esityksessä on, että kaikki maakunnan kehitykseen toimillaan vaikuttavat hallinnonalat ovat keskustelussa mukana, jolloin pystytään muodostamaan laaja hallinnonalat ylittävä näkemys meneillään olevista toimista ja tarpeista. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

@keski-pohjanmaa.fi:

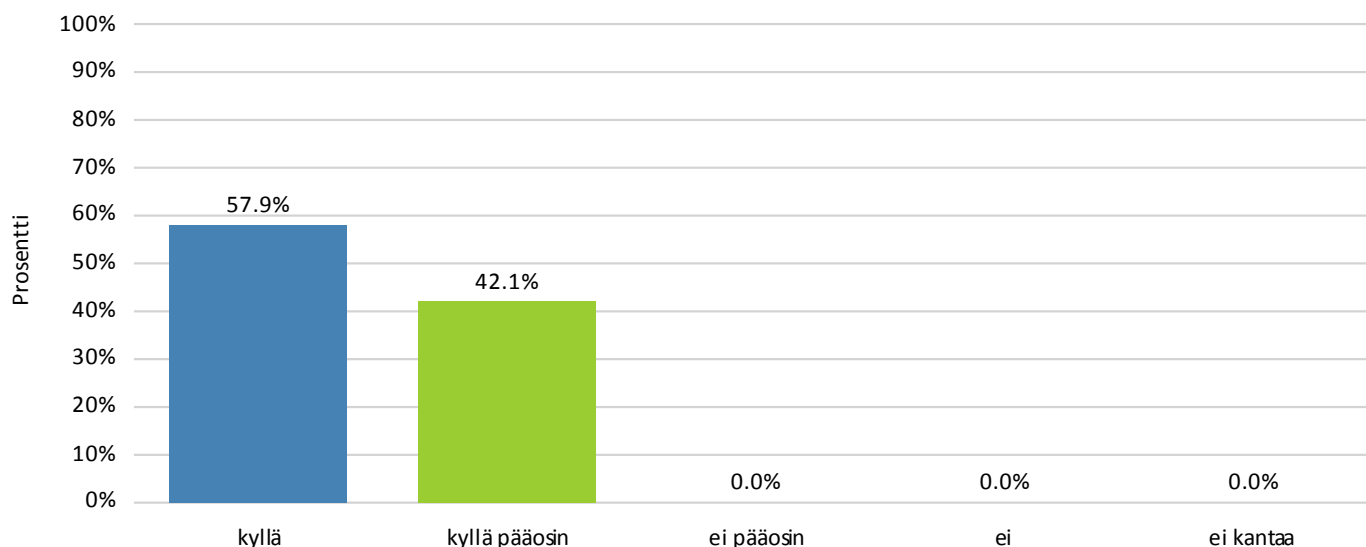
Alueiden kehittämisen keskustelu valtion ja maakunnan välillä on uusi yhteistyön ja tavoitteiden yhteensovittamisen muoto, jonka tulee tukea alueellisten ja valtakunnallisten tavoitteiden yhteensovittamista sekä valtion ja alueiden välistä yhteistyötä.

Keskustelun tulisi olla laaja-alaista ja siihen tulisi osallistua kaikkien aluekehittämistä koskevien hallinnonalojen (OKM, MMM, LVM, VM jne.). Keskustelu ei voi olla ainoastaan nykytilan toteamista, vaan siinä tulee käsitellä myös maakuntien esityksiä valtion toimenpiteiksi. Oleellista on, että molemmilla osapuolilla syntyy selkeä tilannekuva maakunnan tilanteesta ja siihen vaikuttavista asioista.

@pirkanmaa.fi:

Keskustelumenettely on periaatteiltaan kannatettava yhteistyömuoto valtion ja maakunnan välillä. Tärkeää mutta vaikeaa on saada kaikki keskeiset hallinnonalat maakunnan kanssa muodostamaan yhteistä, ristiriidatonta käsitystä aluekehittämispäätöksen ja maakuntastrategian toteutusta edistävästä tavoitteista ja toimista. Esitetty prosessi vaatii tarkentamista sen osalta, missä muodossa keskustelujen johtopäätökset viedään varsinaiseen julkisen talouden suunnitelmaa koskevaan neuvotteluun.

44. Ohjaavatko kasvupalvelujen valtakunnalliset tavoitteet riittävästi kasvupalveluiden tuottamista maakunnissa?

Nimi	Prosentti
kyllä	57,9%
kyllä pääosin	42,1%
ei pääosin	0,0%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

45. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajjat-hame.fi:

On syytä tunnistaa kansallisen ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta.

Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@hame.fi:

Valtakunnallisissa tavoitteissa syytä tarkastella esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutumista.

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto toteaa, että on syytä tunnistaa ko. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja – valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta.

Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@pirkanmaa.fi:

Maakunnallisia ja valtakunnallisia tavoitteita voidaan tarpeen mukaan sovittaa yhteen maakunnan ja valtion välisissä neuvotteluissa.

Valtakunnalliset tavoitteet eivät saa ohjata liikaa maakunnallisia kasvupalveluita.

@lapinliitto.fi:

On syytä tunnistaa po. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@pohjois-karjala.fi:

On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@uudenmaanliitto.fi:

On syytä tunnistaa, että muissa maakunnissa maakuntahallinto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja – valtuustolle kasvupalveluiden järjestämisestä. Muissa maakunnissa voidaan maakunnan ja valtion neuvottelussa yhteensovittaa palveluita, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esimerkiksi asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen. Uudenmaan tapauksessa tämä periaate ei toteudu ja se näin ollen kaventaa maakuntahallinnon päätösvaltaa ja maakuntademokratiaa.

@pohjois-savo.fi:

On syytä tunnistaa ko. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteensovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiehdotuksessa on riittävällä tasolla kuvattu valtakunnallisen ohjauksen mekanismit ja keinot. Myös eri toimijoiden roolit on kuvattu riittävällä tasolla. Valtakunnallisten ja maakunnallisten tavoitteiden yhteensovitus on keskeistä, mutta samalla tulee huomioida maakuntien itsehallinnollinen asema. Liian yksityiskohtainen ohjeistus ei tue itsehallinnon peruseriaatteita.

@kymenlaakso.fi:

On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@kainuu.fi:

On syytä tunnistaa po. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@etela-pohjanmaa.fi:

On syytä tunnistaa po. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista ja siitä, minkälaisina palvelukokonaisuuksina harkinnanvaraisia kasvupalveluja maakunnassa toteutetaan, maakunta on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa tarkasteltavana tulee olla esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@obotnia.fi:

On syytä tunnistaa ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista vastaavana maakuntavirasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisesti olennaisia tarkasteltavia asioita ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Ohjauksen rooli on syytä tunnistaa oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja -valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@ekarjala.fi:

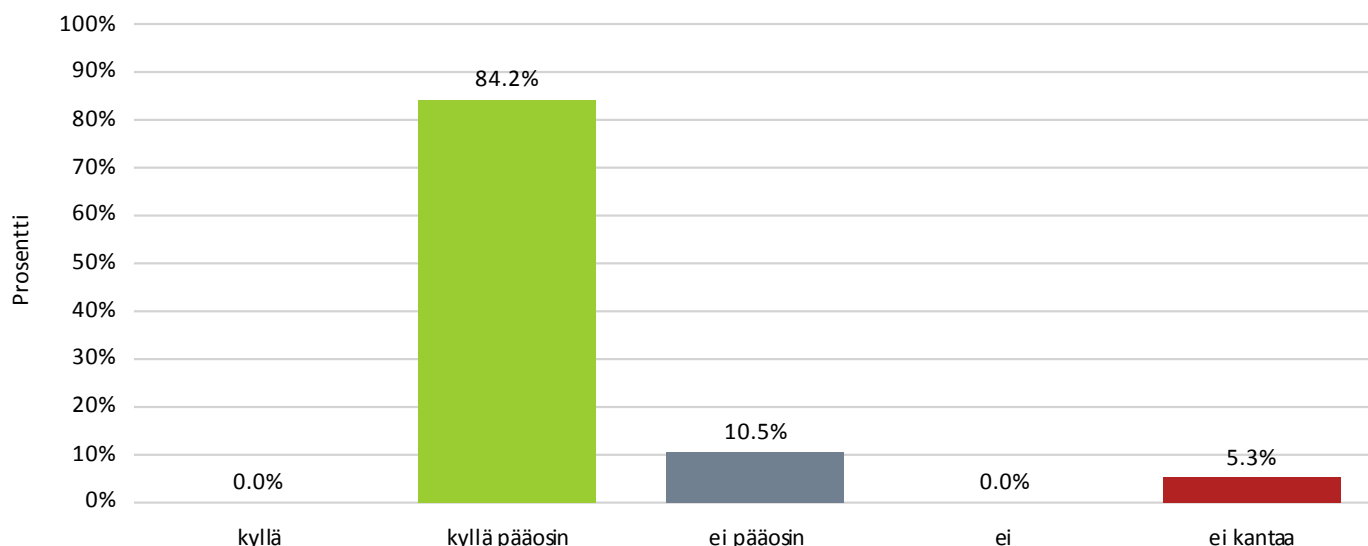
Pykälä 30 vaatii täsmentämistä: epäselväksi jää, mistä pykälässä halutaan säätää. Kyseisessä pykälässä mainituissa kasvupalvelujen valtakunnallisissa tavoitteissa viitataan 10. pykälän 1. momentin aluekehittämispäätöksessä oleviin kasvupalvelujen strategiaan tavoitteisiin, joita pykälässä 10 ei kuitenkaan ole mainittu, vaan on ilmeisesti tarkoitus säätää asetuksessa.

Säännökset (10 § ja 30 §) ovat yleisellä tasolla ja sinänsä toimivia. Ne sisältävät kuitenkin valtionneuvoston oikeuden tehdä niiden sisällöstä tarkempia päätöksiä ja antaa asetuksia. Lain ohjausvaikutus on lähtökohdiltaan riittävä. Valtioneuvon oikeus erillisin päätöksiin ja asetuksenantovaltuudet eivät ole riittävän tarkkarajaisesti määriteltäviä ja antavat käytännössä mahdollisuuden yksityiskohtiin menevään ohjaukseen.

@pirkanmaa.fi:

Maakunnallisia ja valtakunnallisia tavoitteita voidaan tarpeen mukaan sovittaa yhteen maakunnan ja valtion välisissä neuvottelussa. Valtakunnalliset tavoitteet eivät saa ohjata liikaa maakunnallisia kasvupalveluita.

46. Onko kasvupalvelutoimijoiden ohjaus- ja valvontaroolit tarpeeksi selkeästi kuvattu, kun otetaan huomioon 20 §:n omavalvonta?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	84,2%
ei pääosin	10,5%
ei	0,0%
ei kantaa	5,3%
N	19

47. Mahdollinen sanallinen perustelu

@paijat-hame.fi:

Kasvupalvelutoiminnan omavalvontaa tulee kehittää yhdessä valtionhallinnon kanssa.

@satakunta.fi:

Satakuntaliitto toteaa, että omavalvontasuunnitelman laadinta on maakunnille laaja ja vaativa järjestämistehtävään liittyvä kokonaisuus, joka vaatii resursointia. Kasvupalvelujen osalta tämä saattaa aiheuttaa ristiriitaa, järjestämistehtävän/-hallinnon vähäisten resurssien suhteen.

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valta-kunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin. Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopu-soinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@pohjois-karjala.fi:

Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.

Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@esavo.fi:

Toimeenpanossa on syytä kiinnittää huomiota myös tavoitteena olevaan normien purkuun sekä siihen, että lainsäädännöllä ei aseteta uusia kohtuuttomia hallinnollisia velvoitteita.

@keskisuomi.fi:

Kasvupalvelujen ohjauksen ja valvonnan tulee soveltua maakuntien itsehallinnolliseen asemaan ja huomioida niiden poliittiset päätöksentekokehimet, joille maakunnat ovat tulostavuuksa.

@uudenmaanliitto.fi:

Kasvupalvelujen arviointi olisi tarkoituksenmukaista toteuttaa kokonaisuutena, joka kattaa maakuntien tilaamien ja yksityisten ja muiden tuottamien palvelujen arvioinnin sekä maakunnan ja maakunnan laitosten palvelujen tarjonnan arvioinnin.

Uudellamaalla kasvupalveluiden omavalvontaohjelman laatii kasvupalvelukuntayhtymä. Tämä on ongelmallisesti sen kanssa, että lakiesityksen mukaan eri palveluiden yhteensovittamisesta toisaalta vastaa maakunta. Uudellamaalla ei näin ollen olisi mahdollista tarkastella omavalvontaohjelman kautta eri palveluiden rajapintoja. Koska kasvupalvelut ovat yhteydessä muihin Uudenmaan maakunnan järjestämiin palveluihin, maakunnan tulisi olla kiinteästi mukana kasvupalvelukuntayhtymän omavalvontaohjelman laadinnassa.

@pohjois-savo.fi:

Ensisijaista on maakunnallisen itsehallinnon ja omavalvonnan kunnioittaminen. Ministeriöt seuraavat monin eri kriteerein palveluiden tuottamista ja saatavuutta maakunnissa, mikä luo maakunnille paineen järjestää palvelut mahdollisimman tehokkaasti.

@varsinais-suomi.fi:

Ohjaus- ja valvontarooli on kuvattu kohtuullisen selkeästi. Haasteena tulee kuitenkin olemaan mitä ja millaisiin asioihin esim. työ- ja elinkeinoministeriö tai valtion lupa-, ohjaus- ja valvontaviranomainen (Luova) valvonta- ja ohjausrooliensa perusteella kiinnittää huomiota. Normistoa tältä osin lienee syytä tarkentaa, vaikka itse roolit ja työnjako ovat selkeät.

@kymenlaakso.fi:

Ohjaus- ja valvontarooli on kuvattu kohtuullisen selkeästi. Haasteena tulee kuitenkin olemaan mitä ja millaisiin asioihin esim. työ- ja elinkeinoministeriö tai valtion lupa- ja valvontaviranomainen (Luova) valvonta- ja ohjausrooliensa perusteella kiinnittää huomiota. Normistoa tältä osin lienee syytä tarkentaa, vaikka itse roolit ja työnjako ovat selkeät.

@kainuu.fi:

Esityksessä keskeisenä asiana nousee esille maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Ydinkysymys mallin toimeenpanon kannalta on se, kenellä on tosiasiallinen vastuu asiakkaan palvelujen koordinoinnista ja palveluohjauksesta.

Koska maakunta voisi tuottaa omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaa käytännössä vastuiden siirtymiseen tuottajille.

Asiakkaan ohjaus palveluihin ja vastuu palvelujen sisällöstä pitäisi olla samoissa käsissä. Lain perusteella näyttäisi syntyvän epäselvyys siitä, kuka ratkaisee asiakkaan kulloisenkin palvelutarpeen, jonka perusteella asiakas valitsee sopivimman tuottajan. Optimaalisessa mallissa palvelutarvetta ei voi ratkaista ao. palvelun tuottaja, vaan maakunnan pitää voida vaikuttaa asiaan.

Asiakasrajapinnassa toimivat myös kuntien kehittämissyhtiöt ja muut kuntaomisteiset organisaatiot. Näiden kanssa tehtävä sopimuksellinen yhteistyö ei sisälly lakiehdotuksen mukaisiin järjestäjän mahdollisuuksiin. Tällöin hukattaisiin paljon osaamista, joka ao. tehtäviin kuuluu.

Maakunnan itsensä, kuntien ja kuntien omistamien organisaatioiden mahdollisuus tuottaa palveluja on mahdollistettava lainsäädännössä.

Sopimuksellinen yhteistyö on oltava mahdollinen.

@etela-pohjanmaa.fi:

Ohjaus- ja valvontarooli on kuvattu kohtuullisen selkeästi. Haasteena tulee kuitenkin olemaan se, millaisiin asioihin esim. työ- ja elinkeinoministeriö tai valtion lupa- ja valvontaviranomainen valvonta- ja ohjausrooliensa perusteella kiinnittää huomiota. Normistoa tältä osin lienee syytä tarkentaa, vaikka itse roolit ja työnjako ovat selkeät.

@obotnia.fi:

Esityksen 29 §:n mukaan ministeriö vastaa valtakunnallisesta kasvupalvelupolitiikasta, valtakunnallisten tavoitteiden valmistelusta ja niiden huomioon ottamisesta maakuntien toiminnan ohjauksessa. Selvyyden vuoksi voisi olla tarkoituksenmukaisesta todeta, että ministeriön ohjauksessa kyse on strategisesta ohjauksesta suhteessa itsehallinnollisiin ja kansanvaltaisesti johdettuihin maakuntiin.

Esityksen mukaan ministeriö tai sen valtuuttama toimija voisi tehdä arviointikäyntejä maakuntiin, valvoisi ja ohjaisi niitä. Jää kyseenalaiseksi, ovatko em. säännökset kaikilta osin sopusoinnussa maakunnallisen itsehallinnon ja kansanvaltaisuusperiaatteen kanssa.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

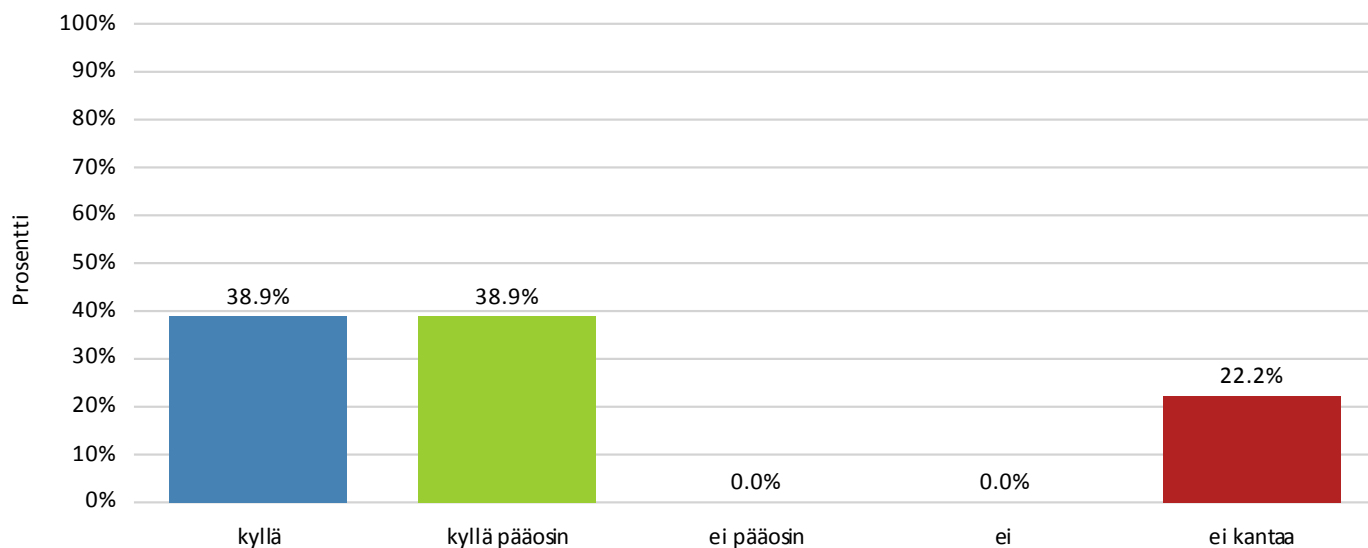
Maakunnan on laadittava omavalvontaohjelma. Omavalvontaohjelma määrittelee maakunnan seurantajärjestelmän sekä ne asiat, joissa mahdollisesti havaitaan puutteellisuksia. On selvää, että valvontatoiminta edellyttää lainsäätäjältä selkeitä ja tarvittavan yksilöityjä määräyksiä, miten maakunta voi puuttua havaittuihin puutteellisuuksiin.

@ekarjala.fi:

On syytä tunnistaa po. ohjauksen rooli oikein, sillä maakunnan kasvupalveluista maakunnan virasto on tulostavasti omalle maakuntahallitukselle ja –valtuustolle. Maakunnan ja valtion neuvottelussa voidaan yhteen sovittaa toimenpiteitä, jos siihen katsotaan olevan tarvetta. Valtakunnallisissa tavoitteissa relevantteja tarkasteltavia asioita ovat esim. asiakkaiden perusoikeuksien ja yhdenvertaisuuden toteutuminen.

@keski-pohjanmaa.fi:

Esityksessä keskeisenä asiana nousee esille maakunnan velvollisuus huolehtia asiakkaan oikeuksista ja tähän liittyen palveluohjauksesta ja tietopalvelusta. Koska maakunta voisi tuottaa palveluja omana toimintana vain markkinapuutetilanteessa, ehdotus johtaa käytännössä vastuiden siirtymiseen tuottajille. Monituottajamallissa tuottajien velvollisuuksien toteutumista on vaikea arvioida ennakkoon ja myös seuranta voi olla haasteellista.

48. Ovatko keskitetysti hoidettavat tehtävät tunnistettu kattavasti?

Nimi	Prosentti
kyllä	38,9%
kyllä pääosin	38,9%
ei pääosin	0,0%
ei	0,0%
ei kantaa	22,2%
N	18

49. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajat-hame.fi:

Keskitetysti hoidettujen tehtävien riskit ja kustannustehokkuus on arvioimatta. Maakunnilla tulee säilyä yksiselitteisesti tulkittava päätös- ja ohjausmahdollisuus.

@satakunta.fi:

36§:n kuvaus on riittävä. Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voisi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Lisäyksenä, että päätös on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta.

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@esavo.fi:

Alueiden kehittämisen järjestelmä, ml. kasvupalvelut, tulee toteuttaa maakuntien itsehallintoa kunnioittaen. Keskitettyjä tehtäviä on riittävästi listattu 36§:ssä.

@pohjois-savo.fi:

Tulevilla maakunnilla on oltava sanan valtaa myös keskitetysti tuotettavien palvelujen tuotta- miseen.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiehdotuksessa määritellyt keskitetysti hoidettavat tehtävät on yksiselitteisesti kuvattu.

@kymenlaakso.fi:

On tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina, eikä erottaa yhtä tai useampaa viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi.

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksessa määritellyt keskitetysti hoidettavat tehtävät on kuvattu yksiselitteisesti.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

On tärkeää, että maakunnille annetaan sopimusvapaus keskitetysti hoidettavien palveluiden järjestämiseen. Näissä tehtävissä palvelut tullaan organisoimaan yhteistyön avulla, joten on järkevää antaa maakuntien ensisijaisesti päättää keskinäisestä yhteistyöstään.

@ekarjala.fi:

Maakuntien itsehallintoon perustuen laissa tulee säätää vain välttämättömistä keskitetysti hoidettavista palveluista. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina, eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi. Muiden palvelujen osalta maakuntien tulee voida määritellä yhteistoiminnasta ilman erillistä säädöspohjaa.

@keski-pohjanmaa.fi:

Keskitetysti hoidettavat palvelut (eli palvelut, jotka edellyttävät yhtä maakuntaa laajempaa järjestämistä ja joista maakuntien tulee sopia keskenään) on määritelty ja perusteltu lakiluonnoksessa melko tarkkaan.

Muista keskitetysti hoidettavista tehtävistä ei ole tarpeen säätää erikseen, vaan harkintavalta mahdollisesta yhteistyöstä muiden maakuntien kanssa tulee jättää maakunnille.

@pirkanmaa.fi:

Maakunnallisten palveluiden osalta asiat tullaan organisoimaan yhteistyön kautta ja on tärkeää, että maakunnilla on sopimusvapaus yhteistyöstä. Toiminnallisten prosessien tulee säilyä tarkoituksenmukaisina eikä erottaa yhtä viranomaisprosessin osaa esimerkiksi valtakunnallisesti hoidettavaksi. Erityisesti rahoituksen myöntäminen ja sen maksamisesta päättäminen on tyypillistä merkittävää julkista valtaa sisältävää toimintaa, jota ei pidä antaa yksityisen palveluyhtiön hoidettavaksi.

50. Muut vapaamuotoiset huomiot lakiehdotuksen lukuun 6

@pajat-hame.fi:

Pykälä 36 täsmennys!

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

Esitämme, että 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa yleisten keskittämisoppien mukaan seuraavasti:

”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätos on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta.”

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Pykälän 31 1 momentissa todetaan, että ”Työ- ja elinkeinoministeriön yhteydessä toimii alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunta”. Pykälän lopussa todetaan, että ”vn:n asetuksella voidaan antaa tarkempia säädöksiä neuvottelukunnan kokoonpanosta, toimikaudesta ja tarkemmista tehtävistä”. Neuvottelukunnan kokoonpano, toimikausi ja tarkemmat tehtävät ehdotetaan sisällytettäväksi lakiin.

@pohjois-savo.fi:

Ei kommentteja.

@varsinais-suomi.fi:

Ei kommentteja.

@etela-pohjanmaa.fi:

Kasvupalveluiden ohjausta ja valvontaa koskevat säännökset löytyvät nyt erinäisiä säännöksiä sisältävästä luvusta. Niiden kokoaminen omaan lukuunsa tai sisällyttäminen kasvupalveluiden järjestämistä koskevien säännösten yhteyteen olisi perusteltua.

51. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 6

@hame.fi:

Lain 32 §:n uudelleen muotoilu.

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

@satakunta.fi:

Satakuntaliito esittää uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

Lisäksi 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa seuraavasti:

”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätos on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta.”

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

Esitämme, että 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa seuraavasti:

”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätos on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta.”

@pohjois-karjala.fi:

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

"Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan".

@esavo.fi:

32§ tulisi siirtää lukuun 2, joka 7§:n tai 10§:n perään, ja sen sisältö tulee määritellä painokkaammin neuvottelumenettelyksi, joka sisältää myös maakunnan esitykset valtiolle (ei "keskustelu").

Ehdotus 32§:n uudeksi muotoiluksi:

"Maakuntalain 13§:ssä tarkoitetun neuvottelun tueksi ja maakuntien välisen yhteistyön tiivistämiseksi valtio ja maakunnat neuvottelevat vuosittain alueiden kehittämisen tavoitteista ja toimeenpanosta.

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvioon liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi niihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö."

Ehdotus 36§:n 2 momentin uudeksi muotoiluksi:

"Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisesta 1.1.2019 mennessä, tai maakunnat eivät myöhemmin sopimuksen purkaututtua pääse uuteen sopimukseen, työ- ja elinkeinoministeriöllä on oikeus velvoittaa maakunnat yhteistyöhön."

@pohjois-savo.fi:

Pykälä 36 täsmennys!

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §): Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

Esitämme, että 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa yleisten keskittämisoppien mukaan seuraavasti:

"Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätös on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta."

@varsinais-suomi.fi:

Loogisuuden vuoksi ja hierarkian selkeyttämiseksi tulee ainakin lain 6. luvun 32 § siirtää osaksi lain 2 lukua. On harkittava myös koko 6. luvun (erinäiset säädökset) siirtämistä osaksi lukua 2.

@kymenlaakso.fi:

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa yleisten keskittämisoppien mukaan seuraavasti:

"Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätös on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta."

@kainuu.fi:

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

Esitämme, että 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa yleisten keskittämisoppien mukaan seuraavasti:

"Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätös on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta."

@etela-pohjanmaa.fi:

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

"Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö."

Esitämme, että 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa seuraavasti:

"Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätös on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta."

@obotnia.fi:

Ehdotus uudelleen muotoiluksi ja lisäykseksi (6. luku 32 §):

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö, ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

Esitämme, että 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa yleisten keskittämisperiaatteiden mukaan seuraavasti:

"Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätös on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta."

@pohjois-pohjanmaa.fi:

32 §:

Neuvottelun tarkoituksena on sovittaa yhteen hallinnonalojen tavoitteet ja muodostaa neuvotteluosapuolten yhteinen näkemys maakunnan aluekehittämisen tarpeista ja tulevan vuoden valtion talousarvion valmisteluun liittyvistä maakunnan esityksistä.

Maakuntakohtaisissa neuvotteluissa käsitellään aluekehityksen tilanteen pohjalta alueiden kehittämiseen liittyviä eri hallinnonaloja koskevia toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittäviä tavoitteita ja maakuntien tekemiä esityksiä valtion talousarvioon. Neuvotteluissa voidaan käsitellä muita alueiden kehittämisen toimeenpanoon ja kasvupalvelujen järjestämiseen liittyviä asioita.

Neuvotteluja johtaa työ- ja elinkeinoministeriö ja sen lisäksi neuvotteluihin osallistuvat ainakin valtiovarainministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö ja ympäristöministeriö.

@ekarjala.fi:

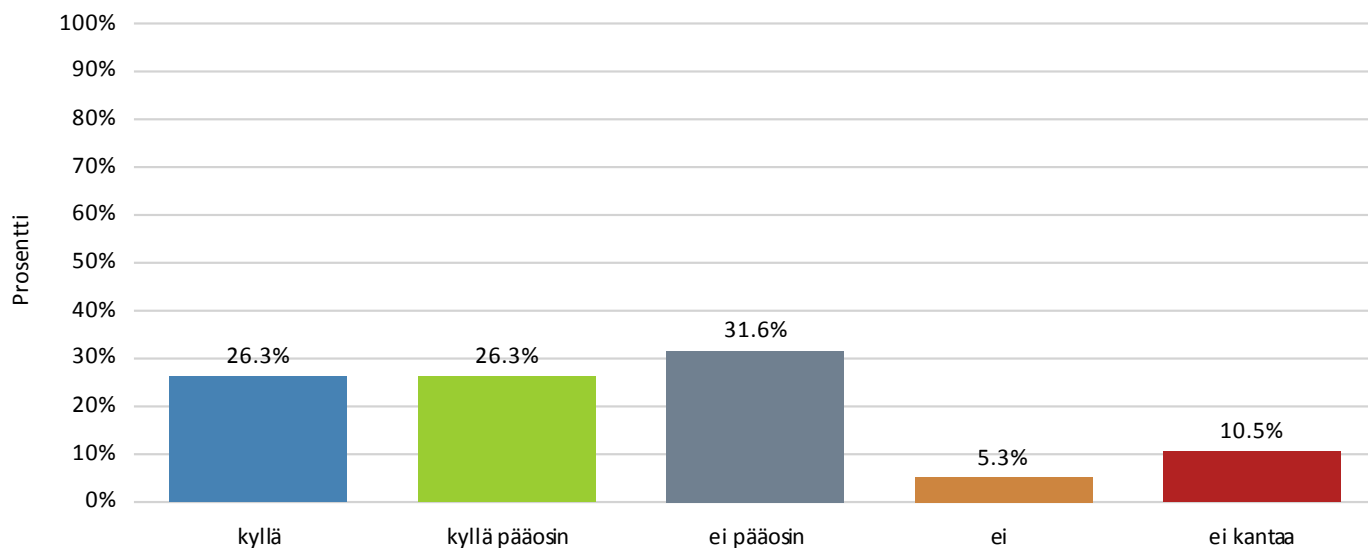
Esitämme, että 31 § alueiden kehittämisen ja kasvupalvelujen neuvottelukunnasta ja 32 § alueiden kehittämisen keskusteluista siirretään lukuun 2.

Esitämme, että 6 luvun 36 §:n 2 momentti tulisi kirjoittaa seuraavasti:

”Mikäli maakunnat eivät sovi yhteistoiminnasta 1 momentissa tarkoitettujen asioiden tai jonkin niistä hoitamisessa, valtioneuvosto voi päättää maakuntien velvoittamisesta yhteistoimintaan. Päätos on voimassa siihen saakka, kunnes maakunnat sopivat yhteistoiminnasta.”

52. Uskotteko, että alueellanne esiintyy kasvupalveluiden osalta markkinapuutetta vuonna 2019?

Luku 7 Voimaantulo ja siirtymäsäännökset (38-44 §)

Nimi	Prosentti
kyllä	26,3%
kyllä pääosin	26,3%
ei pääosin	31,6%
ei	5,3%
ei kantaa	10,5%
N	19

53. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajat-hame.fi:

Työvoimapalveluissa tn. syntyy markkinapuutetilanne. Nykytilan ja asioiden hoidon määrän ja laadun kuvaus on puutteellinen ja palveluiden siirto siten ongelmallista uusille toimijoille. Yritysneuvonnassa on syntymässä vastaavia käynnistys ja laatuvaatimuspuutteita siirtymäajalla. Markkinapuutekriteerit on tarkasteltava vielä uudestaan

@hame.fi:

Ei ja kyllä; maakunnassa ja eteläisessä Suomessa on yksittäisten kasvupalveluiden tuottajia, sekä yrityksiä että yhteisöjä. Mahdollisesti on kuitenkin vaikeampi löytää kokonaispalvelun tuottajaa, joka tuottaisi omalla harkinnallaan ja ehkä alihankinnallaan tarpeellisia palveluja tietyille työnhakijoiden ryhmälle ja jolle maksettaisiin palkkiota tuloksesta eli työllistymisestä/työssä pysymisestä. Tällaisia luotettavia, kokonaisvastuullisia, monialaisia tuottajia kaivataan ja sellaisia ei vielä ole. Myös markkinahinnan hakeminen tällaiselle palvelulle vie aikansa.

@satakunta.fi:

Satakuntaliito toteaa, että markkinapuutteen toteamisen kriteerit tulisi määritellä esitettyä tarkemmin. Maakunnan tehtäväkokonaisuus on laaja ja vaikka toimialarekisterin mukaisia henkilöstö- ja yrityspalveluyrityksiä maakunnissa olisikin valmiina, niin tarvitaan myös laatukriteerien määrittely palveluntuottajille.

@pirkanmaa.fi:

Markkinaehtoisesti toimivat palveluntarjoajat keskittyvät suurempiin keskuksiin ja suuremman kysynnän alueille. Pienemmillä paikkakunnilla, kauempana suuremmista keskuksista palveluvalikoima tulee todennäköisesti olemaan suppeampi, kuten esityksen perusteluissa arvioidaankin. Lisäksi markkinat eivät välttämättä hoida isoimpia tai vaikeimpia palveluntarvitsijoita, esim. vaikeasti työllistettäviä. Digitaaliset ja valtakunnalliset palvelut täydentävät kuitenkin palvelutarjontaa.

@lapinliitto.fi:

Owalgroupin selvityksen (Markkinavuoropuhelun analyttinen tuki. Raportti. Owalgroupp 2017) mukaan vuoden 2014 tilastoissa näkyy, että useimmiten suurimmat palveluntuottajat ovat julkisomisteisia tahoja tai säätiöitä. Lapin ELY-alueella kaikki viisi suurinta palveluntuottajaa ovat juuri sellaisia. Lapin maakunnassa asiantuntijayritykset sijaitsevat pääasiassa Rovaniemen ja Kemi-Tornion alueella, mutta muu Lappi kärsii jo nyt markkinapuutetta.

@pohjois-karjala.fi:

Pohjois-Karjalassa ei ole juurikaan yksityissektorin tarjontaa rekrytointipalveluissa (työväilytys), yritysten konsultointipalvelujen ja työvoimakoulutus-palvelujen tarjonta enemmän Itä-Suomi tasoista.

@esavo.fi:

Maakunnassa on tarjolla rajallisesti markkinaehtoisia maakunnan omia toimijoita, joilla heti uudistuksen voimaan tullessa on kasvupalvelujen tuottamiseen riittävät edellytykset.

@uudenmaanliitto.fi:

Laissa ja lain esitöissä viitataan markkinapuutteeeseen vaihtelevasti; välillä se kattaa koko kasvupalvelualueen, välillä käsitellään jonkun asiakasryhmän tai toiminnon markkinapuutetta ja joskus taas jonkun seudun tai alueen markkinapuutetta. Lakiesityksestä ei käy yksiselitteisesti selville, milloin on olemassa markkinapuutetilanne ja milloin ei.

@pohjois-savo.fi:

Markkinapuutteita tulee todennäköisesti olemaan varsinkin maakuntakeskuksen ulkopuolella yrityspalveluissa ja pitkäaikaistyöttömien palveluissa koko maakunnassa.

@varsinais-suomi.fi:

Markkinapuutteen toteamiseen liittyviä kriteerejä ei ole laissa määritely. Lain perusteluissa on selkeästi määriteltävä ne keinot ja kriteerit, joiden perusteella markkinatilannetta tulee arvioida ja millaisien kriteerien täytyessä voidaan todeta mahdollinen markkinapuutetilanne. Markkinapuutetilanne tulee pystyä kohtuullisen yksiselitteisesti ja jo ennen mahdollisten kilpailuttamisprosessien käynnistämistä luotettavasti todentamaan. Kilpailutilanteen jälkeen tapahtuva markkinapuutetilanteen toteaminen on liian raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

Tehtyjen alustavien selvitysten (mm. Owalgroupp oy:n selvitys) perusteella näyttää kuitenkin ilmeiseltä, että ainakin pääosa Varsinais-Suomen kannalta keskeisistä kasvupalveluista (niin yritys- kuin henkilöasiakkaiden palveluista) löytyy jo nyt markkinoilta. On myös todennäköistä, että potentiaaliset palveluntuottajat jo nyt valmistelevat ja kehittävät palvelutarjontaansa vastaamaan maakunnan järjestämisvastuun kautta hankittavia palveluja. Se, vastaavatko ne palveluille asetettavia kriteereitä, ovatko ne kustannustehokkaita, tuloksekkaita tai uusia innovaatioita sisältäviä jää nähtäväksi

@kymenlaakso.fi:

Kasvupalvelujen tuottajia todennäköisesti löytyy sekä omasta maakunnasta, että sen ulkopuolelta.

@kainuu.fi:

Maakunnan keskuskaupungissa sekä sitä ympäröivällä kaupunkiseudulla oletetaan olevan/syntyvän toimivat markkinat. Myös maakunnan alueellisissa keskuksissa on/syntynee markkinaehtoista toimintaa. Muun maakunnan osalta markkinapuutteen esiintyminen on mahdollista, jopa todennäköistä.

Markkinapuutetta saattaa esiintyä eri tavoin eri asiakasryhmissä. Vaikeasti työllistyvien asiakkaiden työnvälityspalveluissa saattaa esiintyä markkinapuutetta koko maakunnan laajuisesti vuonna 2019.

@etela-pohjanmaa.fi:

Maakunnan keskuskaupungissa ja sitä ympäröivällä kaupunkiseudulla voi olettaa syntyvän jollain aikavälillä toimivat markkinat. Myös maakunnan alueellisissa keskuksissa syntynee jonkin verran markkinaehtoista toimintaa. Muun maakunnan osalta markkinapuutteen esiintyminen on mahdollista ja jopa todennäköistä.

Markkinapuutetta saattaa esiintyä eri tavoin eri asiakasryhmissä tai palvelukokonaisuuksissa. Vaikeasti työllistyvien asiakkaiden työnvälityspalveluissa saattaa esiintyä markkinapuutetta koko maakunnan laajuisesti vuonna 2019.

Markkinoiden muotoutumisen epätasaisuuden ja epävarmuuden takia siirtymäaikojen uudelleen arvioinnille ja uudistuksen porrastetulle toimeenpanolle maan eri osissa on perusteita. Myös esimerkiksi tietojärjestelmien rajapintojen toimivuuden varmistaminen vaatii siirtymäaikoja.

Owalgroupin selvityksessä vuodelta 2015 on kartoitettu potentiaalisia palveluntuottajia markkinavuoropuhelussa hyödyntämällä kahta toimialaa: "Työllistämistoimintaa" sekä "Liikkeenjohdon konsultointia". Suomessa toimi vuonna 2015 yhteensä 1 395 työllistämistoimintaan keskittynyttä yritystä, joista 82 % erikoistuu työvoiman vuokraukseen. Toimialan liikevaihto on kasvanut voimakkaasti viimeisen kolmen vuoden aikana. Liikkeenjohdon konsultointiin erikoistuneita yrityksiä toimi samana vuonna 9 168. Toimialan liikevaihto on pysynyt melko tasaisena viime vuosina. Valtaosa yrityksistä keskittyy Uudenmaan, Pirkanmaan ja Varsinais-Suomen maakuntiin. Etelä-Pohjanmaalla tunnistettiin 28 työllistämistoimintaan ja 113 liikkeenjohdon konsultointiin liittyvää yritystä. Sitä, vastaavtko niiden tuottamat palvelut asetettavia kriteereitä sekä ovatko ne kustannustehokkaita tai tuloksekkaita, ei pysty tässä vaiheessa arvioimaan.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Pohjois-Pohjanmaan maakunnassa on erilaisia alueita ja on syytä olettaa, että markkinapuutteita esiintyy harvaan asutuilla alueilla. Lienee myös todennäköistä, että esimerkiksi pitkäaikaistyöttömien ja maahanmuuttajien kohdalla markkinoilla esiintyy katvealueita eikä näiden asiakasryhmien palveluita kyetä toteuttamaan markkinaehtoisesti.

@ekarjala.fi:

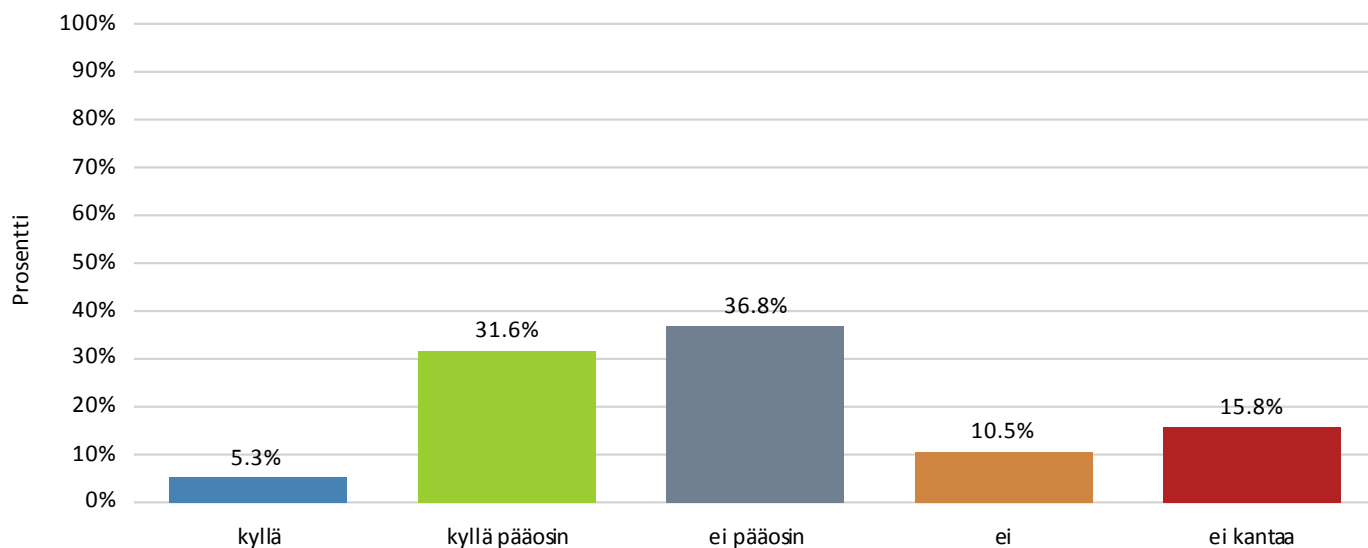
Maaliskuussa julkaistun Owal Groupin kasvupalveluja koskevan markkinavuoropuheluraportin mukaan Etelä-Karjalassa oli vuonna 2014 työllistämistoiminnan toimipaikkoja 29 ja liikkeenjohdon konsultoinnin toimipaikkoja 106 kappaletta. Yhteenlaskettuna toimipaikkojen määrä maakunnasta oli viidenneksi pienin. Konsultointia ja työllistämistoimintaa harjoittavista yrityksistä 57 % arvioitiin olevan 1–4 henkilöä työllistäviä. Yli 50 hengen yrityksiä ei toimialoilta löytynyt Etelä-Karjalasta yhtään. On todennäköistä, että kasvupalvelu-uudistuksen myötä avautuvista uusista markkinoista kilpailee alkuvaiheessa vahvemmin suuret, jopa kansainväliset toimijat. Uuden paikallisen yritystoiminnan syntyminen markkinoiden avautumisen myötä kestää vuosia, mutta on toki mahdollista.

@keski-pohjanmaa.fi:

Markkinapuute on suurimmassa osassa maakunnista todennäköinen, myös Keski-Pohjanmaalla. Kasvupalveluissa markkinatilanteet maan eri osissa ovat hyvin erilaisia. Oletettavaa on, että markkinoilla ei toimi riittävästi yrityksiä, jotka voisivat paikata kokonaan julkisen sektorin toimintakentän. Monituottajamallin toimeenpanoa on tarpeen jaksottaa pidemmälle aikajänteelle. Siirtymävaiheen tulee olla riittävän pitkä ja maakunnilla tulee olla mahdollisuus tehdä ulkoistuksia palanen kerrallaan. Tämä mahdollistaa erilaisten tarkoituksenmukaisten vaihtoehtojen harkinnan, ja järjestämistehtävien hallitun toteuttamisen siirtymävaiheessa.

@pirkanmaa.fi:

Markkinaehtoisesti toimivat palveluntarjoajat keskittyvät suurempiin keskuksiin ja suuremman kysynnän alueille. Pienemmillä paikkakunnilla, kauempana suuremmista keskuksista palveluvalikoima tulee todennäköisesti olemaan suppeampi, kuten esityksen perusteluissa arvioidaankin. Lisäksi markkinat eivät välttämättä hoida isoimpia tai vaikeimpia palveluntarvitsijoita, esim. vaikeasti työllistettäviä. Digitaaliset ja valtakunnalliset palvelut täydentävät kuitenkin palvelutarjontaa.

54. Onko markkinapuutteen toteaminen kuvattu riittäväällä tavalla lakiesityksessä?

Nimi	Prosentti
kyllä	5,3%
kyllä pääosin	31,6%
ei pääosin	36,8%
ei	10,5%
ei kantaa	15,8%
N	19

55. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajat-hame.fi:

Markkinapuutetilanteet ovat monimuotoisempia kuin valmistelussa on huomioitu. Maakunnilla tulee olla enemmän päättäväisyyttä toteutusmallin ja siirtymäajan suhteen.

@hame.fi:

Markkinapuutetilanne on selvítettävä viimeistään v. 2019 loppuun mennessä. Lakiluonnoksen perustelujen mukaan maakuntien pitää tehdä markkinapuutteen toteamiseksi ja palvelujen tarjonnan kannalta tarpeelliset toimenpiteet ensimmäisen toimintavuotensa aikana.

@satakunta.fi:

Satakuntaliito toteaa, että markkinapuutteen toteamisen kriteerit tulisi määritellä esitettyä tarkemmin.

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@pohjois-karjala.fi:

Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@esavo.fi:

Markkinapuutteen arvioiminen ennakkoon kilpailutuksella tai kiinnostuksen kartoituksella ei ole aukoton, ja muuttuva markkinatilanne voi aiheuttaa häiriöitä palvelujen tuotannossa myöhemminkin. Maakunnan on vaikea hoitaa järjestämisvastuunsa nopeasti syntyvässä markkinapuutetilanteessa.

@uudenmaanliitto.fi:

Lakiesityksen 17 pykälän 1. momentin 2. kohdan epämääräinen ilmaisu valinnanvapaudesta ”mahdollisimman monen palvelun osalta” on liian epämääräinen ja johtaa ajatukseen siitä, että riittäisi, jos joissakin palveluissa on todellinen kilpailutilanne ja muita palveluita voisi toteuttaa monopoliasemassa oleva yritys. Samanlaista epämääräisyyttä on saman pykälän toisessa kohdassa, jossa riittäväksi markkinatilanteeksi katsotaan se, että alueella tai toiminnossa on kaksi palvelun tuottajaa. Tilannehan on tällöin oligopolinen, eikä silloin voida katsoa markkinamekanismin toimivan. Tarvitaan paljon tarkempaa markkinapuutetilanteen määritelmää, jos kilpailulliseen toimintaan ylipäätään mennään.

Lakiesityksen 17 pykälän 1. momentin 3. kohdan vaatimus yhtiöittämispakosta markkinapuutetilanteessa on tarpeeton. Eihän yhtiörakennetta tarvita, jos markkinoilla ei ole muita toimijoita ja koska maakunnalla ei olisi mahdollisuutta toimia markkinoilla, jos muita toimijoita olisi. Kasvupalvelut tulisi tässä tapauksessa sijoittaa suoraan maakunnan liikelaitokseen ja näin välttää liian monitasoinen hallinto.

Laissa ja lain esitöissä viitataan markkinapuutteeeseen vaihtelevasti; välillä se kattaa koko kasvupalvelualueen, välillä käsitellään jonkun asiakasryhmän tai toiminnon markkinapuutetta ja joskus taas jonkun seudun tai alueen markkinapuutetta.

@varsinais-suomi.fi:

Esitys pohjautuu pitkälti olettamukseen kasvupalvelumarkkinoiden olemassaolosta ja vähintäänkin vahvaan toiveeseen kasvupalvelutuotantoon liittyvien markkinoiden vahvasta kehittämisestä lähes koko maassa. Esityksen kautta maakunnan tehtäväksi ja vastuulle jää pitkälti markkinatilanteen analysointi ja mahdollinen markkinapuutetilanteen toteaminen ja tilanteen jatkuva seuraaminen.

Todetussa markkinapuutetilanteessa maakunta järjestämisen lisäksi voi tuottaa liikelaitoksensa kautta kasvupalveluja. Lakiesityksessä on kuitenkin varsin niukasti kuvattu ne kriteerit, joiden perusteella markkinapuute aidosti ja tasapuolisesti eri maakunnissa voidaan todentaa. Tämä saattaa johtaa hyvin erilaisiin tulkintoihin eri maakuntien välillä ja lopulta johtaa varsin erilaisiin tuotantomalleihin ja viime kädessä vaikuttaa lakiesityksen perustavoitteiden eli markkinoille siirtymisen laajuuteen.

@kainuu.fi:

Markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@etela-pohjanmaa.fi:

Esitys pohjautuu pitkälti olettamukseen kasvupalvelumarkkinoiden olemassaolosta ja vähintäänkin vahvaan toiveeseen kasvupalvelutuotantoon liittyvien markkinoiden kehittämisestä lähes koko maassa. Esityksen kautta maakunnan tehtäväksi ja vastuulle jää pitkälti markkinatilanteen analysointi ja mahdollinen markkinapuutetilanteen toteaminen ja tilanteen jatkuva seuraaminen. Maakunnalla tulee olla päätösvalta siitä, millä menettelyllä markkinapuute selvitetään. Markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on hallinnollisena prosessina raskas ja hidas.

@obotnia.fi:

Markkinapuutetta ei ole määritelty laissa. Markkinapuutteen toteamisen osalta HE-luonnoksen perustelut ovat mahdollistavia ja esimerkinomaisia. Maakunnalla on siten päätösvalta siitä, missä menettelyssä markkinapuute todetaan. Missään tapauksessa markkinapuutteen toteamista ei tule sitoa kilpailuttamisen kautta syntyvään tietoon markkinatilanteesta, sillä se on tilanteeseen turhan raskas ja hidas hallinnollinen prosessi.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Lakiesityksessä on varsin niukasti kuvattu ne kriteerit, joiden perusteella markkinapuute aidosti ja tasapuolisesti eri maakunnissa voidaan todentaa. Tämä johtanee hyvin erilaisiin tulkintoihin maakuntien välillä ja lopulta johtaa varsin erilaisiin tuotantomalleihin. Viime kädessä tämä vaikuttaa lakiesityksen perustavoitteiden eli markkinoille siirtymisen laajuuteen.

Esityksen kautta maakunnan tehtäväksi ja vastuulle jää pitkälti markkinatilanteen analysointi ja mahdollinen markkinapuutetilanteen toteaminen ja tilanteen jatkuva seuraaminen. Esitys pohjautuu pitkälti olettamukseen kasvupalvelumarkkinoiden olemassaolosta ja vähintäänkin vahvaan toiveeseen kasvupalvelutuotantoon liittyvien markkinoiden vahvasta kehittämisestä lähes koko maassa.

@ekarjala.fi:

Markkinapuutteen mahdollisuus on kuvattu vaikutustenarvioinnissa, mutta johtopäätökset alueiden erilaisesta tilanteesta tulisi huomioida itse lainsäädännössä siten, että maakunnilla olisi laajempi harkintavalta siitä, milloin maakunnan omat yhtiöt osallistuisivat palvelutuotantoon.

@keski-pohjanmaa.fi:

Kriteerejä markkinapuutetilanteen määrittämiseksi ei ole lakiehdotuksessa avattu (muutamit mainitut kriteerit ovat lähinnä esimerkinomaisia). Maakunnalle jää näin ollen harkintavalta siitä, millaisella menettelyllä markkinapuute todetaan.

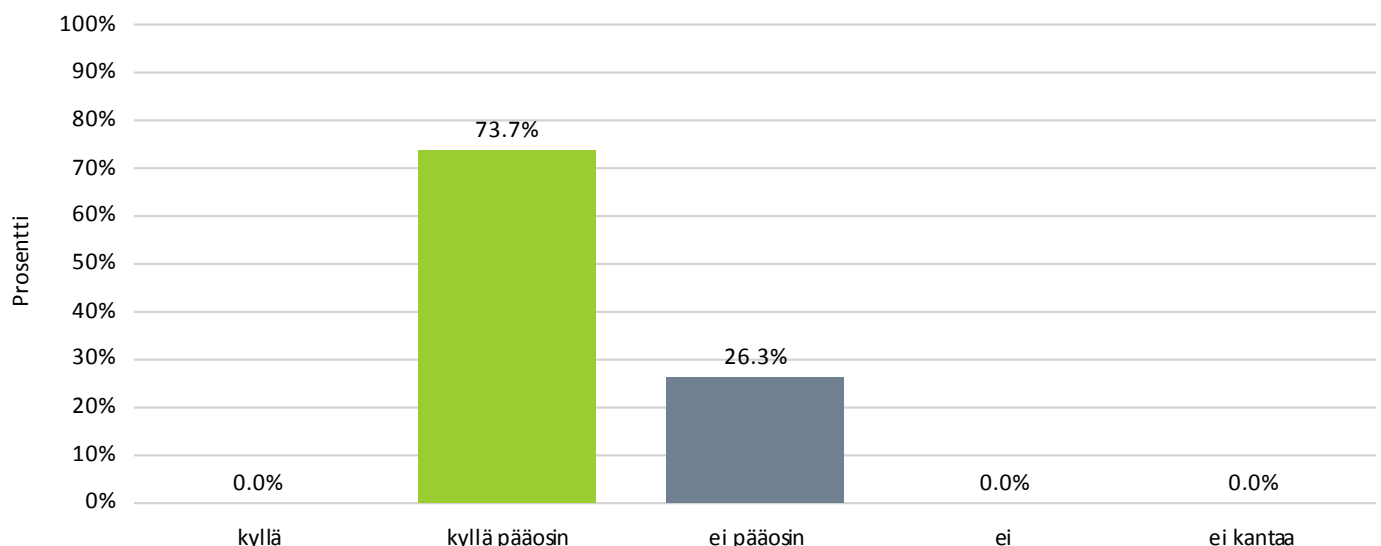
@pirkanmaa.fi:

Maakunta on aina viimekädessä vastuussa kasvupalvelujen tuottamisesta. Jos markkinatoimijat luopuvat palvelutuotannosta esim. määrärahojen pienentyessä, on maakunnan vaikea luoda palveluyhtiö jos se on irtisanonut osaavan henkilöstön. Tämä pitäisi ottaa huomioon säädöksissä ja turvata maakunnan kyky tuottaa palvelut kaikissa olosuhteissa, myös poikkeus- ja häiriötilanteissa.

Markkinapuute voi syntyä myös silloin kun palveluihin käytettävät määrärahat ovat hyvin pienet ja ne eivät synnytä riittävää kysyntää markkinoille.

Käytännössä markkinoille syntyy useita valtakunnallisia toimijoita, jotka tarjoavat palvelujaan kaikissa maakunnissa, etenkin digitaalisesti. Markkinapuute on näissä oloissa teoreettinen pohdinta.

56. Onko uudistuksessa otettu riittävästi huomioon henkilöstön asema?

Nimi	Prosentti
kyllä	0,0%
kyllä pääosin	73,7%
ei pääosin	26,3%
ei	0,0%
ei kantaa	0,0%
N	19

57. Mahdollinen sanallinen perustelu

@pajat-hame.fi:

Maakuntaliittojen siirtyvää henkilöstöä ei ole huomioitu riittävästi.

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@hame.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana on arvioitu, että 15 - 25 % kasvupalvelutehtävien nykyhenkilöstöstä olisi aikanaan maakunnan viranomais- ja järjestämistehtävissä ja se herättää huolta. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös siinä tilanteissa, jossa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne. On syytä huomioida se osaaminen ja hiljainen tieto, jota henkilöstöllä on. Maakunta on organisaationa uusi ja asiakkaiden palvelu ja muu hallittu siirtyminen uuteen aikaan tarvitsee sitä osaamista, jota henkilöstöllä on.

@satakunta.fi:

Maakunta voi myös tehdä palveluksessaan olevan henkilön tai henkilöiden kanssa palveluntuotantoa koskevan sopimuksen, jonka osana kyseiset henkilöt irtisanoutuvat maakunnan palveluksesta. Tällaisen sopimuksen kesto voi olla enintään kolme vuotta eikä se saa tuottaa yksinoikeutta sopimuksen tarkoittaman palvelun tarjoamiseen. ”Tässä ei ole enää kyse 6§n otsikon mukaisesta ”markkinapuutteen toteamisesta ja yhtiöittämisestä”, ennemminkin henkilöstön aseman heikentämisestä?

Lakiehdotus ottaa kantaa vain valtionhallinnon henkilöstöön, ei maakuntien liittojen henkilöstöön. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiesityksessä olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy markkinoille.

@pirkanmaa.fi:

Siirtymäkauden aikana maakunnan omista kasvupalveluista ulkopuolisten tuottajien palvelukseen siirtyvä henkilöstön määrä ja koostumus ovat vielä avoimia. Näitä vaikutuksia esityksessä ei arvioida. Henkilöstöjärjestelyille ennen uudistuksen toteutumista ei ole perustelua.

@lapinliitto.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv). Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@pohjois-karjala.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti nykyisen Työ- ja elinkeinoministeriön hallinnon osalta. Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yhteensä 600 htv).

Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@esavo.fi:

Lakiesityksessä ei ole huomioitu maakuntaliitosta siirtyvää henkilöstöä, se määrittelee vain TEM:n hallinnonalan henkilöstön asemaa.

@keskisuomi.fi:

Laissa määritellään seikkaperäisesti ELY-keskuksien ja TE-toimistojen henkilöstön siirtymisestä maakuntiin. Toisaalta juuri aluekehittämisen (ja kasvupalvelujen) asiantuntijuutta siirtyy merkittävässä määrin maakuntien liitoista (liittojen henkilöstö yhteensä 600 htv). Tästä laki ei toteuta mitään. Lainsäädäntö ei tältä osin ole täysin koherenttia, kun samoihin tehtäviin siirtyvistä tietyn henkilöstön asemasta säädetään maakuntalaissa, ja tietyn laissa aluekehittämisestä ja kasvupalveluista.

@uudenmaanliitto.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

Henkilöstö saattaa kokea epäoikeudenmukaiseksi sen, että kuntayhtymään siirtyvät työntekijät ovat eri asemassa mahdollisissa markkinoille siirtotilanteissa kuin muut vastaavissa tehtävissä olevat kuntien työntekijät.

@pohjois-savo.fi:

Lakiehdotuksesta puuttuu maakuntaliittojen henkilöstö (yht. 600 h/v).

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@varsinais-suomi.fi:

Lakiehdotuksen perusteluissa on kuvattu ainoastaan valtiolta eli ELY-keskuksista ja TE-toimistoista maakuntaan siirtyvien asemaa ja tilannetta. Maakunnan liitoista siirtyvän, aluekehitykseen ja elinvoimatehtäviin liittyvien työntekijöiden asemaa ei ole lainkaan arvioitu. Vaikutukset myös maakunnan henkilöstön asemaan tulisi avata lakiesityksen perusteluosassa.

Koska arvioidaan, että merkittävä osa nykyisistä aluekehitys- ja kasvupalvelutehtävistä siirtyy markkinoiden hoidettavaksi (ainakin tilanteissa, joissa markkinapuute ei ole merkittävä) on lakiehdotuksessa syytä kattavammin ja realistisemmin tarkastella tämän muutoksen aiheuttamia henkilöstövaikutuksia.

Kuten lakiesityksessä todetaan, tulee maakunnan huolehtia siirtyvän henkilöstön osaamisesta ja sen kehittämisestä muutostilanteessa. Tämä kehittämistyö tulee aloittaa jo hyvissä ajoin ennen henkilöstön siirtymistä uuteen maakuntaan ja sen toteuttamiseen pitää varata riittävästi resursseja jo vuoden 2018 valtion talousarviossa.

@kymenlaakso.fi:

Lakiluonnoksen 44 pykälässä viitataan ainoastaan KEHA:n ELY-keskusten ja TE-toimistojen henkilökunnan asemaan ja siirtymiseen. Maakuntalain 6§:n 1 momentin 9 kohtaan sisältyy myös nykyisten maakuntien liittojen tehtävät. Kuntien ja kuntayhtymien henkilöstön asemasta on säädetty maakuntalakiesityksessä ja tältä osin tulee aluekehittämis- ja kasvupalvelulain pykälässä 44 olla viittaus maakuntalain em. henkilöstön asemaa ja siirtymistä koskeviin pykäliin.

@kainuu.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

Vaikka oman henkilöstön asema ei varsinaisesti lain sisältöön kuulukaan, niin se on kuitenkin huomioitava uudistusta tehdessä. Prosessi palvelujen viemisestä markkinoille on mietittävä ja toteutettava huolellisesti sekä asiakkaiden, maakunnan että myös henkilöstön näkökulmasta. Tässäkin mielessä kohdassa 1 kuvattu ajatus vaiheittaisesta etenemisestä kasvupalvelujen synnyttämisessä puolustaa paikkaansa.

Maakunnalle säädettäväksi esitetty velvollisuus tarkastella markkinoiden tilannetta on jatkuva ja yhdessä oman tuotannon rajoitusta koskevien esitysten kanssa tämä merkitsee maakunnan kasvupalvelutuotantohenkilöstön osalta pysyvää epävarmuutta työnantajasta. Tilanne voi johtaa siihen, että maakunta-työnantajan henkilöstöpolitiikka on epävakaa, maakunnassa on käynnissä toistuvat yt-neuvottelut eikä maakunta saa palvelukseensa tarvittavaa osaamista.

Kasvupalvelu-uudistuksen valmisteluvaiheen edellyttämä uuden toimintamallin hahmottaminen sekä esitetty varsinainen kasvupalvelujen tuottamisen kokonaisuus aiheuttaa henkilöstössä epävarmuutta erittäin pitkän ajan.

Maakuntaliitoista siirtyvää henkilöstöä ei ole huomioitu. Lakiehdotus määrittelee ainoastaan TEMin hallinnonalan henkilöstön asemaa. Maakuntaliitoilta uuteen maakuntaan siirtyvää henkilöstöä on noin 600 htv. Uudessa maakunnassa sekä nykyisistä ELY-keskuksista että maakuntaliitoista siirtyvä henkilöstö muodostaa ao. tehtävien osaavat työntekijät.

@etela-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne. Maakuntien näkökulmasta aikataulutus on erittäin tiukka.

Henkilöstöä koskevat vaikutukset nojaavat paikoitellen oletuksiin. Maakunnalle säädettäväksi esitetty velvollisuus tarkastella markkinoiden tilannetta on jatkuva, ja yhdessä oman tuotannon rahoitusta koskevien esitysten kanssa tämä merkitsee maakunnan kasvupalvelutuotantohenkilöstön osalta pysyvää epävarmuutta työnantajasta. Tilanne asettanee merkittäviä haasteita maakunnan henkilöstöpolitiikan vakaalle hoitamiselle. Koska julkinen tuotanto on kategorisesti rajattu vain markkinapuutostilanteisiin, maakunnan on pysyvästi oltava valmiudessa markkinoilta vetäytymiseen. Esityksessä ei ole arvioitu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan. Odotettavissa olevat sopeutukset voivat heijastua maakunnan yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa.

Lakiehdotuksen perusteluissa on pääosin kuvattu ainoastaan valtiolta eli ELY-keskuksista ja TE-toimistoista maakuntaan siirtyvien asemaa ja tilannetta. Maakuntien liitoista siirtyvän aluekehitykseen ja elinvoimatehtäviin liittyvien työntekijöiden asemaa ei ole huomioitu.

@obotnia.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan, ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

Lakiehdotus määrittelee ainoastaan TEMin hallinnonalan henkilöstön aseman. Maakuntaliitoilta uuteen maakuntaan siirtyvää henkilöstöä on noin 600 htv. Uudessa maakunnassa sekä nykyisistä ELY-keskuksista että maakuntaliitoista siirtyvä henkilöstö muodostaa ao. tehtävien osaavat työntekijät.

Siirtymäkauden aikana maakunnan omista kasvupalveluista ulkopuolisten tuottajien palvelukseen siirtyvä henkilöstön määrä ja koostumus on vielä avoinna. Henkilöstöjärjestelyille ennen uudistuksen toteutumista ei ole perusteluja.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan ja tältä osin henkilöstön asema on selvitetty kattavasti. Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti myös niissä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja tuotanto siirtyy sinne.

@ekarjala.fi:

Lakiehdotus määrittelee ainoastaan TEMin hallinnonalan henkilöstön asemaa. Maakuntien liitoilta uuteen maakuntaan siirtyvää henkilöstöä on noin 600 htv. Uudessa maakunnassa sekä nykyisistä ELY-keskuksista että maakunnan liitoista siirtyvä henkilöstö muodostaa ao. tehtävien osaavat työntekijät. Lakiehdotuksessa on huomioitava, että sillä säädetään uuden maakunnan toimintaa, ei nykyisten olemassa olevien organisaatioiden toimintaa.

Lakiesityksen mukaan maakunta on yhtiönsä kautta palvelun viimesijainen tuottaja, mikä tarkoittaa, että maakunnan yhtiön on tuotettava palvelua silloin, kun vastaavaa palvelutarjontaa ei markkinoilta ole saatavissa. Esitys velvoittaa maakuntaa seuraamaan markkinoita ja reagoimaan mahdollisen markkinapuutteen ilmenemiseen tai sen poistumiseen. Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilökunnan tarpeeseen. Volyymin muutokset voivat heijastua siis tarpeina sopeuttaa henkilöstön määrään. Odotettavissa olevat sopeutukset voivat heijastua maakunnan yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa. Esityksessä ei ole arvioitu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan.

@keski-pohjanmaa.fi:

Lakiehdotuksen mukaan henkilöstö siirtyy 1.1.2019 maakuntaan. Uuden maakunnan aluekehitys- ja kasvupalvelukonaisuuden henkilöstö muodostuu nykyisten ELY-keskusten, TE-toimistojen ja maakuntaliittojen osaajista. Lakiehdotus määrittelee kattavasti ainoastaan TEMin hallinnonalan henkilöstön asemaa. Maakuntaliitoista siirtyvää henkilöstöä (noin 600 htv) ei ole huomioitu.

Toimeenpantaessa lakiehdotuksen mukaista valinnanvapausmallia huomattava osa kasvupalveluihin liittyvästä henkilöstöstä siirtyisi pois maakunnasta siirtymäkauden aikana. Lakiehdotuksessa olisi tarpeen tarkastella henkilöstövaikutuksia realistisesti sekä tilanteissa, joissa markkinat toimivat ja palvelutuotanto siirtyy sinne, että markkinapuutetilanteessa.

Prosessi palvelujen viemisestä markkinoille on mietittävä ja toteutettava huolellisesti sekä asiakkaiden, maakunnan että myös henkilöstön näkökulmasta. Tässäkin mielessä ajatus vaiheittaisesta etenemisestä monituottajamalliin puolustaa paikkaansa.

Kasvupalvelu-uudistus ja lakiluonnoksen ”henkenä” oleva mahdollisimman nopea palveluiden markkinoille avaaminen aiheuttaa epävarmuutta henkilöstössä. Tilanne voi johtaa siihen, että tarvittavat osaajat hakeutuvat muualle ja palvelujen hallittu käynnistyminen uusissa maakunnissa vaarantuu.

@pirkanmaa.fi:

Lakiluonnoksen pykälässä 44 viitataan ainoastaan KEHA:n, ELY-keskusten ja TE-toimistojen henkilökunnan asemaan ja siirtymiseen. Maakuntalain 6 §:n 1 momentin 9 kohtaan sisältyy myös nykyisten maakuntien liittojen tehtävät. Kuntien ja kuntayhtymien henkilöstön asemasta on säädetty maakuntalakiesityksessä ja tältä osin tulee aluekehittämisen ja kasvupalvelulain pykälässä 44 olla viittaus maakuntalain em. henkilöstön asemaa ja siirtymistä koskeviin pykäliin.

Lakiesityksen mukaan maakunta on yhtiönsä kautta palvelun viimesijainen tuottaja, mikä tarkoittaa, että maakunnan yhtiön on tuotettava palvelua silloin, kun vastaavaa palvelutarjontaa ei markkinoilta ole saatavissa. Esitys velvoittaa maakuntaa seuraamaan markkinoita ja reagoimaan mahdollisen markkinapuutteen ilmenemiseen tai sen poistumiseen. Muutokset markkinoilla heijastuvat maakunnan yhtiön toiminnan laajuuteen ja henkilökunnan tarpeeseen. Volyymin muutokset voivat heijastua siis tarpeina sopeuttaa henkilöstön määrään. Odotettavissa olevat sopeutukset voivat heijastua maakunnan yhtiön kykyyn rekrytoida osaavaa työvoimaa. Esityksessä ei ole arvioitu tuotantovolyymin toistuvasta sopeutuksesta mahdollisesti aiheutuvia vaikutuksia maakunnan yhtiön toimintaan.

58. Muut vapaamuotoiset huomioidut lakiehdotuksen lukuun 7

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksimielisyyteen)?

Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

Suomen ja Venäjän välisellä rajalla toteutettavien ulkorajayhteistyöohjelmien (ENI CBC) katkeamaton toiminta ohjelmakaudella 2014-2020 tulee turvata tarvittavilla siirtymäsäännöksillä siten kuin ohjelman toimeenpanosta on osallistuvien maiden kesken sovittu. Ohjelmien toimeenpano perustuu osallistuvien maiden ja EU:n kesken laadittuihin sopimuksiin, joissa määritellään mm. ohjelmien toimeenpanoon liittyvät keskeiset periaatteet, hallintorakenteet sekä vastuut. Siirtymäsäännöksillä tulee turvata toiminnan jatkuminen siten, että jo laadittuja sopimuksia ei ole tarve avata uusille neuvotteluille.

Ohjelmien hallintoviranomaisina toimivat Pohjois-Pohjanmaan liitto (Karelia CBC), Lapin liitto (Kolarctic CBC) ja Etelä-Karjalan liitto (SEFR CBC). Kunkin ohjelman toimeenpano ulottuu Suomessa useamman kuin yhden maakunnan alueelle sekä lisäksi kumppanimaan tai -maiden erikseen määritellyille alueille.

@pohjois-karjala.fi:

40 §: Maakunnan yhteistyöryhmän päätöksenteossa sovelletaan alueiden kehittämisen ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 27 §:n 4 ja 5 momentteja, pitäisi lisätä myös momentti 3 (pyrkimys päätöksenteon yksi-mielisyyteen)?

Siirtymäsäännökset 42 § ja 43 §, jotka koskevat ELY-keskusten ja TE-toimistojen omaisuuksien, sopimusten ja sitoumusten siirtämistä maakunnille, kuuluisivat asiallisesti kokonaisuudessa maakuntalakiin.

@esavo.fi:

42§ omaisuusjärjestelyt kuuluvat maakuntalakiin.

43§:n mukaiset sopimukset tulee mahdollisuuksien mukaan purkaa, uudistaa tai muunlaisin järjestelyin saattaa vastaamaan maakunnallisen itsehallinnon näkemystä. Maakunnan järjestämisvastuuseen kuuluvista asioista tulee lähtökohtaisesti päättää maakunnassa ja niiden hoitamiseen liittyvästä yhteistyöstä sopia maakuntien kesken tai maakunnan/maakuntien ja muiden toimijoiden kesken.

@keskisuomi.fi:

Siirtymäsäännökset 42§ ja 43 § kuuluvat luontevasti maakuntalakiin.

@varsinais-suomi.fi:

Ei kommentteja

@kainuu.fi:

Ns. digitalisaatiosta on otettava kaikki mahdollinen irti vaikuttavuuden ja tuottavuuden parantamiseksi. Prosessit on rakennettava asiakkaiden näkökulmasta mahdollisimman helpoksi ja järjestäjän sekä tuotannon näkökulmasta mahdollisimman tehokkaiksi. Lakiesitys ei oikein ota tähän mitään kantaa, ei tosin toivottavasti synnytä mitään esteitäkään. Palvelujen digitoinnissa on myös muistettava ne asiakkaat, joiden mahdollisuudet käyttää palveluita tietoverkkojen kautta ovat syystä tai toisesta rajatut, ja turvata palvelujen saatavuus heillekin. Digitaalisten palvelujen synkronointi maakunnan muihin palveluihin on sekin huomioitava.

@etela-pohjanmaa.fi:

Siirtymäsäännöksissä markkinapuutteen toteamiseen ja tuottamisjärjestelmän käyttöönottoon on asetettu varsin tiukat takarajat tilanteessa, jossa rakennetaan uusia palvelukokonaisuuksia, joille ei ole ollut aikaisempaa kysyntää.

@ekarjala.fi:

Pykälän 48 mukaisesti TEM voi ryhtyä alueiden kehittämisestä ja kasvupalveluista annetun lain mukaisten järjestämis- ja tuottamistehtävien eriyttämistä tarkoittaviin toimiin ennen järjestämisvastuun siirtymistä maakunnille. Tätä varten TEM voi mm. perustaa yhtiöitä ja sopia palveluihin tarvittavan henkilökunnan siirtymisestä yksityisen työnantajan palvelukseen vanhoina työntekijöinä. Pykälä on ristiriidassa maakunnallisen itsehallinnon ja voimaannapolain kanssa. Maakunnat julkisoikeudellisina yhteisöinä on suunnitteilla perustaa 1. heinäkuuta 2017. Väliaikaishallinnon tehtävänä on johtaa maakunnan toiminnan ja hallinnon käynnistämisen valmistelua ja käyttää sitä koskevaa päätösvaltaa sekä vastata tehtäviinsä liittyvästä puhevallan käyttämisestä maakuntavaltuuston toimikauden alkuun asti.

59. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset lakiehdotuksen lukuun 7

@pirkanmaa.fi:

Ei erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@pohjois-karjala.fi:

Laissa 46 §:ssä mainittua 40 b § ei lausuttavana olevassa luonnoksessa ole. Mahdollisesti viittauksen on tarkoitus olla 42 ja 43 §:iin. Pykälän otsikkoa olisi syytä muuttaa 49 § osalta kuulumaan muotoon "Markkinapuutteen toteamista koskevat siirtymäsäännökset." Lisäksi sisältöä pitää muuttaa otsikon mukaiseksi. Markkinapuute olisi syytä määritellä erikseen.

@varsinais-suomi.fi:

Ei kommentteja

@etela-pohjanmaa.fi:

Täsmennysehdotus 40 § toisen momentin kohtaan 2: "Maakuntaohjelman toimeenpanosuunnitelmaan sovelletaan alueiden kehittämisestä ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain 33 §:n säännöksiä niiltä osin kuin on kyse rakennerahasto-ohjelman toimeenpanosta".

Perustelu: Ei ole tarkoituksenmukaista soveltaa mainittua alueiden kehittämisestä ja rakennerahastojen hallinnoinnista annetun lain toimeenpanosuunnitelman laatimista koskevaa pykälää kokonaisuudessaan, sillä toimeenpanosuunnitelman nykyisessä muodossaan tulee käytännössä korvaamaan 10 §:ssä mainittu maakuntakohtainen osio. Lain perusteluteksteissä kuvataan, että maakuntakohtainen osio liitetään aluekehittämispäätökseen ja että sen valmistelusta vastaa jokainen maakunta osaltaan. Siihen kirjattaisiin tiiviisti jokaisen maakunnan keskeiset kehittämistarpeet ja toimenpiteet (kuten nykyään toimeenpanosuunnitelmaan kirjataan), ja se toimisi osaltaan 32 §:ssä säädettyjen aluekehittämisen keskustelujen pohjana. Maakuntakohtaista osaa voitaisiin tarkistaa vuosittain, kuten nykyään voidaan tehdä maakuntaohjelman toimeenpanosuunnitelman osalta.

Sen sijaan rakennerahasto-ohjelman toimeenpanon näkökulmasta siirtymäsäännöksissä voitaisiin määritellä, että vanhaa lainsäädäntöä noudatetaan sikäli kun kyse on kannanotosta rakennerahasto-ohjelman valtakunnallisiin teemoihin kuuluvista hankehauista ja -suunnitelmista ja alueen osallistumisesta niihin sekä painopisteet, joihin kansallista ja Euroopan Unionin rahoitusta kohdennetaan. Asetuksella on lisäksi säädetty toimeenpanosuunnitelmaan sisällytettävästä rahoitussuunnitelmasta, joka sisältää arviot alueellisesti päätettävissä olevasta rakennerahasto-ohjelman julkisesta rahoituksesta.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

46 § viittaa pykälään, jota lakiesityksessä ei ole (40b §). Viittaus tulee korjata.

@ekarjala.fi:

Pykälästä 48 esitetään poistettavaksi kokonaisuudessaan ensimmäinen kappale sivulta 170. Mikäli TEM:n järjestämis- ja tuottamistehtävien eriyttämistoimilla tarkoitetaan valtakunnallisia kasvupalveluja, se tulee selkeästi näkyä myös lain muotoilussa.

60. Vapaamuotoiset huomiot 2. lakiehdotukseen

@pirkanmaa.fi:

Ei kantaa.

@uudenmaanliitto.fi:

Olemme edellä antaneet kuhunkin alueiden kehittämisen ja kasvupalvelulain asiakohtaan kommentteja, jotka koskevat Uudenmaan erillisratkaisua. Pyydämme ottamaan nämä näkökohdat huomioon.

Jos laki tulee esitetyssä muodossa voimaan, kaventaa se merkittävästi Uudenmaan maakunnan toimialaa verrattuna muihin Suomen maakuntiin. Maakuntavaaleilla valittavan maakuntavaltuuston mahdollisuus vaikuttaa Uudenmaan kehitykseen erityisesti kasvun, työllisyyden ja maahanmuuton osalta on olennaisesti pienempi kuin muualla Suomessa. Pidämme tätä ongelmallisen kansalaisten yhdenvertaisuuden kannalta. Maakuntavaaleissa ei toteudu yhtäläinen äänioikeus niin kuin perustuslaki edellyttää.

Uudenmaan erillisratkaisu merkitsee pakkokuntayhtymää neljän pääkaupunkiseudun kunnan osalta. Uudenmaan liitto katsoo, että tämä ratkaisu, jossa yksi kuntaryhmä perustaa kuntayhtymän ja pystyy muotoilemaan sen perussopimuksen yksinään kohtelee Uudenmaan muita kuntia epätasa-arvoisesti. Uudenmaan kasvupalvelukuntayhtymän tulisin olla alusta lähtien avoin kaikille Uudenmaan kunnille. Tulee vielä harkita mahdollisuutta, jossa pääkaupunkiseudun kunnat vastaavat omalta osaltaan kasvupalveluidensa järjestämisestä ja maakunta muiden Uudenmaan kuntien kasvupalveluiden järjestämisestä.

Perusoikeuksien rahoitukseen tarkoitettujen varojen siirtäminen kuntayhtymän oman päätöksenteon piiriin käytettäväksi muihin kuin perusoikeuksien toteuttamiseen on perustuslain vastaista.

Kuntayhtymä toimii tehtävässään yhteistyössä Uudenmaan maakunnan ja kuntayhtymään kuulumattomien Uudenmaan kuntien kanssa. Poiketen 7 pykälän 1. momentissa esitetystä kuntayhtymän tulee tehdä sopimukset yhteistyön järjestämisestä kuntayhtymään kuulumattomien kuntien kanssa sekä erikseen sopimuksen Uudenmaan maakunnan kanssa.

Kuntayhtymän rahoitus määräytyy 12 pykälän mukaisesti. Lain perustelujen mukaan se erotetaan maakunnan rahoituksesta ja myönnetään korvamerkittynä suoraan kuntayhtymälle. Rahoitusosuuden euromäärää ei laissa määritellä tarkemmin, vaan sen osalta viitataan maakuntien rahoituslakiin ja lain pykälissä ei ilmoiteta tarvittavia rahoituslain pykälä, koska lainsäädäntötyö on siltä osin kesken. Sen sijaan 12 pykälän perusteluissa rahoituksen määrän laskennan perusteet on mainittu ja ilmoitettu sitä varten tarvittavat rahoituslain pykälät. Uudenmaan kasvupalvelulain 12 pykälän säännös on erittäin puutteellinen, koska siinä ei ole määritelty rahoituksen määrittelyperusteita ja laskentakriteereitä.

@varsinais-suomi.fi:

Laki kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa on perusteiltaan varsin ohut. Lakiluonnoksessa ei käytännössä ole otettu lainkaan kantaa siihen, miten neljän kunnan kuntayhtymämalli olisi vaikuttavuudeltaan tai hallinnolliselta rakenteeltaan tehokkaampi tai vaikuttavampi kasvupalvelujen järjestämisessä. Kahden osin rinnakkaisenkin järjestelmän (Uudenmaan maakunnan aluekehitysviranomaisen tehtävät ja pääkaupunkiseudun erillisratkaisu kasvupalvelujen osalta) välinen työnjako ei ole ongelmaton. Myös kuntayhtymämallissa edellytetään järjestämis- ja tuottamistehtävien tiukkaa erottamista ja tuottamistehtävien markkinalähtöisyyttä. Näin ollen erillisratkaisu näyttäytyy vain uutena hallinnollisena tasona eikä sellaisenaan edesauta pääkaupunkiseudun erityisaseman huomioimista, vaan päinvastoin aiheuttaa todennäköisesti enemmän sekaannuksia ja vaatii erityistä panostusta tehtävien ja tavoitteiden yhteensovitukseen.

Huoli kuntayhtymän ulkopuolella olevien (ei ky:n jäsenkuntien) Uudenmaan kuntien asemasta ja niiden alueella tarjottavien kasvupalvelujen tuottamisesta on aito ja perusteltu. PKS-erillislainsäädännössä on maakunnan muiden kuntien asema ja niissä asuvien ja toimivien asukkaiden/yritysten palvelujen tasapuolisuus ja yhdenmukaisuus turvattava. Erillisratkaisua ei tule ulottaa muihin maakuntiin.

@kymenlaakso.fi:

-

@etela-pohjanmaa.fi:

Laki kasvupalveluiden järjestämisestä Uudenmaan maakunnassa on perusteiltaan ohut. Lakiluonnoksessa ei ole otettu kantaa siihen, miten neljän kunnan kuntayhtymämalli olisi vaikuttavuudeltaan tai hallinnolliselta rakenteeltaan tehokkaampi tai vaikuttavampi kasvupalvelujen järjestämisessä. Kahden osin rinnakkaisenkin järjestelmän (Uudenmaan maakunnan aluekehitysviranomaisen tehtävät ja pääkaupunkiseudun erillisratkaisu kasvupalvelujen osalta) välinen työnjako ei ole ongelmaton. Myös kuntayhtymämallissa edellytetään järjestämis- ja tuottamistehtävien tiukkaa erottamista ja tuottamistehtävien markkinalähtöisyyttä. Näin ollen erillisratkaisu näyttäytyy vain uutena hallinnollisena tasona eikä sellaisenaan ole edesauttamassa pääkaupunkiseudun erityisaseman huomioimista, vaan saattaa aiheuttaa enemmän sekaannuksia ja vaatia erityistä panostusta rajapinnoilla tehtävään yhteensovitukseen.

Huoli kuntayhtymän ulkopuolella olevien (ei ky:n jäsenkuntien) Uudenmaan kuntien asemasta ja niiden alueella tarjottavien kasvupalvelujen tuottamisesta on aito ja perusteltu. PKS-erillislainsäädännössä on maakunnan muiden kuntien asema ja niissä asuvien ja toimivien asukkaiden palvelujen tasapuolisuus ja yhdenmukaisuus turvattava. Erillisratkaisua ei tule ulottaa muihin maakuntiin.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Koko Suomea ja sen kaupunkiseutuja tulee kohdella tasavertaisesti.

61. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset 2. lakiehdotukseen

@pirkanmaa.fi:

Ei kantaa.

@varsinais-suomi.fi:

Ei kommentteja

@kymenlaakso.fi:

-

@etela-pohjanmaa.fi:

Ei kommentteja.

62. Mitä muuta haluatte sanoa esitysluonnoksesta?

@pajjat-hame.fi:

Aluekehityksen ja kasvupalvelujen käsitteiden määritelmässä tulee säilyä hierarkia, jossa kasvupalvelut ovat yksi väline aluekehittämiselle:

”Alueiden kehittäminen on laaja-alaista ja monitasoista toimintaa, joka perustuu eri toimijoiden yhteisiin tavoitteisiin ja vuorovaikutukseen. Se sisältää sekä laajan, yhteiskunnallisen päätöksenteon aluevaikutuksia arvioivan näkökulman, että erityisesti aluekehittämiseen suunnatut toimet ja resurssien käytön.”

”Kasvupalveluilla tarkoitetaan valtion ja maakunnan yrityspalveluita ja julkisia työvoimapalveluita, joiden asiakkaisiin lukeutuvat myös kotoutettavat maahanmuuttajat.”

@hame.fi:

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@satakunta.fi:

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@pirkanmaa.fi:

Ei muuta erityistä huomautettavaa.

@lapinliitto.fi:

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäytytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaarana perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja se vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön modifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM;YM;LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmään. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@pohjois-karjala.fi:

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Maakunta tulee järjestämään palvelut lakiluonnoksen mukaisesti erottamalla palvelun järjestäjän ja tuottajan. Huomioiden eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö, maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannon osalta tulevan olemaan keskenään erilaiset toimintalogiikat. Kasvupalvelut perustuvat kilpailulliseen monituottajamalliin ja markkinaehtoiseen toimintaan, kun taas muiden ministeriöiden kuin Työ- ja elinkeinoministeriön tehtäväaloilla pidättäytytään virkamieshallinnon periaatteissa myös palveluiden tuotannon puolella. Tämä ei ole kestävä lähtökohta maakuntakonsernin johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle kontrollille eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle. Hallinnonalakohtainen koordinointi keskushallintotasolla on välttämätöntä.

Perustuslain 124 § mukaisesti julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla ja vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle. Rahoitustehtävät sisältää merkittävää julkisen vallankäyttöä, joten niiden siirtäminen pois julkiselta toimijalta ei ole tarkoituksenmukaista ja vaarantaa hyvän hallinnon vaatimukset.

Aluekehityslainsäädännön kodifioinnin yhteydessä olisi mahdollista koota säädökset aidosti maakuntien eri toiminnot integroivaksi ja eri hallinnonalat sektorirajat ylittäväksi kokonaisuudeksi (TEM; MMM; OKM; STM; YM; LVM) suunnittelu-, hallinto-, rahoitus- ja valvontajärjestelmineen. Nykyisessä ratkaisussa aluekehittämisen suunnittelu-, hallinnointi-, rahoitus-, seuranta- ja valvontavelvoitteet ja niiden järjestämisvastuut on etsittävä useasta eri laista, minkä vuoksi lakien välisten suhteiden ja noudatettavan lainsäädännön hallitseminen voi muodostua haastavaksi kun otetaan huomioon, että useat aluekehittämistä koskevat velvoitteet tulevat EU-säädöksistä.

@keskisuomi.fi:

Aluekehittämisen määrittelyssä tulee lähteä laveasta tulkinnasta, jolloin siihen kuuluu niin elinkeinojen ja työllisyyden (kasvupalvelut), osaamisen, maaseudun, asuin- ja elinympäristön, liikenneinfran kuin saavutettavuuden kehittäminen. Aluekehittäminen on näin ollen poikkihallinnollista, kuuluu monelle eri ministeriölle ja sisältää lukuisia eri palvelukokonaisuuksia. Tältä osin herää pohdinta, toimisiko kaksi erillistä lakikokonaisuutta esitettyä lakia paremmin, jolloin toisessa säädettäisiin (laajasti) aluekehittämisestä ja sen rahoittamisesta, ja toisessa kasvupalveluista ja sen rahoittamisesta.

Laissa lueteltujen tehtävien lisäksi alueiden kehittämisen kokonaisuus edellyttää aktiivista kansainvälistä yhteistyötä ja proaktiivista EU-vaikuttamista, edunvalvontaa ja ennakointia sekä eri rahoitusohjelmien tehokasta hyödyntämistä. EU-lainsäädäntöön valmisteluvaiheessa vaikuttaminen on tärkeää, koska sen välilliset ja välittömät vaikutukset alueille ja kuntiin ovat erittäin merkittävät. Kansainvälisten ja EU:n asioiden ja yhteyksien hoitaminen tulisi kirjata selkeämmin maakuntien tehtäväksi.

Joiltain osin lainsäädäntö ankkuroituu liiaksikin vallitsevaan toimintatapaan ja toimijoiden aluekehittämistehtäviin. Aluekehittämisen sääntely voisi joiltain osin olla proaktiivisempaa ja rohkeammin tulevaisuuteen suuntaavaa. Perusvire voisi säilyttävyyden sijaan olla uudistava; esimerkiksi elinvoimatehtävien ja yrityspalvelujen siirtyminen yhä enemmän muiden kuin julkisten toimijoiden hoidettavaksi.

@varsinais-suomi.fi:

Laissa on tarkoituksellisesti jätetty valtakunnallisten kasvupalvelujen kuvaaminen ja määrittely lain ulkopuolelle. Näitä palveluja säätelevät omat erillislainsäädäntönsä. On kuitenkin varsin kummallista ja epäloogistakin se, että maakunnille asetettua tiukkaa järjestäjä-tuottajamallia ei ole ulotettu koskemaan valtion, erityisesti TEM:n keskitetysti järjestämiä/ohjaamia palveluja. Tätä ei ole mitenkään laissa pystytty perustelemaan eikä se ainakaan anna kuvaa yhtenäisestä toimintalogiikasta.

@kymenlaakso.fi:

Lisättävä 41 §:ään: Vireillä olevia asioita koskevat siirtymäsäännökset:

... laeissa säädetyt tehtävät siirtyvät Hämeen ELY-keskukselta Kanta-Hämeen, Päijät-Hämeen, KYMENLAAKSON JA ETELÄ-KARJALAN MAAKUNTIIN SEN MUKAAN, minkä maakunnan alueella hanke toteutetaan...

@kainuu.fi:

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@etela-pohjanmaa.fi:

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

Etelä-Pohjanmaan liiton lausunto on hyväksytty maakuntahallituksen kokouksessa 24.4.2017.

@obotnia.fi:

Yleiskommentit - myönteistä:

- Aluekehitysjärjestelmän, aluekehitys- ja kasvupalvelujen rahoituksen ja palvelujen uudistaminen tukemaan paremmin alueiden elinvoimaisuutta ja aluetalouden kasvua on keskeistä tulevien maakuntien tehtävien kannalta
- Mahdollistava, väljä lainsäädäntö antaa mahdollisuudet maakuntien sisällä tehtäviin linjauksiin tarveharkintaan perustuvasta työnjaosta (maakunta-kunta)
- Hyvät yleistavoitteet: kestävä talouskasvu, työllisyyden edistäminen, selkeys, yksinkertaisuus, monipuolistaminen, sääntelyn keventäminen ja palvelujen räätälöinti

Yleiskommentit - kielteistä:

- Maakuntien itsehallinnollista asemaa koskevat tavoitteet eivät erityisesti nouse esiin lakiluonnoksesta
- Maakunnan eri tehtäväaloilla näyttäisi palvelutuotannossa syntyvän keskenään erilaiset toimintalogiikat, kun otetaan huomioon eri hallinnonaloja koskeva sektorilainsäädäntö
- ☐ - ei ole kestävä lähtökohta uuden maakunnan johtamiselle ja hyvälle hallinnolle, sen demokraattiselle hallinnalle eikä myöskään asiakaslähtöiselle palvelutuotannolle
- Kasvupalvelujen rooli kasvupolitiikan toteutuksessa korostuu liikaa verrattuna muiden hallinnonalojen toimintaan
- Kasvupalvelujen määritelmä on epäselvä (ks. Määritelmän viittaus lain 1 § tavoitteisiin)

Alueiden kehittämisen järjestelmä:

- Alueiden kehittämisen keskustelut tulee kirjata selkeästi kaikkia alueiden kasvuun ja kehittämiseen osallistuvien ministeriöiden osallistavaksi prosessiksi
- Luontevaa olisi säätää kaksi eri lakikokonaisuutta: aluekehityslaki ja siihen liittyvä maakunnan rahoituslaki sekä kasvupalvelulaki ja siihen liittyvä rahoituslaki
- Tulevien maakuntien ja valtion neuvottelumenettelystä on tarpeen säätää selkeästi niin maakuntalaissa kuin aluekehitys- ja kasvupalvelulaissa. Sen sisältönä pitää olla aluekehittämistehtävää koskeva hallinnonalat ylittävä yhteinen toiminnallinen neuvottelu (koko maakunnan toimintaa koskeva, sis. maakuntien esitys valtion toimenpiteiksi) -> suhde esitettyyn maakunnan kehityksen tilannekuvaan koskevaan keskusteluun (32 §)
- Keskustelut tulee käydä mahdollisimman korkealla poliittisella tasolla, jotta niillä on tosiasiallista painoa.

Esityksessä ei ole riittävästi huomioitu asiakasnäkökulmaa. Termi jää useissa kohdin viittauksenomaiseksi, eikä konkreettista tarkastelua siitä ole tehty.

Alueiden kehittämistä ja kasvupalveluja koskevassa lakiesityksessä kotouttaminen liitetään vahvasti aluekehittämiseen. Tämä on uusi ja kannatettava näkökulma, kunhan huomioidaan maahanmuuttajien joukon heterogeenisuus ja kotouttamistoimien kokonaisuus. Kotoutumista edistäviä palveluja järjestetään osana maakunnan järjestämisvastuulla olevia kasvupalveluita ja sosiaali- ja terveyspalveluita, kunnallisia peruspalveluita ja koulutusjärjestelmää sekä muina kotoutumista edistävinä palveluina. Näiden palvelujen yhteensovittamisen vastuu on maakunnalla. Kotoutumiseen ja työllistymiseen liittyvien palvelujen kehittämisessä tarvitaan kunnan ja maakunnan hyvää yhteistyötä.

@pohjois-pohjanmaa.fi:

Suomen ja Venäjän välisellä rajalla toteutettavien ulkorajayhteistyöohjelmien (ENI CBC) katkeamaton toiminta ohjelmakaudella 2014-2020 tulee turvata tarvittavilla siirtymäsäännöksillä siten kuin ohjelman toimeenpanosta on osallistuvien maiden kesken sovittu. Ohjelmien toimeenpano perustuu osallistuvien maiden ja EU:n kesken laadittuihin sopimuksiin, joissa määritellään mm. ohjelmien toimeenpanoon liittyvät keskeiset periaatteet, hallintorakenteet sekä vastuut. Siirtymäsäännöksillä tulee turvata toiminnan jatkuminen siten, että jo laadittuja sopimuksia ei ole tarve avata uusille neuvotteluille.

Ohjelmien hallintoviranomaisina toimivat Pohjois-Pohjanmaan liitto (Karelia CBC), Lapin liitto (Kolarctic CBC) ja Etelä-Karjalan liitto (SEFR CBC). Kunkin ohjelman toimeenpano ulottuu Suomessa useamman kuin yhden maakunnan alueelle sekä lisäksi kumppanimaan tai -maiden erikseen määritellyille alueille.

@ekarjala.fi:

EU-rahoituksen merkittäviä volyymieroja Itä- ja Pohjois-Suomeen nähden on aiemmin kompensoitu Etelä- ja Länsi-Suomen osalta kansallisilla yritysten kehittämisvaroilla. Myös jatkossa tarvitaan kansallisia rahoitusmekanismeja ja erityisohjelmia, joiden avulla ulosmitataan Etelä-Karjalan kaltaisten yliopistomaakuntien innovaatiopotentiaalia ja uusia liiketoimintamahdollisuuksia.

